

MIC. # L427A

BIBLE. HAGIOGRAPHA.
HEBREW.

HAGIOGRAPHA WITH
TARGUM AND SAADIA
ALTERNATING.

YEMEN? [16--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הדא אכתוב ייך זרעל יחידא ווי סתם

הבואה
שמה
והוא
ימחצו

במסר במתנה

לחתני היקר
ה אבשלום בושור
בן חיים דוד סולימן
מעיר סדה גלות תימן

03940

אשר קתמנה: הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבבה לך ה
ועל סביבתיו שבה לזה: ותמר לי נא חיה אנכי וציה תם תסתדי
לי בשמאל פתקטע כל נא חיה בדורה תם תנצרה באסתראתה
לי לנקטה אתי כילעת מנהא בדייאן כלהנחלים הלכים אלהים והים
אננו מלא אלקום שהנחלים הלכים שם הם שבים ללכת וגמיע
מיאה לאנהאר תנצבא לי אבהר דון אן מתרי ולי למצב לי תסיר
ליה תתכרר בלסיר: כלהנחלים ינעים לא יוכלאיש לדבר לא
תשבע עין לראות ולא תמלא און משמע גמיע אמור כלהא
שארה לא ימכן נטק אונסאן איעאבהא לא תשבע אעיאן מן
צורהא ולא תמתלי אהיאן מן סמעהא מה שיהיה הוא שיהיה
ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כלהדש תחת השמש מאכאן
מן אמתבוונאת פי אסאף כון פי אמסתאנק ומא עמל פי מא סכך
עמל פי מא בעד וליס שיי גדיד דון פלך אשמס: יש דבר עשאמר
ראה זה הדש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו וירבאמר
כון גדידא והוקד תקדם פי אומאן אמאן אסאפק לנא יאן זכרון
לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיש
לאחרנה: ולא דבר למן תקדם: כולך תאבעתהם לא דבר להם
כי לא באינון פי לא תמה: אני קהלת הייני כלהל על
שאל בירו שלם: אנא קהלת בנת מלכא עלי אסראיל פי
מדינא אסלאם: ונתתי את לבי לדרוש ולעור כהימה על כל
אשר נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתקנה היה לנו האיים
לענות: ויעיירתק: ביונהר: טלבולאפחא: יאנהר: יאנהר:

נמיעמא יעמל רון אסמא הואעתנא שדיד רוקה אלה לבנ אדם
ללאעתנא בה ראי אתי את בלה מעשים שעעשו תחת השמש והנה
הכל הכל זרעות לוח ועאינת גמיע לאעמא למעמולה דון כלך
אשמש פאדא בגמיעה אמסתחיל ומראעאה ריח מעות לאוכל
לתקון והסרון לאוכל להמנות למעונג לא ימכנה אתקוים ולאנק
לאיטער תחת אערד דברתי אני עמלכי לאמר אני הנה הנדרתי
זהוספתי חכמה על כל אשר היה לפני כידושלם ולפי ראה הרפה
חכמה זרעתי והארתת קלבי אני קד אכתרת ואזרדת עלמא על
נמיעמן כאן קבלי פי ירושלם ואן קלבי ראי כתירא מן חכמה
ומערפה ואתנה לפני לדעת חכמה זרעת הוללת ושכלות ידעתי
שנסזה הוא רעיון לוח ועיירת קלבי למערפה אחכמה ומערפה
פנון אסכאפה ולנהל ותיקנת אן הדא איצא מן הוי אנפס פי ברב
חכמה רב בעם ויוסף דעתי וסוף מכאוב ואן מעאלנוב עלי
כתרה אחכמה כתרה לאוצאב ומאזאד מערפא זאד אכתיראנא
אמרותי אני כלפי לכהנא אנפכה בשמחה וראה בטוב והנה גם
הכלי שרחה קלת לקלבי תעל אמזגך באפרח ותנא אכיר
ולנעים פאדא בה איצא מסתחילי לשחוק אמרותי מהו לאל
ולשמחה מהו עשה ופקלתען אסרור הגנה וספאחה וען א
פרחה מא להא פאיד ואתרה תרת כלפי למשוך פיין את צערי
זלבי נהג בחכמה ולאחז בשכלת עד אשר אראה אי זה טוב
לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חיי הארתית
פי קלבי לאמר פי אכמר נסמי וקלבי סאך מעה מסאך אחכמה

א

א

ואצבט עלי פנון אנהל ואגנון לי אן ארי ואעתבר אי הוא פעל ללי
נאס אן יפעלוה תחת אסמא מדה איהם חיותהם הגדלות מעשי
בנית לי בתים נטעתי לי בדרמים פאסתבדרת מכאסנא ואכתנית
קצורת ואגתרסת ברומא עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם
עץ כלפרי ואכתרת גנאתובסאתין וגרסתהא כל שגרה חסנה
מתמרה עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים
צנעת לי צהאריגללמא ליסקי מנהא אריאץ אלפיק מנבת אשגרי
קניתי עבדים ושפחות ובני בית יה לי גם מקנה בקר וצאן היה
לי מפל שהיו לפני בירושלם ואקתנית עבדא ואמאא וחשמה
צאר ענדי ומאשי לבקר ואגנס אכתר מן גמיע מן סכקני פי
ירושלם פנסתי לי גם פסוק וזהב וסגלת מלכים והמדרינות
עשיתי לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שרה ושרות וגמעת
אפצה וארהב וטראיקלמלך ולמדן ואכתסבת מגנין ומגניאת
ולראת אנאס ואלאת לאנאני וגדלתי והוספתי מפל שהיה
לפני בירושלם אה חכמתי עמדה לי ושרפת וטפפת עלי גמיע
מן כאן קבלי פי ירושלם מעתכות עלמי וחכמתי וכל אשר שאלו
עיני לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מכל שמחה כי לבי שמח
בכל עמלי וזה היה חלקי מכל עמלי וגמיע מאמתר איה
בערי ורגובה למאקטעה ענה ולא צדדת קלבי ען גמיע אל
פראת ענר מאכנת מסתסרא במאכדדת פיה והונציבי מן
גמיע ענדי ופנית אני בכל מעשי שעשון ידי ובעמל שעמלתי
לעשות והנה הכל ודעות רוח ואין יתרון תחת השמשות

גמיע

אני תמלת גמיע אמכאטב לוי אכתסבת וגמיע אלכד לוי כדדת
פיה וארא בגמיעה הבא ומראה ליה ולא אתרה פיה אדון אשמש
ופנית אני לראות חכמה והוללות וסכלות פי מה האדם שיבוא אהוי
המלך את אשר צבר עשהו ונלות לנצרי אהכמה ולגנון ואהמקלאן
מא נרץ לאנסאן ליתבע אתר למלך מעלדין קד פעלוד לך יוראת
אני שיש יתרון להכמה מן הסכלות ביתרון האור מן החשך יפראת
אן להכמה פעילה עלי אנהיה בפעילה אגור עלי אללאם יהחנם
עניו צראשו והפסיל כחשך הולך זידעת גס אני שמקרה
אחד יקרה את כולם ולמן אחים עינאה ללתאן יבער בהמאפי
צדקה ומעהא אנאהל סאיר פי למה לבני עלמתאן כליהמא
מתסאויאן פי ערץ אמות ואמרתני אני בלבי כמקרה הפסיל גס
אני יקרני ולמה חכמתני אני אז יותר ודפרתי בלבי שגסזה תכל
פצרת אקול פי קלבי אלא כאן מא יציב אנאהל יציבני פלמא דא
תחמת חניו כנרה תם צרת אקול אנה קול באטר למסתחיל פי
אין זכרון להכם עם הפסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל
נשפח ואיר ימות החכם עם הפסיל למן לאדבר ללעלם מע אל
נאהל אבדא פי מא סלקומא יסתאנק מן איאם אאותת אי ינסא
אכל פכיק ארא מאת לעלם מע אנאהל יושנאת את החיים פי
רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כיהפלה כל ודעות דוח
ובנצת אחיאה למא אסאני לעמל לוי יעמל דון פלך אשמסלאן
אגמיע מסתחיל ומראה ריה יושנאת אני את כל עמלי שאת
למלתה השמש שאתחלו לאדם שיהיה אחרי ובנצת אי יעא

ל
כ

ל
כ

גמיע

גמיע כדאי אני לא כאר פיה דון פלך לשמש אד אתרבה למן יכונ
 בעדי יומי יודעה חכם יהיה או סכל וישלט ככל עמלי שעמלתי
 דשחכמתי תחת השמש גמזה הכל ומן יעלם אחימא יפון או
 גא הלא ויתמלך גמיע כדאי לאי כדדתי ותחכמת פיה דון פלך לא
 שומם והרא איצא מסתחיל לא וספתי אני לישא את ליצי על כל
 העמל שעמלתי תחת השמש יתם תכדדתי ליאס קלבי עונ גמיע
 לכר לאי כדדתי תחת לשמש פי יש אדם שעמלו בהכמה וצדעת
 וככשרון ולאדם שלא עמלצו יתננו חלקו גמזה הכל ורעה רבה
 לאן מוגור אנסאן כדה בחכמה ומערפה וקיאס ולמן לם יכר פיה
 יעטיה רוקה ואן הלא מסתחיל ובאס ככיר פי מה הוה לאדם ככל
 עמלו וכרעיון לכו שהוא עמל תחת השמש ולאן מא יחצל ללאנסאן
 פי גמיע כדה והוא קלבה לאי יכדה תחת לשמש פי כלימיו מכאבים
 זכעס ענינו גמ כלי לה לא יש ככל לכו גמזה הכל הוא מעארת גמיע
 איאמה אוצאכא ולאמה אעתנאה חתי פי אליל לא ינאס ולא יסתריח
 ואן הלא איצא מסתחיל איז טוב באדם ושעתה ודראתה אתנפשו טוב
 כעמלו גמזוראית אני פי מיד האלהים היא אקול לאס עידוכיר
 פי אנאס לאמן יאכלו ישרב יודי נפסה כירא פי כדה ואן הלא ממא
 ראיתה מן אלה פי מי יאכל ומי יחוש חוש ממני יפמן דא יאכל ומן
 יחס בלדתי סואי פי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמה
 דלחופטא נתן ענין לאסוף ולכנוס לית לטוב לפני האלהים גמזה הכל
 ורעות דוח ולאן לאנסאן לכיר ענדה רוקה חכמה ומערפה ופרחה
 וללמעתי רוקה לענא ליצם ויגמע ליצייר למן יחסן ענדי אלה

כ

כ

כ

ואתה דא למסתחיל ומרא עמיה אריה: דליל זמן ועת לבלתי פקתה
השמים ולכל שיי זמאן ווקת לכל מראד תחת אסמא: עת ללדת
ועת ללמות עת לטענת ועת לעקור נפאועי ווקת ללולארה
ווקת ללמות ווקת ללאנתראס ווקת לקלע למגתרים:
עת להיוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
וקת ללקתל ווקת לשפא וקת ללנקץ ווקת ללכנא:
עת לבכות ועת לשחוק עת ספור ועת רקוד:
וקת ללכנא ווקת לאסרור וקת ללנדב ווקת ללחץ:
עת להשליך אצנים ועת פנוס אצנים עת לחזק ועת לחקמחזק:
וקת לטרח אחגארה ווקת לעמאה וקת ללא תלאה ווקת ללא בעאר:
עת לכקש ועת לאפוד עת לשמור ועת להשליך:
וקת לאטלב ווקת לאתלה ווקת ללחפץ ווקת לארמי:
עת לקרוע ועת לתפור עת להשות ועת לרצור:
וקת ללא שתאת ווקת ללא כראם וקת לאסכות ווקת לללאם:
עת לאהב ועת לשנא עת מלהמה ועת שלום:
וקת ללמחבה ווקת ללכנעה וקת ללפתנה ווקת ללדעה:
מה יתרון העשה בשר הוא עמלו פמא אפאיד ללמכר פי מא
יכר פיה יראית את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות צו
תמלת אנרץ ארי והבת אלה לבני אדם ללא עתנאבה: אתה פול
עשה ימה בעתו גם אתה עולם נתן בלבם מכלי אשר לא ימצא האדם
את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: כל שיי פעל פי
וקונה חסנא תמאן: עת מאד אדניא ואללה בהא געלה פי קלובהם

א
ב

ג
ד

ה
ו

והוא ענין

וטוב עתהם דון און יתוך לאנסמן לעמל לאי עמלה ליב מן לא
אבתרא לי לאנתהא ידעתי כייאן טוב עם כי אמלש מזה דלעשות
טוב בחיי וועלמתאן לאמסתחסן מנהא לא לפרה ולאחסאן פי
מעישתה וזגם פלהאדם שיאכל זשתה וראה טוב בכל לעמלו ממת
אלהים היא וואן מן יאכל וישרב וינאכירא מן כדה היחה מן עטר
אלה ידעתי כי בלאשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו און
להוסיף וממנו אין לגרוע והאלהים עשה שיראו מלפניו ועלמתאן
לאי יפעלה ארב הוא לאכאן אכרא לא מזיד עליה ולא נקצאן מנה
והוקד חכם באתקו מנה מה שיהיה לכר הוא זאשר להיות
כבר היה והאלהים יבקש את נדחוק והכם למאני הו חכם אקאים
ורסם לאמסתאנקו הוא אמתסם פיאסאל ופי בלא אומאנין ארב
יטלב אמתבע למעלום ועוד ראיית תחת השמש מקום המשפט
שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע וסוא הוא ראיית כידאר
אניאאן מנולה אנעמה מנולה לעלם ומרתכה לעדק מרתכה
אפסק אמרתי אני בלב אתה צדיק זאת הרשע שפטה האלהים
כיעת לכלהפך זעל כל המעשה שם פקלת פי קלבי אן אלה
מוקף יחאכסכה לעלא ואלטא ואנה וקת מעד לכל מראד ולכל
לכליקה הנאך אמרתי אני בלב על דברת בני האדם לפרס האלהים
ולראות שהם כהמה המה להם וצרת אקול פי קלבי עלי מאתקאולוני
אנאם למא אועההם אלה הוא שהרהם ולילון הם ואתהם אנהם כנהאם
פי מקרה בני האדם ומקרה הכהמה ומקרה אחר להם כמות זה
כמות זה ולוח אחר לכל ומות האדם מן הכהמה אין כיהכלהכל

82
C

ואקלמס כיהרא אדאר ערץ ונולך אבהאים כהא ערץ וערץ ואחד
להם וכמות הלא מותה דאוקר תסאזיא פיארוח אלהימי ופעל אל
נאסמן אבהאים מעדוס לאן אנמיע מסתחילו הכל הולך אלמקום
אחר הכל היה מן העפר והכל שב אלה עפר ואלגמיע עמיד אלי
מוצע ואחד לאן אנמיע כבאן מארצאב וליה מנצר פה מי יודע
לוח בני האדם העלה היא למעלה ולוח הפהמה הירדת היא
למטה לארץ ומן פטן מנהם ויעלם כבאן ארוחא אנאס היאמרתקיה
צעודא וארוחא אבהאים היאמנחטה ספלא וראית פיאן טוב
מאשר ישמח האדם במעשיו כיהוא חלקן פיימי ביאנו לראות
כמה שיהיה אחריו וראיתאן לאכזר כיהוא אדאר מן פרח
אנסאן במלכא לאטה קסמה לאן מן יסוקה לישאחד אמתי
בעדה ושבתאני ואראה אתפל העשקים אשר נעשים תחת
השמש והנה דמעת העשקים סזאין להם מנחם ומיד עשוקים
כח ואין להם מנחם יתם אנצרפת ותאמלת גמיע אמגשומין פי
דאר אדיניא פאדיא בדמועהם תהטל דון מעין להם ומן אירי
גאשמיהם קהרא דון מעין להם ושכח אני את המתי שכלפרא מלו
מן החיים אשר המה חיים עדינה פצרת אפצל אמותי אדי מאתו
מן לאחיא אבאקון אליאן וטוב משניהם את אשר עדין לא היה
אשר לאראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש ולאפצל
מן כליהמא אגיר מוגוד אליאן אדי לס ישאחד הוא לעמל אקביח
אלמעמול תחת לשמש וראיתאני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה
כי היא קנאתאיש מדעלו ומה הכל ולעות לוח יתם אני ראיתאן

גמיע כד לדעתא ותבא אעמאהא אנהא מנאפסה לאמר ליהא חשה
ואנה הנא ומראעאה אריח: הכסיל לחכק את ידין והנבל את צערו
ואן אנאהל עאגז מעאנק ידיה ואכל לחמה: פאוב מלא כף נחת
ממלא חפנים עמלו ודעות דוח: יקול אן מלו כסמון אדעה ולראתה
כד מן מלו חפניה כדא ומראעאה דריח: ועבתי אני ואראתה הכל
תחת השמש: תם ערת דאתה תחת השמש: יש אהר ואין שני
גסבן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גס ענינו לאת שבע עשר ולמי
אני עמלו ומחסר את נפשי מפאובה גס זה הכל וענין רע הוא: תגד
ואחרת פריד ארון תאן ולא אבן ואך לה ומעבדך לאתב לכדה
ועינה לאת שבע יסארה ולמן אנה סאע ומעוז נמסי מן אביר ולקד
הלא הבא וענא שרידא: טובים השנים מן האחר אשר יש להם
שכר טוב בעמלם: לאתנאן למצטחכאן אפעל מן אואחד אפריד
פאן להמארבח גייד פימא יתנאולאה: ניי אס פלו האחר יקים את
חבירו ואין לו האחר שיפול ואין שני להקימו: פאן וקעא אחרת מא
יקים עאחבה ומא אעעב אואחד ארי סקט דון מקיס לה: גס אס
ישכבו שנים זחם להם ולאחד איך יתם: ואן לאתנין אבא אנעגעא
תראפיא ואואחד ביק יעחלה דלך: ואס יתקפו האחד השנים
יעמדו נגדו והחוט המשחש לא במהרה ינתק: ואן תגלב אחד
באחדתא קאומה מעא ולכיט אדאכאן מתלתא לם ינסחל
גאדעה: טוב ילד מסבן זחם ממלך זחן וכסיל אשר לא ידע
להזהר עוז: אעבי אפקיר לעלם אפעל מן מלך שיק: וגאהל לני
לא יעלם לאתתרא אבדא: ניי מפיית חסודיב יעא למלך ניי גס

עייט
ל

בא
בב

בְּכַחַשׁ נִחַדְרָשׁ לֵאמֹר חַעֲלֵי מִרְתַּבָּה אֶמְלֹךְ כַּאֲבֹרָגְמֵן אֶל־
סִגְן חֲלָעָה מִתּוֹלֵד פִּי דִיאֲסִתָּה פְקִירָא לֵאמֹר אֶתְכִלְּחֵי חֵיִם חֵמְהֵלְכִים
תַּחַת הַשָּׁמַיִם עִם הַיָּלֵד הַשְּׁנַי אֲשֶׁר יַעֲמֹד תַּחֲתֵנוּ וְלִמְאֵת מֵלֵת
נִמְיַע לְכֹלֵק אֶסְמִירוֹן תַּחַת לַשָּׁמַיִם מֵעַל פִּתֵי אֶתְנִי אֶתְנִי מִכַּאֲנִי
אִי־קָץ לְכֹלֵה עֵם לְכֹלֵה אֲשֶׁר הָיָה לִפְנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵלּוּנִים לֹא יַעֲמִחוּ
בֹא בִי־גִזְזָה הַכֹּל וְדַעֲנוֹן לֹחַ אֶתְנִי גְמֵלָתָם דִּין חָד וְנִהְיֵה לְגִמְיַע
מִן קְבִלָה מֵעַל מִתְאֲכָרִין מִנְהֶם גִּירְסֵא רִינָבָה וְאֵן חָדָא מִסְתַּחֲרֵל
וּמֵהֲאֹדָה אֶרֶיחַ עֲמֹר דְּגֵלְךָ כַּאֲשֶׁר תִּלְךְ אֶלְכֵי תֵהֲלֵיִם
זְקֻרֹב לַשָּׁמַיִם מִתַּת הַשָּׁמַיִם לִים זִכַּח כִּי אֲנִים יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת דַּעֲוִי
אֲחַפֵּץ קִדְמָךְ כַּאֲנִי עֲנֵד מֵאֲתִסִּיר עֲנֵד בֵּית אֱלֹהִים וְאִקְרֹב מִן אֲסַמְעַ
וְאִקְטֹל מִן אֲעֻטָא אֲנִי־אֶלְכֵי אֲנִי־אֶלְכֵי אֲנִי־אֶלְכֵי אֲנִי־אֶלְכֵי אֲנִי־אֶלְכֵי
פַעַל אֲשֶׁר אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאֶתְנִי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
מֵעַפְטִים וְלֹא תִבְאֲדֵר עַל־פִּיךָ וְקִלְכָד לֹא יִסְרַע לֹא־נִרְאֵג אֲכֹלָם
כִּי יִדִי אֱלֹהִים לֹא־נִרְאֵג אֲכֹלָם וְאֶתְנִי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
קִלְכָד אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
אֲכֹלָם בְּכַתְרָה אֲמַעֲנִי כִלְכָד אֲנִי־אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
אֲכֹלָם כַּאֲשֶׁר תִּנְדֵּר לֹא־אֱלֹהִים אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
בְּכַסְיֵלִים אֶתְנִי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
אֲכֹלָם לֹא־נִרְאֵג אֲכֹלָם כִּי אֲנִי־אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
אֲשֶׁר לֹא־תִנְדֵּר מִשְׁתַּדִּיר אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי
דִּין וְפִי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי אֶלְכֵי

פִּי שִׁגְעָה הִיא לֹמֵה יִקְרָה אֱלֹהִים עַל קוֹלֵךְ וְחַפְּלָא אֶת מַעֲשֵׂי יְדֵיךָ
 לֹא תִגַּע לְמַאֲד סָבֵב לְעֵלָם וְדַאֲתָךְ וְלֹא תִקּוֹל קִיָּאָם אֲרִסוּלָא נָךְ
 סָהוּת לֹלָא יִסְכֹּט אֲרִב עַל כִּלְאֲמָךְ וְיִפְסֹד מִכִּסְכָּךְ יִפִּי בְּרֹב
 הַלְמוֹת זֵה כְּלָיִם וְדְכָרִים הִרְצִיָּה פִּי אֶת הָאֱלֹהִים יִדָּא וְעַנֵּי תִגְלָב
 לֹא חִלָּאָם וְאֵהֱבֵיא וְאִכְלָאָם אֲנִי כִּי בְּתִקּוּי אֱלֹהִים יִמְעַשְׂקֵךְ רֵשׁ
 זְנוּל מִשְׁפָּט וְעִדְקָתָךְ רֵאָה בְּמִדְיָנָה אֶת הַתְּמָה עַל הַחֶפֶץ פִּי גִבְהַ מְעַל
 גִּבְהַ שְׁמֵר וְגִבְהַיִם עַל יְהִים אֲדִי רֵאִית גִּשְׁמֵם אִפְקֵרִי וְנִעְבַּח אֶתְחַקֵּה
 מִתְמַאֲדִין פִּלָּא תִתְשַׁבֵּב בְּדִלְךָ כִּלְאָם עַלִּי אֶתְקִוִי וְלֹא תִעַנְבֵּן מִן
 הָדָא אֲמַרְאֲד לֹא מִסְתַּעֲבֵלִי מִפְּקֵעַ מִרְתִּיקָבֵב אֲרֵאֲעִדָּא וּמִשְׁרַפָּא
 מִתְטַלְעָא עַל יְהִים וְדִתְרִין אֲרֵךְ כִּכְלָהִי אֶת מֶלֶךְ לְשִׁדָּה נִעְבְּדִי וּפְנִילָה
 אֲרֵךְ שֵׁאֲמַלְהָ לְכָל חַתְּמֵלְךְ מִסְתַּעֲבֵבֵב לֹלָא חֶקֶל זֵאֲעִיָּאֵעַ
 אֶהֱבֵסְקָ לֹא יִשְׁפַּע כְּלָסְקָ וּמִי אֶהֱבֵבָה מִן לֹא תִבּוֹאָה גִּסְתִּיָּה הַכְּלָיִ
 מִתְבֵּלְעָה לֹא יִקְתַּנֵּעַ בְּהַטְמֵן יִחֵב אֶתְחַתֵּס לֹלָא אֶתְמַאֲד לֵה וְהוּ
 אִיָּעָא מִסְתַּחִיל בְּרִצְוֹת הַטּוֹבָה רֵטֵב אֶתְכִלִּיָּה וְמִה פִּשְׁרוֹן לְנַעֲלִיָּה
 פִּי אֶסְדָּאִית עֵינֵי עֵנִי עֵנִי מֵאֶתְכֵתֵר אֲנַעֵם כִּתְרֵךְ אֶבְלֹוּהָא פִּלָּא
 טֵאִיל לֹלָא רִבָּאֵבֵה אֲנִי לֹלָא מִשְׁאֵהֲרָה וְדוּיָיָה אֲעִין מִתְקָה שְׁנַת
 הָעֵבֶר אִם מִעֵט וְאִם הִרְצִיָּה יִאֲכַל וְהַשְׁבַּע לְעֵשִׂיר אִיִּנְלֵן מִנִּיח
 לֹלָא שְׁוֹן וְנֹסֵם אֶתְעֲרֵק לִיִּי לֹלָא מֵאֶחְצֵה מִן קִלְלֵךְ וּמִן כִּתְרֵךְ
 אֶבְלָה וְאֶבְתֵּרָה לְלִמוּסֵר לֹלָא יִהְיֵה אֲנֹסֵם יִשְׁרַעֲהָ חֹלָה רֵאִית
 תְּחַת הַשְּׁמַשׁ נִעְשֵׂר שְׁמֹר לְבַעֲלִין לְרַעֲתוֹ דֵּאִית תְּחַת אֲשַׁמְסְבִּילִיָּה
 חֵלָה יִסְאֲרָא מִחֲרוּזָא לְצִאחֲבָה לִיבְתִלִּי בְּהִי אֲמַרְךָ הָעֵשֶׂר הָהוּא
 בְּעֵנִי רֵעֵהוּ לִי דְקָוֵן וְאִין בְּיָדוֹ מֵאֲמָה וְיִתְלַק וְלֵךְ אִיִּסְאֲרָבֵתְמֹר

היא

היא

היא

עו ויורא בנא דון שיי ענדה: פאשר יצא מפתן אמו עלום ישנב בלכות
כשכא ומאמה לא ישא בעמלו שילך בידו ויכחם כמא כלגמן בטון
אמה ינקלב שריאנא חסב מאגא דון אן יחמל שיאמן כדה בידה: וגם
זה רעה חלה כל עמית שבא פן לך ומה תרון לו שיעמל ללוה: והיה
אבליה אלה פאנה כחסב מאח על פי אדניא כדלך ינקלב ענהא
פאי פעל לה ארא כד ללהכא ואלריח: גם כלי ימי ופחשך יאכל
זכעס הרבה חלו וקצק: פעאר גמיע עמרה פיעלאם ימצי ואלאם
כתייה וכדלך מרעה יחוד ותסכטוה: הנה אשר דאיתי אני טוב
אשר יפה לאכל ולשתות דלראות טובה בכל עמלו שיעמל
תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתקלו האלהים פיהו אחלקו:
הלא הוא יראינה ואסתעובתה אן ארי יגמל ויחסן ליאכלו שרב
ויאל כידא מן גמיע כדה ארי יכדה תחת לשמש מדה היאתה ארי
רזקה אלה פאנה קסמה וחעה: וגם פלה אדם אשר נתקלו האלהים
עשר ונכסים וזה שליטו לאכל ממנו ולשאת את חלקו ולשמח
בעמלו זה ממתת אלהים היא: ואי אנסאן רזקה אלה יסארא ומא
ומכנה ליאכל מנה וליאכל באופר נעיבה וליפרח בכלה לאנהא
הנה אלה כי לא הרפה יזכר את מי חיו פיה האלהים מענה בשמחת
לבו: פליס אכתייה יזכר איאם היאתה לאן ילהמה אלה ויעינה
אי ליתיה ופרח קלבה ויש רעה אשר ראיית תחת השמש דרבה
היא ערה אדם: מוגוד במס שאהדתה תחת לשמש והו ככיר שרד
עלי אנאם: איש אשר נתקלו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו
חסר לנפשו מכל אשר יתאה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו

פִּי אִישׁ צָדִיק יִכְלֹנוּ גַם כָּל הַכֹּל וְהוֹלִי רַע הוּא אִמְרוּ וְיִשְׁקוּ לְשִׁמְשִׁימָה
 וְכִדְמָה וְלֹם יִנְקָצָה שִׁי אֲמֹן גַּמִּיעַמָּה יִשְׁתַּהִי וְלֹם יִמְכֶנָּה לְרַב
 לֹא כָל מִנָּה בְּלֹא אֲנִסְאֵן אֲגַנְבִי יֹאכְלָה וְהָאֵת מִסְתַּחִיל וְהָאֵת מִרְעֵעִים
 מִמֶּדֶץ יַעֲבֹבִים וְיֹלִיד אִישׁ מֵאֵה וְשָׁנִים רַבִּית יִהְיֶה וְרַב שִׁי הָיוּ
 יִמֵּי שָׁנָיו וְנִמְשׁוּ לֹא אֶת שֶׁבַע מִן הַטּוֹבָה וְגַם קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לוֹ
 אִמְרָתִי טוֹב מֵמָלוּ הַנְּפִלִי וְאֵן אֹלֵר אִמְרָה מֵאִה וְלֹדָה מִתְּלֵא
 וְעֵאשׁ סַעֲנָה כְּתִידָה וּמַעַ כְּתִידָה לֹא אֶת שֶׁבַע נִפְסָה מִן אֲנַעֲמָה
 וְלֹא כֹאנְתָה לֵה מִקְבָּרָה רַבִּין קִלְתָּן אֶלְסֶקֶט אֶמְצֵל מִנָּה יִכְיֶה כָּל
 בָּא וְכִי שֶׁךְ יִלְךְ וְכִי שֶׁךְ שְׁמוֹ יִלְפָה וְאִנְהָ אֶקְבֵּל כְּחֵנָה וְאֶנְקָלֵב
 בְּעֵרְוָם וְנָטָא לְעֵלָם אֶסְמָה וְגַם שֶׁמֶשׁ לֹא רָאָה זֶלָא יִדְעַע
 נְחִית לִיזָה מִזָּה וּמֵאֵן עֵאשׁ שְׁמֵסָא וּמֵאֵן עֵלְמָה לֵה רֵאחָה אֶכְתִּיד
 מִן הָדָא וְאֵלֹהִים אֵלֶךְ שָׁנִים פְּעֵמִים וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֵלָא אֵל
 מִקּוּם אֲחֵר הַכֹּל הוֹלְךְ וְלוֹאֲנָה עֵאשׁ אֶלְסָנָה מִצְאֵעַפָּא רִיוֹן
 מִנְּלִיבָה לֵים מַעֲרָה לְכָל מוֹצֵעַ וְאֶחָד וְצִיר לְעַמְלֵבָאֵם לְפִיָּהוּ
 זְגַם הַנְּפֵשׁ לֹא תִמְלֵא אִמְרָתָן גַּמִּיעַכֹּד לֹא אֲנִסְאֵן וְתַעֲרַפָּה לְמָה
 יִגְתִּירִי בָהּ וְאֶנְפֵס לִשְׁהוּאֲנִיָּה לֹא תִמְתְּלִי כִּי מָה יִזְתַּר לְחַכְסִים מִן
 הַכְּסִיר וְלִמְהֵרָעֵנִי יוֹדֵעַ לְהִלְךְ נִגְדַּת הַחַיִּים אִי פְעִילָה לֹא עֵלָם
 עֵלִי לֹא תֵהוּמָה לֵהוּמָה לִשְׁקִי לְעֵאמְרָה בְּאִסְרֵי אִי יֵאָהֵר טוֹב
 מִרָאָה עֵינִים מִהִלְךְ נְפֵשׁ גַּם זָה הַכֹּל וְלַעוֹת לִיזָה יִפְאֶמְצֵל מִרָאִיתָת
 לְעֵינָן עֵלִי מֵאֵת צִיד לִיָּה לְנִפְסָה וְהָאֵת אִי צָא מִסְתַּחִיל וּמִרָאֵעָה
 דִּיחַ מֵהַשְׁהִיָּה כְּכֹד נִקְרָא שְׁמוֹ וְנִזְרַע אֶשְׁרֵהוּ אֶתְרָם זֶלָא כָּל
 לְדִין עֵם שְׁתַּקִּיָּה מֵמָלוּ יֵאָרִי כֵּאֵן קִרִּימָאֵסְמִי אֶסְמָה וְשִׁהֲרַבְנָה

אם תבין את טעם הכח ליכא עם מן הוא קו' מנה חגה יפי' יש חכמים
הרבה מדפיס הכל מה יתר לאדם מוגד אמורא כתיבא מכתרה
אישו ואלהבא מפעל ללאנסאן פיהא פימי יודע מה טוב לאדם
פחיים מספדימי חיי הכלו דיעשם פעל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה
אחריו תחת השמשו לאן מן יעלם מאפעל ללאנסאן פיהא אתה
מדה עמדה באנה יסתחסכה עלה ולא מן יכברה מאי כון בעדה תחת
לשמים טוב שם משמן טוב דיום המות מיס חולדיו לאססאגמיל
אכיר מן אלהן אטייב ויום לממאת מפעל מן יום אולאדה יטוב ללנות
אלפי תאכל מלכת אלפי תמשנה באשר הוא סוף פלהא אפי' וחסה
יתן אלדיו ולאפעל לסיר למחאנר לאחאן מנה למחאנר אמשאר
לחלאנה באתמה גמיע אנאס ואפי' יעקף דרך לי קלבה טוב פעם
משחוק כידע פעם יטוב לב ואלכרם בחלאניא מפעל מן אסרור
בהאלאן מעתגיד אסחנה יעלה אקלבו לבחכמים ככית אכלולב
כסילים ככית אפי' קלב אחכמא פיהאל אממאת וקלב אנהא
פימנול אטרבו אפרח יטוב לשמע גערות חכם מאיש שמע שיר
כסילים וסמאע אנתה אר אעלם וזגרתה מפעל מן סמאע נשיר
אנהא פי כקול הסירים תחת הסיר בן שחוק הכסיל וגם זה הקכלו
לאן עכבאם וטרבאם ישבה צות לאשואך תחת קדור אוקיד והיא
אינא מסתחיל פי העשק יהלל חכם ויאפר את לב מתנה ואנשם
סכת אעלם ותרחב לעקול לעטא יא טוב אחרית דכר מדאשיר
טוב ארך לוח מגבה דוח ועואקב לאמור אכיר מן אואילהא ואנאח
ארוח ואתמהל אחמד מן אכבריא ואלאענאב אלתבהל כדוהך

לבעים פיעס כח קפס לים יחח: לא תבא דר ברוחך ללבם כפועל אפס
 פאנה אנמי יחל ענד לאגה: אלה אמר מה חיה שחיים הלא שנים
 היו טובים מהלה כח לא מחכמה שאלת עליה: לא תקול מאבאן
 מן אומאן למתקדם באן אפול מן הדא פאנד לסתס אען הדא חכמה:
 טובה חכמה עם נהרה דיתר לראי השמש: מאפול לחכמה מע
 אנחלה ופעלה אלנא צרי לשמש: פי בעל החכמה בעל הפסוק דיתרון
 דעת החכמה תהיה בעליה: לאן בעל לחכמה על אלא ותפעל למעשה
 אן לחכמה תחי ארכאבהא דאה את מעשה האלהים פי מי זכר לתקן
 את אשר עמנו: תאמר פעל אלה מן יטיק יעלה מאנידה ושואשה:
 כיום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם אתה לעמתה עשה
 האלהים על דברת של לא ימצא האדם אחריו מאומה: ובן ענד לא
 נעמה וארכא פי אנעים ואנער לים לעדה ואכאס פאן הדא מקאבל
 הדא צנעה ארכאן אגלא: לחק למכלוק שיי פי אתרה: אתה פול
 דאית בימי הברי יע צדיק אכר בעדקו ויע רשע מאריך דרעתו:
 גמיע הדא עאנת פי אים הבאי פרב צאח תלק בעל אחה וכאסק
 ממהלה פי צלמה: אלהתה יצדיק הרבה זאלתת חפס יותר למה
 תשומם: פלא תברקן כתירא פי אעלאח ולא תתחכם נעמא פיוגב
 אתוחש ולא נטובי: אלהת רשע הרבה זאלתה: סכל למה תמות פלא
 עתה: לא תמען פי אתעדו ולא תכון גאהלא פתסתונגב אלמות פיגיר
 וקתך: טוב אשר תאחו פוזה וגם ממה אלהת את דרך פי דא אלהים
 יצא את פלם: ולא פעל אתמסך בהדא ולא תתרך ירך ען הדא לאן
 מתקי ארכ יאתי אונגב מן בליה מא: החכמה תעז לחכם מעשדה

שְׁלֹשָׁם אֲשֶׁר הָיוּ בְעִיר יְאֻחַבְמָה תַעֲזוּ אַחֲכִים אַכְתֵּר מִן עֲדָה אֲסֻלְמִין
אֲדָא כְּאֵנוּ פִּימְדִינָהּ פִּי אֲדָם אִין עֲדִיק בְּאֲדָרְעָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב זֶלְא
יְחֻטָּא וּמַעֲדוּמָא אַנְסָא אֲנֵא אֲחָא פִּי אֲדִנִּיא יַפְעֵל אֲלִיר וְלֹא יִגְוֹז עֲלֵיהּ
אֲבֻטָּא נְסֵל פְּלֵה דְכָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּלוּ אֲלֵתָן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע
אֶת עֲבָרְךָ מִקְלִיךָ וְלֹא תִגְעֹל בְּאֶךְ לְגַמִּיעַ מֵאֵת כְּלִסְבָה מִן אֲבֻלָּא
אִן לֹא תִסְמַע עֲבָדְךָ יִסְבְּךָ פִּי נְסֵל פְּעָמִים רַבּוֹת יִדְעֵ לִבְךָ אֲשֶׁר גְּסָאָתְךָ
קָלִיל אֲחֹרִים פִּרְכָּא מֵאֲרָא כִּתִּירָא תַעֲלֻס אֲנִךְ תִּסְכֵּב גִּירְךָ כִּלְזָה
נְסִיתִי בְּחַכְמָה אֲמַרְתִּי אַחַכְמָה וְהִיא רַחֲוֹקָה מִמֶּנִּי גַמִּיעַ הֲרֵה אֵלֵי
אֲמֹר אֲכַתְבֵּר תְּהֵא בְּאֲחַכְמָה וְקָלִיל עֲאֲנָא אֲתַחֲכֵם זֶא עֲלֵי אֵיהָא
וְאֲדָא בְּהָא בְּעִידָה מִנִּי רַחֲוֹק מֵהֵ שֶׁהִיָּה וְעַמְּקֵ עַמְּקֵ מִי יִמְצֵא לִנְוִין
מֵאִן כְּעִידָא וְאֵעֲמִיק אֲסַחֲיק מִן דָּא יִלְחַקָּה סְפּוֹתֵי אֲנִי בְּרִבִּי
לְדַעַת זֶלְזֹר וְנִקְשַׁ חַכְמָה זֶחְשִׁבּוֹן וְלִדְעַת רִשְׁעֵ פְּסֵל וְהַסְכְּלוֹת
הִוְלָלוֹת יַעֲרַפֵּת קִלְבִּי לְלַמְעֵרְפָה וְאֲבַחַת וְטֹלֵב אֲחַכְמָה וְאֲחִדְקוּלְמַעֲרָה
פִּסְקֵ אֲגַהֵל וְאֲסַכְּרָו אֲרַעוּנָה וְאֲמוּצָא אֲנִי מִן מַמּוֹת אֲתֵהּ אֲשֶׁה אֲשֶׁר
הִיא מְצוּרִים זְחֵרְמִים לְבָהּ אֲסוּרִים יִדְיָה טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֻט
מִמֶּנֶה זְחֻטָּא יִלְבֵּד פֶּה יִפְלִית אֲשֶׁר וְאֲמַר מִן אֲמֹת אֲתֵהּ אֲתֵהּ
חֵי כְּאֲמַצְאִיר וְקִלְבָּהּ כְּאֲשַׁבְּאֵךְ וִידִיהָ אֲסֻבּוֹן פִּלְמֵרְעִי עֲנֵד אֵלֵהּ
יִנְגּוּ מִנְהָא וְיִתְכַלֵּץ וְאֲלֻכְטִי יִנְתְּשֵׁב מֵעֵהָ לְבָד רַחֲוִיזָה מֵעֵאָתֵי
אֲמַרְהֵה קְהֵלִיל אֲחַת לֹא אֲחַת לְמַצָּא חֲשִׁבּוֹן קֵל אֲגַמְעָא אֲנִיר אֵיהָא
אֲוִגָה אֵלֵי וְגִדְתֵהּ אֲוִאֲנֵא פֶה אֲאֵשִׂיא בְּעֵצָהּ אֵי בְעֵץ יִוְגֵד מִנְהָא
אֲגִרְעֵן אֲשֶׁר עֲוֹד בְּקִשָּׁה נְפִשִׁי זֶלְא מֵצֵאָתֵי אֲדָם אֲחִדְ מֵאֲלֹף מֵצֵאָתֵי
זֶאֲשֶׁה בְּכִלְאֵלֵהּ לֹא מֵצֵאָתֵי אֵלֵי טֹלְבָתָה נְפִסִי זֶאֲדָא וְלִסְ אֲחַקָּה

אברהם
5

עלי אבותארי אני וגדת אנסאנא מן גמלת לעזר אכזר
פיגמיעה לס אנד ולכד דאהזה מצאתי אשר עשה האלהים את
האדם ישר והמה בקשו השבנות רבים לכן אנער הוא אלי וגדתה
אן אלה כלק לאנסאן סאדגא קוימא ואבתגא וגוד לתדאביר אל
גלילה מי פה חכם מי יודע פשר דכר הכמת אדם תאיר פניו
ועז פניו ישנא מן יקארן אחכים ומן יערק שרה לאמור פחכמתה
תני וגהה ויתגיד ספיקה: אני פמלך שמר ועל דברת שבו עת
אלהים יאנא אחפן הרז כלאם למלך ועלי ככר עהוד אלה: אל
תכהל מפניו תלך ואלת עמד ככר רע פלא אשר יחפץ יעשה
פלא תבאוד באמסיר בין ידיה ולא תקק עלי אמרו לאן גמיעמת
ירידה יפעלה: באשר דכר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה:
וחית כלאם למלך אסלטאן וקווה ולא מן יצרפה ענה ויקוללה
מאדא תפעל: שומר מצוה לא ידע דכר רע ועת ומשפט ידעלב
חכם: ולא מרתער אויעיה ולא ארוז להא גיד עארק בלאמר ארדי
וקלב אחכים יערק אוקתו אסירה אמואפקה לכלשי: פלא חפץ
יש עת ומשפט פיעת האדם רצה עליו: פאן לכל אמרו וזקת
מוגוד ורתבה ושדה לאנסאן אגלילה עליה: פיאננו ידעמה שיהיה
פי באשר יהיה מי יגיד לה לאנה לא יערלם למתכוון מן לאמור ולא
מן ככרה במא יבון מנהא אין אדם שליט צדוח לכלוא אתה לוח
ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את
בעליו: ולא יתלט עליו אר פיעצצה ולא סלטאן לה פיום אל
ממאתו

אֲנִי הָיִיתִי כְּאֵשׁ וְנִתְּנָה אֶת־לִפִּי לְכָל־מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וְתַחַת הַשָּׁמַשׁ
עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַטְתֶּם בְּאָדָם לֹדֵעַ לוֹ וְגַמְיַע הָיָה תִּמְלֹת וְגַעֲלֹת
קִלְבֵי לֹלְעֵמֶל לְמַעַמּוֹלָדוֹן אֲשֶׁמֶס וְקַתְּמֶלֶט לְאִנְסָאן עָלַי עֲאֻחָה
לִי־סִי אִי־הוֹלִי־יָהּ וְבִכּוֹן־רֵאִיתִי דְשַׁעִים קְבָרִים אֲבָא וְלִמְקוֹם קְרוֹשׁ
יִהְיֶה לְכּוֹדֵי־עוֹתֵכֶם וְבַעִיר אֲשֶׁר־כָּן עֲשׂוּ גְסָה־כְּבֹלִי וְחִינֵד שִׂא־הָדַת
עֲלָמִין מְנַדְפְּעִין וְהֵם קָדְמָאֵן קָדְמָאֵן וְכִּי־אֵן הָאֲבָהֶם מִן מוֹאֲעַר פִּיעָה
וְנִס־פִּי מִדְּנָהֶם אֲדִי כִּי־נָנוּ פִּעְלוֹנָה וְאֵן הָיָה לְמַסְתַּחֲלִי אֲשֶׁר־אֵן
נַעֲשֶׂה פִּתְגָם מַעֲשֵׂה הָרַעֲהָ מִהָרָה עֲלֵכֶן מִלֵּא לְכַבֵּי הָאָדָם בְּהֵם
לְעִשׂוֹת־רָעִי וְלִמְאֵלִים יִנְפֹד בְּסַרְעֵה אֲמַר פִּעְלֵאֲשֶׁר פִּמֵן אֲנִי־הָ
מִלִּית־קְלוֹב אֲנִי־גִרָה עָלַי פִּעְלֵאֲשֶׁר אֲשֶׁר־הָיָה עֲשֵׂה דְעַמְמָת
וְמִאֲרִיךְ לֹן כִּי־גַם יִדְעֵאֵנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה טוֹב לִירְאֵי־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ
מִלְּפָנָיו וְלֹאֵן אֲבָטִי יִפְעֵל־אֲשֶׁר מֵאִיהָ עֵאֵם לִי־מֵהִלְלָה וְעָלִי־אֲנִי
מִתִּיקְצָמָא יְכוֹן מִן אֲכִיר לֵאמֹר אֱלֹהֵי אֲדִי יִתְקוֹנֵה וְטוֹב לֵאמֹר יִהְיֶה
לִרְשָׁעִי וְלֹאֵי־אֲרִיךְ יָמִים כְּעֵל אֲשֶׁר אֵי־נָנוּ יִרְאֵי מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים וְלֹאֵי־כוֹן
שֵׁי־מִן אֲכִיר לֵאמֹר וְלֹאֵי טוֹל עֲמָדָה לֹאֵן אֲדִי לֹא יִתְקִי אֱלֹהֵי בִּלְעֵל
מְנַפֵּי־בְסַרְעֵה וְיִשְׁהַכֵּל אֲשֶׁר־נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ עָלֶיהָ יָקִים
אֲשִׁיר מְנַיַע אֱלֹהִים כְּמַעֲשֵׂה הָרַעֲעִים דִּישַׁרְשַׁעִים שְׂמַנְיַע אֱלֹהִים
כְּמַעֲשֵׂה הָעֲרִי־קִים אֲמַרְתִּי שְׂגָם־יִהְיֶה הַכְּבֹלִי תָם מוֹגוֹד אֲמַר מִסְתַּחֲלִי
כִּי־מֵא יִנְפֵעַ לִפִּי דִּמְרָא לְדִנְיָא וְדִלְקָאן בַּעֲקָ אַעֲלָחִין יִנְאֵהֶם פִּעְלֵאֵל
טוֹלִין וְכַעֲקָ לְטוֹלִין יִלְהַקְהֵם פִּעְלֵאֲחִין וְהָיָה אֵי־נִאֲמַסְתַּחֲלִי
דְשַׁבְחָתִי יִזְנֵי אֲתִי־שְׂמַחָה אֲשִׁיר אֵי־טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַשׁ כִּי־אֵם
דִּלְאֲכִיל וְלֵאמֹר יִהְיֶה הָאֵל וְהוּא־לֹנָה כְּעַמְלֹל יִמִּי־הָיָה אֲשֶׁר־נִתְּנָה לוֹ

אשר
3

לחיים

האלהים תחת השמים וילקח פעלות אפרוחאן ליסוד
אפעלות תחת אשמים מן אכל ולשרב ואפרוח פהו ולי יעלה
וישייעה מן גמיע בדה איאם עמרה לוי רוקו אלה תחת אשמים
כאשר נתתי את לבי לרעת הכמה ולראותי ענין אשר נעשה
עלה ארץ כי גס ביום וכלי לה שנה בעיניו אינו ראה ענוד מא
געלות קרבי למעורפה לחכמה ולמשא חרה לענא ולשקא למפעל
פידאר אדנא פלא ליל וללא נהאר נאר אהה ולא נוס ינאם וראית
את כל מעשה האלהים כי לא זכר האדם למצא אתה מעשה אשר
נעשה תחת השמים בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא
וגם אם יאמר האדם לרעת לא יוכל למצא ותאמל גמיע פעל
אלה פאן לא יסתיע לאנסאן ליהך בנהה לעמל אמעמול דון
אשמים בסכבאן ישקא לאנסאן פי לבחור ולטוב ולא יגדון ואן
רוב לעלם לזערק לם ימכנה או עול ליה פי את פלזה נתתי את
לבי ולבור את פלזה אשר העיני קים זה חלמים ועבדיהם ביד
האלהים גם אהבה גם ששאה אין יודע האדם הכל לפניהם וגמיע
הוא ערפתה לקרבי ליתצח גמיעה אן לעלחין ולעלמא ומפעלם
ביד ללה ומהכתהם ובגנתהם אתי לא יעלם כחא לאנסאן גמיעה
מקדם בין ידיה הכל פאשר לכל מקרה האד ליעי קול רשע
לטוב ולטאור ולטמא ולזכא ולאשר אינו זכח כטוב כחטא
הנשבע פאשר שבועה ידא וקד אסתוי אבל מא ערקן ללכל
וערקן ואחד יעיב לעלח ולטלח ולפייד ולטאהר ולאנסאן מקרב
לקראבין ולגיד מקרבהא ולפאעל כלכאטי ולחלק בלוי יחד

אֵל מִיּוֹן הַיָּם עָבַדְתָּ אֱשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת הַיָּם מֵשֶׁשׁ כִּי מִקִּדְהָ אֲחֵד לְפָנֶיךָ
זָנִים לְבַבְךָ הָאֲדָמָה מִלֹּאדָע וְהוֹלֵלוּת בְּלִבְכֶם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֲרֹכֵי
חַמְתִּים הוּא שְׂדֵיךָ פִּיגְמִיעַ לְמַצְנוּעֵי תַחַת אֲשֶׁם לְמֵא יַעֲיֵב
עֲרֹץ וְאֲחֵד לְלִגְמִיעַ וְקִלּוֹב לְנֵאִם מְלִית שְׂדֵי וְגִרְבֻלָה פִּי חֵי אֲתָהִם
לְחַלְכַּת מִתְּהֵם לֵי אֲמוֹתַי כִּי מִי אֲשֶׁר יִכְחָר אֶלְבֵּלְהֵי יָם יִשְׁבְּטוּן
כִּי לְכַלְכַּחֵי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיִּה הַמְּתִיפֵאן מִן יִתְּלֵב לֵאחֵי אֲלֵהֶרְגֵהוּ
וְתִכְלֵאן פִּלְאֵת לֵאחֵי בְּכַלְכַּחֵי אֲכִיר מִן אֲתֵלֵאק כֵּאֲסֹד מֵיִתְּנֵי הַחַיִּים
יִדְעִים שֵׁי מוֹתוֹ וְהַמְּתִים אֵינָם יִדְעִים מֵאֲמָה דֵּאִין עוֹד לֵהֶם שֶׁ בְּרִי
כִּי נִשְׁבַּח זִכְרָם וְאֵן אֲחֵשׂא יַעֲלֵמוֹן אֲנֵהִם יִמוֹתוֹן וְאֵמֹא אֲתֵלֵא יַעֲלֵמוֹן
שֵׁי אֲוֵלֵא לֵהֶם רִבְחָ אֲדָ נְסִי רִכְרָאִים גַּם אֲהַבְּתֵם גַּם שִׁנְאַתֵם גַּם
קִנְיַתֵם כִּי אֲבָרָה דֵּאִין לֵהֶם עוֹד רִנּוֹלֵם בְּכִלְאֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַחַת
הַשָּׁמַיִם וּמַחְבְּתָהֶם וּבְנִצְתָהֶם וּגִדְתָהֶם קִדְתֵּם וְלֵאחֵי לֵהֶם אֲבָרָה
פִּי מֵא יַצְנֵעַ תַּחַת אֲשֶׁם לֵךְ אֲכַלְכַּחֵי לֵהֶם לֵהֶם וְשִׁתָּה בְּלִבְטוֹב
יִנְךָ כִּי בְּרִי הַשָּׁמַיִם אֲתֵמַעֲשֶׂיךָ אֲכִי לְכַלְכַּחֵי טַעֲמֵךְ וְאֲשֶׁר
בְּקִלְכַּחֵי יִבְשֵׁר אֲבָךְ אֲדָ קִדְרֵי אֲלֵהֶם אֲעַמְּלֵךְ כִּי לֵעֵת יִהְיֶיךָ
לְבָנִים וְשִׁמּוֹן עֲלֵךְ אֲשֶׁךְ אֲלֵי חֶסֶד וְתִכּוֹן תִּיאֲבָךְ כִּי עֵא פִי כִלּוֹקֵת
וְלֵא יַעֲוֹר אֲסֹךְ אֲדָהֵן אֲטֵיֵב רֵאֵה חַיִּים עִם אֲשֶׁר אֲהַבְּתָ כִּי
יִמִּי חַיִּי חֲכָלְךָ אֲשֶׁר נִתְּנָה לְךָ תַחַת הַשָּׁמַיִם כִּי יִמִּי חֲכָלְךָ פִּי הוּא חֲלָקֵךְ
כִּי יִמִּי אֲבַעֲמֵלְךָ אֲשֶׁר אֲתָה עֲמַל תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה אֲעִישׂוֹ לֵי
חֵי אֵה מֵעַ לְזוֹגָה לֵי אֲחַבְּבֵה טוֹלֵא יֵאֵם חֵי אֵה חֲכָלְךָ לֵי רִזְקֵךְ
אֲלֵה דוֹן אֲשֶׁם פִּי אֲהַחְעֵךְ פִּי אֲחֵי אֵה וּפִי אֲכָרְךָ לֵי תִכְרֵךְ פִּי דוֹן
אֲשֶׁם כִּי אֲשֶׁר תִּמְעָא יִדְךָ לְעֵשׂוֹת כִּי חֲךָ עֵשֶׂה פִי אֵין מֵעֵשֶׂה

אֲכִיר

אֲכִיר

וְהַשָּׁמַיִם

102
ואשכחן זרעתי ודכמה בשאול אשר אתה חלך שמה ונמי עמאמנות
ידך מעלה פיה לא קוּתך אפעלה פאן לא עמל לולא חזק ~~והוא~~
ולא חכמה פיה אתרי ארי תעיר איה ושכתי זרעה תחת השמש פיה לא
לקלים המרוץ ולא לגברים המלחמה זגם לא לחכמים לחם זגם לא
לנכנסים עשיר זגם לא לידענים חזן פיה עת זפגע יקרה את כלים יתם עזרת
פאעת כרת מאתחת לשמש פארי אגרי ולא חלאר מעדומא למסתאהלה
מזדון אכפה ואסרעה ולא אחרב ללגבא כרה ולא אארזאק ללחכמא
ולא איסאר ללפהמא ולא אהצוה ללעלמא אאמא אתפק לגמיעהם
עלי אכדק ולא תפאק פיהם לא ידעה אדם את עתו פדיגים שנא חזים
במצודה דעה זכצפריים האחות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת
דעה בשתפול עליהם פתאם ולא יעלם לאנסאן אגלה באחות א
מצתאר פיה מעב מצדה וכאטר אמאכוד פיהם כחסבה אנתם
מוהוקין פיה אשר זקת יקע עליהם מפאגאה גסזה ראית חכמה
תחת השמש וגדולה היא אלי הוא מאשאהדת חכמה דון א
שמש והיגלה להי עיר קטנה ואנשים בה מעט וכא אליה מלך
גדול וסלב אתה זנה עליה מעודים גדלים מדינה סגירה פיהא
נפר יסיד חל כחא מלך עלים וחסאט כחא ובנא עליה מעאקל
כבאר ומעאכא איש מסכן וחכם ומלטה הוא את העיר כחכמתו
ואדם לא זכר את האיש המסכן הוא ווגר פיה ארגלא מהינא
חכימא פכלץ למדינה כלטפה וחכמה ינה ומאד כרה אהדקט וולא
עלם כח ואמרתני אני טובה חכמה מגבורה וחכמתה מסכן כזרה
זכריו אינם נשמעים פערות אקולאן לחכמה אפיל מקלגבורה

ועל אשמה ובלאמה גיר מקבול ודברי חכמים פנחת
נשתעבדו ענקת מושל בפסילים ומעה כלמאת אהבמא אתי הי
ברפק והדו מקטלה אויז מן אעלאן עיחה סלפאן אנהא טובה
חכמה מפלי קרב וחוטא אחי יאכד טובה הרפה : ולא חכמה אנודמן
את אחרוב וכאטי ואחד יתלק לבתד מן אנעמה וזכובי מות יבאיש
יביע שמן רווקה יקר מחכמה מכלוד סבלות מעט ונמאן ארבע
אמיית תגתן ותנפטרון אעטאר כדלך יפסד אנליל מן אנל אהכמה
ואוקאר אסכף אקלילי לנחכס לימינו ולבכסיל לישמאלו תפטן
אחבים ועלמה חאער בימינה ופטנה אנאהל מתאכרה בשמאה
זגם צדדך כשהסכל הלך לבו חסר דאמר לכל סכל הוא ופי אטריק
אוי יסיר עליה אנאהל ינקץ עקלה איאן יעלן בנהלה עלי גמיע
אנאסו אסרוח המושל תעלה עליך מקומך אלתנה כי מרפא יפוח
חטאים גדולים : אן ארתקת איך המה אסלפאן לא תעייע מחלן
לאן אתראכי יעע אכטא לבתיר : יוש רעה לא תיתתה השמש
נשגרה שיצא מלפני השליט וצאס ארון אשמס מונדא מתלאסהו
אנצדל בין ידי אמלך : נתן הסכל במדומים רבים זעשירים בשמל
ישבו וולקד צאר אעקלפי ארפע אמנאזל ואלגניא דונה פיאספל
גאסין : ראיתי עבדים עלסוסים ושרים הלכים בעבדים עלה ארץ
ודאית עבדא ראכבי אכיל וארסאס ארין כאלעביד עלי לארץ
חפר נמאן כן : פור אפר אגדר ישכלנו נחשי מן אחתפר הוזה וקע
פיהא ומן תלם גדרא לרגתה אחיה : מסיע אננים יעצב בהם פוקע
עצים יפלן כסו : ומנתקל אהגאר ישקא בהם ומן שקק לאחטאב

כשכל
ק

בן

תאמר בזה אמר קההה פריזל והוא לא פנים קלקל פנים יגבר דתרון
הכשיר חכמה ולא סימא אצד קסא חדיד ופלדון און יגיד לאה וגהא
פלקוי ולאגהר יבתר ויגלב ופעל אלסעי פיאגאה לחכמה יאם ישך
הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון וואן לאגת לאה דון רקזה
פלא פעל לאראקי דו אנטוק ואלכלאם וברי פיאחכס חן ושפתות בסיל
תכלענוי כלאם אהבים יחציה ונטק שפתא אגאהל יהלבה תחלת
דברי פיהו סבלות ואחרית פיהו הוללות רעה מצתדא כלאם פאה
גהלא ומנתהאה סכאפה שדידה והסכל ירבה דברים לא ידע
אדם מה שיהיה ואשר יהיה אחריו מי יגיד לו והו יבתר אלכלאם
דון און יעלם מא יבון מנה ויתולד ולאין בעדה מן יכבדה בה ועמל
הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר ואתה אדה פיאשקא
משקי לה ומתעבה לאנה לא יתדי לקעו לי מדינה אי לך ארץ
שמלכך נער ושריך בפקר יאכלו וילך בלדה מתמלק עבדי ויסאה
יאכלון בכרה ואשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו
בגבורה ולא בשתי וטובאך מדינה סלטאנד מן אחראר וריסאך
יתאולון גראהם פיוקתה בקדרה ושגאנה תעחבהם לא שראבא
בעלתיים ימך המרה ובשפלות ידיים ידלף חבית מעלעגז אל
מתברר יענק אלסקו ובחטה לקוה יחטל אמנולו לשחוק ענינים
לחבדיין ישמח חיים והכסף יענה אתה פול אולימה תסתעמה לאל
סרור ולכמר ירח לאחיא ואלתמאן אתיה לפנה תגריב לגמיעו
גם כמר עך מלך אלתקולל ובחדרי משפכך אלתקולל עשיר פי
עוק השמים יליך אתה קולל ובעל הפנפים יגיד יצרי ולא תסרן אמלך

ל
מ

מי יצטרף ויגדל ויגדל לא תדום לאגניא ואעתקד באגניא
אסמא ינקל לבלאם ודו לאגניא יכבר לאכבארהי שלח לחמך על
פני חמים כי כרבי הימים תמצאנו סליב טעאמך עלי ונה לאמא
מע תעמקב לאיאם תגדה: תן חלק לשבעה זגם לשמונה כילא
תרע מהייה רעה עליה ארץ: ואגעל נעיבא לאסבעה ולא תמאנה
איצא פאנד לאתעלם מאיכון מן שדה פילדיא אמילאו העבים
גשם עליה ארץ ידילון ואם יפול לעץ פדדום זאם פדפון מקום שיפול
העץ שם יהוא או מתלת לאסחאב מטרא אנמי אראקתה או צנהא
עלי ארץ ואן סקטת תמרה פילגוב או פילשמאמוצע אנצנצנהא
יבון סקוטהא: שמר רוח לא יזרע זרעה בעבים לא יקצור ומן ידנד
לריאח לא יזרע ומן יתאמל לא יחעד: פאשר אינד יודע מהה דרך
הרוח פעצמים כבטון המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים
אשר יעשה אתה כלי כמא אנך לא תעלם רתבה לריאח וטרהא
אתי: כלאנסאם אמגהולה פילבטון אהבלי כדלך לא תעלם סר
עמל ללה לוי יענע אלכלי כפקר זרע אתה זרע דלערכ ארלגה
ידך פילאינד יודע איזה יכשר הזה אחזה ואם שניהם פאחד טובים:
ואזרע זרעך באגדהא ולא תמסך ידך ענה באעשי פאנד לא
תעלם איחמא ינגח אהדא אוהדא או כליהמא מעא חסנאן
ומתוק האור וטוב ללעינים לראות אתה שמש: ולגור לריד
ומסתחסן ללאכעאר רויה אשמם: פילאם שנים הרבה יהיה
האדם כללם ישמח ויזכר אתמי החשך פיהרבה יהיו פלשצא
הברו: ואן עאש לאנסאן סנין כתידה ופילגמיעאם יפרח פילגבאן

ל
כך

רעילאן ארבלה מוקת יחאבס פיה כל מבלוק עלי ~~על מבלוק עלי~~

סבוס הנ סוקים ש (כנר חזקם עמרים) (שערי) 7
סימן להם רכב

אשר

שיר השירים אשר לשלמה תסביח את סביח לוי לסלימאן
ישקני מנשיקות פיהו בי טובים דודיך מתיין יקבלני מן קבל פאה
לאן מוודתך אכיר מן מוודה לבמר ולדיח שמנך טובים שמן
תורק שמך עלבן עלמות אחכך ושתקת לשמיסראיחאדהאך
לחסנה וטיבאסמך כטיב דהן פלאך מדווק צאפי פלאגלולך אחכך
לאחדאתי משכני אחריך נלוצה הביאני המלך חרלין נגילה אנשמחה
בך נזכירה דודיך מתיין מישרים מה בוך סקני וראך נחאער אדכלני
אמלך כדולה נסר ונטר בכך נדבר ודודך לוי הו אכיר מן לבמר
לדלך למסתקמין אחכך ושחורה אני ונאזה כנות יד ושילם
כאהלי קדר כיריעות שלמה ונא סודה וגמילה תקולבנאתמדינה
אסלאם באכביה אערב בשקאק סלימאן אביך ואלתראוני שמו
שחרחרת ששזפתני השמש צניאמי נחלוכי שמוני נפורה את
הכרמים כרמי עלי לא נפרת ואלתרוני אן אנא מסודה פתן לשמו
אשהבתני ובני אמי תוולעובי עיירוני אחפץ כרום גירי כמאכרמי
לוי לי לם אחפצה והגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
תרביץ בעצה רים שלמה אהיה כעטיה על ערדי חכרתי ואלכרני
יא לוי אחבת נפסי אן תדעא אן תרביץ מי לעה ירה סלאמלאבן
נא משתמר עלי קטעאן אעחאכך ואם לא תרעי לך הימה בנשים

על ששכחתיך על ששכחתיך על ששכחתיך
תעדיפי יאמרי לה מן אנסא אנכי לך פי אחי אלגנם וארעיגדי אתך
עלי מסאכני ארעאח
לססתי צרכבי פדעה דמיתך
רעית ולפרס פי רכבאן פרעון שבהתך יא צא חבתי ינאו לה ייך
בתרים צוארך פה לויים חסנא כדריך באשמ אריך וענקך בלנדו
תורי זהב נעשה לך עם נקלות הפסקו שמארריך מן דהב נענע
לך מעקראט אפעה עדי שמה לך כמסכו נרדי נתן ריחו מא
דאם אמלך פי אתכאיה זרסי אעטא ראיחתה ערור המור דודי
לביני עדי ילין ערה למסך כלילי לי בין תדיי בית אשכלה נפר
דודי לי בפרמי עין גדיי ענקוד אחנא כלילי לי פי ברום עין גדיי
הנד יפה רעית הנד יפה עיניך יונים הודאך גמילה יא
צא חבתי ועינאך מליחתאן הנד יפה דודי אף נעים אף ערשנו
רעננה הודאך גמיל יא דודי תם לדיד אינא וסרי דנא ריאן
קרובת בתנו ארוים רחיטנו בלוותים כשב ביותנא ארו ואחואנא
שרבין אני בצעלת השרון שושנת העמקים אנא נרגסת אסהל
סוסנה אעמאק כשושנה בין החוחים כן רעית בין הצנות כאל
סוסנה בין אשר כדאך צא חבתי בין לבנאת בתפוח בעני הער
בן דודי בין הצנים בעלו חמדות וישבת ופריו מתק לה פי באתפאח
בין עידיאן אשרי כדאך כלילי בין לפני פי ערה תנעמת וגלסת
ותמדה חלו להנבי הביאני אל בית הין ודגלו עלי אהבה ואדכלב
אי בית אלמר ומרכזה עלי מחבה סמכוני באשישות רפדוני
בתפוחים פי חולת אהבה אני אסנדוני באקנאני ארפדוני

ל
ב

ל

רהיטט

ל
ב

מאמ

באתפאפיה אני מריצה לאחי שמהלו תחת להחיותי ~~באתפאפיה אני~~
פארא בשמאה תחת ראסי וימינה תעאנקי ו השפעת אתכם פנות
יחשלים בצבאות אובאלות השדה אסתעירו ואסתעוררו את
האהבה ער שפתפאי אקסמת עליכם יאכנאת מדינה אללאם בל
צבא אובאלאל לאתעוררו ותגבהו למחכה לי אקתרידי
קול הודי הנה זה צא מדלג עליההרים מקפץ עליהגבעות וצות מחכי
הודי קדגא מתעמר עלי אגבל מתקפז עלי ארואכי ורומה הודי לעני
אולעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו משניה מקהחלונת מעיץ
מזההרפים ישכה ודידי צכי אונטר לאיל הודי הוואקבלח חיטאנא
מתטלעמן אטאקאת מזהר מן אכוא ענה הודי ואמר לי קומי
לכי רעיתי יפתי ולכי לך ואבתי כלילי וקאלי קומי יאעאחבת
יאגמילתי ואמצי לך כי הנה הסתו עבר הגשם חלה הדרך לך אן
היא אשתאקד גאז ולגית מעא ואנטלק לסבלה הנהניס נראו
בארץ עת האמר הגיע וקול התור נשמע בצארענו אלואר נצרופי
לארץ ווקת אלוצאר קדדנא וצות לשפנין סמע פיבלאתא התאנה
חנטה פגיה והגפנים סמךר נתנוליה קומי לך רעיתי יפתי ולכי
לך יאניס עקרת פגהא ולגפון לסמךר קד אעטי ראחאתה קומי
אמצי יאעאחבת יאגמילתי ואנטלק לך יונתי כחגי
הסלע כסתר המדלגה הראיני אתמדאך השמיעני אתקולך כי
קולך ערב ומראך נאזה יאחממת פי לחוק אעבד פי סתרי אל
דרגה אריני מנצרך אסמעני צותך לאן צותך ערב ומנצרך חסן
אחוללו שעלים שעלים קטנים מהכלים פדמיס וכדמיס

לך

כחגי

כְּמִנְדַּרְדָּרֵי לֵילֵי אֲנִי לֹדָה לְעֵה בְשׁוֹשָׁנִים : כָּל־לֵילִי וְאֲנִי לֹדָה לְעֵה
בִּי אֶסוּסִי עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַעֲלָלִים סָבְדָה לְךָ יְיָ וְיִצְבְּאוּ
לְעַמְּךָ הָאֵלִים עֲלֵהֶם כְּתָרִי אֵי אֵן יִבְסֹט אֶנְהָר וְתִזּוֹל אֶעֱלֶה לָא
דָּר וְאֶשְׁכַּח יְאוּדֵי יְצִי אֲנִי אֶל עַל־גִּבְלֵי אֶתְסָטְרִי

עַל־מַשְׁכְּבֵי בְּלִילֹת בְּקִשְׁתֵּי אֶת־שִׂאֵהֶבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתֵּי וְלֹא
מֵעֲתָתוֹ יְעַלֵּי מִצְנְעֵי בְּלִילֵי בְּנֵי אֲדִי אַחֲכַת נִפְסֵי וְטַלְבַּתָּהּ וְלֹא
אֲגִדָּה יֶאֱקוּמָה נָא וְאֶסֹבֵבָה בְּעִיר בְּשׁוֹקִים וְכִרְחֻכֹּת אֶכְקֶשֶׁה אֶת
שִׂאֵהֶבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתֵּי וְלֹא מֵעֲתָתוֹ יֶאֱקוּס אֲנִי וְאוּדוֹר פִּי אֶקְרִיה
וְאֶסֹאק וְאֶרְחַב אֶבְתְּגִי אֲדִי אַחֲכַת נִפְסֵי פְטַלְבַּתָּהּ וּמֵאֲגִדָּתָהּ
מֵעֲאוּנֵי הַשְּׂמֵרִים הַסְּכָכִים בְּעִיר אֶת־שִׂאֵהֶבָה נִפְשֵׁי רֵאִיתִם יְצִאדְפוֹנִי
אֶחְרָאס אֲדִי יְדוּרוֹ פִּי אֶקְרִיה פֶּסֶל אֶתְהֶם וְקָלַת לֵהֶם אֲדִי אַחֲכַת נִפְסֵי
רֵאִיתִם פְּמַעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמֵּעֲצָאתִי אֶת־שִׂאֵהֶבָה נִפְשֵׁי
אֶחְזֹתוֹ וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִכָּאתִי וְאֶל־בֵּית אֲמִי וְאֶל־הַיָּד הַיְּמִינִי

(למאדכיה)

עַן קָלִיל לְמֵאֲגֹזֹת עֵנְהֶם וְאוּדוֹר קְדוּגָתֵי אֲדִי אַחֲכַת נִפְסֵי אֶכְרַתָּה
אֶבֵּית אֲמִי וְאֵי כְּדָר וְאֶדְתִּי הַשְּׁפַעַתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְהוָה שְׁלֹם בְּעַבְדָּאוֹת
אֶגְבֹּה לֹלֹת הַשְּׂדֵה אֶסְתַּעֲיִלוּ וְאֶמְתַּעוֹרְרוּ אֶת־הָאֵהֶבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי
אֶקְסַמַּת עַל־כֶּם יֶאֱבֵנָה מִדִּינָה אֶסְלֶאס בְּאֶעֱבֹא אֲבֵלֵי אֵלֵי לֹא

תִּעֲהָרוּ וְתִנְבְּחוּ אֶמְחַכֶּה אֵי אֵן תִּרְיִדִי מִיִּזְמַת עֲלֵה מִן־חֲבוּנוֹ

כְּתִיבֹתֶיךָ עֲשֵׂן מִן־פְּתַח מֵר וְלִבְנוֹת מִכָּל אֶבְקַת לְוֹכְלֵי מִן־הָהָה אֶעֱאֶעֱדָה
מִן־אֶבְרִיִּה כִּאֲפֹאֶר אֲדִבְאֵן מִכְּבָרָה בְּאֶמְסֵךְ וְאֶלְכָאן מִן־כָּל־גֹּוֹנֵה
אֶעֱטָאֶרִי הִנֵּה מִפְּתָחוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבִירִים סָבִיב לָהּ מִגְּבִירֵי

ב
ב
ב
ב

י

שָׁמַר בְּעֵינַי עֲשֵׂת אֱמוּנָתְךָ אֱמוּנָתְךָ הָיוּ עֵינַי בְּשׁוֹשָׁנִים כְּלִי תִדְיָךְ
כְּגִדִין תִּזְמַן אֱמוּנָתְךָ לִי יָדְעוּ פִּי אֲסוּאֲסוּן עַד שֵׁיפֹחַ הַיָּמִים וְנָסוּ
הַעֲלִימִם אֲדָרְךָ לִי אֱלֹהֵי הַמִּזְרָח וְאַל תִּגְבַּעַת הַלְבוּנָה לִי אֵין יִנְכַסְט
אִנְחָאֵר וַיִּהְיֶה לְעֹלָא אֲנִטְלֵק לִי לִי גְבֻלָא מִסָּךְ וְלִי רֵאבִיָּה לְלִבְנָאן
כְּלָךְ יִפְהַרְעִיתִי וְמוֹסֵ אֵין כְּךָ כְּלָךְ גְּמִילָה יֵאֶזְחֶבְתִּי וְלִי סִפְךָ עֵינִי
אֵתִי מִלְבָּנוֹן כְּלָה אֵתִי מִלְבָּנוֹן תִּבְוֵאִי תִשׁוּרִי מִרֵאשׁ
אֵמֶנָה מִרֵאשׁ שֶׁנִּיר וְהַר מֶן מִמַּעַנּוֹת אֵרִיֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים יְעוּדִי
מִן לְלִבְנָאן יֵאֶכְנֶה תָּם אֵתִי מִן לְלִבְנָאן וְתִגְזַן תִּלְמַחֵן מִן רֵאשׁ כְּדִירָא
מִן רֵאשׁ סִנִּיר וְהַר מֶן מִן מוֹאֲטֵן לֵאסֵד מִן גְּבֻלָא נְמָרִים לְלִבְנָתִי
אֵחֵתִי כְּלָה לְלִבְנָתִי כִּאֲחֵר מִעֵינֶיךָ כִּאֲחֵר עֵנֶק מִעֵזְרֵיךָ יֵאֶכְרֵת
קִלְבִּי יֵאֶכְרֵת יֵאֶעְרוֹס אֵכְרֵת קִלְבִּי בּוֹא אֲחֵרָה מִן עֵינֶיךָ וּבְמִנְקָה
וְאֲחֵרָה מִן עֵנֶקךָ יִמְהַיְיָוּדֵיךָ אֵחֵתִי כְּלָה מִחֻטְבוֹ דִּדְךָ מִיֵּין
וְרֵיחַ שְׁמֵיךָ מִכָּל בְּשָׁמִים מֵאֲחֵסֵן תּוֹדֵיךָ יֵאֶכְרֵת יֵאֶעְרוֹס
מֵאֲנוֹד מֵחֵכְתֶךָ אֵטִיב מִן לְכַמֵּר וְרֵאֵיחָה אֲדִחֵאֲנֶךָ אֵכִיר מִן
כָּל אֵטִיב אֵכִיב נֶמֶת תִּטְסֶנָה שְׁפִתֹתֶיךָ כְּלָה דְבִשׁ וְהֵלֵב תִּחַת לְשׁוֹןֶךָ
וְרֵיחַ שְׁלֵמֶיךָ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן שְׁפִתֶיךָ תִּנְטֹף שְׁהֵדֵא יֵאֶכְרֵת יֵאֶ
עְרוֹס וְלֵעֶסֶל וְלִבְנָן תִּחַת לְסֵאֲנֶךָ וְרֵאֵיחָה בִּזְזֶךָ כִּרֵאֵיחָה לְלִבְנָאן
גֵּן נִעֹל וְלֵאֵחֵתִי כְּלָה גֵּל נִעֹל מִעֵין חֵתוֹם יֵאֶכְרֵת יֵאֶעְרוֹס אֵנֶת
כְּגִנָּאן מִגְּלוֹק וּמִעֵין מִכְתוֹם שְׁלֵחֶךָ פִּרְדִּים רִמּוֹנִים עֵסֶפֶרִי מִגְּדִים
פִּרְוִיִים עֵסֶפֶרִים מִיֵּדֵאֲנֶךָ פִּרְדוֹס רִמָּאן מִעַתְמָרָה לְפּוֹאֲכָה
קִרְנֵפֶרֶם עֵזְמֵרָאן יִנְרֵד וְכִרְפֵּס קֶנֶה וְקִנְמֶן עֵם כְּלֵעֵי לְבוּנָה
מִרֵּזְזֵיךָ עֵם כְּלֵעֵי בְּשָׁמִים וְרֵס וְזֵעֵפֶרָאן אֵסֵט

ל
ב

ל
ב
ב
ב

וינתי

ועד למעלה עד דאן אלכאן ולמסך ואלענבר פנפנא ואלענבר
מעין גנים פאר מים חיים ונזלים מקלגנון ומעין אלענבר מאמנבע
והוא טולמן אלכאן ועודי עפון ופוא תימן הפיה גני חול פנפנא ו
יבא דודי לגני דיאל פרי מגדיו ואתבה יא. לשמאל תסאק בלי יא
לדארום ואנפלי פכסתאני חתית הטולאטיאבה ידכל כלי לא
לכסתאנה ויאכל תמר פואכחה: פאת לגני אהת כלה ארית מורי
עם צעמי אכלתי יעדי עם דבשי שתית ייני עם חלבי אכלו ויעים
שתו ושכרו דודים: דכלת כסתאני יא אכתי יא ערוס גנית מספי
מעטיבי אכלת שהדימע עם לי שרבתי כמרי מע לבני כלי יא
אצחאבי אשרבו ואסכרו יא אחבאבי: אני ישנה אלפי
ער קול דודי דופק פתח לי אהת דרעיתי יונת תמתי שוראשי
נמלא טול קוצתי רסיסי לילה: אנא נא ימה וקלבי נאכה עות כלי
יטלקו ויקול אפתח לי יא אכתי יא אצחאבתי יא אחמאתי יא
צחית אוראסי אמת לי טל ודואבתי מן טש אליל אבת לתי:
פשטתי את כתנתי איככה אלכשנה רהעתי את דגלי איככה
אפנפם: סלבת תונתי ביק לבסה אורח עת דגליי ביק אוסכהם:
דודי שילח ידו מן ההר ומעי המו עלי: כלי לי מר ידה מן אלמשכאד
ואמעאיה אגת עליה: קמת אני לפתח לדודי וידדי נטטו מור עבר
על כפות המנעול: קמת אנא אפתח לכלי לי וידיי תנטק מסך
ואצא בעי מסך כלא עלי כדוד למגלק פתחתי אני לדודי וידודי
חמק עבר נפשי יצאח כדברו בקשתו ואלא מצאתו קראתו
ולא ענני פתחת אנא לדודי וכלי לי גפאני וגאו נפסי כרבת

88
C

עַבְדְּכֶם בְּיַד אֱלֹהֵיכֶם וּמֵאֵת הַיָּד הַזֹּאת וְעַתָּה וּמֵאֵת אֱלֹהֵיכֶם וְעַתָּה
הַסִּבִּיבִים בְּעֵינֵי הַבּוֹנֵי פְעֻלֹתַי נִשְׂאוּ אֶת־יְדֵי מַעַלְלֵי שְׂמֵרֵי הַחַמּוֹת
עַד־פּוֹנֵי אֲדָמָה לְאִירֵץ פִּי־אֲמִרְיָה עֲרֻכּוֹנֵי שְׁמֵנֵי אֲכֹלֵי־דָא
מִן עֲלֵי חֲאֲרָסֵי אֲסוּאֵק : הַשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִסְתִּמְעוּ
אֶת־יְדֵי מַה־תִּגְדְּלוּ לֹו שְׁחֹלֵת אֲחֵכֶה אֲנִי : אִקְסַמְתִּי עֲלֵיכֶם יֵאֱבֹנֵת
מִדִּינָה לְאִסְלָאֵם אֵן וּגְדַתְכֶם כְּלִילֵי פִקּוּלֹו לֵה אֲנִי מִרִיעָה מִן אֲמַחְבֵה
מַה־הַדּוֹךְ מַה־הַדּוֹךְ הַיָּפֵה בְנֵשִׁים מַה־הַדּוֹךְ מַה־הַדּוֹךְ שְׁפַכְהֵה הַשְׁפַּעְתִּנוּ
מֵאֲעֵפֶה וְדִידֵךְ מִן וְדִידֵי יֵאֱגִמִלָה מִן אֲנִסָא מֵאֲכִילֵךְ מִן כְּלִילֵךְ
כִּדָא אֲחֵלְפֵתְנָא : הַדּוֹרֵי יָצָח וְאֲדוּם הַגּוֹל מִרְכָבָה : כְּלִילֵי עֵאֲפִי אֲבִיאֵן
לְחֻקָה חֲמֵרָה מִבְּנֵד בְּאֲבֵנוֹד מֵתֵל עֵסְכֵר פִּירְכּוֹוה וְרֵאשׁוֹ פֵתֵס פֹו
קֹוּצוֹתֵנוּ תֵלְתָלִים שְׁחֹרֹת פְעוֹרֵב וְרֵאֲסָה כִפֵץ מִן פּוֹז דְּוֹאֲבֵתָה
מִסְלָסָלָה סוֹדָא כְסוּאֵר אֲגֵרָאֵפִי עֵינֵי פִיּוֹנִים עֵלְאֲפִיקֵי מֵיִם הַחַעוֹת
בְּחֵלֵב יַשְׁכּוֹת עֵלְמֵלָאֵת : עֵינָאֵה כַחֲמָאֵם עֵלִי גֵרָאֵן אֲמֵת מִגְסוֹרָה
בְּאֲלֵבֵן גֵּאֲסֵאת עֵלִי נֵעֵאֵם : לֵחֵי פְעֵלוֹת הַפֵּשֶׁם מִגְדֵלוֹת מִרְקָחִים
שְׁפִתוֹתֵנוּ שׁוֹשְׁנִים נְטָפוֹת מוֹד עֲבָרֵי כִדִּיָה כַסְכִּיבָה לְטִיב מִרְבִּיאת
לְעֵטֵר שְׁפֵתֵיהָ סוּאֵסֵן יִנְטָפֵן מִסֵּךְ כֵּלָץ : יְדֵי וְגֵלִי וְזֵהֵב מֵמֵלָאִים
כֵּתֵרֵשִׁישׁ מֵעֵינֵי עֵשֶׂת שֵׁן מֵעֵלְפֵת סְפִירֵי־יָדֵיהָ מֵתֵל כְּדָהָ אֲהָב
מִרְעָעָה בְּאֲגוּאֵהֵר אֲבַחֲרִיָּה אֲמַעֲתָה מֵעֲבָנָה עֵאֵג מִפֵּלְלָה בְּאֵ
פִעוּץ : שׁוֹקִי עֵמוֹדֵי שֵׁשׁ מֵי־סָדִים עֵלְאֲדֵנִי פֹו מִרְאֵהוּ פֵרֵלֵבֵנוֹן
כְּהוֹר כְּאֲרִזִים : סֵאֲקִיָּה אֲעֵמְדָה רְכָאֵם מֵאֲסָסָה עֵלִי קוּאֵעֵר מִן
אֲפּוֹז מִנְעֵרָה כְּאֲלֵבֵנָאֵן מִכְּתָר כְּאֲרוֹז : חֲפּוֹ מִמֵּתֵקִים וְכֹו מֵחֵמֵדִים
זֵה־יְדֵי וְזֵה־רַעִי בְנוֹת יְרוּשָׁלַם חֲנַכָּה חֵלֹו וְכֵלָה מִנָּת הֵלָאֵ כְּלִילֵי

ב
ב
ב
ב
ב

ועאחבי יאכנת מדינה אסלאם: אלה הלך ויחזק אתכם פועלים
אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: אין אלה כלילך: יאגמילאמא
אין מצא כלילך חתינכותה מעך: דודי ידד לגמולות העולם
ידעות פגעים דלקט שושפם: וידי אנהדרר לי כסתאגה לי סבינה
אפיב לירעא פילגנאן ולילקט סואסן: אני לדודי ודודי לי הירעה
פשושנים: אנאלכלילי וכלילי לראעיפי אסואסן
יפה את רעיתי כתרעה נאזה פירושלים אימה פנדגלות: אנת
גמילה יאעאחבת מתלצפודייה חסנה מליחה במדינה אסלאם
מהיובה באמראכז: הסבי עיניך מפגרי שהם הרהיבונ שערך
פעדד העזים שגלו מחר גלעד: אדירי עינאך מן חדאילאנהא
אפתנאני שערך בקטעאן אמעו לי: אנגאוו מן גדש ישעך געוד
הרהלים שעלו מן הרעה שכלם מתאמות ועכלה אין פהם:
אסנאנך בקטיע ארבל לי: צעדן מן ארעה פכלהא אחאוליס
פיהא מתבלה: פכלהא חרמון רקתך מפעד לעמתך: באשקאקא
רמאן וגנתך מן ענד נקאכך: ששים המה מלכות ושמים
פילגשים זעלמות אין מספריהם סתן מלכאת ותמאנין סריאת
וגאר כגיר אחצא: אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה כרה היא
לילדתה ראיה בנות דיאשלוה עלמות ופילגשים ויהללוה: חמאמת
היא אחדה עחיה נקיה הי לואדתהא ראוהא לבנת וועפודהא
ואמלכאת ואלסרארי ומדחווהא: מיזאת הנשקפה כמושחר יפה
כלבנה כרה פתמה אימה פנדגלות: מן הרהאמת שרפה בטלוע
אפגר באסחר גמילה באקמר נקיה באשמים מהיובה באמראכז:

ל
כ

כתפוחים: קלת אצער פי שנכלה אצבט באעדאקהא ויכונאן
 תדיאך לאן כענאקיד לגפן וראיחה אנפך כלתפחה: וחכך
 כיון הטובאלך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: וחכך
 כאכמר לגייד שמנטלק לי ורידי מסתקים יחרך שפתי שנאימין
 אני לדודי ועלי תשוקתו: אנא לורידי ועליי אנקיאדה:
 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: אנטלק יא ורידי
 נברג לי' אצחרא נבאת פי שמחל: נשכימה לכרמים נראה
 אם פרוחה הגפן פתח הכמורר הנצו הרמנים שם אתן ארץ
 דודי לך: נדלג לטכרום נכצר אנ כאן קר פרעת לגפן ואנפתו
 אסמנדר ונוור ארומאן תם אעטי מוורת לך: הדודאים נגנו
 ריח ועל פתחינו כל מגרים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:
 ואלפאח קר פאח באראיחה ועלי' אכואכנא גמייע לפואכה
 טחארתה וטעאתקה יא ורידי קר דכרת לך ואלך:
 מי יתנך כאת לי וונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך
 גם לא יבחו לי: יא ליתך כנת לי כאך תרצע תראי אמי
 אגדר פי טסוק ואקבלך לא יזרון לי כך: אנהגך אביאך
 אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיק רימני:
 אקודך אגיבך אדכלך לי' בית אמי תעלמני אסקך מן א
 אכמר אמצטר מן אכזמאן: שמאלו תחת ראשיו ימינו
 תחבקני: פארי' בשמלה תחת ראסי וימאנה תעאנהני:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ: אקסמת עליכם יא בבאת דאר אסלאם
 אנ לא תזקרו ותנבהו שמחבה לי' אנ תרידי: מי זאת עלה

מן המרבר מתרפקת על רורה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלוק
אמר שמה חבלה ילרתיך : מן הדד שצאערה מן לברייה מתללה
עלי' ורירהא תחת לתפאח תרת בכ הנאך מכצת בכ אמך הנאך
מכצת בכ ושרתיך : שימני כחותם על לבך כחותם על זרועיך
כי עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש
שלהבת יה : ציירני ככאתם עלי' קלכך או ככאתם עלי'
אדראעך אן למחבה שרירה כאלמות : ולגירה צענה כלתרא
והגהא והג שנאר להיבהא : מים רבים לא יוכלו לככות את
האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון בירו
באהבה כוז וכוזו לן : למיא שכתירה לא יסתיעון יטפון
למחבה ולמנהאר לא יגרקוהא ולו אן אעטא למר גמיע
מלאה כלמחבה אדרראתא יזררא בה : אחות לנו קטנה ושדים
אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שירכר בה : אכת לנא צגוה
ותדאיא לים להא מא דאך נצנע לאכתנא פי יום יכלם פיהא :
אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נעור
עליה לוח ארז : אן הי כסור פנכני עליהא נצר פעה ואן הי
כמצראע נחצר עליהא לוח ארז : אנני חומה ושדי כמגדלות
אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום : אנא כסור שאמך ותדיי
כלחצון חיכיר כנת ענדה כואגדת חצאא וסלאם : כרם היה
לשלמה כבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יביא נפרין
אלף כסף : כרם כאן לסלימאן פי ואד לגמהור אעטא לטן
לכרם מן יחפעה כל אמר יאתי בתמרה אלף דרהם פעה :
כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאחיס לנשדים את פרין :
כרמי אדילי קודאמי פאלף לך יא סלימאן ומאיתין למן

יחפץ תמרה: היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני
יא גאלקה פי לגנאן לאצחאב מצגיין לצותך פאסמעינאה:
ברח דודי ודמי לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים
אהרב יא ודירי ואשבה לך לצבי או גפר לאיאל עלי גבל
לתעטר

דניאל

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנצר
מלך בבל ירושלים ויצר עליה: פי לסנה אתלתה מן מלך
יהויקים יהי מלך יהודה אתא נבוכדנצר מלך בבל
לי' מדינת אקלאס וחאצרהא: ויתן אדני בידו את יהויקים מלך
יהודה ומקצת כלי בית האלהים וביאם ארץ שנער בית אהין
ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: ורפע אלה בידה יהויקים מלך
יהודה מע בעץ מן אניה בית אלה פאתא בהא טי' בלד לשינור
בית מעבודה ולאניה אדכלהא כזאין בית מעבודה: ויאמר
המלך לאשפנז רב קרימין להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה
ומן הפרתמים: פקט למלך לאשפנז רייק לכוראם ליחצר
מן בני אסר ומן נסל למלוך ומן לרתות: ילדים אשר אין
בהם בל מום וכזבי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי
רשת ופליש מדע ואשר כח בהם לעמר בהיכל המלך וללמודם
סד וליה פליש: אולאר לא עיב פיהם וחסתאן למניער
ואשר יבדל וליה פליש: ועארפין בלמערפה ודוי פהם בלעלם וטרי
שק פליש קוה לליה פליש: פי קצר למלך וליעלמונהם כתאבה לבסר
אניץ וליה פליש: וימן להם המלך רבר יום ביומו מפת בג המלך

ומיין משתיו ולגרלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך:
פקרר להם למלך טעממהם פי דאת כל יום מן כבד למלך ואדמה
ומן כמר שרבה לתרבייתהם תלאת סנין וענד נהאיהא' מונהם
יוקפון בין ידי למלך' פכאן בה מן בני יהודה רניט חנניה מישל
ועזריה פכאן בהם מן בני יהודה רניט חנניה מישל ועזריה'
וישם להם שר הקריקים שמות וישם לדניט בלטישער ולחנניה
שדרך ולמישל מישך ולעזריה עבר נגו: פגעל להם רייס לכדאס
אסמא' פסמא דניט בלטישער ולחנניה שדרך ולימשלמשן
ולעזריה עבר נגו: וישם דניט על לבו אשר לא יתגאל כפת בג
המלך וביין משתיו ויבקש משר הקריקים אשר לא יתגאל:
פאמא דניט געל פי קלבה אן לא יתלות בכבד למלך ואדמה
ולא בכבור שרבה פטלב מן רייס לכדאס אן לא יתנגס: ויתן
הגהים את דניאל לחקר ולרחמים לפני שר הקריקים: פאעטא
אלה לדניט חצאא ואשפאקא ענד רייס לכדאס: ויאמר
שר הקריקים לדניאל ירא אני את אדני המלך אשר מנה את
מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם זעפים
מן הילרים אשר כגילכם וחיבתם את ראשי למלך: פקאל
רייס לכדאס לדניט אני אכאף מן סיירי למלך שרדי קרר לכם
טעמכם ושרבכם פמן חית ירא אוגאהכמא כאתן מן גמיע
לפתיאן שרדי
ויהאמר דניט למלך
אשר מנה שר הקריקים על דניט חנניה מישל
לשכזאן שרדי וכלה רייס לכדאס עלי' דניט תפגעני: פאמא
עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלהם ונשתה: אמרו
עבדיך עשרה איאם וליעטא לנא מן לחבוב לנאכל ומאא לנשרב:

וְיָדָעוּ לְמַנִּיךְ מִלְּאֵינוֹ וּמִרְאֵה הַיְלָדִים הָאֲכִלִּים אֵת פֶּתַח בַּגְּהַמְלֶכֶךְ וּכְאֲשֶׁר
תִּרְיָאָה עֲשׂוּהָ עִם עֲבָדֶיךָ פֶּתַח צִיּוֹן לְךָ סַחֲתָנָא וּסְחִינָא לְשִׁבְכָא
כֹּלֵי טַעַם לְמֶלֶךְ וְאֲדָמָה וּבַחֲסִבְכָּא תִרְיָאָה אֵת עֲמֻלָּהּ מִעַ
עֲבִידֶיךָ וְיִשְׁמַע לָהֶם לִפְנֵי הַזֶּה דִּנְשָׁם יָמִים עֲשִׂרָה מִקְּבֵל מִנְהֶם
חֹלָהִם וְאִמְתַּחְנָהִם עֲשִׂרָה אֲיָאִם וְמִקְצֵת יָמִים עֲשִׂרָה נִרְיָאָה
מִרְיָאָהִם טוֹב וּבְרִיָּאִי בְּשֶׁר מִן כֹּל הַיְלָדִים הָאֲכִלִּים אֵת פֶּתַח הַמְּלֶכֶךְ
פְּלִמְאָנָא קִצֵּת עֲשִׂרָה אֲיָאִם תְּכִיִּית סַחֲתָנָאִם עֲבִיחָהּ וְאִבְרָאָנָהִם
עֲבָמָה אֲכַתֵּר מִן לְשִׁבְכָא אֲכִלִּי טַעַם לְמֶלֶךְ וְאֲדָמָה וְיָהּ הַמְּלֶכֶךְ
נִשְׂאָה אֵת פֶּתַח בְּגָם דִּי צִיּוֹן מִשְׁתִּיחָהִם וְנָתַן לָהֶם זֶרַע עֲנִים פְּכָאן לְצִוְאָן יִאֲבֹד
לְנַפְסָהּ כְּבִזְהֶם וְאֲדָמָה וּכְמִרְשָׁבָהִם וְיַעֲטִיחֶם חֲבוּבָא וְיָהּ הַיְלָדִים
הָאֲכִלִּים אֲרַפְעָתָם נָתַן לָהֶם הָאֲלֹהִים מִדְּעוּדָה שְׂכַל כְּבִלְסָהּ פְּרֹוֹחַ אֲכִלָּהּ
דְּנִיָּאֵל הַכִּיָּן כְּבִלְסָהּ וְזִוּן זְהִלְמוֹת וְהָאוּלִי לְשִׁבְכָא לְאַרְבַּעַה רִזְקָהִם
לֵאלֹהֵי מַעְרַפָּה וְעַקֵּל פִּי כָל כְּתָאב וְחֲכָמָה וְאִפְעֻלָּהִם דְּנִיָּאֵל כְּבִלְסָהּ
וְרוּיָאֵו וְלִמְקִצֵּת דִּי יָמִים אֲשֶׁר אֲמַר הַמְּלֶכֶךְ לְהַכְּיָאֵם וְיָבִיאֵם עֲשִׂרָה
הַכְּרִיָּסִים לְפָנֵי נְכוּכְרֵי נְעָרִי וְלִמְיָ אִנְקִיצֵת לְאִיָּאִם לִי אֲגִלָּהִם לְמֶלֶךְ
לִי אֵן יִחְצְרוּ פִּיאַחְצְרָהִם רִיָּים לְכַדָּם בֵּין יָדֵי לְמֶלֶךְ כְּכַתְנֵי דִּי יִדְבֹר
אֲתָם הַמְּלֶכֶךְ וְלֹא נִמְצָא מִכֻּלָּם כְּדִיָּנִיָּאֵל חֲנִיָּהּ מִיִּשְׂרָאֵל וְעַקְרִיָּהּ
וְיַעֲמִלוּ לְפָנֵי הַמְּלֶכֶךְ פְּכִלְמָהִם לְמֶלֶךְ וְלֹס יִגְד פִּיגְמִיעָהִם מִתְּלִ
דְּנִיָּאֵל חֲנִיָּהּ מִיִּשְׂרָאֵל וְעִזְרִיָּהּ פִּלְזָמָהִם חֲצִרָתָהּ וְכָל דְּבָרָהּ חֲנִיָּהּ
אֲשֶׁר בְּקֶשׁ מִהֶם הַמְּלֶכֶךְ וְיִמְצָאֵם עֲשִׂרָה יְהוּת עַל כָּל הַחֲרָטָמִים
הָאֲנִיָּוִיָּים אֲשֶׁר כְּבִלְסָהּ לְכוּתֵו וְכָל אֲמַר חֲכָמָה וּפְהֶם אֲתָמָסָה מִנְהֶם
לְמֶלֶךְ וְגִדָּהִם פִּיָּה עֲשִׂרָה אֲעַעֲקָהּ עַלִּי סְאִיר לְחֲכָמָה וְלִמְנִיָּן
לִיָּן פִּיגְמִיעָה מִלְּכָתָהּ וְיָהּ דְּנִיָּאֵל יְגִד שְׁנַת אֲחַת לְכוּרָהּ הַמְּלֶכֶךְ

פאקאס דניסלי סג' אחרי לפרש אמרך:

ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות פועם
רוחו ושנתו נהיתה עליו ופי אסנה אתאניה מן מלך נבוכדנצר
ראי אמרך חלמא פכרבת רוחה ותנגש נומה: ויאמר המלך לקרא
לחרטמים ולאשפים ולמשפטים ולכשדים להגיד למלך חלמתו
ויבאו ויעמדו לפני המלך: פאמר אמרך כאן ידעא אחכמא וא
מנגמין ואסחרה ואבסדאין ליערפוה רויאה פגאוו וקפובין ידיה
ויאמר להם המלך חלום חלמתי ונתפועם לוחי לדעת אתה חלום:
פקאלהם קדראית רויא פכרבת רוחי אי אן אערפה: וידברו
הכשדים למלך אמרית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדיך
ופשרא נחואי פכלמוה בלנכטייה אטאלה בקא אמרך קלא רויא
לעבידך נבכרך בתפסירהא: ענה מלכא ואמר לכשדי יא מלתא
מע אזרא חז לא תהוד ענני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון וכתבון
נולי יתשמון: אנאבהם וקא קד גר מני אמר באנכסאן לסתערפונ
ארויא ותפסירהא אעצא תפעלון וביותכס צואפי יתעיידון יזהן
חלמא ופשרה תהחון מתנן ונכזפה ויקר שגיא תקבלון מן קדמי
להן חלמא ופשרה החוני ואן ארויא ותפסירהא תכברון הכאת
ובואיו וקיידי ועז כתיר תרפען מן קדאמי ללך ארויא ותפסירהא
ענו תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחון:
אנאבוה תאניה וקאל אמרך יקול ארויא לעבידה פנכרה בתפסירה
ינה מלכא ואמר מן יעיב ידע אנא רי ערנא אתון זכנין פלוגי
די חזיתון די אזרא מע מלתא: אנאבהם וקאלא עללם יקינא

לשון
בכ

לשון

אנכם אנמי תשתרוסא עתפם ודאך למארהיתם גדי לאמר מנעדיהן
הלמאלא תהודענני חרה היא דתפון ומלחמא כהו שחייתא חמנעון
למאמר קדמי עדי די עדינא ישתנא להן חלמא מלון ליחמא ע
די פשרה תהחונני באנכסאן לם תערפונ ארויא פסכילנס ואחדה
ואנמי קדא עדדתם כלאם כדכוזור אן תקולוה בין ייאי ליאן אתגיי
לסאעה ותנגלי לכן קולו לי דאת ארויא חתי אעלם אנבם עאדקי
פיאכבארי בתפסירהא ענו כשדייא קדם מלכא ואמרין לא אית
אנש עלי כשתיא די מלת מלכא יוכל להחזיה כל קבל די כלמלך
רב ושליט מלא כדנהיא שאל לכל הרטום ואשק וכשדייא אנבו
לכסדאנין בחערה למלך וקאו ליס אנסאן עלי אארץ יקרי אן
יכר במא קל למלך ודלך אן כלמלך גליל וסלטאן לם יסאל
מתל הדא לקול לאי חכים או מנגם אוכסדאני ומלתא די מלכא
שאל יקירא ואחזן לא אית די יחונה קדם מלכא להן אלהין די
מדרהן עם כשרא לא איתוהי ולאמר איי יסאענה למלך עזין
וליסאכר סואנא יקרי אן יכרה במא קלא לא מלאיכה אהי
ליס מסכנהם מע אנאסי כלה קבל דנא מלכא בנס וקצק שגיא
ואמר להו כרה לכל חכימי ככלי פענדי דלך שאטא מלך וסנט
גדא ואמר באבאדה גמיע חכמא באבלי ודתא נפקת אהפימא
מתקטלין ובעו דניאל וזהכרוה להתקטלה וכדג אתוקיע
בילך והוי יקתלון אהבנא וכאד די לא ואעהאכה אן יקתלו
פאדין וינשיל חתב עטא וטעם לאדיון רבטא פחיא
די מלכא די נפק דלקי לא להפימי ככלי חניר רפעתיא לקעו

ההוה מנעדיהן

1

כשדייא

3

!

בא
כד
וכד
ה

אֲנִי תִשְׁתַּדְּרֶנּוּ אֶתְכֶם וְדַע לְמַאֲרָתְךָ גַּד אֲמַר מִנְעוּנִי
הֲלֹמָא לֹא תִהְיֶה עֲנִי הֲרֵא הִיא דְתַבְּנִי וּמִלֵּט צִיבֵהוּ שְׁחִיתָהּ וְחִנְנֵהּ
לְמַאֲרָה קִדְמִי עַד דִּי עֲדִנָּא יִשְׁתַּנָּא לֹא הִיזְהִי אֲמַר לִי הֲוֵי עַ
דִּי פִשְׁלָה תִּהְיֶה עֲנִי בְּאִנְכְּסָאן לֹא תִעְרְפוּנִי אֲרוּיָא פִּסְכִּלְבָּנִס וְאַחֲרָה
וְאֲנִי קִדְמִי עֲדִדְתִּים כִּלְאִס כְּדִבּוּר וְזִוְרָאן תְּקוּלוּהּ בֵּין יְיָ אֵין תִּתְגִּי
לְסַאעָה וְתִתְגִּי לְכֹן קוּלוּ לִי דְאֵת אֲרוּיָא חֲתִי אֶעֱלֵם אֲנִי עֲדִקִין
פִּי אֲכַבְרִי בְּתַפְסִירָהּ אֲעִנּוּ כְּשִׁירָהּ קָדָם מִלְכָּא וְאֲמַרִין לֹא אֵיתִי
אֲנִי עַל יְבִישְׁתָּא דִּי מִלְתָּ מִלְכָּא יִכְלַל לְהַחֲזִיחָהּ כֹּל קְבִילֵי כִּלְמַלְךָ
רַב וְשִׁלִּיט מִלְכָּא כְּדִתְהִיא שְׂאֵל לְכֹל חֲרָטוּם וְאֲשֶׁק וְכִשְׁרֵי אֲנִי
לְכַסְדָּאנִין בְּחֵרָהּ לְמַלְךָ וְקִלּוּ לִי אֲנִי עַל יִשְׁרָאֵל יְקָרִי אֵין
יְכַבֵּר בְּמַתְקֵי לְמַלְךָ וְדִלְךָ אֵין כִּלְמַלְךָ גְּלִיל וְסִלְטָאן לֹא יִסְאֵל
מִתְּלָהּ לְקוּל לֹא חֲכִים אֲוֹ מִנְגָם אֲוֹ כַסְדָּאנִי וְמִלְתָּא דִּי מִלְכָּא
שְׂאֵל יְקִירָהּ וְאֲחֵרָהּ לֹא אֵיתִי דִּי יִחְוֶנָה קָדָם מִלְכָּא לְהֵן אֲלֵהִין דִּי
מִדְרָהּ עִם כְּשִׁירָהּ לֹא אֵיתִיהּ וְאֲמַר לִי יִסְאֵנָה לְמַלְךָ עִזִּין
וְלִי סֹאכְרָהּ אֲנִי יְקָרִי אֵין יְכַבֵּרָהּ בְּמַתְקֵי אֲלֵהּ לְמַלְכָּה אֲדִי
לִי מִסְכְּנָהּ מִעֵ אֲנִי כִּלְקְבִילֵי דְנָא מִלְכָּא בְּנִס וְקִצֵּק שְׂגִיָּא
וְאֲמַר לְהוּכְרָהּ לְכֹל חֲפִימֵי כְּבִילֵי פִעְנֵי דִלְךָ שְׂאֵט אֲמַלְךָ וְסִבֵּט
גִּדָּא וְאֲמַר בְּבִירָהּ גְּמִיעַ חֲכֵמָא כְּבִילֵי וְדִתָּא נִחְתָּת וְחֵרִימֵיָּא

הזר מלכות

1

כשד

3

!

א. אריוך רייסיאפי א מלך א. א. אנפדאן יקתל חכמא באבלי ענה
ואמר לאריוך שלא טא ריימלכא על מה דתא מה חצפא מן קדמ
מלכא ארין מלתא הודע אריוך לדניאל סאה וקא עלי מאדא אמר
חאת מן ענד א מלך חנינך ערפה אריוך לקעה ודניאל על ובעא
מן מלכא די זמן ינתולה אפשרה לה חויה למלכא פתסכב דניאל
א. אן סא א מלך אן יעע לה אגלא חתי יערפה ארויא ותפסידהא
אדון דניאל לביתה אול דלחנניה מישאל דעזריה
חברוהי מלתא הודעו חנינך עאר דניאל ביתה ועדף דניאל
חנניה מישאל ועזריה לקעה ורחמין למבעא מן קדמאלה שמיא
על דניאל דניאל הובדון דניאל והברוהי עם שאר חפימי ככל
ואנתמעו אן ילתמו ארחמה מן ענד ארב פיה דא אסר ללא
יהלכון דניאל ואצחאבה מעבאקי חכמא באבלי אדון דניאל
פחזו א. י. ל. י. א. ג. ל. א. ד. י. ד. נ. י. א. ל. כ. ד. ל. א. ל. א. ש. מ. י. א. ח. י. נ. י.
כשק אלה דלך אסר לדניאל פירויה אליל פסכב רב אסמא ענה
דניאל ואמר להווא שמה די אלהא מכלך מן עלמא ועד עלמא
די חכמתא וגבורתא די ליה היא כן קא יכון אסמאלה מבארנא
מן אול לעלם איאכרה א. י. א. ח. כ. מ. ו. א. ג. ב. ר. א. ו. ה. י. א. ו. א. מ. ה. ש. ו.
עדינא דזמניא מה עודה מלכין ומה קס מלכין יהב חכמתא
לחכימין ומנדעא לידעי בינה והו מנייר לאזמנה ואלוקאת
עאזל מלוך ונאעב מלוך מעטי אהכמה ללחכמא ואלעלם
לעארפי אפהם הוא גלא עמי קתא ומסתרתא ידע מיה
כה שובה ונהודא עמה שרא והובא שק אעמי קאת ואלמסתודאת

ל
ה
כ
ב

ב
ב
ב

יעלם מא פי שלעלמזאת וטנור סאכז ענדרי : לך אלה אנהתי
 מהודא ומשבה אנה די הכמתא וגבורתא יהבה לי וכען ה
 הודעתני די בעינה מנך די מלית מלכא הודעתנא : לך יא לאה
 אבאי אנה שאכר וכוסבה למא קר רזקתני מן לחכמה וטגברווה
 וטאן ערפתני מא סאתך והי מסאה למלך : כל קבל דנא דניאל על על
 אריוך די מני מלכא להוכרה לחכימי בכל אזל וכן אמר ליה לחכימי
 בכל א תהוכר העלני קדם מולכא ופשרא למלכא אחוא : פענר דלך
 צאר דניאל אי אריוך אדי ולאה למלך ליביר חכמת באבל : פקאל
 לה לא תהלך אחרא מנהם אדכלני לא למלך אערפה ארויאת ות
 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל ותפסירהא :
 קדם מלכא וכן אמר ליה די השכחת גבר די מן בני גלותא די יהוד
 די פשרא למלכא יהודע : הינד אריוך במבארה אדכל דניאל אי
 למלך וקאל לה אני קר וגדת רגל מן אהל גלות ליהוד ודכר אנה
 יערך למלך ארויאת ותפסירה : ענה מלכא ואמר לדניאל די שמיה
 בלטישאצר האיתוך בהל להודעותני חלמא די חזית ופשרה :
 פאכתלי למלך פקאל יא בלטישאצר הל תקדר אן תערפני ארויאת
 אדי ראתהא ותפסירהא : ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא
 די מלכא שאל לא חכימין אשפין חרטומין גזרין יכלין
 להחוידי למלכא : אגאבה דניאל וקאל לסר אדי אתמס
 למלך לא לחכמא וטמנגמנין וטכלדאנין וטאחכאס
 יקדרון אן יכרוך בה : ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין
 והודע למלכא מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי
 רישך על משכבך דנה הואו לכן לאתה אדי פי אסמא

כאשף לאסראר ערף בכת נער למלך מא סיכון פי אכר - א
לאמאן פרויאך ונמא נערא עינאך עלי מצונעך הו הודא לוי
אקולה: אנתה מלכא רעיונך על משכבך
סליקן מה די להוא אחרי רנא וגלי רזיא הורעך מה די להוא
יא אייהא למלך כאנת אפכארך עלי מצונעך קבר
נומך חלה פי מא יכון בעד הרה לאיאם פאסעפך כאשף
לאסראר באן ערפך דאלך: ואנה לא בחכמה די איתי ב
מכל חייה רזת רנה גלי לי להן על דברת די פשר
למלכא יהורעון ורעיוני לבכך תנדע: פאנא פליס
פאני אהכם אנאס כעף לי הודא סאר לכן בסבב לוי
יערפון למלך לתפסיר ולכי תערף מראר נפסך:

אנתה מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיית
צלמא דכנ רב וזיוה יתיר קאים לקבלך ורוה דהיל: יא
איהא למלך ראית כאנך מתבצר פארא בצנם עאים דלך
לצנם כביר לה בהגה כתירה והו קאים אמאמך ולה רועה האיל
הוא צלמא רישה די דהב טב תרוהי ודר עוהי די כסף מעוהי
וירכתיה די נחש: דלך לצנם ראסה מן רהב כלא צדרה ודראעיו
מן פעה בטנה ואפכארה מן נחאס: שקוהי די פרזל רגלוהי
מנהון די פרזל ומנהון די חסף: סאקיה מן חריר רגלאה בעץ
בעץ אגזאהא מן חריר ובעצהא מן כסף: חזה הוית עד די התגזות
אבן די לא בירין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת
המון: תם ראית באן חגר קר לא ביר אחר פארב דאן לצנם
עלי רגליה לתי מן חריר וכסף ופרקהמא פסקט: באדין דקו כחדא

נפלא וזה כלל והוא פוער מן ארדי קיט ונשא המון רוח אצל אתר
לא השתכח להון ואכנא דימחת לעלמא הוילטור דב ומלאת
פלארעא וחיניד אנדקו אנמ עין אחריד ולכין ולנחאס ולפניה
ולדהב עארו כהשים מן כואדר לעיקתם חמלהם לריח ולם
ונדר להם אתרא לכתהתם אן אהגר לוי ערב לענם עאר גבלא
ענימא ומלא גמיע תלך לארץ ודנה חלמא ולפשרה נאמר קדם
מלכא ואל הדיה לרוי נקולתפסידהא בין ידי למלך:

אנתה מלכא מלך מלכיא דיאלה שמיא מלכו ותא חסנא ותקפא
ויקרא יהבך ויא איהא למלך אעלם אן מלך למלך רב לסמא
למלך ולותאק ולתאיד ולכרם רזקך וכללי די דארין בני אנשא
הות כרא ועוק שמיא יהב פיך והשרטך פכלהון אנתה הוא
ראשה די דהבא וחית יאוי גמיע אנאם וחיואן לעחרי וטאיד
לסמא סלמה ליד וסלטך עלי גמיעאם פאנתהו לממלך
בלראם אלהב וכתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנד ומלכו
תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא ובערך תקום
ממלכה אחרי אדון מנד ולממלכה את אתה תנעבה לנחאם
ותתסלט עלי גמיע ארץ ומלכו רביעיא תהוא תקיפא כפרזולא
פלק כל די פרזולא מהדיק וחשול פלא וכפרזולא די מדעע כל
אלין תדיק ותדעו ולממלכה ארא כעה תמן עלכה כאלח די
וכמאן אחריד ידק לכל ויסחקה וירעה כראך תדק לכל וחדיעה
די חזיתיה רגליא זאעבעתא מנהון חסך די פחר ומנהון פיה מלכו
פליגא תהוא ומן נעפתא די פרזולא ויהוא כה פליגא די חזיתיה

מכא
הרע
למלך
היה

פרי לא מעשיך פחם וצנא ואמא מאדאיתאן לקרמין ולא עאבע
בעץ אגואהא בזק ממכה ובעצהא חדיד פכון דאד מלנא מנקסמא
ופיה מן אעול אחריד באיזא מאדאיתא יכאט אכזק ולטין וזאענעט
דנליא מנהון פרזל ומנהון חסוף מקצת מלכותא תהוא תקיפא ומנה
תהוא תכירא ותאויל לאעאבע אתי מנהא חדיד ומנהא כזק אן
יכון בעץ לממלכה עליונע צוה מנכסרא די חזיתה פרזל לא מערב
בחסוף טינא מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דכקין דנה עם
דנה חזר פרזל לא לא מתערב עם חספא ואמא מאדאיתא מן
אכתלאטה מאפתאוילהאן יכתלטו האולי בלמנאסלה ולא
יכתלטו באלליה כמא אן אחריד לא יכאט אכזק ובזומיהון
די מלכיא אנון יקיס אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל
ומלכותה לעם אחרון לא תשתבך תדק ותסוף כלאלן מלכותא
זהיא תקום לעלמיהא ובעד מדה האתין לממלכתן יקיס רב א
סמא ממלכה לא תפסד לי איהוד ולא יתרך מעהא מלכא לאמה
אכרי פה יתדק גמיעה דהא ממאך ותסיפהא ויהי תתבט לי איהוד
כלקבל די חזית די מטורא אתגודת אכזק די לא כידין והדלקת
פרזל נחשא חספא פספא וזהבא אלה רב הודיע למלכאמה
די להוא אחרי דנה די יעב חלמא ומהימן פשרה ודלך באיזא
מאדאיתא אן חגרא אנקטעית מן אנכל לא ביד אחד פדק אחריד
ולנחאם ולכזקו אפעה ואדהב גמלה אמר אן אלה אנכיד ערף
אמלך מאיכון פי אכר לאי אס פארויא צחיחא ותפסידה צאדק
באדין מלכא נכו כר נצר נפל על אנפיה וליזנא סג

ד

ל
כ

ומנחה ותיחזין אמר לנשכח לה: חיניו וקעכבתננד אמר עמלו
 וגהה פסגד לרניא ואמר באן תקרב לה חדא חו ושלא חו- מענה
 מלכא לרניאל ואמר מן קשט די אלה כון הוא אלה אלהין אמר
 מלכין זגלא רזין די יכלת למגלא רזא דנה: תם קאלה מן לחק אל
 עחיה אורבכס אלה לאהה וסייד למלוך וכאשק לאסלאראל
 מכנד אן תכשק הדא אסר יארין מלכא לרניאל רני ומתנן רכרין
 סגיא יהכלה זה שלטה על כל מדינת ככלי חיניו כתר למלוך רני
 וזהכלה עטא נפסה גלילה וסלטה עלי גמיע מדינה באכל
 וומרה עלי גמיע חכמא ככלי ורניאל פניא מן מלכא ומני עלי
 עבדת מדינת ככלי שדך מי שך ועבד נגו ורניאל פתרע מלכא:
 תם אורני אסא למלך אן יולא עלי אעמא מדינה באכל שדך משך
 ועבד נגו ואקאסו ככאב למלך:

ל
כ

ל
כ

ל
כ

נכוכד נער מלכא עכד ערס די דהב לומה אמין שותין פתיה אמין
 שות אקימה ככקעת דורא כמדינת ככלי תם אן ככתנער למלך
 אעלה ענמא מן דהב רפעה סתין דרא עא וערצה סתה ונעבה פי
 כקעה דורא פי מדינה באכלו אנכוכד נער מלכא שלא למכנש
 לאח שרפניא סגניא ופהות אמא דר גורי יא גורי יא דת כריא תפתיא
 וכל שלטוני מדינת אמא לחנכת ערמא די הקם נכוכד נער
 מלכא: תם אנה בעת לישך אכטא רקה ולאמרא ואלכמא ואלכמא
 ואלעמא ואלכתאב ואלשרטיין וסאיר סלאטין אכלדאן אי וכארה אל
 ענס ארי נעבה:
 פתיהות אמא דר גורי יא גורי יא דת כריא תפתיא ופהות אמא דר גורי יא גורי יא דת כריא תפתיא

לְחַבֵּל עַל־מַטְּוֹתֵיךָ נְבוֹכַדְנֶצַּר׃ חִינּוּךְ אֲנִי מִמֶּנּוּ אֲבִטֵּא אֶרְקָה זֶלְמִי
וְאֶלְפָא וְאֶבְכָא וְאֶעֱמָא וְאֶכְתָּב וְאֶשְׂרֵט יִין וְסִימָא וְסִימָא וְסִימָא וְסִימָא
אֵי וְכִי אֶרְאֶה לְעֵינַי אֵי נִעְבַּה וּוְקִפּוּבִין יִדִּיהוּ וְכִי אֶרְאֶה קִרְא כִּי אֶרְאֶה לְכִן
אֶמְרִין עִמְמִי אֶמְיָא וְלִשְׁנֵי אֶמְיָא וְלִשְׁנֵי אֶמְיָא וְלִשְׁנֵי אֶמְיָא וְלִשְׁנֵי אֶמְיָא
יִא מִעַשְׂרֵי אֲשַׁעֲבֹב וְאִמְסֹב וְאִהֲלֵל לְגִזְתִּי בְּעִדְנֵי אֵי תִשְׁמַעֲנִין קִל
קִרְנֵי מִשְׁרוּקֵי תֵא קִתְרוּס שְׁכַכְרֵי פִסְנֵי תִרִין סִמְפִּנֵי וְכִלְזֵי זִמְרֵי
תִפְלִין וְתִסְגִּין לְעֵלִים דִּהֲפֵא וְהֵקִים נְבוֹכַדְנֶצַּר מִלְפָּא פִי וְקִתְאֵן
תִּסְמַעֲנִין צוֹת אֲבוּק וְאֶפְתָּרָה וְאֶהֱלֵךְ וְאֶטְבֹּל וְאֶעֱנֵג וְאֶנְתִּי וְסִימָא
אֲנוּאֵעַ אֲמִלֵּאֵהִי תִכְרוּ וְתִסְגִּין לְעֵינַי אֵי נִעְבַּה בְּכַת נֶעַר
אֲמִלְךָ וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא וְאֶמְיָא
יִקְרִיתֵא וְאֶמְיָא מִנְכֵם לֵא יִכְרֵי וְאֶמְיָא לֵא מִן סִימָא יִרְמֵא בְּכַת אֵי
אֲתוֹן נֶאֱרַךְ אֲמִסְתִּיקֵךְ וְכִי אֶרְאֶה לְעֵינַי אֵי שְׁמַעֲנִין כִּלְעֵמְמִי
קִל קִרְנֵי מִשְׁרוּקֵי תֵא קִתְרוּס שְׁכַכְרֵי פִסְנֵי תִרִין וְכִלְזֵי זִמְרֵי
נְפִלִין כִּלְעֵמְמִי אֶמְיָא וְלִשְׁנֵי אֶמְיָא סִגִּין לְעֵלִים דִּהֲפֵא וְהֵקִים
נְבוֹכַדְנֶצַּר מִלְפָּא פִעֲנֵי דִלְךָ כִּמְאֲכֵאן יִסְמַע גְּמִיעַ אֲשַׁעֲבֹב צוֹת
אֲבוּק וְאֶפְתָּרָה וְאֶהֱלֵךְ וְאֶטְבֹּל וְאֶעֱנֵג וְאֶנְתִּי אֲנוּאֵעַ אֲמִלֵּאֵהִי מִן
וְקִתְאֵן יִכְרוּן גְּמִיעַ אֲשַׁעֲבֹב וְאִמְסֹב וְאִהֲלֵל לְגִזְתִּי פִי סִגִּין לְעֵינַי
אֵי נִעְבַּה בְּכַת נֶעַר אֲמִלְךָ וְכִי אֶרְאֶה לְעֵינַי אֵי קִרְבִּי
גְּבִרִין פִּשְׁרֵי אֵין וְאֶכְרוּ קִרְעֵי הוֹן וְיִהוּ דִּי אֵין וְעֵנֵי דִלְךָ מִן וְקִתְאֵן
תִּקְדִּים קוּס כִּסְדֵי אֲנִין פִּסְעוּ וְגִמְזוּ כִּי הוּדִי עֵנֵי וְאֶמְרִין לְנְבוֹכַדְנֶצַּר
מִלְפָּא מִלְפָּא לְעֵלִים חֵי כִּי אֲנִי אֲכַתְרוּ וְקִל לְנְבוֹכַדְנֶצַּר אֲמִלְךָ
יִהוּ דִּי אֵין אֲמִלְךָ אֲנִי מִלְפָּא יִשְׁמַע טֵעֵם דִּי כִּלְאֲנֵשׁ וְיִשְׁמַע

א
ב
ג

א
ב

קלוקרנא משורוקיתא קתרוס שפכא פכסותי פכסותי פכסותי פכסותי
 פלזיסגד לעלם דהכא יא איהא אלקך אנתא מנתב בן אנטאנסאן
 סמענות לבוק ולעפארה ואלף ואלטבל ואלענג ואלנא וסאיר
 אנואע אמלאהי כר ויסגד לאלענס אלהב זמק דילא פול ויסגד
 יתרמא רגוא אלתון נורא יקרתא וזמן לם יכר ויסגד ירמאנהפי
 אתון למסתוקר אית גברין יהודאין די מנית יההון עלעכידת
 מדינת ככל שדרך מישך ועבר נגו גבריא אלך לא שמו עליך
 מלכא טעם לא להיך לא מלחין ולעלם דהכא די הקמת לא
 סגדין מוגוד קוס יהוד אף וליתתם עלי אעמא מדינתאבל
 שדרך מישך ועבר נגו אולאך קוס לא יקבלו ללמלך אמרא
 מעבודה לם יעבדון ולעלם אלהב אף נעבתה לם סגדון
 פאדין נכור נער ברנז וחמה אמר להיתנה לשדרך
 מישך זעבר נגו באדין גבריא אלך היתנו קדם מלכא חנינך
 אמר בבת נער ברנז וחמיהאן יחצר שדרך מישך ועבר נגו
 פחצרו בין ידיה ענה נכור נער ואמר להון הערה שדרך מישך
 זעבר נגו לא להיך לא איתנבון פלחין ולעלם דהכא די הקמת לא
 סגדין פאבתרא וקא איתנא יא שדרך מישך ועבר נגו מעבודי
 ליסאנתם עאכדין ולעלם אלהב אף נעבתה ניר סאגדין כען
 הו איתבון עתידין די בעדינא די תשמעון קלוקרנא משורוקיתא
 קתרוס שפכא פכסותין וספמוניא אכל זני זמרא תפלוך זתסגדון
 לעלמא די עכידת זתון לא תסגדון כהשעתא תתרמו לרגוא אתון
 נורא יקרתא ומן הוא אלה די ישזכר בון מן די

ילך
 לא להיך
 ז

מסתערין פון וקתתם מעון עות לבוקז לעפאדה ואדף ואלענגו אל
נאי וסאיראנאע אלמלאהי תפרון ותסגדון ללענם לוי ענע אתה
ואן לסתסגדון מן סאעתכם ירמי בכס לוי אתון אנאר למתוקר ומן
דארב כלעכם מן ידי ענו שדרך מי שך ועבד נגו ואמרין למלאכה
נבוכדנצר לא חשחין אנחנא עלהנה פתגם להתלותך אנא בזה
וקא יא ככתנער לא נחתאגאן נגיבך ען חדא בכלמה הן אית
אלהנא די אנחנא פרחין כי ללש זכותנא מן אתון נורא יקדתא
מן ידך מלכא שייכיב אף רבנא לוי נעבדה יסתטיעאן כלענא
מן אתון אנאר למתוקר ומן ידך יא איהא למלך כלענא והן לא
ידיע להואלך מלכא די לא להך לא איתנא פרחין ולעלם דהנא
די הקמת לא נסגד וואן לם כלענא פאעלם יא איהא למלך אן
לא נעבד מעבודך ולא נסגד לענם אדהב לוי נעבתה:

פארין נבוכדנצר התמלי חמה ועלם אנפיה אשתני על
שדרך מי שך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על
די חזה למזיה חנינא אמתלי ככתנער חמיה וסחנה ונה תגידת
עלי שדרך מי שך ועבד נגו ואמר כאן יסגר אתון ללואחד סבעה
עלי מאי נבג להאן יסגר ורגבין גברי חילוי כחילא אמר לפתא
לשדרך מי שך ועבד נגו למרמי לאתון נורא יקדתא ואמר קומא
גבארין מוגישהאן יפתון שדרך מי שך ועבד נגו לירמי בהם
פי אתון אנאר למתוקר פאדין גבריאלך פפתו כסר פליחון
העניחון פריהון ולבושיהון ודמו לגוא אתון נורא יקדתא
דיי ביהוה ידך לקום בסראו להם ובקמצא טהום ומשא מלהם

בא
דפי
כסב
מטיל
ידי
נעם
הון

וסאיד לבאסהם ורמי כהם פי דס שאנון אלו וצפון וכל
 קבל חנה מהי מהלך מלך פתח צפה ואתנא אלהיה ואתנא
 אלך די חסן שדך מי שך ועבד נגו קטלה מן שכיבא די
 נורא פכמא כאן אמרה אתא ואתון סגר פללא וקוס לדי
 גאוב שדך מי שך ועבד נגו קתלהם והג אנא די זנפריא אלך
 תלתי הון שדך מי שך ועבד נגו נמלו לנא אתון נורא יקדתא
 מכפתיין ולנפר אתלאתה שדך מי שך ועבד נגו וקעו פיוסט
 אנא די למתקד מכפתיין אדין נכו כד נער מלכא תודה וקם
 בה תבהלה ענה ואמר להלכרוהי הלא גבין תלתה דמינא לנא
 נורא מכפתיין ענין ואמרין למלכא יעיבא מלכא חניד קלק
 בכת נער למלך וקאם מצאדא פאכתדא וקאלקו אדה אים
 אתלת אנפר רכינא בהם ליוסט אנא די מכפתיין אנא ביה וקאו
 איקינא יא איהא למלך ענה ואמר הא אנא חזה גבין ארבעה
 שדין מהלכין בגואנולא והכל לאיתי בהון ורוה די רביעיה
 דמה לכד אלהין אנא בהם וקאל הודי אנער ארבעה נפר מחללין
 יתמשון פיוסט אנא די וליספיהם שיאמן לפסאד וחליה אדאבע
 תשבה למלאכה די באדין קרב נכו כד נער לתרע
 אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדך מי שך ועבד נגו עבדוהי
 די אלהא עליה פוקו ואתו באדין נפקין שדך מי שך ועבד נגו
 מנא נורא חניד תקדם בכת נער ליבא אתון אנא פנאדא
 יא שדך מי שך ועבד נגו עביד לאהא לעלי אכרגו ותעלו
 חניד שדך מי שך ועבד נגו כרגו מן וסט אנא די ומתפתיין

באדין

איה

עבדוהי

אחשוד פניא סגנא ופתגתא דהשכרי מלכא דהזין לגברא אילך וילא
שולטנורא בגשמאון ושער דאשהוק לאהתחדך דם בליהון לאשנו
דזיח נור לא עדיה עהון ונאנתמעת אכטארקה ואלמרא ואלכל פא
וקואר למרך פנצרו אולאך אקום ותענבו כיהלם יתסלטי אנאר
עלי אגסאמהם ושעור רווסהם לם יתשנוט ולבאסהם לם יתגייר
וראיה אדכאן לם תעבקהם וענה נבוכדנצר דאמר ברך אלההון
די שדרך מישר ועבד נגור דישלח מלאכיה דשייכב לעבדוהי די
התרחצו עלוהי ומלל מלכא שניו ויהלו גשמאון די לא יפלאון
דלא סגדון לכל אלה להן לאלהון תם אכתרי בכת נצר פקא תבאר
אלה לאה שדרך מישר ועבד נגור די בעת במלכה וכלץ עבדיה
אזיאתכלו עליה וגיירו אמר למרך וכדלו אגסאמהם דון אן
יעבדון או יסגדון ללאה סוא אלההם ומלי שים טעיס די פלעם
אמא אלשן די יאמר שלה על אלההון די שדרך מישר ועבד נגור
הרמין יתעבד וכיתה נולי ישתיה כל קכל די לא אית אלה אחון
אכל לה עלה פדנה והו די אמר באמר אן יכון אי קבילא אמה
א דולגה יתקולל אמחא עלי לאה שדרך מישר ועבד נגור אן יעל
אעצא ומנולה נפלא אד לם יגד לאה אבר יסתטיעאן יכלץ
בהך פאדין מלכא דישלח לשדרך מישר ועבד נגור כמדינת נבוכד
תם אן למרך אעלה חא שדרך מישר ועבד נגור פי מדינה באכל
נבוכד נצר מלכא לכל עממיא אמיא ולישניא די
דאון ככל ארעא שרמכון ישגא תם אן בכת נצר למרך כתבלי
גמ ינא שעוב ולאמם ודו אלגא למקיימן פי גמיע אכלאר

ש
ל

סלאם עליכם וברכאת ותמהיא די עבד עמי טאה עלאה
שפר קדמי להחווה : טאית וטעגאייב לרי צנע מעי טלאת
טעלי חסן ענדי אן הכבר : אתוהי כמה רברבין ותמהורי
כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ויטלטינה עם דר ודר :
טאתה מא אעצמהה ועגאייבה מא הקוטהה ממלכתה
ממלכה טדהר וטלטינה טי גיל וטגישל : אנה נבוכדנצר
שלה הוית בבית ורענן בהיכלי : אנה בכתנצר מסתריח
אנה במנזלי וראינאן בהיכלי : חלם חזית וידחלנני ורהורין
על משכבי וחזוי ראשי יבהלונני : חלמא ראית ופזענני
ואפכארי עלי מאגעעי ומא ראית עינאי דהשני : ומני טים
טעם להנעלה קדמי לכל חכימי כבל די פשר חלמא יהורענני :
פאמר באמר ליחצרו בין ידיי גמיע חכמא באבר
ליערפונ תפסיר לרויטא : באדין עלין חרטמיא אשפיה
כטראי וגזריא וחלמא אמר קדמיהון ופשרה לא מהודעין
לי חניך צעדו טחכמה וטמננמין וטכסדאנץ וטכאט גלויא
קצת עליהם ותפסירה לם יכברוני : ועד אחרין על קדמי
דניא די שמיה בלטישצר כשם אלהי ודי רוח טהין קדישיין
ביה וחלמא קדמוהי אמרת : ובטאכר צעד בין ידיי דניא
לדי חכמה בלטישצר כאקס מעבורי ופיה רוח מן ענדללה
טמקדק וקצית עליה לרויטא : בלטישצר רב חרטמיא די אנה
ידעת די רוח טהין קדישיין כך וכלרז לא אניס לך חזוי חלמי
די חזית ופשרה אמר : בלטישצר רייס טחכמה מן חית חני
אעלם אן פיך רוח מן ענד טלה טמקדק וכלסר פמא יעודך
דיי חלמי לרי ראית ותפסירה כברני :

והזוי ראשי על מושכבי חזה הוית ואלו אילן בגן הרעה ורומן
שגיא : ומא ראת עלי' מצגעי כאכ רהית ואף שגרה פי לארץ
וארתפחהה ע'ים גדה : רבה הילכה ותקיף ורומה ימטה לשמנה
וחזותיה לקוף כל הרעה : כבדת לשגרה גדה ועצמת וברג
ארתפחהה דון לשמה ושעבהה לי אקצא לארץ : עפייה
שפיר ואנביה קגי ומזון לכלא ביה תחותיה תטלל חיות ברה
ובענפיה ירוך צפרי שמיא ומניה יתזן כל בסדה : אגצאנה
חסנהן ותמרהה כתיר וקות לכל מנהה ותחתהה יצל ורש
ליצחרה ופי' אגצאנהה תסכן טיר לשמה ומנהה ימון כל בשרי
חזה הוית בחזוי ראשי על מושכבי ואלו עיר וקדיש מן
שמיא נחית : רהית תמאה די' א' מצגעי וחד במלך קדוק
נזל מן לשמה : קרא בחיל וכן המר גרו הילכה וקצי' מן
ענפיה אתרו עפיה ובררו אנביה תנור חיותה מן תחותיה
ויצפריא מן ענפיה : וינאדי בקווה גרו לשגרה ואקטענה
אגצאנהה ואכרשו ורקהה : ויתשתת תמרהה תסיר שוקוש
מן תחתהה וטיו' מן אגצאנהה : ברם עקר שרשוה
בהרעה שבוך ובהסור די פרזל ונחש בדתא די ברא
ובטל שמיא יצטבע ועם חיותה חלקיה בעשב ארעה :
לכן סנך הצלהה אתרכו פי לארץ מותוקה בחדיר ונחאס
פי כלא ליצחרה ומן ברה לשמה ינצבב ומע וחש ליצחרה
קותה מן גמיע עשב לארץ : לבבה מן אנשא ישנון ולבב
חיוה יתיהיב ליה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי : וקלבה סינתלף
מן שנחס וקלב חיותהן יכון לה וסבעה חושל תמצי עליה :
בגירת עירין פתגמה ובמימר קדישין שאלתא עד דברת

ויניח עון חייא דיי שליט עליו כמלכות אנשא ולמדי יצא
 יתננה ושפל אנשים יקים עליה: וכאן לקול כחתם למלאכה
 וגואב למסאלה בקול לקדוסי לבי יעלם אנאסאן לעלי מסלט
 עלי מלכהם ומן שא ינצבה להם ויגואן ינצבלה אויע מנחס:
 דנא חלמא חזית אנא מלכא נכוד נער דאנתה בלט שאנר פשרא
 קמר בלח בלדי חכמי מלכות לא כלין פשרא להו דעתינ דאנתה
 פה לדי רוח אלהין קדשין כך הוא ארוי אנצרת אנא למלך נכוד
 נער ואנת יא בלשער תפסידהא קל לאן גמיע חכמא ממלכת
 לס סתטיענו עלי תפסידהא לתעריפי ואנת תסתטיע לאן מוגד
 מך רוח אלהא מקדם: אדין דניאל די שמייה בלט שאנר אשגומם
 פשעה חדה ודעיננה יכה לנה ענה מלכא דאמר בלט שאנר חלמא
 אפשרה אל כהלך ענה בלט שאנר דאמר מראי חלמא לשנאיך
 אפשרה לעריך: חניך אטרק דניאל אמסמי בלט שאנר נחוסאנה
 ובארת אפכאלה אנ תדהשה חתי אכתרא למלך דוקא לי בלט שאנר
 לא יהולך ארוי ותפסידהא פאנאכה וקא ארוי א לשאניך
 ותפסידהא לעדווק: אילנא די חזית די רבה ותקף דרומה ימטא
 לשמיא וחזותה לכל ארעא: תאויל אשגדה לדי דאיתתהא קד
 נברת ועצמת וברג ארת פאעהא דון אפמא ושעבהא אקאני
 חלך לארץ: עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכל אבה תחותהי
 תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפדי שמיא: ואנצא נדהא
 חסאן ותמרהא בתיך וקות לכל מנהא ותחתהא יאוי וחש אצחרי
 ופיאנצאנהא יכנן טאיר אסמא: אנחה הוא מלכא די רבי

עלמה
37

מכר
אנ

ל

מ

ל
בך

לשע
לע
ל

ל
בך

ל
בך

וּתְקַפֶּת וּדְבַתְךָ רַב־תּוֹמָת לְשִׁמְיָא וְשִׁלְטָנְךָ לְסוֹף אֲרַעֵא אַנְתָּ
יֵא אִיְהֵא לְמַלְכָּךְ לְיָדֵי כְּבֹדָת וְעִצְמָת וְעִלְיָת דִּיאַסְתָּךְ פְּדֵא נִתְּ אִסְמָא
וּבְלָגְסִלְטָאנְךָ לִי אִקְטֵא אֲרַעֵךְ וְדִי חִזְתָּ מִלְכָּא עֵיד זְקִיָּשׁ נְחִית
מִן שְׁמֵי אֲמַר גְּדוּ אֵילָנָא וְהַפְּלִימוּ כְרָס עֵקֶת שְׂרִישׁוּהִי כְּאֲרַעֵא
שְׂבִילוֹ וּבְנֵא סְרִי פְּרִזְלוֹ וְנִחֵשׁ כְּדַת אֲמַרִי כְּרָא וּבְטַל שְׁמֵיָא יַעֲטֹבֵעַ
וְעַם חֵי וְתֵבֵלָא חֵלְקִיהָ עַד דִּישַׁבְעָה עֵדֵינִן יַחֲלִמּוֹן עֵלּוּהִי וְאִמָּא
מֵאֲרַעֵא לְמַלְכָּךְ מִלְךְ קְדוֹס נְגִלְמִן אִסְמָא פְּקֵא גְּדוּ אֵל שְׂגֵרָה פִּאקְטֵעַ
לְכֹן סְגֵד אֲצִלְהָא אֲתֵרְבוּ פִי אֲרַעֵךְ מוֹתוֹקֵא בְּחֵרִיד וְנַחֲאִסְפִי פְּלִי
לְעַחְרֵי וּמִן נִדָּא אִסְמָא יִנְעַבְגּוּ מַעַזְחֵשׁ אֲעַחְרֵי קוֹתָה לִי אֵן
תִּמְצִי עֵלְיָה סְבַעָה אַחְזָא דִּנְהָ פֵשְׁרָא מִלְכָּא וְגִזְיָרָה עֵלְיָא
הִיא דִּי מִטָּת עֵלְמֵרָאִי מִלְכָּא הִיא תֵּא וִילְהָא יֵא אִיְהֵא לְמַלְכָּךְ
וְהוֹחַתִּם אֲעֵלְיָאִי דִּי חַתִּם עֵלְיָאִי סִיִּדִי לְמַלְכָּךְ יוֹדֵךְ טְרַדִּין מִן אֲנִישׁ
אֲעַסְחֹת כְּרָא לְהוּזָה מְדוּרְךָ וְעַשְׂכָּא כְּתוּרִין לְךָ יַפְעֵ מִן וְיַפְעֵ
שְׁמֵיָא לְךָ מַעֲבֵעִין וְשַׁבְעָה עֵדֵינִן יַחֲלִמּוֹן עֵלְיָךְ עַד דִּי תִגְדַּעֵי
שְׁלִיטָה עֵלְיָאִי כְּמִלְכּוֹת אֲנִישׁ אֲלִמְדִי יַעֲבֹא יִתְנַפֵּה יִבְאֵן תִּנְפֵּא
מִן בִּין אֲנָאִס וְתֵא וְיֵא מַעַזְחֵשׁ אֲעַחְרֵי פִתְגָתִי אֲעֻשֵׁב בְּלִבְךָ
וְתִנְעַבְגּוּ מִן טַל אִסְמָא וְתִמְצִי עֵלְיָךְ סְבַעָה אַחְזָא כְּרָאךְ חֵתִי
וְתַעֲלִם אֵן אֲעֵלְיָאִי מִסְלֵט עֵלְיָאִי מִלְכָּךְ אֲנָאִס לְמִן שְׂאֵ יַעֲבֹיָה יוֹדֵ
אֲמַר דוּ לְמִישְׁבֵּק עֵקֶר שְׂרִישׁוּהִי דִּי אֵילָנָא מִלְכּוֹתְךָ לְךָ קִימָה מִן
דִּי תִגְדַּעֵי שְׁלִיטָה שְׁמֵיָא וְאִמָּא מֵאֲרַעֵא מִן תֵּרֵךְ סְגֵד אֲצוּר
לְשִׁגְרָה פִּתְא וִילְהָאֵן מִלְכָּךְ סִיעוּז לְךָ כְּעֵד אֵן תַּעֲתִירָךְ בְּסִרְתֵּי
עֵינֵי בְּלִבְמָא וְלֵהֵן מִלְכָּא מִלְכִּי יִשְׁפֵר יִתְיָד וְחֵי לְךָ כְּעֵד חֵי פִּתְרֵךְ

אֲרַעֵא
י

טַל
שְׁלִיטָה

חֵטְאךְ

ועויתך במעון עטן הן תהוא ארכא לשלותך : לכן יא אייהלמלך
החמך מעשורת ענדך פתפרע כטאייאך בלצדקה ודמוכך בראפת
לא' עפי' : כלא מטאעל נבוכדנצר מלכא : שכל חתם עלא
נבוכדנצר למלך : לקצת ירחין תרי עשר על היכל מלכותא
די בבל מהלך הוה " פלמא מצתא אתנא עשר שחרא פכאן
יתמשא עלי' היכל למלך " ^{פ' במקב"ל} ענה מלכא ואמר הלח דא היח
בבל רבתא די אנא בניתה לבית מלכו בתקא חסני וליקר הודי
פקא למלך שיק הרה באבל לעצומה שדי בניתה לבית מלך
בעצם קוותי ובלא מעדי " עוד מלכתה בפוס מלכא קל מען
שמיה נפל לך אמרינן נבוכדנצר מלכא מלכותה ערת מנך
בין בא לכלמא פי פס למלך חתא וור צות מן אסמא קאילין לך יא
נבוכתנצר למלך למלך קד זא ענדך ומן בין אנאס תנפא ומע וחש
לאחרא תאוי פתגתי לעשב כלבקר ותמצי עליך סבעה אחויל
כדאך חתי תעלם באן לעילי אסלטי עלי' מאך אנאס למן שבת
יעטיה " ומן אנשא לך טרדין ועם חיות כדא מרורך יעסבא
כתורין לך יטעמון ושבעה עדנין יחלפון עלך יעד די תנדיע די
שליטי עלאה במלכות אנשא ולמן די יצבא יתנינה " בה שעתא
מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריר ועשבא כתורין
אכל ומטל שמא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין רבא
וטפרוהי כצפרין : מן סאעתה חל לאמר בבכתנצר ומן בין אנאס
נפי וצאר יאכל לעשב כלבקר וינצבג מן כדא אסמא שלי' אן
כבר שעה כריש אנקור ואצפארה כלגוארה " ולקצת יומיא
אנא נבוכדנצר עיני לשמיה בטלית ומנדעי טוב עלי ולעלאה
ברכת ולח. עלמא שבחת והדרת די שלטניה שלטן עליה

ומלכותה

ומלכותיה עם דר ודר : פלמא מצתא תלך לאיאם רפעת עיני לא
לסמא אנא בכתנער ועקלי רגע עלי ולטעלי בארכת ולארזי
לדאיים סכחת ומגדת לתי קלטנתה קלטנה' לדהר ומלכה ליל
ואגילי וכל דיירי ארעא כלא חשיבין וכמעבייה עביר בחיר
שמעיא ודארי ארעא ולא איתי די מחא ביריה ויאמר לה מא
עבדת : וגמינ קוכאן לארץ כלים יחסכון והו יפעל כמא ישא
פי גנר לסמא וקוכאן לארץ ולא מן ימנע יריה אז יקול לה מא
צנעת : בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזיוי יתוב
עלי ולי הדברי ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה
הוספת לי " פי דשך שוקתעד עקלי ליי ולוקאר ממלכותי ובהגתי
ובהאי דאגעלי ולי קווארי ורייסתי יטלבון וגמינע ממלכותי
תבתת ואזתאר לי שרה עעים : כען אנא נבוכדנצר משבח
ומרומס ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשוט וארחתיה
דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה : פלאן אנא בכתנער
מוסבח ואמגר ומבגר למלך לסמא לתי צנעה חק וסכילה
לחכם : ומן יסיר בין יריה באקתדאר יקדר אן יהמליה :
תם אן בלשער אצלח טעאמא כתירה לרייסאה לדין מעה
וגלס חדאיהם ישרב כמרת : בלשער מלכא עבד לחס
רב לרברבנוהי אלק ולקבל לפא חמרא שתה : בלשער
אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא וכספא די הנפק
נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בדין
מלכא ורברבנוהי שיגלתה ולחנתה : פאמר למלך באחצאר
אניה לדהב ולפעה : לתי אכרג בכתנער אביה מן להיכר
לדי פי מדינה' לסלאם לישדב בהן למלך ורייסאה וחרתירה

וסראירה: בארץ היתין מאני דהבא די הנפיקו מן היכלא די
 בית אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ודברבנוהי שגלתיה
 ולחנתיה: חיניר אחצור אניה' ארהב לכארגאת מן היכל בית
 שלה שרי פי מדינה' סלאס ושדכו בהן למלך זרייסאה וחראיה
 וסראירה: אשתיו חמרא ושדכו לאלהי דהבא וכספת נחשא
 פרזלא אעא ואתנא: פענר שרבהם יסבחו לאלאהאת שלהג
 ולפצה ולנחאק ולחדיד ולכשב ולחגאר: בה שעתא נפקה
 אצבען די יד אנש זכתון לקבל נברשתא על גירא די כותל
 היכלא די מלכא ומלכא חזה פם ירא די כתבא: מן סאעתא
 אל צהרה' אצבע כאצבע יד אנסאן וכאתבאת כתיבה
 לכנתרה עלי אקפידג ^{חא"ט} היכל למלך ולמלך ינצר כף יד כאתבה
 ארין מלכא זיוחי שנוהי ורעיונוהי יבהלוניה וקטרי חרציו
 משחרין וארכובהיה דא לדא נקשן: חיניר למלך תגידת
 סחנה' וגהה ודה שנת אפכארה יועקר חקניה תפלתאן ורכלאה
 אקבלת תנער: קרי מלכא בחיל להעלה לאישפיתא בשדאי
 וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בכל די כל אנש די יקרי
 כתבא דנה ופשרה יחונכ ארגונא ילבש והמניכא די ד
 דהבא על צוארה ותלת במלכותא ישראל: פנארא למלך
 בקווה לידכלו למנגמיין ולכסדאייין ולמרא " פאגאב
 למלך וקל לחכמא' באל אטי כל אגסאן יערך ען יקרא
 קרה לכתאבה ותפסירה יכברטי ילבס לחמרה ויטווה בטון
 ארהב וילי תלת לממלכה: ארין עלין כל חכימי מלכא
 ולא כהלין כתבא למקרי ופשרא להודעא למלכא: חיניר

לצערו

אצערן גמיע חכמת למלך יולם יסתטיעו אן יקרו הרה לכתאנה
ותפסירחא ליערפו למלך : אדין מלכא בלישאר סגי מתבהל
וזיוהי שנין עלוהי ורברבמהי משתבשין : חיפיד למלך בלישאר
פזע גלא וסחמת וגהה תגירת ענה ורייסאה מתשוושין : מלכתא
לקביל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עלת יענת מלכתא
ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיוך טישתנו :
פעודת למלכה לסכב כלאם למלך ורייסאה דכלת אל לא
מגלם למלך פאצודת וקלת אייה למלך אטאללה למלך
אפכארך לא תהולך וליזנך לא יתגייר : איתי גבר ב
במלכותך די רוח שלהין קדישין ביה וביומי אבוך נהירו
וסוכלתנו וחכמה השתכחת ביה : ומלכא נבוכדנצר אבוך
רב חרטימין אשפין כשראין גזרין הקימה אבוך מלכא :
הורא יוגד פי ממלכתך רגל פיה רוח שלה למקדס ופן
איאם אבוך אטיצאח' לעקל' וטחכמה מן חכמת שלה מוגוזה
בה : ולמלך נבוכדנצר אבוך גצבה עלא לחכמת (למנגמין)
ולכסודאין ושאמרא אקאמה אבוך למלך : כל קבל די
די רוח יתירה ומנדע וסוכלתנו מפשר חלמין ואחווית
אחידין ומשרא קטרין השתכחת ביה בדניאל די מלכא
שם שמיה בלטישאמר כען דניאל יתקדי ופשרה יהחווה :
לאגל בעתיה מן ארצי אפוזל : ולמעדיפה ואלעקל מפסר לאלהאם
ומדניאל אחאדירי ומוחלל לעקד המיע דאך מוגוד פי דניאל
לדי אסמאה

עלה בנת

אסתאד

אסמא לאמך בלטי שער לאן ידעא כה חתי יעדפך אתפסירי
 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לניאל אנתה
 הוא דניאל די מן בני גלותא די יהודי הית מלכא אבי מן יהוד
 הינד חצור די לבין די אמך פאפתיאה וקאלה אנת הודניא
 אדי מן גלוי יהוד אדי סכאהם אבי מן אשמים ושמעת על ליד
 די דוח אלהין כך ונהירו ושכחתנו וחכמה יתירא אשתכחת
 כך וסמעת ענד אן מוגוד פיד רוח אלה ואי צאהו עקל וחכמה
 וגדת פיד יבען העלו קדמי חפימיא שאפיא די כתבא דנה ירון
 אפשרה להוד עותני ולא תהלין פשר מלכא להחיה ואלא אענדו
 אחכמא ואלמנמיין ליקרון הוא לבתאב קדאמי ויערפוני תפסירה
 ולסיסטיעו לא לכבארי ואנא שמעת עלך די תוצל פשריין
 למפשר דקטריין למשרא בען הן תוצל כתבא למקרא ופשרה
 להוד עותני ארגונא תלכש והמונכא די דהכא ער צומאך ותלתא
 כמלכותא תשלטי פאני קד סמעת ענד אנך תסתטיעאן תפסר
 אתפסיר ותהלל לעקד לאן אן אמכך אן תקרא הוא לבתאב
 ותערפני תפסירה תלכס אחמרה ותטווק בטוק אלהב ותליתלת
 לממלכה
 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא
 מתנתך לך להויין ונכון כיתך לא חרן הלב פדס בתבא קרא למלכא
 אפשרא יהוד עינה הינד אנא כה דניא וקלא אמא עטא יאך פתכתי
 לך ואמא גוא יך פה כהא לגידי ולכני אקרא לבתאב ללמ לך
 ואעריפה תפסירה אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ודכונא
 ויקרא ויהירא יהב לנכונד נצור אכודי ואקדים קב לילך אנניא

אנת

עלך

תכול
תכול
והמעכה

אנת עלא

אֵלֶּהָ אֶלְמֶלֶךְ אַעֲלֶם אֶלֶּהָ אֶעֱטִי בְּבַת בְּנֵי אֶפְרַיִם אֶלְמֶלֶךְ
וְאֶשְׁרֶת וְאֶקְרָא וְאֶלְכָּהּ אֶלְמֶלֶךְ וְאֶלְכָּהּ אֶלְכָּהּ אֶלְכָּהּ אֶלְכָּהּ אֶלְכָּהּ אֶלְכָּהּ
וְלֹשְׁנָהּ הַזֹּאת עֵינַי וְהַלֵּין מִן־קַדְמוֹתַי יְדֵי הַזֹּאת עָבָה הֲוֵא קָטֹל לֹדֵי
הֲוֵא עָבָה הֲוֵא מַחֵה דְרֵי הֲוֵא עָבָה הֲוֵא מְרִים וְדֵי הֲוֵא עָבָה הֲוֵא
מְשַׁפְּלֵי וּמִן שְׂרָמְמָא אַעֲפֹאֵה בִּיאן גַּמִּיעַ אֲשַׁעֲבוּב וְאֶמְסֹאֵה לְ
לְגִמְתֵּי תְקוּנָה וְיִכְאֲפוּנָה פִּמֵּן שֶׁאֵי קָתֵל וּמִן שֶׁאֵי אַסְתֵּבֵקִי וּמִן שֶׁאֵי
רַפְעוּמִן שֶׁאֵי חָכְוִי וְכִדִּי רְסֵל לְכָבֵד וְדִוְחָה תִּקְפֵּת לַהֲזָדָה הַנִּחַת מִן
כְּרֵסֵא מַלְכוּתָהּ וְיִקְרָא הַעֲרִיב מִנִּיָּהּ וְלִמָּא עֲלֵם קִלְכָּהּ וְעַלְתֵּי נִפְסָה
לִי אֶתְוֹקַח אֶחָט מִן כְּרֵסֵי מַלְכָּהּ וּוְקָרָה זֵא עֵנָה וּמִן כְּנֵי אֲנֶשָׁא
טַרְדִּי וְלְכָבֵד עֵסֵחִי זֵאת שׁוּי וְעֵסֵעֲרֵדִי אֶמְדָּרָה עֵשֶׁבֶט כְּתוּרִין
יֵטְעֵמֵנָהּ וּמִפְּלֵ שֶׁמִּיָּא גִשְׁמָה יֵעֲטֹבֵעַ עַד דְּיֵדַע דֵּי שֶׁלֵּיט
אֶלֶּהָ עַלִּיָּא בְּמַלְכוּתֵי אֲנֶשָׁא וְלִמְדֵי יֵעָבָה יֵהָקִים עֲלֵהּ וּמִן בֵּין
אֲנָסִי נְפִי וְרֵאִיָּה צָאֵר מִעוּחֵשֵׁל אֶחָרִי וּמִאֲוֹמָה מִעֵלְעֵר אֶכְדֵּי
יִגְתִּי אֶעֱשֶׁבֶט בְּאֶבְרֶךְ וְיִנְעֹבֵג מִן טַל אֶסְמֵא חֲתִי אֶעֱתִרְךָ בֵּין
אֶלֶּהָ מְסֹלֵט עַלִּי מֶלֶךְ אֲנָסִי לְמִן שֶׁאֵי אַעֲפֹאֵה וְיִגֻזֵּאן יֵנְעֵבֵלָהּ
אֲוֵיֵעַ מְנַהֵם וְזֵאתָה כְּרֵה כְּרֵה פְּלֵשֶׁא עַר לֹא הֲשַׁפְּלֵת לְכַבֵּךְ כָּל
קָבִלְדֵי כְּלִדְנָה יִדְעֵתָ וְאַנְתִּי יֵאֲבֵלֵשְׁעֵר אֶבְנָה לְסֵתְוֹ אֶעֱמַע
מִאֵי קִדְוֵקַת עַלִּי גַמִּיעַ דְּרֵיָּה אֶעֱלֵמָרָא שְׂמִיָּא הֲתֵרֹמֵמֵתָ וְלִמְנֵיָּא
דְּיִבִּיתָהּ הֵיתֵנו קְרִמְךָ וְזֵאתָה וְדִכְרֵבֵנְךָ שֶׁנְּלִתְךָ וְלֹאֲנִתְךָ חֲמִרָא
שְׁתֵּינְךָ כְּהוֹן וְלֹאֲרֵהֵי כְּסֵפָא אֲרֵהֵבֵא נֶחֱשֵׁא פְּרִזְלָא אֶעֱאֵ אֶתְכָּנֵא דֵי
לֹאֲחִזִּין וְלֹאֲשִׁמְעִין וְלֹאֲיִדְעִין שְׁפִחֵת וְלֹאֲלֵהָ דֵינִשְׁמַתְךָ כִּידָה
וְזֵרֵאֲרֵחֲתְךָ לֵה לֹאֲהֲרָתָּ לְפִנְךָ תִּרְפַּעַת עַלִּי רַב אֶסְמֵא פִּאֲחֲרִית

זי עבד
ק

ל

שני
ק

עלמה
ק

ואנת
ק

ואנת ודכיבנך
ק

בין ידך אנה בית אלה ושבת אנת ואי סאו חרתיך וסדא ריך
 לכמר בהא וסכחת לאלהה אלהכו ולפניה ולנחאסו וחרד נאנשב
 ולאגאר את לא תבער ולא תסמע ולא תעלם שיא ולם תבגל לאלה
 אי נסמתך בידה וגמיע אחואך להי בראיין מן קדמוהי שליח פסא
 די דיא ובתבא דנא דשם: חנינך בעת מן חערותה לבת פרסמת
 הדיא לבתאכו ודנה בתבא די דשם מנא מנא תקלו פרסיין והדיא
 הו לבתאבלמרסוס אחעא אחצי וזון וזון וכסר כסר: דנה פער
 מלתא מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה: והדיא תפסיר א
 בלמאת אמא לאחעא פאן אלה קד אחעא מדה מלכך ותממהא:
 תקל תקלתא כמאזניא והשתכחת חסירי ואמא און פקד אונת
 בלמיזאן וונדת נאקצא פלס פרי סת מלכותך ויהי בתלמדין פלס
 ואמא לכסר פקד כסר מלכך וסלם לי מדי ופרס ונאדין אמר
 בלשאער והלבישו לדניא לארגונא והמני כרא די דהצא עלצמאה
 זהכריון עלוהי די להוא שליטת לתא כמלכותא: חנינך אמר
 בלשאער פלכס דינא לאמרה וטווקה בטוק אלה בונא או עליה
 כאן ילי תלת למלכה: פה בלי ליה קטל בלא שאער מלכא כשדיא
 פי תלך לילה קתל בלשאער למלך לכסדאני:

בן
 בן
 בן
 בן

איה
 בן

איה
 בן
 בן

ודי דש מדיא קבל מלכותא ככר שנין שתיין ותרתנין: תם צאר
 למלך אי דינש למדינה שביה כאבן אתנין וסתן סנה: שפר
 קדם דינש והקים על מלכותא דאחשאר פניא מאה ועשרין
 די דהון ככל מלכותא: וראי מן ראה אנה ינעב פי ממלכתה מאיה
 ועשרין בטריקא יתערפון פיגמיעהא: תגלא מנהון סרבין תלתיה

וַיִּזְעַק אֶל־ה' מִפְּהוֹן וַיִּלְחֹץ אֶת־שִׁדְרֵי־פְנֵי־אֱלֹהֵי יְהוָה לְהוֹן פְּנֵי־מֶלֶךְ
וּמִלִּפְנֵי לֹא־לֹהוּא נֹזֵק וּפּוֹקֵה סִלְתָּ וּזְרָא אֲדִי וַיִּזְעַק וְאֶחָד מִנְהֶם
לִפְנֵי יְבוֹן אֹלְמֵךְ אֲזוֹרָא יַעֲטוּנָהֶם אֲרָאִי וְלֹא יִתְאַוֶּי אֶמְלֵךְ יִאֲדִיג
וַיִּזְעַק לִרְנָה הוֹה מִתְנַעֲנֶה עַל־סִרְכֵּי־אֹהֶשֶׁת־פְּנֵי־כָל־כְּלָדֵי־יְהוָה
יִתְיַדֶּה־כֹּחַ וּמִלִּכְאֵפְשֵׁת לְהַקְמוֹתָהּ עַל־כָּל־מַלְכוּתָא חֵינִיד כֹּחַ
דְּנִי אֲמַתְגַּלְבַּב עַל־י אֲזוֹרָא וְאֶבְטָאֲרָקָה לְעַלְהָאן פִּיה פִּעֵל וְאֶמְלֵךְ
עֲזוּסֵי אֲזִינְעֵבָה לְגַמִּיעַ אֲמַמְלֵכָה אֲדִיגִין סִרְכֵּי־אֹהֶשֶׁת־פְּנֵי־אֱלֹהֵי
הוֹבְעִין עַל־אֱלֹהֵי־שַׁכְּחָה לְדִנְיָא לְמַעַד מַלְכוּתָא וְכָל־עַלְמֵי־יְהוָה
לֹא יִכְלִין לְהַשְׁכִּיחָה כָּל־כְּלָדֵי מַחִימָן הוּא וְכָל־שְׂלוֹ וְשַׁחֲיִתָּה
לֹא־הִשְׁתַּכְּחַת עֲלוֹהֵי חֵינִיד כֹּחַ אֲזוֹרָא וְאֶבְטָאֲרָקָה יִטְלֵבּוֹן
עַלְהָ יַגְדוּנָהֶם עַל־י דְּנִי אֲמַמְלֵכָה לְמַגְדָּה אֲמַמְלֵכָה וְלִם יִמְכַנְּהֶם אֲזִינְעוּ
אִיתְעַלְהָ אֲזִינְעוּ מִן־אֲגַל־אֲנָה אֲמִין פִּלְאֲזֵלָה וְלֹא־גִלְסָה תוֹר
עַל־יָהּ אֲדִיגִין גְּבֵרֵי־אֶמְלֵךְ אֲמִיגִין וְיִלְאֲנָה־שַׁכְּחָה לְדִנְיָא לְפָנֵה
כָּל־עַלְמֵי־יְהוָה שַׁכְּחָנָא עֲלוֹהֵי כִּדְתֵי־אֱלֹהֵי חֵינִיד קֹא אֹלְמֵךְ
אֲקוּס אֲדִי לֹא־נִגְדַע עַל־י דְּנִי הוּא שִׁי־אֲמִין אֲעַלְלֵי לְכֹן נִגְדַע לְךָ
עַל־יָהּ פִּי־סִנְהָ דִּינָה אֲדִיגִין סִרְכֵּי־אֹהֶשֶׁת־פְּנֵי־אֱלֹהֵי
הֲרַגְשׁוּ עַל־מִלְפָּנֵי וְכֹן אֲמִיגִין לָהּ דְּרִי־וֹשׁ מִלְפָּנֵי לְעַלְמֵי־יְהוָה חֵינִיד
צַהֲרוּ אֹלְמֵךְ אֲזוֹרָא וְאֶבְטָאֲרָקָה אֲיִי אֶמְלֵךְ פִּקְאוּ לָהּ אֲטוּלָה
כִּתְּאֲדִי־וֹשׁ אֶמְלֵךְ אֲתִיעֲטוּ כָּל־סִרְכֵּי־מַלְכוּתָא סִנְעֵי־אֹהֶשֶׁת־פְּנֵי־אֱלֹהֵי
הֲדִבְרֵי־אֱלֹהֵי וְפִחְזוּתָא לְקִימָה קִיִּם מִלְפָּנֵי וְלִתְקַפָּא אֲסֵר דִּי־כָל־יְיִעֲנָה
כְּעוּ מִן־כָּל־אֱלֹהֵי־אֲנָשׁ עַד יוֹמִין תִּלְתִּין לָהּ מִנְךָ מִלְפָּנֵי יִתְרַמָּה
לְגַב אֲדִי־וֹתָא קֹד אֲשַׁר גַּמִּיעַ אֲגַלְלֵי אֲמַמְלֵכָה וְאֶמְרָא וְאֶמְרָא וְאֶמְרָא

בבא קמא

בטאדקה זאליסא ואלפלא כמאן יעהד למלך עהדא ויהנה צדא
אן יכונ כל מן טלב טלבה מן אי מעבוד ואי אנסאן סוי למלך אי
תלתין יום ידמא בה אי גב לאסדי פען מלפא תקים אלפא ותרשם
כתפא די לא לה שנה פדת מדי ופרס די לא תעדא ונרידאן יא
איהא למלך אן תקים הדיא להער ותרסם פכתאב ואן לא יגיד
כסגן מדי ופרס די לא תזולו פלקבל דנה מלפא די יוש רשם
פתפא זאלפא פעט דלך רסם די יוש למלך כדמא באלפא ער
ודנא לפר די ידע די רשם פכתפא על לכתיה זכונ פתיחן לה בעלונה
נגד ירושלם זמנין תלתה כומא הוא כרך על ברבוא ומעולא
אמורא קדם אלהה פלקבל די הוא עבד מן קדמת דנה פלמא
עלם די לאן אכתאב קד רסם עאר אי מנילה ולה כוזה מפתוחה
פי גרפתה באיזא ירושלם ותלת מראת פכל יוסהו יגתו עלי
רכבתאה ויעלי וישכר דבה עלי מאכאן סבילה אן יענע קבל
דלך יא דיין גבריאל אלך הרגשו והשכחו לדניאל בעה ומתחנן
קדם אלהה וחיניד תחסס אולאך לקום עלי דיניא פוגדא יתחנן
ויטלב מן בין ידי רבה ופא דיין קרבו ואמרין קדם מלפא פלאסר
מלפא הלא רשמת די פלאנש די יבעת מן פלאלה זאנש עד
יזמין תלתין להן מנך מלפא יתרמא לגוב ארי ותא ענה מלפא
זאמדי יעניכא מלתא פדת מדי ופרס די לא תעדא וחיניד תקדמו
פכלמו למלך כסבב חצרה אים קד רסמת להער אנהא אי אנסאן
טלב מן אי מעבוד ואי אנסאן סוי למלך אי תלתין יומא ידמא
בה אי גב לאסר אגאבהם למלך פקא לאמר קינא כסגן מדי ופרס

דימ
כעמ
אלכ
כד
די

אִי-לֹא תוֹרַי פָּאָרִין עִנּוּ וְאִמְרִין קָרָם מִלִּפְנֵי דְיִשְׂרָאֵל דְיִצְנֵי גְלוּתָא
דְיִיְהוּד לְאַשְׁמֵם עַרְיָךְ מִלִּפְנֵי טַעֲמֵם וְעַל-סַרְפֵּי דְשִׁמְתֵי דְחִמְכִין
תְּלִיתָהּ בְּיוֹמֵי מַבְעָה פְּעוּתָהּ חִינּוּד אֲנָבוּ לְמַלְכָּךְ וְקָאוּ אֲנִי דְנִיֵּאל
אִי-מִן אַהֲלֵי גְלוּתָא לְיִיְהוּד לֹא יִקְבֹּל לְמַלְכָּךְ אֲמַרְא וְלֹא יִתְפַּת לְיִי
אֲחֵר אִי-דְסַמְתָּהּ וְתִלְתֵּי מַרְאָר פִּי כָּל יוֹם יִטְלַב טַלְכַּתָּהּ אִי-דִין
מִלִּפְנֵי דְיִי מִלְּתָא שְׂמִיעַ שְׂמִיעַ בְּפִי שְׂעוּלָהּ וְעַל דְנִיֵּאל שֵׁם כָּל
לְשׁוֹנוֹתָהּ וְעַד מַעְלֵי שְׂמִיעַ שְׂמִיעַ הוּא מְשַׁתְּדֵר דְלֵה עֲלוּתָהּ חִינּוּד לְמִי
סַמְעֵי לְמַלְכָּךְ הוּא לֹא מִרְשָׁק עֲלֵיהּ גְדָא וּוְדִבְכָא פִי תְּכֵלֵיךְ דְנִיֵּאל
וְלֹא יִזְאָרִיעַ עֲלֵי תְּכֵלֵיךְ אִי-מִנִּיב אֲשַׁמְסִי פִי דִין סְרִיֵּא אֲלֵיךְ
הִרְגִישׁוּ עַל מִלְּפָא וְאִמְרִין לְמִלְּפָא וְעַל מִלְּפָא וְיִי-תְּלֵמֵי דְיִי וְפִרְסֵי
וְיִי-כְּלָאֵר וְקִיִּם וְיִי-מִלְּפָא יִתְּקֵם לֹא לְשִׁנְיָה חִינּוּד שְׂגָבוּ
אוּלְאִיךְ לְאוּרָא וְלִבְטָא רְקָה עֲלֵי לְמַלְכָּךְ וְקָאוּ לֵה יַעֲלֵם לְמַלְכָּךְ אֲנִי
מִן סַנְגֵי מַדִּי וְפִרְסֵי אֲנִי יִכּוֹן כָּל אֲחֵר וְרַסֵּם יִקִּימָה לְמַלְכָּךְ לֹא יִתְּגִיֵּר
פִי דִין מִלְּפָא אֲמַר וְהִיתֵי לְדְנִיֵּאל וְרַמּוּ לְגַבְרֵי אֲרִיִּי וְתֵי עֲנֵה
מִלְּפָא וְאֲמַר לְדְנִיֵּאל אֲלֵיךְ וְיִי-אֲנִתָּה פְּלַח לֵה פִתְרֵי לֹא הוּא
יִשְׁזַכֵּךְ חִינּוּד אֲמַר לְמַלְכָּךְ פִּאנוּבֵי דְנִיֵּאל וְרַמּוּבָה פִּיגְבֵי אֲסִיד
פִּאבְתֵּי וְקָא לֵה לְאֵיךְ אִי-אֲנִת תַּעֲבֹדָה דְאִימָא הוּא יִכְלֵיךְ
וְהִתִּית אֲכֹן חֲדָה וְשִׁמְתֵי עַל פִּסְם גְּבָא וְחִתְמָה מִלְּפָא פְּעִזְקָתָהּ
וְכַעֲזֹקָתָה רַבְרַבְנוּ וְיִי-לֹא תִשְׁנֵא עֲבוּ פִי דְנִיֵּאל לֵי תֵם גְּמֵוּ בַּחֲגֵר
כְּבִיר פִּי עַע עֲלֵי פִסְם לְגַב וְכִתְּם לְמַלְכָּךְ כְּכֹא תְּמָה וְכֹא תֵם אֲרִיסָא
לֹא יִתְּגִיֵּר רַאִיָּה פִי דְנִיֵּאל אִי-דִין אֲחֵל מִלְּפָא לֵה יִכְלָה וְכֵת קָאוּת
דְרַחֲוֹן לֹא הִנְעֵל קָדְמוּ וְשִׁנְתָּה נְסַת עֲלוּתָהּ חִינּוּד עַאֲר לְמַלְכָּךְ

שלח

בא
בא
בא

אנת

בא

בא

א. הי כלה פכאת טאגיא זולס. אחר כואנא בין ידיה פארק נומה.
 באדין מלכא בשפר פרא יקום פנגהה וכה תכנה לה לנפא די אריותא
 אזלי חניד קאם אמר ענד מטלע אפגר וצאר לי אגבמ באדרא
 ובמקדבה לנפא לדניאל בקל עעב זעק ענה מלכא ואמר לדניאל
 דניאל עבד אלהא חייא אלהך די אנתה פלהלה פתרי דא די כל
 לשזכותך מן אריותא פלמא צאר קריב מנה עוות בדני אל בעות
 חזין פקאלה יארני לעבד אלה אחי לאהך לי אנתה עבד אה
 דאימא הלא מכן בלאצה לך מן אסור דיין דניאל עם מלכא
 מלל מלכא לערמין חיי חניד כאטב דני אלמך וקא אטאל
 אלה בקא אמר אלהי שלח מלאכה וסגר פסא דיותא זולא חפלוני
 פלהכל די קדמוהי זכו השתכחת לי זאק קדמיך מלכא חפולה
 לא עבדת רבי בעת במלכה פסד פס אאטי חתי לא תודיע ודלך
 למא חצר בין ידיה מן אסנאת ואינא בחצרתך יא אלהא אמר
 לס אעמל סיה דיין מלכא שפא טא בעלוהי ולדניאל אמר
 להנסקה מוגפא דהסק דניאל מוגפא זכל חכל לא השתכחה
 די הימן באלהה חניד למא סמע אמרך הדא לאמר סרה גרא
 ואמר באעעאר דניאל מן אגב פאעעד ולס יגר פיה שיי מן אפסאר
 למא אמן ברבה ואמר מלכא דהיתנו גברי אמרך די אכלו קרעוהי
 די דניאל ולגב אריותא רמו אנו דניאל ונשיהון ורלא מטו
 לארעית גפא ער די שלטו כהון אריותא וכל גרמיהון הקלו
 ואמר אמרך פנאו באולאך לקום לדין מהלו בדניאל ודמוכהם
 פיגב אאסר ובכניהם ונסא הם פמא ועלו לי קערה חתי תסלפאת

אנ

דיין

א

עליהם לאסד פדקת גמייע ענא מהם: צא דין אדיוש מלכא
כתב כל עממא אמא אשניא די דארין בכל אדעא שלמבון
ישנא חניד כתב דיוש אמלך איגמייע אשעוב ולא מסודו אל
לגאת למקימן פיגמייע אכלאר סלאם עליבם וברכאת אלה ימך
קדמי שים טעום די בכל שלטון מלכותי להון זאעין דדחלין מקודם
אלהה די דניאל די הוא אלהא היא דקיס לעלמין ומלכותה די לא
תתחכל ועל טנה עד סופה: קד אמרת באמר פיגמייע סל טנה
ממלכותי אן יבנו מתקיון פאזעין מן אלה אלה די לא הוא אלה
אלה אקיוס אי אבד ומלכה לא יזול וסל טנה אי אבד לעלם
מש יזב ומעל ועבר התיק ותמהין בשמיא ובארעא די שזיב
לדניאל מקד אריותא: והוא מנגי ואמכלץ ועאנע לאיאת ולא
אענוכאת פי אסמא ואלא אן כלץ די לא מן יד לאסדי: דדניאל
דינה העלה כמלכות די יוש ובמלכות פורש פרסיא: תם אעלה
חל דיניאל פי מלך דריוש וכדש אפארסי:
היה לכלש ער מלך בכל דניאל חלם חזה זחזוי ראשה ער
משכבה צא דין חלמא כתב דאש מלין אמרי: פי אסנה לאולימן
מלך כלש ער מלך באבל ראי דיניאל חלמא כמי תרי עינא הוהו
פי מצנעה חניד כתב כלך אהלם וקא פי אול אכלאם: ענה
דניאל ואמר חזה דונית צחזוי עם ליליא ואילו ארבע לוחי
שמיא מגחן לימא רבא: אבת דא דיניאל וקאר את פי חויא אל
ליל כאן ארבע גהאת אסמא מצדדה מנצמה אי אבחר אנבי
וארבע חיון רבבין סלקן מן ימא שנין דא מן דא: וכאן ארבע

דיין
ק

דיין
ק

דיין
ק

מספר

אשכחן ענימה צאערה מן אכור כלואחד מתגיד מן לאכור
 קדמיתאכריה וגפין היצטר ליה חוזה הוית ערדי מדטו גפה
 ונפולת מן ארעא ועל דגלין פאנש הקמת ולכבאנש יהב ליה
 אשכחן לאולי שבה אמר וליה אנגחה באנמר תם דאית כמאן
 אנגחה קדאנתתפת ורפע מע דלך מן לארץ תם אקים עלי
 דגלאן מתל לאנסאן אעטי עקלאנאם: ואלו חויה אחרי תנינה
 דמיה לרב ולסטרהר הקמת ותלת עלעין פלמה בין שניה ובין
 אמרין ליה קומי אכלי פשד שצא: וכאן שבך אכר תאני שביה ל
 דבוקר אקים לי נאנב ואחד וכאן פמה תלתה אעלאע מתעלקה
 בין אסנאנה והכראיקא להקם פכל ללחם אכור: פאתר דנה חוזה
 הוית ואלו אחרי נמר ולה גפין ארפעדי עוק על גביה וארפע
 ראשין לחיותה ועל טון יהי בלה: ובעד דלך דאית שבך כלאמר
 ולה ארבעה אנגחה מן אטאיר עלי טהרה ולה ארבעה רומ
 וקר דפע איה סלטאן: פאתר דנה חוזה הוית פחגוי לילית ואלו
 חוזה רביעית דה ליה ואימתנ נתקי פאיתירא וענן דיעה ללה
 דברבן אכלה ומרקה ושאהרה ברנלה רפסה והיא משניה מכל
 חיותה דיה קדמיה זקרון עשר ליה: ובעד דלך דאית פי רויא ליל
 כמאן שבך דאבע פזיעה יזב שדידגדא ולה אסנאן כבאר מן חדיד
 יאכל בהא וירק ולבאקי ידוסה ברנלה והומתגיד ען סאיר
 לאשכחן אדי קבלה ורלה עשרה קרון משתכל הוית פקדניא
 ואלו קרון אחרי דעירא סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא
 אתעקרו מן קדמיה ואלו עינן בעיני אנשא פקדניא ופס

שניה

גביה

אדי

קדמיה

דנה

ממלך רבבן ובינאנא מתפחם פיתלך לקרון ואדי בקרון סגור
קדנכת פימא בינהמא ותלאת מן לקרון לאולי אנקלעת מן בין
דיה וכאן עין כעיון אנאס פי דלך לקרון ופם יתכלם באלכבאיר
חזה הוית ער די כרסון רמיו ועתי קיומין יתיב לבושה פתלג חוד
ושער ראשה פעמר נקא פרסיה עבביין די נור גלגלוהי נור
דלקי תם ראית כראסי טרחת וכאן שיכא קדגלם פוקהא ולבאסה
כאלג לאביץ ושער ראסהאביץ בלעוף וכרסיה מן נאר להא
שעאע ולולבה נאר משתעלה ונהר די נור נגד אנפק מן קדמוהי
אלה אלפין ישמשנה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינה יתיבוספין
פתח וזנהר מן נאר יגרי בין ידיה ויכרג ואוף אוף ולבואת רבואת
יקומון מן בין ידיה וקדו צע אחכם ונשרת לדואוין חזה הוית
באדין מן קלמליא רבבתא די קרנא ממללא חזה הוית ער די
קטילת חיותא זהובד גשמה ויהי כתיקרת אשא תם ראיתנא
מן אל תלך לכלמאת לענימה את כאת לקרין תתכלם כהא
אסתחק נמלה לשכאן יקתל ובאד גסמה ונעלו קידא לאנאר
ושאר חיותא העריו שלטנהון דארפא בחיין יהי כתיקרת ערזמן
וערין ואמא באקי אשכאן פזל סלטאנהם ואעטו מהלה מן
חיותא לי וקת וזמאן חזה הוית כחזוא ליליא ואלו עסעננע שמיא
כבר אנש אנה הוא ועד עתיק ימיא מטא אוקדמוהי הוקרבוהי
תם דאית פירוויא אליל כאן שאכא מקבל מעלסחא כחת בלג
לימוצע אשיך פקדמוה בין ידיה יורה יהב שלטן ויקר ומרלבו
זבל עממייא אנגיא ולישניא לה פדחון שלטנה שרפטן עלסר יליא

יורה

יעזב ומלכותה בלא תתחבלי במעשה אש לטאן אוקאר
 ולמלך וגמיע אש עוב ואמם ואתה לאלגאת לה יטיעון
 סלטאנה סלטאן אדהר אבדאל לא יחול ומלכה לא יתגייר:
 את פדית רוחי אנה דנאל כגוא נרנה דחזוי דאשי
 ינה לנני פלמא כרב רוחי אגא דניא פיגסמי ודויא עיני אדהשני
 קרבת עלהר מן קאמיא ויעיבא אבעה מנה על פל דנה
 ואמר לי ופער מליא יהוד ענני תקדמת לי ואחד מן אוקוף
 ואתמסת אעח יחמנה פיגמיע דלך פקאלי וערפנת פסיד
 לאמור יאלין חיתא דברכתא דיאנן ארבע ארבעה מלפין
 יקומן מן ארעא: הדה לאשכאן לעצאם אתי הי ארבעה
 היארבע ממאך תקום פי ארץ: ויקבלון מלכותא קדישי
 עליון ויהסמן מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמאי אתם
 יתסלמון למלך אקדוסין ואלעליין וירתונה לי אדהר ודהר
 אדהר ויארין עבית לי עבא עליה ואתא רבי עיתא די הות שניה
 מן כלהון דחילא יתירא שניה די פרזל גפורה די נחש אבילה
 מדקה ושארנה כדגלה פסה: חנינל ארדתאן אסתתבת אמר
 לשכך אראבע לוי כאן מניירא מן לגמע פהו מפוענדא אמננה
 מן חדיד ואעפארה מן נחאס יאכל וידק ולבאקי יאסה ברנלה:
 ועל קרנע עשרה די בראשה דאחרי יד סלקת אנפלו מן קדמיה
 תלת וקרנא דפן ועינין ליה ופם ממליל דכרפן וחזוה רב מן
 חברתה: ואמא לקרון לעשר לאולאת אתי פי ראסה ולאכר
 לוי נכת וסקט מן בין ידיה חלאתה ולקרון מנתצב לעיון ופם

ל
כ

ש
ל

ל
כ

יתבלם באכזריות וימארו מבצרה אפסית מן ערבותיה וזה
 הויתגדל רצון עולא קר סגמט קשן גי כלה להן
 זכנתד איתבאן וילך אקרר מאהוב אקרדוסין וינפרי
 בהם ערד יאתא עתיק ומיא ודינה יהי כלה ישי עליונן
 וזמנא מטא ומלכותא החסנו קדישין לי אגא אשיך פעאר
 לחכס ללקדוסין אמת עליין ודני אנגל וזהת למלך אקרדוסין
 כן אמר הויתא רבי עיתא מלכורבי עיא תהוא אכא רעא דיתשנא
 מזכר מלכורתא ואתא כלכל לארעא ואתדשנה ותתקנה יהכבא קא
 פיתפסיר לשכך אראבע ממלכה ראבעה תכוז פיא ארץ תגייר
 מאתקדם מן אממאך ובאנהא תאכלגמי עאלאד ותרוסה
 ותדקא וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקומון ואחרן
 יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיא ותלתה מלכין יהשפלי
 ותפסיר לעשרה אקרון מן תלך למלכה יקום עשרה מלך
 ואכר יקום בעדהן פהו יגייר מאתקדם מן אולין ויעתלאת
 מלך וימלין לעד עליא ימלל ולקדישי עליונן יכלא ויסכר
 להשנה זמנין ודת ויתיהלון בידיה עד עדין ועדין אפרגעדן וכראם
 תקוולה עליא עאי ויכלק אקרדוסין אמת עליין ויאמלאן יגייר
 אעיאדהם וסננהם ויסלמון פי ידה לי מדה ומדתין ונעק ודינא וקב
 ושלטנה יהעדון להשמדה ולהונדה עד סופא ולמא ויעא חכס
 זאלטאנה וצאר לי אנפאד ואלכאדה איאכר אזמאן ומלכותא
 ושלטנה ורבותא די מלכות תחות כלשמיא יהיפת לעם קדישי
 עליונן מלכותה מלכות עלום וכל שלטניא לה ופלאון וישתמעון

רבעאה
ק

יא

עלמה
3

בא

בא

יחזק

ואמלך ואלטאן אשדוק און למלך גמיע מאתחת אסמא
סלמת אי קום אקדוסין אמת עלין פמלכהם מלך איהר
וגמיע אלטאטין להם יסמעון ויטיעון יעד פאטאדי
מלתה אנה דניאל שגיא דעזני יכה לני דזי ישתנון עלי
ומלתא פלפי נטרתי אי ההני מכר לקצה ואנא דניאל
אדה שנתנא פפארי כתרמא ותניית סחנת עליי וחפצת
לקצה פי נפסיי
בשנת שלוש למלכות בלא שער
המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתחלה
פילסנה אתאתה מן מלך בלשער אמלך אורי לי לויא אנא
דניאל בעד מא אורי לי אולא ואראה פחזון דיה בראותי ואני
בשושן הבירה אשר בעלים המדינה ואראה פחזון ואנה הייתי
עלא אורלי וראית פי למנאם כאני פי סוס אמסק אדי פי
כוזסתאן ואנא עלי שמת נהראולי ואשא עיני ואראה והנה
אילאחד עמד לפני האכל ולו קרנים והקרנים גבהת והאחת
גבהת מן השנית והגבהת עלה באחרונה פמדת בצרי כמן
כבש קאים עלי אשאט להקרנאן ולקרנאן עזימאן אחדאמא
אעצם מן לאמר ואעצמה אנכת אכרא דאית אתה אילאמנע
ימה אעפונה אנכה אכלא חיות לאיעמדו לפנו ואין מעירל מידו
אעשה ברענו והגדיל וראיתה יטח מן וגד גרבת ושמאלא
וגנובת וגמיע אוחוש לאיקט בין ידיה ולא מכלאן מן ידה
פזנע בהם רצאה פאסרוק ואני הייתי מבין והנה צפיר הענים
בא מן המערב על פני כלהארץ ואין נוגע בארץ אה צפיר קרו

חזות בין עיניו. פנימא את מתפקס פנימא בתים קר אקבלמן
למגרב יעדו עלי ונתארק וליס ימסהאמן שרה אעדו ולה
קרן משעב בין עינאה ויבא עדה איל בעלה קבצים אשר ראית
עמד לפני האכל וירק אלו פתמת כחו פועל אי אפכש חו אקרנין
אי ראית וחקפא עלי אשאט פועל אי בכוונה מי יתח וראיתו
מגיע אעלה איל ויתמרמר אליו ויק את האיל וישכר ויתשע
קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישלכו ארצה וירמסו
ולא היה מציל לאיל מידו וראיתו למא ועל אי אחר עליה
פערבה וכסר קרנאה ולסתכון לה קוזה אן יקבין ידיה פטרחה
עלי ארק ודאסה ולם יכז לה מכלץ מן ידה וצפירה עזים הגדיל
עד מאד וכעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע
תחתיה לארבע רוחות השמים תסראית אתים קראסדף גרא
פענד תעצמה אנכסר אקרן אככר פננת מכאנה ארבע שעב
כחרא ארבע גהאת אסמא ומהאחת מהם יצא קרן אחת מעצוה
ותגדל יתר אלהנגב ואלה מזרח ואלה צבי ומן ואחד מנהם
נבת קרן סגיר פעצם פאלא מן גהה מהב אגוב ואמשדק ואל
שאם ואתגדל עד יצא השמים ותפל ארצה מן היצבא זמן
הכוכבים ותרמסם ותם עלת אינגוס אסמא אחת אוקעת אי ארק
סן אנגוס ואלכוכב ודאסתהא ויעד שרה יצבא הגדיל וממנו הרים
התמיד והשילך מקום מקדשו ואל יריים אנגוס עלת אחת רפע
מנה לשיי אדאים וטרח מה יא מקדסה ותצא תגתן על התמיד
בפעע ותשילך אמת ארצה ועשתה זה צריחה וועעת אנגוס

בסבבאש יי אדאים כי גרסא חקרא כד יתא להק עלי לארץ עמלות
עמלהא ואנגחת פי עלאגהא ויאש מעה אחר קרוש מדעד ויאמר
אחר קרוש לפלמונ המרצור עימתי החזון התמיד והפושע
שומם ינת אקדש ועבא מרמס יתם סמעת ואחדאמן אמלאיבה
תכלם פקא מלך אכר ללפלאצ למתכלם לי מת לווא לאדאים
ולגנב ולחשה תגעל ולקדם וגישה דוסא ויאמר אלי ערעדב
פקד אלפים ושלש מאות ונצדק קדש ופקא לי לי אפינ ותלאת
מאיה אלי ולנהאר יזכו לקדם ויפלג ויהי בראתי אני דניאל
אתה חזון ואבך ששה ב יגה וזנה עמד לגבי כמראה גברו פלמי
ראיתא אנא דניאל הדא ארויא טלבתאן אפהמהא פכאן ש כן
קאים חדאי המנער רגלא ויאש מע קולאדם בין אולי ויקרא
ויאמר גבריאל הכן להלו אתה מראהו תם סמעת כעות אפאן
פיגהא לנהר פנאדי באן קא יא גבריאל אפהם באך תפסיר ארויא
ועבא מעל עמדי ובכאן נבעתי ואפלה עלפני ויאמר אלי הכן בן
אדם פי לעתק חזון פנא ענד מוקפי פמע מגייה האני פוקעת
עלי וגהי פקאלי יא אכן אדם אפהם תפסיר ארויא פאנה לי וקת
לאגלי וברצרו עמי נדהמת עלפני ארצה ויגעני ויעמדני על
עמדי פלמאכלמני אסבתת עלי וגהי עלי לארץ פדכחתיא וקני
עלי וקופי ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה כאחרית הימים
כי למד ער קא קאהאנא מערתך מאיכון אכרהיא אלגם פאנה
לי וקת לאגלי האיל אשר דאת בעל הקרנים מלכי מדי אפרס
אכביש לי דאיתה דו אקרנין מלך מאהאת ופארס וזה עפיר

בא
כך

בא
כך

השעיר מלך יון והקרן גדולה אשר עין עיניו הוא המלך הראשון
ואתם פהם מלך איונאן ואקרן לעלים ארץ כין עינתה הוא מלך
אזל מנהם והנשברת והעמדנה ארבעת חתנה ארבע מלכות
מגוי יעמדנה ולא ככחו ולא מכסרה ארץ נבת מכאנהא ארבעה
היא ארבע ממלך תקום מן אמה ואחדה לא בקוותהא וזאתה רית
מלכותם פהתם הפשעים יעמד מלך עזפנים ומכין חיות ופי
אכר מלכהם עטר כמלאגרום יקום מלך צפיק אוגה יפהם אר
אחאדית ועצם כחו ולא ככחו ונפלאות ישחית זה עליה ועשו
זה ישחית עצומים ועם קדשים יותעצם קוותה ולא בקוותה ויפסד
פסאדא עגיבא ויתם להאן יענעה ויהלך לעצמא ואקום אקדום
ועל שכלו זה עליה מרמה כדורו ובלכבו יגדיל ובעלזה ישחית
רבים ועל שרשרים יעמד ובאפס יד ישבר ומעבכתה יתמא
מכר בידה פיכבר קלבה ויהלך לבתירין פיהרו ואל ריסיס ארסיס
יקום וענד כלו אמקדרה נפסר ומראה הערב זה הפקר אשר
נאמר אמת הוא ואתה סתום החזון פילימים רבים ורויא מדה
אלילו ואלהאר ארץ אקילת פהוהק ואנת פאהפץ ארויא פאנהא
אי דהר טויל וזאני דנאל נה יית ונחלית ימים ואקום זאעשה
את מלאכת המלך ואשתומם עליה מראה זאין מכין ואנאדניא
אנתמית פמרצת איאמא ארץ אקמת פעמלתע מלך ארץ פכנת
מטרקאפי ארויא פלסאגד מפסימא
בשנת ארבע
לדדיוש כן אהשורוש מדע מדי אשר המלך עקל מלכות פשוטים
ופי סנה אחראל דדיוש אבן אחשורוש מן נסלאה מדאניון ארץ

לך: יא רב לנא כזא אוגאהנא למלוכנא לריסאנא ולאנא
לדי אכטינא בין ידיך: ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי
מרדנו בו: ללה רבנא ארחמיה ושמגפיה אר כספנא עליה: ולא
שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד
עבדיו הנביאים" ולם קבלנא אמר ללה רבנא לנתבע תורתה
לדי אעטא לנא עלי' יד עבדיה לאנביא: וכל ישראל עברו את
תורתך וסוד לבלתי שמוע בקולך ותתך עלינו האלה והשמועה
אשר כתובה בתורת משה עבד השמים כי חטאנו לו: וגמיע
אסראיל כלפנו ען תורתך וזלן ענך ללא יקבלון אמרך ובקב
דלך אתא עלינא אחרג ולימין למכתובה פי תורת מוסא
רסול ללה אר אכטינא בין ידיה: ויקם את דברו אשר דבר עלינו
ועל שפטינו אשר שפטינו להביא עלינו רעה גדולה אשר לא
נעשה תחת כל השמים כאשר נעשה בירושלם: פקאם
כלאמה לדי קטא עלינא ועלא חכאמנא להאכמין עלינא
ליאתי עלינא אשר לכביר לדי לם קר וקע תחת לסמא כמא
ע'נע'ת פי דאר לסלאם: כאשר כתוב בתורת משה את כל
הרעה הזאת הבאה עלינו ולא חלינו את פני יהוה אלהינו
לשוב מעונינו ולהשכיל באמתך: כמא הו מכתוב בתורת
מוסא גמיע הדי' אשר לאתי עלינא ולא אבתהלנא בין ידי'
ללה רבנא לנרגע ען דנובנא ולנפהם חקאי קר: וישקר
יהוה על הרעה ויבאה עלינו כי מדיק יהוה אלהינו על כל
מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקולך: ובאר ללה
באשר ואתא בה עלינא לאן אעדל ללה רבנא בגמיע
אעמוטא לתי צנע ונחן לדי לם נקבל אמרה: ועתה

ועתה יהוה אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
ביר חזקה ותעש לך ישם כיום האלהים לנו רשענו : ואלתן
יא שלה יא רבנא שלי אכרגת קומך מן בלד מצר ביד
שדירה וצנעת לך אסמא עצימא פאנא יומנא הלא קר
אכטאנא ואלמנא : אדט ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך
מעידך ירושלם הר קדשיך כי בחטאינו ובעונות אבותינו ירושלם
ועמך לחרסה לכל סביבותינו : שלהם כגמייע אחסאך אסלך
אן תרד גצבך וחמייתך ען מדינתך ען ירושלם גבל קדסך
פאנהא בכטאנא וברנוכ אכאינא קר עארת הי וקומך מעידה
לגמייע למחייטין בנא : ועתה שמוע אלהינו של תפלות עבדך ושל
תחנונו והאר פניך על מקדשך השמש למען ארצנו ואלתן
אסמע יא רבנא עלות עבדך ותחננה ואתקבל כנור זגהך שלי
קדש שוחשי כמא אנת אהלה זיהטה אלהי אצנך ושמע פקח
עיניך נראה שונמותינו והעיר אשר נבדא שמך עליה כי לא
על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונו לפניך כי על רחמיך הרבים
פאסמע לנא סמאשטאמא ואנאר לינא נצרא כאמלא
ולוחשתנא ואלקדיה שלי נקבת לאסמך פאנה ליקעלא עלחנא
נחן מוקעין תחננא בין ידיך לפן עלי רחמתך שואסעה : אדנ
שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
שלי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך : שלהם אסמע לנא
שלהם אגמי לנא שלהם אגמי ואקץ הואיגנא ולא תחכבנא
סמא אנת אהלה יא רבי אדני נסב אליך מדינתך וקומך :
ועוד אני מדבר ומתפלל ומתורה חטאתי וחטאת עמי ישו
ומפול

ומפול

ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קרש אלהי: ואיצא אנה
דאני ונאצד עלאתי ~~במקד~~ בכטיית וכטיאת קומי בני אס
ומוקע תחננא בין ידי גלה עלי גבל קרסה: ועוד אני מדבר
בתפלה והאיש גבריש אשר דאיתי בחזון בתחלה מועק
ביעק נגע אלי בעת מנחת ערב: ובין מא אנפא פי ארעא
בעד אצלוה פאר' בגבריל למלך אדיראתה פי ארעא
אבתרא טאירא בקרעה ואצל' ענד אלוה' למגרב:
ויבן וידבר עמי ויאמר דניא עתה יצאתי להשכילך בינה
פפהמני אד' לאטבני וקליא דניא אאן כרגת לאעלמך אפוס:
בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמורות ובין
בדבר והבן במרעה: ודלך אן מן אבתרא תחננך כרגלך
אמר ואנא אגית לאכבהך בה אד' אנת לכאץ פאפהם
לאמר ותאמל' למנצ'ר: שבועים שבועים נחתך על עמך
ועל עיר קדשך לכלא הפשע ולהתם חטאת ולכפר עון
ולהביא צדק עולמים ולחתום חזון ונביא ולמשוח קרש
קדשים: והו סבעין אסבוע קד קטעת עלי קומך ועלי'
קרית קודסך לפנא אגרם ואלכטייה וגפראן ארנב ומר
עהר אדהור וכתם אוחי ולאבווה ומסח כאץ אאקראס:
ותרע ותשכל מן מוצא דבר להשיב ולבנות ירושלם
עד משיח נגיד שבועים שבועים ושבוועים ששים ושנים
תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ וצנן העתים: ותעלם ותפהם
מא כרג אאמר לי' ארנוב ובנא דאר' אסלאם מעלמק
ולמדבר סבעה אסאביע תס אתען וסתין תס תעור ותבנא
רחאבהא ופעולהא ויכון דנק פי אומאת מנהא: ואחרי השבעים
ששים וש

ישחית לעם נגיד הפאוק צובש'ן ועד קץ מלאמה נח'ר צת שממות
ובער אתנין וסתין אסכוע ינקטע לממסוח מן אמוצע פליס לה
ואקריה ואלקדם יפסדה מקום אמדבר למקבל ונאגלה בלגדק ולי
אגל' אחרבת נכתר עלי וחשאתי והגפיד פריית לר'פים שבוע אחר
זה צי השבוע ישפית זכח ומנחה ועל פנק שקועים משומם ועד
פלה ונח'ר צה תתך על שומם ויתצת לעהר לגמאעה אסכועה
ואחרת לבנה פינעפה ינכתר פינעטל אדכה ואלבר ומעבסטה אל
רגס וחשה חתי אן פנת ואלנכתאר יעבון לי אוחשה
בשנת שלוש לכורש מלך פלס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא
שמו בלטישאר ואמת הדבר ועבא גדול ובין אתה דבר ובינה לו
במראה פי אסנה אלתה לכרש מלך אפרס אמר צהר לדניאל
אלי אסמה בלטישאר ולאמר חקן ולמראר בה כביר וקר פהם לי
אמר ואפהם לי למנצרי פימים ההם אני דניאל הייתי מתאכל
שלשה שבועים ימים פי דלך לוקת אקמת אנא דניאל מתחזנא
תלתה אסאכיעניאם ולהם חמורות לא אכלתי ובשר זיין לא
בא אלפי זסך לאסכת עדי מלא את שלשת שבועים ימים וטעאם
לדיד לם אכל ולחם ושראכלם ידכל פמי ולם אדהן דהנא ליאן
תמת תלתה אסאכיעניאם וכיום עשרים וארבעה לאדש
הראשון ואני הייתי עליד הנער הגדול הוא חדק לי ופי לארבעה
ולעשרין מן אשר לאזול כנת ואקפת עלי שאט לנהר לכביר
הו אדגלה ואלשאת עיני וארא והנה איש אחד לבוש כדים
ומתנו חגורים בכתם אופי ומדדת בצרי פראית פאלי במלך

בצורה דגל לאבס עשר ומשדוד חקויה בפעוץ מן אפאיון מיתע
כתר שיש ופנו כמראה ברק ועינו כלפי די אש וזרועתו מנצלותו
כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול חמון וראת גתתה כלאזרק
מן אגוהר ווגהה ברוא אברק ועינאה כפלאל נאר וידאה ורגלאה
כלון אנחאס אמגלי וצות בלאמה כצות גמהוד וראיתני דנאל
לדי אתה מראה וזה אנשים אשר היו עמי לארא אתה מראה
אכל חרדה גדולה נפלה עליהם דיברחו כהחכא וראיתני אנא דנאל
וחדי הדא למנער ואקום לדין כאנו מעי לם ליה לכן וקע כהם
אזעאגענים חת הדכו פאכתכו וזאני נשאתני לטיי זאדאה את
המראה הגדולה הזאת ולא נשאר בי כח זהודי נהפך עלי למשחית
ולא עזרתני פח פבקית אנא וחדוי וראית הדא למנער לעעים
ולם תבקבי קוזה ובהגי אנקרב עלי מתגיירא ולם אחכס קוותי
זאשמע את קול דבריו ובשמעתי את קול דבריו זאני היתני נרדס
עלפני ופעא רעה תם סמעת בלאמה וכסמאעי כטאבה ואנא
כנת מנסכתא עלי וגהי ווגהי איצא עלי לארץ וזהנה יד נגעה פי
דתני עני על ברפי דכפות ידיו פאדא קד למסתני יד פכמי מסתע כדאן
פאסותני עלי רכבתי וכפיי ויאמר אלי דניאל איש חמודות הובן
בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמדך פי עתה שלחת
אליך ובדברו עמי אתה דבר הזה עמדתי מרעידו פקאלי יא
דניאל כמאן אפהם לכלאם לדי אקולה לך וקום עלי דגלאך פאני
קד ארסלת אליך פלמא כלמני כהדא לכלאם וקפת מרתעדא
זיאמר אלי אלתירא דניאל פי מוהים הראשון אשר נתת את

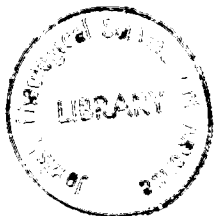
לפני להכין ולהתענות לפני אלהיך נשמענו וברוך זמני באתי
ברוך ברוך פקליל לא תבאק יאדעא אד מן איוס איהל לוי עיידת
קלכך ללאפטין ותעם קדאם אהך סמעת ואנא אחית כנטאכך
זשר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים אצחרי יום זהנה מיכאל
אחר השרים הראשנים באלעזרני זמני נותרתי שם אעל מלכני
פרס ודיים ממלכה פארס ואקח חמאי אחד ועשרין יומא ואי
מיכאל אחד אריסא אולין גאלנצדי ואנא פעללתם לזק מלוך
פארס וזמתי להבינך את אשר יקרה לעמך פאחרית הימים בני
עוד הזון לימים פאתית לאפטנג לוי יעאדך אמתך פיאכר אל
איאס אד בקי וחי לאיאם וברפרו עמי פברים האלה נתתי פני
ארצה זנאלמתי פלמא כלמני בהוא לבלאם אנחנית עלי אארץ
וספתת זהנה פרמות בני אדם נוגע על שפתי ואפתחי ואפרה
ואמרה אלה עמד לנגדי אדני במראה נהפכו עירי עלי ולא
עצרת פחי פאדי בצורה אדמי קדמם שפתי פפתחת פאי וקלת
למן כאן קאים חואי יא סידי מן לויא הוא לשכך קד מכדיני
למכאן ולסאחכס קוותי וחיך יוכל עבר אדני זה להצר עם
אדני זה זמני מעתה לא יעמד בני כחונשמה לא נשארה בני פכף
יסטיע עבר סידי אן יכאטב סידי הוא ואנא מן חין ראית הלם
תבת בני קווה ותכאד אן לא תבקי פיי נם מה יוסף וזענני במראה
אדם די חנקני פעאוד למלך בצורה אנסאן כמסני ושדדני זיאמר
אלהי ראמיש חמורות שלום לך הזקוח זק וברפרו עמי התחזקת
ואמרה ידבר אדני כי חזקתני פקאל לא תבאק יא רגל צמאן אל

סלאם לך תשרד ותאייד פלמא כלמני כהדא אכלאם תשרד תפקלת
כלמני סידי במאשאפאנג קד שרדתי וזיאמר הידעת למחצות
אלייך זעתה אשוב לה להם עם שר פראס ואני יוצא זנה שר יון פא
פקאל עלמת לם גיתליך פאעלס אני סאעוד אופא אמחארכה
מעריך אמלך אמזכלב באפרסתם אנערק ויקכל אמלך אמזכל
באיונאנייה אמלאניד לך אתה לשום בכתב אמת זאין אחד מתחין
עמי עלאה פיאס מיכאל שר כם ולפני אנכרך במאקד רפס פי
כתב לחק וליס אחד יעאונני עלי האולי לא מיכאל אמזכל ככס
ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמד למחזיק ולמעוז
לו ואנאמן אסנה אאולי לדריוש אמדי אוקפת לאשרדה ואעזה
זעתה אמת אניד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפדסוהרבע
יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשירו יעיר הכל את מלכות
יון ואלאן חקא תקוללך קד כקי ללפרס תלת מלוך וארבע
יסתגני גנאא עצימא מן גמיעהם פאדא תמכין מן יסארה אנה
אכל מלך איונאניין ועמד מלך גבור ומש לממשל רב ועשה
כרצונו פיקום להם מלך גבאר ויתסלט סלטאנא עצימא ויעמל
מאירצאה ובעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות
השמים ולא לאחרייתו ולא כמשלו אשר משל ביתנש מלכותו
ולאחרים מלבד אלה וענד תמאם קיאמה תגכסר ממלכתה
ותנקם לארבע גהאא אסמא ולא תבון לעאקבה ולא כסלטאנה
אדי תסלט לבן ממלכתה תתשדב ותעיר לאכרין סדי האולי
דיחוק מלך הנגב ומן שרין דיחוק עליו ומש לממשל רב ממשלתו

100

מלך אגנוב ובעץ ריקאה הם יתקוי עליה ויתסלטו מן
סלטאמהם שלטאן עזים: ולקץ שנים יתחכרו ובת מלך הנגב תבוא
אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כח הזרע ולא יעמר
וזרעו ותנתן היא ומביאה והילדה ומהזקת בעתים: ולי מרה סבין
יתלפאן גמאעה מלך לשאם תאל לי מלך לעראק לתעמל עליה
חצאה ולא תחבם קווה דראעהא ולא לשאם תתכת גמאעלקוונה:
ותסלם הי ומרכלהא ומדלהא ואסתאהא ומוירהא בלמשורה:
ועמר מנער שרשיה בנו ויבא אל החיל ויבא במעוה מלך הצפון
ועשה בהם והחזיק: תם יקום מן פרע אצולהא עלי מנברה וירכל
גיש מלך לעראק וירכל חצונה ויצנע באהלהא מא יריר ויתמכן
מנהא: וגם אלהיהם עם נסיכיהם עם כלי חמרתם כסקה וזהב
בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמר ממלך הצפון: תם מעבוראתהם
מע כואעהם מע אניתהם למנא מן לפעה ואלהב ירכלהא לי מצר
קביא והו יעיש סנינא בעד מלך לעראק: ובא במלכות מלך הנגב
ושב אל ארמתו: תם ירכל פי ממלכה מלך אגנוב וירגע לי
בלרה: ובנו יתגרו ואספו המון הילים רבים ובא בוא ושטף ועבר
וישב ויתגרה ער מעזו: ובניה יתחלשון בה פיגמעון איה גיש
עזים פירכלון בלרה דכולא וינסאכון ענה ויעברון תם יעורון
ויתערצון לחצונה: ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם
מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בירו: ויחתר חיניד מלך
אגנוב פיכרג ויחארב מלך לשמאל ויעבי גישא ויסלם דלך
דלך אגמהור פי ירה: ונשא ההמון ורם לבבו והפיל רבואת ולא יעוז:
ויספיה ספיה ויעצם קלבה ויקע מעה רבואת ולא יעתז בהא:

ושב מלך העפוק והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שתיים
יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: תם יעור מלך אשכנז ויגהז גמחורא
אכתר מן אגול ולי בעץ אוקאת מן אסטן ידכל בלדה דכולא ויזקע
בגיש כתיר וסרח ככיר: ובעתים ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ונוי
פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: ופי דלך אעזר אכתירין
יקאומון מלך אשכנז ואחראת קומך אכגתריין יתחאמלון עלי
אקאמה נבוה פיעתרון: ויבא מלך האפון וישפר סללה ולכר
עיד מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד:
תם יקבל מלך אערטק וילקי אהסאך ויפתח מדינה מן אשכנז וסלאטין
אשכנז לא תקום בין יריה וכיאר אקום פלא קווה פיהא ללביאם:
ויעש הבא אליו כדאנונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ האבי
וכלה בידו: תם יצנע אכמסלטי עליה כמא ירשא ולא מקאום לה:
ויתבת פי בלד אשכנז ואלסיף פי ירה: וישם פניו לבוא בתוקף כל
מלכותו וישרים עמו ועשה וכת הנשים יתן לו להשחיתה וליא
תעמד ולא לו תהיה: ויקאר לי אותק מא פי מלכה ואלמסתאמנן
כזעה פיצנע ורייסה אכרין יסלמהא איה ליהלכהא אפלא תתבת
ולא תכון לה: וישב פניו לאיים ולכר רבים והשכית קצין חרפתולו
בלתי חרפתו ושיב לו: ויקאר אישא אגזריין ויפתח מנהא כתיירין
פיעטל מא עיירה בה דלך אמלך בעד אן יכאפיה עלי פעלה
וישב פניו למעזי ארשו ונכשל ונפל ולא ימצא: תם יציר
וגהה אל אשכנז בלדה תם יעתר פיקע ולא יוגד: ועמד על כנו
מעביר כונש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפי

וּנְגַשׁ הַדָּר מַלְכוּת וּבַיָּמִים אַחֲרָיִם יִשְׁכַּד וְלֹא כִּפְיָם וְלֹא כִּמְלֻכָה
וַיְקוּם כִּי מִרְתַּבְּלָה מִן יְקַתְצֵנָה לְאוּזָה לְקוּם אֲנִי מֵאֲשֶׁר לְכַהֲנָה
לְמֶלֶךְ וּפִי אִיאָם יִסִּידָה יִנְכַסֵּר מִן גִּיד גִּעַב וְלֹא מִלְחָמָה וְדַע מִדְּעַל
כִּי נִבְלָה וְלֹא נִתְּנוּ עָלָיו הַדָּר מַלְכוּת וְכִּי בִשְׁלוֹה וְהַחֲזִיק מַלְכוּת
כִּי לְקַלְקֻלָּתוֹ וַיְקוּם כִּי מִרְתַּבְּלָה רִגְלֵי לִי לֹא יִגְעַל עָלַי כִּי אֵל
מֶלֶךְ כִּי אֲתִי כִּי טַמְאָן וַיְחַזֵּן לְמֶלֶךְ כִּי חִילָה וְדַע עוֹת הַשְּׁטָן יִשְׁטָפוּ
מִלְּפָנָיו וַיִּשְׁבְּלוּ זָגָם בְּגִיד כְּרִית וְאִגְלָה מִנְּסֵאכִין יִנְסֵאכֹן כִּי יָדִיהָ
וַיִּנְכַסְרוּן חֲתִי וְלֹא רֹוִי אֶעְהָר פִּיהֶם וְזִמְנָה תִּפְלוֹת אֵלָיו יַעֲשֶׂה
מִרְמָה זַעֲלָה וְעַצֵּם כִּי מַעֲבֹגֹוִי וּמִן אֲמֵת לְמִין מַעֲהֶם מִן יַעֲמֵלָה
כִּי אֲרַב חֲתִי יַעֲדֵר גִּידָה פִּי עַצֵּם בְּקוּם קִלְיָן כִּי שְׁלוֹה וְכִי שְׁמֵי
מִדִּינָה יִבֹּא וְעֵשֶׂה אֲשֶׁר לֹא עֵשׂוּ אֲבוֹתָיו וְאֲבוֹת אֲבוֹתָיו וְשִׁלְלָה
וְדַבֵּשׁ לָהֶם יִבְזֹר זַעֲלָה מִכְּעָרִים יִחַשֵׁב מִחֲשֵׁבוֹתָיו וְעַד עַתָּה וַיִּתְּנֵל
כִּי מִדִּינָתָה וּפִי נִעֲמַתָּה אֵלָיו פִּי צִנֵּעַ כִּי אֵלָה מֵאֵלִים יַעֲשֶׂה אֲנִי
וְאֲבֵא אֲבֵיָה וַיִּגְנֵי אֲעֵה אֲבָה מִן גִּנֵּי מַתָּה אֵלָה וְסִרְחָה אֵלָה וְדַע
תִּדְבִירָה עָלַי אֲחִצוֹן אֵלִי וְקַתְּאֲכֵרִי וַיִּעַד כִּי אֵלָה וְלִכְבוֹ עַל מֶלֶךְ הַנֶּגֶב
כִּי חִיל גִּדוֹל וְלִמֶלֶךְ הַנֶּגֶב יִתְגַּרֵּה לְמִלְחָמָה כִּי חִיל גִּדוֹל וְעַצוֹם עַד מֵאֵד
וְלֹא יַעֲמֵד כִּי יִחַשְׁבוּ עָלָיו מִחֲשֵׁבוֹתָיו וַיִּצְהַר קוֹוֹתָה וְקַעֲדָה עָלַי
מֶלֶךְ אֲגִנוֹב כִּי שְׁכַבֵּד וּמֶלֶךְ אֲגִנוֹב יִתְעַרֵּץ לְמַחֲרַבְתָּה כִּי שְׁ
כַבֵּד עַלְיָם גִּדָה וְלֹא יִתְבַּת מֵמָה יִדְבָרוֹן עָלַי אֵלִי אֲתִדְבִיר וְאֲכֵלִי
כִּי כִּי יִשְׁפְּלוּהוּ וְחִילוֹ יִשְׁטָף וְעַל חֲלָיִם רַבִּים יִחַתֵּן אֲבֵלִי וְאֵינִי
מִן כִּי וְאֵדָם כִּי כִּי רֹוֹנָה כִּי נִסְאֵב כִּי שֵׁה וַיְקַע מַעֲה צַר עֵי כִּי רִין
וְשֵׁהֶם הַמֶּלֶכִּים לְכַבֵּם לְמִידָע וְעַל שְׁלֹחַן אֲחֵר כִּי יִתְּנֵהוּ וְיִתְּנֵהוּ

ל
כ

תעלה פי עור קץ למועד ודאמך אמר לכן תפקדה המאפי אסאה
ויתכלמן באכטול כסכב מאי דהזאה ודאחננח להסאר בקי
מדה ללוקתו ישב ארצו ברבש גדול ולגבו על צרי תקדש ועשה
ושכל ארצו ולכן ידע אחר המאלי בלדה בסרח בכיר ופי קרבה
אסאה עלי דוי עהד אקדם ולא כר קצי חרבה וירגע אלי בלדה
למועד ישוב ונא בנגב ולא תהיה כרא שונה ונא הרונה ולי אהל
יעוד פידכל אלי אגוב ולא תבון וקעה כאלולי ולא באתאנה ונא
בו ציים פתים ונכאה ושבו זעם על צרי תקדש ועשה ושבו זיבן
על עוצי בדי תקדש וירא כלה מפאזין ובחרין ויציר מגדתאלא
ויעוד ויסכט עלי דוי עהד אקדם ויענע דרך תם יעוד פיתאמר
תארבי עהד אקדם וזרעים ממנו יעמדו והללו המקדש המעון
זהם ידו המיד ונתנו השקוף משומם ולא גלא יקומון מכה
פי בלון אקדם אחצין ויזילון אראים ויגעלון ארגם וחשה ומושיע
בדית יחניק בחרקות ועם ידעי אלהיו יחזיקו ועשו ויעמי אעהד
ידהים באחיל וקום אטאיעי מעבודה יתמכנון ויצנעון ולין
ומשפילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלהבה פשבי ונבאה
ימים ועלמא כל אמה יעלמון גמהורהא ויבתלון בסף וחריק
וסבי וגנימה מדה ובה בשלם יעזרו עזר מעט ונלוו עליהם
רבים בחרקות ובעד אבתלאהם יעאנון עונא סירא וינצם
יאהם בתירין באחיל ומזהמשפילים פשלו לערוק בהם ולבדר
ורלבן ער עתקץ פי עור למועד ומן לעלמא פתקרון לבי יסכבו
ויחררו וינצמו אי וקתלאגל אקד לה מדה ועשה כרצונו המלך

ויחזיק

ויתחמוסו יתגדלו על בלאיך ועל אלאים ידבר נפלאות וזה על ידי עור
צלה זעם כי נהרעה בעשתהו אתם ינבע למלך לאכר כמא ידע אתה
וידתפעו יתבפר עלי כל אמהב ועלי רב לא אבאב יתבלם כל עמב
וינגח פי אמהא אין יפנא אסכטא כמא וקעבה לא נבתאר ויעל אלה
אבתו לא יפון ועל חמדת נשים ועל בלא אלה לא יפון כי על כל תגדלי
ועלי מעבוד אבאיה לא לתפת ואי מעבוד אמה אתה לא לתפת
כל ידתפע עלי אכל ואלא אלה מעוים על לנו יפבר ואלא אלה אשר
לא ידעוהו אבותיו יפבר פוהב ובכסוף ובאבן יקרה ובחמודות
ומעבוד עיוזי פי מכאנה יכרמה ומעבוד למ יערסה אבאיה יכרם
בזהב ופצה וגואהר ותאב פא פרה ופעשה למבצרי מעוים עם
אלה נבר אשר נפיר ידפה כבוד והמש ילם ברבים ואדמה יהלק
במחיר ויענע כדא כתירא לחזון למעבוד אנריב אלי אנתרקה לא
ויסרטי עלי לאמה אלהא ויקטעהם אליאע בתמן ובעת קץ
יתגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך העמון ברב ובפרשים
ובאניות רפואת וכלא רצות דשטוף ועברי ובער מדה ינאטחה
מלך ארום וינתק לאיה מלך אשאם בכיל ופרסאן וסמן כתירה
וידכל כלדאנהם וינסאב ויגוז וכלא רפא העביו ורפואת יפשו
ואלה ימלטו מידי ארום ומואב וראשי תבני עמון ואלא רכל כלד
אשאם יהלך אבתרה ויפלת מן ידה אחס ומואב וטרק בלד בני
עמון וישלח ידו כל רצות דארץ מצריים לא תהיה לפליטה וינסט
ידה פי סאיר אכלדאן וכלד מצר לא תפלת מן ידה ומשל כל בני
ההב והכסף וכל המדות מצריים ולובים וכושים כמעדי יו

ל

ידבר
ל

ויתסלט עלי מעארן אלהב ואפעה וגמיע דקמער ויבון בעשן אנוכה
 ואחכמה פי כטא קדמה ושמועות כהלוהו ממזרח ומצפון ויצא
 כחמא גדולה להשמיד ולהחרים רבים ופיזקת תרהשה לאבבאר
 מן אשר קומן אשמאל פיכרגב חמיה כבידה לינפל לבתיר מנהם
 ויתלפחם דיטע אהלי אפרנו בין ימים להרעב קדש וזא ער קען
 ואין עוזר לו ויערב כבאיה ופסטאמה בין אבחר ונבל לשאסחת
 יאתה אנלה פלא מעין להו ובעתה היא יעמר מיכאלה שר הגדול
 העמר על פני עמק והיתה עתצרה אשר לאנהיתה מהיותנו ער
 העתה היא ובעתה היא ימלט עמק פלהנמצא בתוב עספרי ופי
 דרך אוקת ניתצב מיכל אריים לבביר למזכר בקומך פכונ ווקת
 שורה מאלאיבון מתלהא מדכאנת אמה אי דרך אוקת ופיה יתכלץ
 קומך כלמן וגר מכתוב פכתאב ורבים מישני אדמת עפר יקיצו
 אלה להי עולם ואלה להרפות לדראון עולם ובתיר מן אגיוחפי
 אתראב יסתיקעו והאולי לחיוה אדהר והאולי לעאר ועברה אדהר
 והמשפילים יזרדו כזוהר הרקיע ומער יקיה רבים כפובביס לעולם
 ועדי ואלעלמא יזהרון כנור לשמם ומסתעלחי אנאם כלבואכב
 אי אדהר אבדא ואתה דניאל סתם אדברים וחתם הספר עד עת
 קץ ישטטו רבים ותרצה העעת ואנת יאדני אהפץ הוא אל
 כלאם ואכתם הוא לבתאב אי וקת לאגלי טוק פיה לבתירותבול
 דראחם וראית אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחר הנה
 ליעפדה היאר זאחר הנה לשפת היאר ואנא דניאל את פארא
 כאתגאן אכראן ואקפתן עלי שאטא דגלה ימנה ויסרה ויאמר

ל
 בקר
 נחפ

לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מרתי
קץ הפלאות: פקט ללמלך לדי כצורת לרגל ללאבס לעשר
למזעלב פוק מאת לרגלה לוי מתא אגל לכפייאת:
ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר
וירם ימינו וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות
נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה: וקמעת מן למלך לדי
כצורה לרגל ללאבס לעשר לואקף מן פוק מיאה לואר
פרפע ימיכה וחלף בחיות לעלם אנה לוי וקת אוקתי ונצף ו
וענר תמאס תבדיד יד קום לבקס יפנת גמיע הולא ונאני שמעתי
ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: פאני סמעת דאך ולב
אפהם פקלת יא סיירי מא יכון בעד דאך: ויאמר לך דניא
כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: פקט אמר יא דניא
מחפוף ובכתום הדי ללאבס לוי וקת לאגל: יתבררו ויתלבנו
ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים
יבינו פיתחרו וינצפו וינצבך כתירין ואר צלמו לצלמין פלא
יעלמו בצלמהם ויעלמו יפהמו: ומעת הוסר התמיד ולתת
שקוף שמם ימים אלה מאתים ותשעים: ומן וקת אזאלת
לראים וליגעלון לרגס ווחשה למווחש אף סנה ומאיתין ותקשין סנה
אשרי המחכה ויגיע לימים אלה שלש מאות שלישים וחמשה
פסובא מן ינתאר ויבלג אף סנה ותלאת פאיה וכמסה ותלאת
ואתה לך לבץ ותנגם ותעמד לגורלך לבץ דימין: ואנת פאמץ
לאגל פאנך תתופא ותקום כדצרך ענר אגל לאיב

מגלת אסתר

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהרו ועד
כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: וכאן פי איאם אחשו
הו אחשורוש לרי מלך מן אהנד לי אהבשה מאיה וקבעה ועשרין
מדינה: בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו
אשר בשושן הבירה: פי תלך לאיאתם ענר גלוק למלך אחשו
עלי' כורקי מלכה לרי פי סוק לגוסק: בשנת שלש למלכו עשה
משתה לכל שריו ועבדיו חיל מרק ומרי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו: פי לסנה לאלתה מן מלכה צנע מגלסא
לגמיע רייסאה וקואדה גנר פארק ומאהאת לרתות ורייקא
למרן בין יריה: בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר
תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ענר אצהארה
יקאר כדס מלכה ווקאר פכר עצמה איאמא כתירא מאיה
ותמאנין יומא: וכמלאת הימים האלה עשה עשה המלך
לכל שריו הנמצאים בשושן הבירה למגרול ועד בקב
משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: וענר כמא
הרה לאיאתם צנע למלך מגלסא לגמיע שקום למוגורין
פי סוק לגוסק מן כבירהם לי' צגירהם מגלסא סבעה איאתם
פי צחן גנאן בסתאן למלך: חור כרסק ותכלת אחוץ
בחבלי בוש וארגמן על גלילי כסף ועמורי שש מטורת
זהב וכסף על רצפת כהט ושש נדר ומחרת: בסתאיר מן
חריר ואסמאנגון מעלקה בחבט עשר וארגואן עלי'
תכאתג מן פצה ואעמדה רכאם ואקרה מן זהב ופצה
עלי' רצוף בלאט ורכאם ומרמר ופסאפס: והשקו ותכלת
זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיר המלך:
ולסקא באניה מן זהב ותבדל

ותבדל לאניה בניהא וזמר ארטאן כמכנה למלך והשתיה כרת
אין אנם כיכן יסוד המלך על בלדב ביתו לעשות פרעון איש איש ואל
שרבעלי אסנה בגיד קהר לאן כדאך באן רסם למלך עלי אנגלא
מנזלה אן ינעור ורעא בלאמר ואמרי גם ושתיה המלכה עשתה
משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש יתם אן ושתיה
מלכה ינעת מגלסא לאנסא פי בית למלך לוי לאחשורוש למלך
כיום השביעי פטוב לב המלך כיין אמר למחומן כרת
הרפונה בנתא ואכנתא זתר ופרסם שבעתה סרסם המערתים
את פני המלך אחשורוש ולמא כאן פי ליום אסא בע חין טאכת
נפס למלך באשראב קל מחומן כרתא הרבונה בנתא ואכנתא זתר
וכרכס אסבעה אכרס לויין כדמון בחציה למלך אחשורוש
להביא את עשתיה המלכה לפני המלך כרת מלכות להראות העמים
והשרים את יפיה פי טובת מראה היא אן יאתון כושתי למלכה
בין ידי למלך בתאג למלך ליוזי לאמם וליסא גמאה אנהא
חסנה אמנני ותמא המלכה ושתי לבוא כדבר המלך אשר צוה
השרים ויקנה המלך מאד וחתו כערה כו פאתו עשתיה למלכה
אנתג באמר למלך לוי בעת כה מע אכרס פסכטו למלך גרא
ואשת ערלת פיה חמייתה :
ויאמר המלך לה נשים
ידעי ויעתים כיכן דבר המלך לפני פליד עי כרת זדין פקא למלך
הלעומן עארפי אמור אומאן לאן כדא כאן סביל למלך אן דבר
כחצרה כל עארפי אסנו ואלכס : והקרב אליו כר ענתא יתרא אדמלת
תרשיש מרס מרסנא ממוכן יעבינת ערי יתס אמר המלך

הַשְּׂבִיִּים דַּעֲשֵׂנָה בְּמַלְכוּתוֹ וְאֶתְּרֹכּוּ אֵינָה כַּדְּשֵׁנָה שֶׁתֵּר אֶתְּרֵהָ
תְּרֵישִׁי שֶׁמֶרְסֵהָ מִדְּסֵנָה מִמּוֹכֵן סְבַעֲהָ רֵיסָא פֶּאֶרְסֵהָ וּמֵאֵהָ אֶתְּרֵהָ אֶתְּרֵהָ
בְּיַד־אֶמְלֵךְ אֶגְלֵסִין אֶזְלָה פִּי מִגְּלֵסֵי אֶמְלֵךְ׃ כִּדְּתֵהָ דְּעֵשִׂיתֵהָ בְּמַלְכוּתֵהָ
וְעֵשִׂיתֵהָ עַל־אֶשְׁרָה לֹא עֵשִׂיתֵהָ אֶתְּרֵהָ אֶמְלֵךְ אֶחָשׁוּרֹשׁ וְשֶׁבִידֵהָ הַפְּרִיסִים׃
מֵאֶלְנֵהָ אֶן יִצְנַע כּוֹשֵׁתִי אֶמְלֵכָה עַל־יִמֵּי מֵאֶלְסֵתְּרֵהָ אֶמְלֵךְ אֶמְלֵךְ
אֶחָשׁוּרֹשׁ אֶמְרֵסֵלְבִידֵהָ אֶבְרֵם׃
וְאֶמְרֵהָ מִזְמֵן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהַעֲרִיסֵהָ עַל־הַמֶּלֶךְ לְבִידֵהָ עֹזֵתָהּ וְעֵשִׂיתֵהָ הַמְּלֵכָה פִּי עַל־בְּרֵהָ הַעֲרִיסִים
וְעַל־בְּרֵהָ עֵמִים אֶשְׁרָה כְּכֹל־מִדְּיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרֹשׁ׃ וּפְקֵהָ מִמּוֹכֵן
כַּחֲצֵרָה אֶמְלֵךְ וְאֶרִיסֵהָ לִיסְעֵלִי אֶמְלֵךְ וְאֶרִיסֵהָ לִיסְעֵלִי אֶמְלֵךְ וְחֹדֶה
אֶדְנֵבֵתִי וְעֵשִׂיתֵהָ אֶמְלֵכָה בְּלֵעֵלִי גְּמִיעֵהָ אֶרִיסֵהָ וְעַל־יִמֵּי אֶמְלֵכָה אֶרִיסֵהָ
פִּי גְּמִיעֵהָ מִדְּן אֶמְלֵךְ אֶחָשׁוּרֹשׁ׃ פִּי יִצְנַע בְּרֵהָ הַמְּלֵכָה עַל־בְּרֵהָ הַעֲרִיסִים
לְהַבְּנוֹתֵהָ בְּעַלְיָהּ בְּעֵינֵיהֶן בְּאֶמְרֵם הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרֹשׁ אֶמְרֵהָ לְהַבְּנֵהָ
אֶתְּרֵהָ הַמְּלֵכָה לְפָנֵינוּ וְלֹא־בָאָהּ וְיִלְךְ אֶדְנָה כְּכֹל־אֶמְלֵכָה אֶרִיסֵהָ
סֵאִיר אֶנְסֵהָ אֶזְרִין בְּעוֹלָהּ פִּי עֵיוֹנָהּ אֶדְנָה אֶחָשׁוּרֹשׁ אֶמְלֵךְ
אֶמְרֵהָ אֶתְּרֵהָ וְעֵשִׂיתֵהָ אֶמְלֵכָה בֵּין יְדֵי פֶלֶסֶתִי וְהָיִים הָיִה תֵּאֶמְרֵנָה
יְשׁוּבוֹת פֶּלֶסֶתִי אֶשְׁרָה שְׂמַעֵנו אֶתְּרֵהָ הַמְּלֵכָה לְכֹל־שְׂרֵי הַמֶּלֶךְ
וּבְרֵי בְּדִין וְקָעֵקֶף וּפִי־הָדָא לִיֹּס בְּלֵעֵהָ אֶתְּרֵהָ אֶרִיסֵהָ אֶתְּרֵהָ פֶּאֶרְסֵהָ
וּמֵאֵהָ אֶרִיסֵהָ קֹדֶם סְמַעֵנו בְּכֹל־אֶמְלֵכָה לְגְּמִיעֵהָ רֵיסֵהָ אֶמְלֵךְ וּבְפִי
בְּיַד־אֶזְרֵהָ אֶסְכְּטֵהָ אֶסְכְּטֵהָ אֶסְכְּטֵהָ אֶסְכְּטֵהָ אֶסְכְּטֵהָ אֶסְכְּטֵהָ אֶסְכְּטֵהָ
וְיִבְתֵּבֵהָ בְּיַד־פֶּלֶסֶתִי אֶרִיסֵהָ אֶרִיסֵהָ אֶרִיסֵהָ אֶרִיסֵהָ אֶרִיסֵהָ אֶרִיסֵהָ אֶרִיסֵהָ
וְהַעֲרִיסֵהָ עַל־בְּרֵהָ הַמְּלֵכָה יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעְיוֹתֵהָ הַטּוֹבָה מִמֵּנָה׃ אֶן רֵיסֵהָ אֶרִיסֵהָ
מִלְּךְ אֶן יִפְרֵהָ אֶמְלֵךְ מִן־יְצֵהָ וְיִדְסֵם פִּי־סֵנֵן מֵאֵהָ אֶתְּרֵהָ וּפֶאֶרְסֵהָ

מִמּוֹכֵן

ולא יתנצח באן לא תיכר ושת בני די אהלך אחשוודו שזאן ידפע
מלכהא ליעא חבתהא לאגוד מנהא ונשמע פתגם המלך אשר
יעשה בכל מלכותו כי חפה היא זבל הנשים יתנו יקר לבעליהן
למגדול ועד קטן ויסמע כבוד אהלך הלא איי ינעלי פי גמי יע
ממלכהא אנהא כבירה וגמיע אנסא יעטין וקאר לבעוליהן מן סגור
אי כביר וזייט כהרבר פניני המלך והשרים ויעשה המלך כדבר
מנצחן פחסן אכלאם ענד אהלך ולי יסא פענע אהלך כקול ממוכן
וישלה ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתב ואל
עם ועם פלשונו להיות פלאיש שרר בביתו ומדבר פלשון עמו
ובעת בכתב אי גמיע מדין אהלך אי מדינה ומדינה ככטהא ואמה
ואמה בלגתהא אן יכון כל רגל רייסא פי מנזלה וסאירא עלי
מרהב קומה: אחר התבדים האלה פשר חמת המלך
אחשוודוש זכר את אשר עשית ואת אשר נגמר עליה
בעד הנה לאמור ענד סכון חמיה אהלך לבר ושת וומא צנעת
ומא אי קטע עליהא ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך
נערו פתולות טובות מראה ויקאו גלמאן אהלך אי יכדמונה
יטלב למלך נאר אנכאר חסאן למנצרי דיפקר המלך פקידיס
בכל מדינות מלכותו ויקפצו את כל נערה בתולה טובת מראה
אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאסרים המלך שימר
הנשים ונתן תמלקיהן וזבל אהלך וכלא פי גמיע מדין מלכה
ויחשרון כל גאריה כבד חסן למנצר אי סוס אגוסק אי הן אחרם
אי יד הגאחאפק אחרם ויעטין גמרהן וזה נערה אשר תיטב בעיני

המלך תמלך תחת ושותי ויטבה דבר בעיני המלך ויעש צדק ואל
גאריה את תחסן בעין אמלך תמלך מכאן ושתי פחסן לכלאם עני
למלך פעגע כדאך
איש יהודי היה בשושן הבירה
ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני כהן פוסק לגוסס
וגל יהודי אסמה מרדכי אבן יאיר אבן קיש ^{שני אבן} רגל מן בני ימיני אשר
הגלה מירושלם עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר
הגלה נבוכדנצר מלך בבלו לוי אגלי מן ירושלם מעל גליה את
אגלת מע יכניה מלך יהודה לוי אגלאה ככתנצר מלך בבלו היה
אמן את הדפה היא אסתר פתיהו פי אין לה אב ואם והנערה יפת
תאר ופוט מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לכתובא
האצנת להדסה היא אסתר אבנה עמה אדלם יבק להא אב ולא אם
וכאנת לגאריה גמילה לחליה וחסנה למנצר ובעד מות אביהא
ואמהא אתכלהא מרדכי להאבנה ויהי בה שמע דבר המלך
ודתו ובה קבץ נערות רבות רבות אלשושן הבירה אליה הגי ונתלקח
אסתר אל בית המלך אליה הגי שמר הנשים פלמאסמע אמר
למלך ותוקיעה וחדשד גואר כדורה לי סוסאגוסק לי יד הגי
ואכדת אסתר לי בית למלך לי יד הגי חאפץ אחרם ודתיטבה נערה
בעיניו ותשא חסד למניו ויבהל את המדוכיה ואת מנותיה לאנת
לה ואת שבע הנערות הראיות להתלה מבית המלך וישנה ואת
נערותיה לטוב בית הנשים פחסנת לגאריה פיעניה ונאלת פצללא
ענדה ונאו יד כגמרהא וסאיראנעבתהא פאעטאהא ואסבע אל
גואר לאנבאת להא אן תעטאהא מן בית למלך ונקלהא וגוארהא

בְּיַד בֵּית דָּאָר אֲהָרָם לְאַהֲרֹן אֲסִתֵּר אֶת עַמִּי וְאֶת מוֹלְדֵיהֶם
כִּי מֵרֵדֵי כִּי עֲוֹהַ עֲלֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד לְסֹתְבֵנְךָ אֶסְתֵּר כְּמוֹלְדֵיהֶם
וְאֶת הָאֲרָאן מֵרֵדֵי אֲמַרְהֵם אֲנִי לְאַתְבָּר אֶחָד כִּי לִי וּבְכָל יוֹם
יוֹם מֵרֵדֵי כִי מֵתֵהֶלֶךְ לִפְנֵי הַעֲרֹבִית הַנְּשִׂים לִי עַתָּה לֹא אֶסְתֵּר
וְמִי יַעֲשֶׂה צָדִיק וּבִאֵן מֵרֵדֵי כִי כָּל יוֹם יִתְמַשָּׂא בֵּין יְדֵי עַחֲוֹן דָּאָר
אֲהָרָם לִי תַעֲרֹק סֵלֵא מֵהָ אֶסְתֵּר וּמֵאֵי יִצְנַע בְּהָאֵ וּבִהַגִּיעַתִּי לְנַעֲרָה
וְנַעֲרָה לְבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶחָשׁוּרׁוֹשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לֵאלֹהֵי כֹתֵה הַנְּשִׂים שְׁנַיִם
עֶשֶׂר הָיִשׁ כִּי בֵּן יִמְלֹאוּ יָמָי מִלֹּקִי הֵן שָׁעָה הַדְּשִׁים כְּשֶׁמֶן הַמִּזְבֵּחַ
וְשָׁעָה הַדְּשִׁים כְּכֶשֶׂמִים וּבִתְמִרוֹקֵי הַנְּשִׂים וּבִאֵן עֲנֵד בְּלֹא גִנוּבָה
גֹּאֲרִיהָ וְנֹאֲרִיהָ לְתִדְכָלֵי אֵלֵי אֲמֶלֶךְ אֶחָשׁוּרׁוֹשׁ בְּעֵדֵאן יִמְצִי לִיהָ
כִּסְבִּיל אֲנִסָּא אֲתֵנִי עֶשֶׂר שָׁהֲרָא לֵאן כֹּדֵאךְ תְּכַמְלֵי אִיאֵס גְּמִרְהֵן
סִדְמָשׁוֹר כִּדְהֵן אֲמִסְךָ וּסְתֵא שְׁהֵר כֹּאֲטִיֵאכּ וְגִמְרָ אֲנִסָּא וְכִזָּה
הַנְּעִרָה כִּבְּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ אֶת כֹּל אֲשֶׁר תִּיאֲמֹר יִנָּתֵן לָהּ לְבֹא עִמָּהָ
מִבֵּית הַנְּשִׂים עַד בֵּית הַמֶּלֶךְ וּבִהָדָא אֲרִסֵּם כִּאֲנֹכֵי גֹאֲרִיהָ תִדְכָלֵי
אֵלֵי אֲמֶלֶךְ תַּעֲטֹא כֹל מֵאֲתִקּוֹל אֵן תַּחְמִלָה מֵעֵדֵא מִן דָּאָר אֲהָרָם
אֵלֵי בֵית אֲמֶלֶךְ כִּיעֲרֹבָה יֵאֵבֵא וּבְכִקְרָהּ הִיא שְׂבָה אֶל בֵּית הַנְּשִׂים
שְׁנַיִם עֶלְיֵד שְׁעֵשְׂגִן סְרִים הַמֶּלֶךְ שְׁמֵר הַפִּילֵנְשִׂים לֹא תִבֹּא עוֹד
אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חֲפֵץ כָּהֵן הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה כְּשֵׁם בִּלְעֵשָׂא הִיא אֲנִלָּה
אֵי הֹבֵל גִּדָּאָה הִיא דֹאֲגֵעָה אֵלֵי דָאָר אֲהָרָם תִּיאֲנֵה עֲלֵי יְדֵי שְׁעֵשְׂגִי
כִּיאֲרִסֵּם אֲמֶלֶךְ חֲאֲפֵץ אֲטֵאֵר לֹא תִדְכָלֵי אֵיֵאֵלֵי אֲמֶלֶךְ אֵיֵאֵן יִדְהֵזֵא
אֲמֶלֶךְ פִּתְרֵעָא כִּיאֲסִמְהָא וּבִהַגִּיעַתִּי לְאֶסְתֵּר פִּתְרֵא כִּיִּחִיל הִיא
כִּיִּחִיל אֲשֶׁר לִקְהֵלֵי לִפְנֵי אֲמֶלֶךְ שָׁהֲרָא כִּיִּחִיל אֲהָרָם אֲשֶׁר יִאֲמִיר

הַיְיָ סָרִיס־הַמֶּלֶךְ שָׁמַר הַנְּשִׁים וְהָיָה אֶסְתֵּר נִשְׂאתָהּ וְכַעֲבֹדֵי כָל
רָאִיהוּ וְעַנְדָּבֵל וְגַבְרִיָּהּ בְּנֹת־אֲבִי־הַלַּעַם מִדְּרָבִי אֱלִי־אֲחָבָהוּ
לְהַאֲבֵנָה לְתַרְבֵּל־אֵלֵי־הַמֶּלֶךְ לְסַתְּכֹן־תְּלַבְשֵׁי־אֵלֵי־מַאֲמָאֵי־קוֹלֵהוּג
כְּאִדָּם־לְמֶלֶךְ הָאֶמֶץ אַחֲרָם וְכִאֲנֹת־אֶסְתֵּר נִאִילָה הִצֵּא־פִי־עֵין־כָּל
מִן־רֵאָהָא וְתִלְקַח־אֶסְתֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲחֶשׁוּרוּשׁ אֶל־בֵּית־מְלָכוֹתָו
כְּחֵדֶשׁ־הָעֵשִׂירִי הוּא־חֵדֶשׁ־טִבְתָּ כְּשֶׁנֶּתְעַשְׁבַּע לְמְלָכוֹתָו וְאִלְדָּת
אֶסְתֵּר אֵלֵי־אֲחֶשׁוּרוּשׁ אֵלֵי־בֵית־מְלָכָה פִי־אֲשַׁהֲרֵ אֲעֵאֲשֶׁר הוֹשַׁהֲרֵ
טִבְתָּ פִי־אֲסַנְהֵ אֲסַאֲבַעֵה מִן־מְלָכָה וְיִאֲהַבֵּה־הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר מִכָּל־
הַנְּשִׁים וְתִשְׂאָהּ וְחָסַד לְפָנָיו מִכָּל־הַבָּתוּלוֹת וְיִשְׂם כְּתָר־מְלָכוֹת
כְּרֵאֲשֵׁה וְיִמְלִיכָהּ תָּהָת וְשִׁתִּי פִּאֲחַב־לְמֶלֶךְ אֶסְתֵּר מִן־גַּמְיַע אֲנַסָּא
וְנִאֲתֵחֵא־פִי־עֵינָה פּוֹקֵגַמְיַע אֲאֲבַכְבָּאֵר פּוֹעֵל־תֵּאֲגֵל־לְמֶלֶךְ
עַל־רֵאָסְהָא וּמְלָכָהָא מִכָּאן וְנִשְׂתִּי וְיַעֲשֶׂה־הַמֶּלֶךְ מִשְׂתָּה גְדוּלָּה
לְכָל־עֲרֵדִין וְעַבְדֵּין אֶת־מִשְׁתָּה אֶסְתֵּר וְהִנָּחֵה לְמַדְיָנוֹת עֵשָׂה וְיִתָּן
מִשְׂאֵת־כֶּסֶד־הַמֶּלֶךְ פְּעֻנַעֵ אֶל־מֶלֶךְ מְגִלְסָא עַצִּימָא לְגַמְיַע רִיפָאֵה
וְקוֹאֲדֵהָ רֵאָךְ מְגִלְסָא אֶסְתֵּר וְעַנְעֵר־פִּאֲהֵיָה לְאֵהֵל־לְמֶדֶן וְאֲנָאֵי
בְּגוֹאִין כְּמִכְנֵה־לְמֶלֶךְ וְכִהְקִבֵץ כְּתוּלוֹת־עֵינִית וּמְדֻרְבִי יִשְׂבֵב
כְּשַׁעֲר־הַמֶּלֶךְ וְעַנְדָּה־שֶׁר אֲגוֹאֵר תֵּאֲנִיָה וְעַנְדָּה־גִילּוֹפ־מִדְּרָבִי
אֵי־צֵא־כְּבֹאֲבֵ לְמֶלֶךְ אֵין־אֶסְתֵּר מְגִדָּת מוֹלְדָתָהּ וְאֵת־עַמָּה כְּאֲשֶׁר
מְגִדָּתָהּ מְדֻרְבִי וְאֵת־מֵאֲמֵר מְדֻרְבִי אֶסְתֵּר עֵשָׂה כְּאֲשֶׁר־הִיָּתָהּ
כְּאֲמִנָּה אֲתִי לִיס־אֶסְתֵּר מְכַבְרָה כְּמוֹלְדָהָּ וְאֵת־הָאֲנָמִי־אֲמָרָהּ
כְּדְרָבִי וְדֵאִי־מָה־הִי עֵאֲמֵלָהּ כְּאֲמָרָהּ כְּחֵאֲהָא חִין־כְּאֵת־מַח־עוֹנָה
כְּמִי־הָאֵם וּמְדֻרְבִי יִשְׂבֵב כְּשַׁעֲר־הַמֶּלֶךְ קִיָּרָה

בנתן חזקת שני ערי סי חמדיך משמדי הסף ויבוק שו לשלח ח
כמלך אחשוורוש וכאן פי תלך לאי אם ומרדכי גלס כבאב למלך
אן כנתן ותרש כמדמי למלך מן חגאבה גלכא פאר ארמון ימלא
אדיה מא ליה ודין דע ההדר למרדכי ויני לאסתר המלכה ותאמר
אסתר למלך בשם מרדכי פעהר אמרה מא למרדכי ואכבר
כה אסתר אמלכה וקאת אסתר למלך ען מרדכי ויבוק שו ההדר
וימצא ויתלו שניהם על עץ ויפתח כספר דברי הימים לפני המלך
פטלכ לאמר פוגד כדאך פעלכא גמיעא עלי כשכה וכתב דלך
פידיואן אכבאר אומאן בין ידי למלך:

88
C

אחר הדברים האלה גהל המלך אחשוורוש את המן כן המדתא
האנג וינשא הוא וישם את פסאו מעל כלה שריס אשר אתו ובעד
הדה לאמור עצם אחשוורוש למלך המן אכן המדתא לאנגי
ושרפה ובעל מרתכתה פוק גמיער יסאה לדין מעה וכל עבדי
המלך אשר בשער המלך כהעים ומשתחוים להמן כפיין עזה
לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה וגמיע קואדה לדין
כבאבה ינתן ויסגרון להמן לאן כדא אמרהם למלך ומרדכי
לא ינתו ולא יסגרו ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך
למרדכי מדוע אתה עבד את מצות המלך ופקאו כדאם למלך
באין עבדי כבאבה למרדכי מא שאך מתגאו אמד למלך ויהי
כדאמרם אליו יוסיוטא ולא עשמת ליהם ויגידו להמן לדא ותה יעמדו
דברי מרדכי כיהגיד להם אשר הוא יהודי וכל מא קאלו לה ומה פע
זס ולם יקבל מנהם אכברו כה המן ליניצרו הלי תגת כלאם מרדכי

89

לאנה אכברהם באנה יהודי ודרא המן כיאן מרד כפדע ומשדח
לו דמלא המן חמה פלמי ראי המן אן מרדכי לא יגתו ולא סגד לה
אמת לא עליה חמיה דיצו בעיניו לשלה יד כמרדכי לכדו פיהו
לו אתעם מרדכי דיקש המן לה שמיר את כל היהודים אשר בכל
מלכות אחשוורוש עם מרדכי פאזדראה פיענה אן ימד ידה אי
מרדכי וחדה לאנה אכברה באמתה ובני אן ינפד גמיע איהוד
אי פי ממלכה אחשוורוש קום מרדכי כחדש הרשון הוא
ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הנורא
לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר
פי אשר לאור הוא שחר ניסן פיאסנה אתאני עשר ללמלך אחשוורוש
אוקעסחם אקרעה בחצרה המן מן יום אי יום ומן שחר אי שחר
ווקע פי אתאני עשר הושחר אדרי ויאמר המן
למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפוזר בין העמים בכל
מדינות מלכותך ודתיהם שנות מבלעם ואת דת המלך אינם
עשים ולמלך איך שזה להניהם פקא המן ללמלך אחשוורוש
אנה מוגוד שעב ואחד מברד מתפרק בין אשעוב פי גמיעמדן
מלכך וסננהם מתנייה מן בלאמה והם כסנן למלך לא יענעו
ולא ישבה למלך תרכהם עליו דלי אס על המלך טוב יכתב
לאפרים ועשרת אלפים כפר כסף אשקול על ידי עשוי המלאכה
להביא אל גני המלך אן ראי למלך אן יכתב פי אבאדתהם ועשרה
אף כדדה ורקאן עלי ידי עמא אנה אדכה ידלונהא כזאי
למלך דיסר המלך את טבעתו מעל ידו ויגנה להמן כן המדתה

האנני עיר היהודים פנזע למלך כאתמה מן ידה ודפעהא לי
המן אבן המדתא לאנגי עדו ליהודי ויאמר המלך להמן הכסף
נתון לך זה עם לעשות כן כטוב בעיניך וקאלה למלך אורק
מוהוב לך ולקום תצנע כהם מאחסן ענדך ויקראו ספרי
המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום כן ויצאג כל אשר
עזה המן אל אשר פני המלך ואלה הפחות אשר על מדינה
ומדינה אשרי עם ועם מדינה ומדינה ככתב ו עם ועם כל שונו
כשם המלך אחשוורוש ככתב ונחתם כטבעת המלך פד עי
ככתב למלך פד לך אוקת פי אשר לאול הושהר ניסן פי אל
יום את את עשר מנה וכתב בגמיע מאמר לי בטארקה למלך
ולאמר מדינה וריסא קום וקום מדינה ומדינה כטאה וקום
וקום כלגתהם כאסם אחשוורוש למלך כתב וכתם ככאתמה
ונשלוח ספרים ביד הרעים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ילא פד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
כשלושה ימים עשר להחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושלום לבון
ובעת ככתב מעל פיוג לי גמיע מדין למלך לינפד ויקתלו ויכאד
גמיע ליהוד מן עב אישיך ואטפא ונסא פי יום ואחד פי יום את את
עשר מן אשר ליתאני עשר הושהר אדר וסלבהם יגם פתשגן
הכתב להנתן את כל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ליהיות
עתידים ליום הזה ונסך לכתאב וגעל תוקיעה פי כל מדינה נגשור
לגמיע לאמם ליכוננו מסתעדין להדא ליום הרעים יצאו יחופים
כדבר המלך וההית נתנה בשושן הכירה והמלך והמן יעבול לשלוח

והעיר שושן נבוכה לפיוג כרגו מנדפני סאמה למלך באתקיע
געלפי סוסאנוסק ואלמלך והמן גלסא לאשכב וקרה האסוסמתחיייה
ומרדכי ידע את כל אשר נעשה וידע מרדכי את
כגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויועק זעקה גדולה
ומרה למא עלם מרדכי כגמיע מא צנע כרקותי אבה ולבם אמסח
וארמאר וכרג איוסט לקריה פערך צרנה ענימה ומרה ויצואעו
לפני שער המלך כי אין לצוא אל שער המלך כלבש שק וגא
אי קרב באבא מלך אד לא יעלה אן ידכל אי באבא מלך כלבאם
מסח וכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מניע
אכל גדול ליהודים ועום וככי ומספר שק ואפר יצע לרבים ופי
כל מדינה ומדינה מוצע קד בלג אמר למלך ותוקיעה חזן ענים
לליהוד ועום וכבא ונדב ומסח ורמאר יפרש ללאגלא ואתבואנה
נערוות אסתר וסריסיה ויגידו לה ודתחלה המלכה מאד ותשלו
כגדים להלביש את מרדכי ולהסיד שסון מעליו ולא קבלו ולמי
גאתגואר אסתר וכדאמהא ואכברוהא בדרך קלקת אמלכה נדא
ובעתת בתיאב לתלכס מרדכי ותנזע מסחה ענה ולם יקבל
מנהא ואתקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה
ותעוהו אל מרדכי להענת מהזה דעלמהזה פרעת אסתר בהתך
והוא אחד כדם למלך אי אוקפה בין ידיהא פאמרתה כלמער
אי מרדכי לתעלם מאדא תולאומאדא כאן ויעאהתך אל מרדכי
אלרהב העיר אשר לפני שער המלך ככרגהתך אי מרדכי אי
חובה לקריה את בין ידי באבא מלך ויגידו מרדכי את כל אשר

קראת פרשת הפסח אשר אמר ה' לך לשקול את גזי המלך
ביום יום לא כפי פאכבית מרדכי כגמיע עמא נאה ובשיח מכל
אורק לוי עמנה חמן אן יחמלה לי כזאנה למלך פי איהוד לינידהם
ואת פת שגן כתב חסות אשר נתן בשושן להשמיעים נתן לו להדאות
את אסתר ולהגיד לה ולענות עליה לבוא אל המלך להתחנן ולבקש
מלפניו על עמה ונסכה כתאב אתוקיע לוי געלפי אסוס לאנפאדהם
דפעה ליה ליה אסתר מעמא יכברהא בה ויסאה אן תכל לוי
למלך פתת צדע לה ותטלב מנה פי אמתהא ויכא התך דיגד לאסתר
את כרי מרדכי פכל התך ואכבר אסתר בכלאם מרדכי ואת אמר
אסתר להתך ותעוהו אל מרדכי פקאת אסתר להתך ואמרתה אן
יקול למרדכי פלעברי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר
כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אלה הער הפנימית אשר לא
יקרא אהת היתו להמית לבד מאשר יושיטו המלך את שרביט
הזהב זהיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום וגמיע
קואד למלך ורעייה מדינתה עאלמין באנה אי רגלו אמדאה דכל
אי אדאר אגואנייה ממן לם ידעא פאסנה פיה ואחרה וחיאן יקתל
מא כל אמון ימד לה למלך לעולגאן אלהב פאנה יחי ואנא פלם
אדעא ללד כול לי למלך הדאת לתן יומא ויגידו למרדכי את
דברי אסתר פאכברו מרדכי בכלאם אסתר ויאמר מרדכי
להשיב אל אסתר אל התמי כנפשך להמלט פית המלך מכל
היהודים ופק למרדכי מגיבא לאסתר לא תצני כנפסך אן בית
למלך יפלת מן כין גמיע איהודי פיאם החרש תחר ישי גענתהא

ביתא
?

דוחה עליה יעמר ליהודים ממקום אחר ואת זבית אביך תאבדו ומי
יודע אסדה לעת פליאת הגעת למלכות פאנדן אמסכת אמסכת
פי היא אוקת פפרגונגאה יחדתאן לליהוד מן מועד אפרואנת ואהל
בית יתבידון תסמן יעלם אנך תכלנן אימתל היא אוקת ואנתפי
אמרך ואתמר אסתר להשיב אל מרדכי פקאת אסתר מגיבה
למרדכי ולך בנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן ועלמו עלי
ואלתאכלו זאלתשגו שלשת ימים לילה ויום גם אני אנערת אלום
כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא ידעת אנא אשר אבדתי
אמץ פאגמע גמיע ליהוד אמגודין פיאסוס ועומו עלי ולאתאכלו
ולאתשרבון תלתה איאם לילהא ונהארהא ואנא איצא וגוארי
אעום כדאך וחיניד אדכל אי אמלך עלי גיר אסנה פאן הלפת הלכת
מגתהרה ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוה עלי אסתר
פמצא מרדכי פצנע כגמיע מאמרת בה אסתר ויהי כיום השלישי
זאל בש אסתר מלכות ותעמד כחצר בית המלך הפנימית נכח
בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית פלמא כאן פיאיום אהלת לבסת אסתר תיאב אמלך
ווקפת פידאר בית אמלך אגואנ חדא בית אמלך והוגאס פיה
עלי כרסי מלכה חילבא אבית ויהי כראות המלך את אסתר
המלכה עמדת כחצר נשא החן בעיניו וישט המלך לאסתר את
שרביט הזהב אשר פידו והקרב אסתר ותגע בראש השרביט
למארהא ואקפה פיאצחן נאלת חצאא ענדה פמד להא אמלך
אעוריאן איהב אלי בידה פדנת מן ראסה פתקדמת ויאמר לה

הַמֶּלֶךְ בַּהֲלֹךְ אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְמַהֲבִקֶּשְׁתִּיךְ עַד־הַיּוֹם הַמֶּלֶךְ לְבִינִי
לְךָ וּפְקֹדֶיךָ לְהַאֲלִימֶךָ מֵאֵלֶיךָ יֵאמְרוּ לְמַלְכָּה וּמֵאֲשֵׁרֶיךָ וְהָיוּ לִי
נֶעֱמָ לְמַלְכָּה פִתְקֵי אֵיזֶה אֶתְּמַר אַסְתֵּר אֲסַעֲלֶה מֶלֶךְ טוֹב יָבֹא
הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן הָיִים אֱלֹהֵי מִשְׁתֵּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לִי וּקְלַת אַסְתֵּר מִן
רֵאִי לְמֶלֶךְ אֵיךְ הוֹחֵמֵן לְיוֹם לִי לְמַגְלִס לִי עָנְעַת לֵהּ יֵאמְרוּ
הַמֶּלֶךְ מִהָיוּ אֵת הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת אֵת דְּבַר אַסְתֵּר וְעָנָה הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֵל
הַמִּשְׁתֵּה אֲשֶׁר עָשִׂתָה אַסְתֵּר וּפְקֹדֶיךָ אֲסַעֲלֶה עִוְבָה מִן לִיקְעֵי
חַנָּה אַסְתֵּר פָּנָה לְמֶלֶךְ וְהָמֵן לִי לְמַגְלִס לִי עָנְעַתָה אַסְתֵּר יֵאמְרוּ
הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הָיִין מַה־שָּׂאֵלְתִיךְ דִּינִי לְךָ וְמַה־בִּקֶּשְׁתִּיךְ
עַד־הַיּוֹם הַמֶּלֶךְ לְבִינִי וְתַעֲשִׂי פְקֹדֶיךָ לְאַסְתֵּר פִּי מַגְלִס לְכַמֵּר מִתָּה
סוּאֵךְ תַּעֲטִינָה וּמֵאֲטֹלְבִתִּיךְ וְלֹא־לִי נֶעֱמָ לְמַלְכָּה פִתְקֵי אֵיזֶה וְתַעֲנֵן
אַסְתֵּר וְתֹאמֶר שְׂאֵלְתִי לְבִקֶּשְׁתִּי פִתְקֵי אֵיזֶה וְקַלַּת סוּאֵי וְטֹלְבִתִּי
אִם מֵעַתָּה הֵיךְ בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עֲלֵה מֶלֶךְ טוֹב לֵאמֹת אֵת שְׂאֵלְתִי
וְלַעֲשׂוֹת אֵת בִּקֶּשְׁתִּי יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֵן אֱלֹהֵי מִשְׁתֵּה אֲשֶׁר אֲעִשֶׂה
לְהִים וּמִתְּרָאֵעִשֶׂה כְּדִבַּר הַמֶּלֶךְ יֵאמְרוּ וְנִדְתָּ חֵצֵי אַעֲנֶה לְמֶלֶךְ
וְרֵאִי לְמֶלֶךְ אֵן יַעֲטִינָהּ יֵגִהוּ וְהָמֵן לִי לְמַגְלִס לִי אֲעִנְעֶה לְהַמָּה
וְגִידָה אֵת תִּלְאֵמֶר לְמֶלֶךְ דִּי יֵעָאֵ הָמֵן כִּי הוּא שְׂמַח וְטוֹב לְכָל
זְבָרָאוֹת הָמֵן אֵת מֶלֶךְ כִּי כִשְׁעֵר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־עָמַמְנֵה
דִּי מֶלֶךְ הָמֵן עַל־מֶלֶךְ כִּי הִמָּה יִפְלֹדֵג הָמֵן פִּי־יֶלֶךְ לְיוֹם פִּרְהָאֵן
טַיִיב לְנַפְסֵי פִאֲרֵי רֵאִי הָמֵן מֶלֶךְ כִּי כִבְאֵב לְמֶלֶךְ וְלִם יְקוּם וְלִם יִהְיֶה
עָנָה אֵת תִּלְי עַל־יָהּ חֲמִיּוּהּ וְיִזְנֵה פְקֹדֶיךָ דִּי בָאֵת לְבִינִי וְתַעֲשִׂי
יָבֹא אֵת אֹהֲבֵיךָ וְאֵת אֲשֶׁר אֲשִׁיבֵנִי פִתְקֵי אֵיזֶה וְתַעֲנֵנִי

וְדַע בְּאֵזְרָתָהּ מֵעִזְרֵי שׁוֹנֵתָהּ יְדֵי סֵפֶר לֵהֱסִיחֶם אֶת צְבָד
עֲשׂוּ וְזָכְרוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר נִגְדָה לָךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׁאַן עָלֶיךָ
הַשָּׂדִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ פִּקֵּץ עֲלֵיהֶם חֲמֵן עַל סֵאֲרָה וְכַתְרָה
אוֹלָאָה וְגַם עִמָּה עֲלֵמָה לְמֶלֶךְ שֶׁרָצָה עֲלֵי רֵי סֵאֲרָה וְקוֹאֲדָה
וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֶתְּלֵאָה בִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עַם הַמֶּלֶךְ אֵלֶּיךָ שְׂתֵּה
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ כִּי אִם אֹתִי וְגַם לְמַחְדָּר אֲנִי קוֹוֹא לָהּ עַם הַמֶּלֶךְ וְפִקֵּץ
וְאֵי צֶלֶם תִּדְעֵי אֶסְתֵּר לְמַלְכָּה מֵעַל מֶלֶךְ אֵי אֲמַגְלֵס אֵי עֲנֵנוּ
לֹא אֲנִי וְגַדֵּא אֵי צֶלֶם אֲנִי עֲנֵנוּ מֵעַל מֶלֶךְ וְכִלְיָה אֵי צֶלֶם
שׂוֹחֵ לֵי כִּלְעֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מַלְכֵי הַיְהוּדִים יִשְׁכַּח שְׂעֵר
הַמֶּלֶךְ וְגַם יַעֲרֹךְ מֵאִסוּי עֲנֵדֵי שֵׂא אֵי וְקַתְרֵאֵת מֵרֵדֵי אֵי
יְהוּדִים גַּלְס בְּכַאֵב לְמֶלֶךְ וְהָאֵמֶר לוֹ זָרֵשׁ אֲשֶׁרֵנוּ וְכִלְיָה צִוּ
יַעֲשׂוּ וְעַן גִּבְרָה חֲמֵשׁ סֵאֲמָהּ וְכִפְקֵר אֵמֶר לְמֶלֶךְ דִּיתְלוּ אֶת מַלְכֵי
עָלְיוֹ וְכֹא עַם הַמֶּלֶךְ אֵלֶּיךָ מִשְׁתַּה שְׂמִיחַ וְיִטְבַּח הַדָּבָר לְפָנֵי הַמֶּן
דִּיעַשׁ הָעַץ פִּקֵּץ אֵת לֵה זָרֵשׁ שׁוֹנֵתָהּ וְסֵאֲרָה אֶצְרָקָה לְתַעֲנַע
כְּשֶׁבָה שֶׁאֲמַכָּה כְּמִסּוֹן וְדֹאֵעֵא וְאֵדֵא כֹאן אֲגֵדֵא אֶסֶלֶמֶלֶךְ
אֵי יַעֲלֵב מֵרֵדֵי עֲלֵיָהּ וְאֵדֵבֵל מֵעַל מֶלֶךְ אֵי אֲמַגְלֵס פִּרְחָה
פַּחֲסֵן קוֹלָהֶם עֲטָה וְעֲנֵעַ אֲכַשְׁבָּה

88

כִּלְיָה הַהוּא נִדְרָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לֵהֱבִיא אֶת סֵפֶר הַזְכוּרֹת
דְּבָרֵי הַיָּמִים דִּיהוּ וְנִקְרָאִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ פִּי תֵלֶךְ אֵלֶּיךָ אֲדַקְנוּם
אֵמֶלֶךְ פִּאֲמֵר אֵן יוֹתֵא בְּכַתָּאב תִּרְאֵבִיר אֲכַבֵּאֵר אֲזִמְאֵן פִּתְקֵדֵא
עָלֵי אֵמֶלֶךְ וְיִמְעֵא כְּלֹכֵא אֲשֶׁר הִגִּיד מֵרֵדֵי עַל בְּנֵי אֶתְרֵשׁ
שְׁנֵי סֵדֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמֵרֵי הַסֵּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בְּמֶלֶךְ

אֲשׁוּרוֹ שׁוֹשֵׁי פִגְרוֹ פִּיהָ מִכְתוּב מֵאֲרַפְעָה מֵרִדְכִי עָלַי בְּנִתְנָא
וְתִשְׁבְּרֵנִי מִי אֲמֹרְךָ מִן חֲגֻבָהּ לְמַת אֲרַדְתָּ אֵין מִלְּוֹאֵי דִּיהֶמָא
אִיהִי דִּי אֲמַרְךָ מִהֲנַעֲשֶׂה יִקָּר וְגִדְוֹלָה לְמַכְרֵכִי עֲלֵיהּ וְאֲמַרוּ
נַעֲרֵי דִּמְלִיךְ מִשְׁרָתֵנוּ לֹא נַעֲשֶׂה עִמּוֹ דְּכִי פִקְאֵל מִלְּךָ מֵא עֲנַעְמִן
אִוקֵאֵר וְאֲתַעֲלִים לְמֵרְדִכִּי פִי חֵדָא אֲסַכְכָּ קֵאוּ גִלְמָאֵנָה לִי יִנְדַּמְוֵנָה
לִם יִנַּע מֵעָה שִׁיא וְאֲמַרְךָ מִי בַּחֲצֵר וְהֵמֶן בְּאֵל חֲצֵר בֵּית
דִּמְלִיךְ הִיא עֲוֹנָה לְאֲמַרְךָ לְתִלּוֹת אֲתַמְרֵדְכִי עֲלֵהֶעַן אֲשֶׁר
הִכִּין לֹא וְקֵאלְמִלְךָ מִן פִּי אֲדָאֵר וּבֵאֵן הֵמֶן קֵר דְּכָל לֵא עֵחֵן בֵּית
לְמִלְךָ לְבִרְאֵנִי לִישָׁאָה לִישָׁלֵב מֵרְדִכִּי עָלַי לְשִׁבְּתָהּ אֲתִי הִיא הָא
לֵה וְאֲמַרוּ נַעֲרֵי דִּמְלִיךְ אֲלִיּוֹ הֵנָּה הֵמֶן עֵמֵד בַּחֲצֵר וְאֲמַרְךָ מִלְּךָ
יָבוֹא פִקְאֵו גִלְמָאֵן לְמִלְךָ לֵה הוּוֹי הֵמֶן וְאִקְוֵ פִי אֲדָאֵר קֵאלְמִלְךָ
יִדְכָּלִי דִּי יָבוֹא הֵמֶן וְאֲמַרְךָ לֹא חֲמִלְךָ מִהֲדַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר דִּמְלִיךָ
חֲפֵץ בִּיקְרוֹ וְאֲמַרְךָ הֵמֶן בְּלִבּוֹ לִמִּי יִחְפֵץ דִּמְלִיךָ לַעֲשׂוֹת יִקָּר יוֹתֵר
מִמֶּנִּי פִי כָל הֵמֶן פִּקְאֵל לֵה לְמִלְךָ מֵא יִנַּע בְּרִגְלֵי דִידִי לְמִלְךָ
אֲכַרְאֵמָה פִקְאֵה מִן פִּי נִפְסָה לְמִן יִרִיד לְמִלְךָ אֵן יִכְרִם אֲכֹתֵר
מִנִּי וְאֲמַרְךָ הֵמֶן אֲרִי דִּמְלִיךְ אִישׁ אֲשֶׁר דִּמְלִיךְ חֲפֵץ בִּיקְרוֹ פִקְאֵ
הֵמֶן לְלְמִלְךָ אֲרִגְלֵי יִרִיד לְמִלְךָ אֲכַרְאֵמָה יִכִּיאוּ לְבִישׁ
מִלְכּוֹת אֲשֶׁר לְבִישׁוֹ דִּמְלִיךְ וְסוֹס אֲשֶׁר דְּכַבְּ עָלֵי דִּמְלִיךְ וְאֲשֶׁר
נִתְּן כֹּתֵר מִלְכּוֹת בְּרִאֲשׁוֹ יוֹתֵנָא בְּלִבָּאֵם מִלְךָ קֵר לְכִטָּה לְמִלְךָ
וּפִיִּים קֵר דְּכַבְּ עָלֵיהּ וְתֵאֵג מִלְךָ קֵר נַעֲרֵי עֲלִיר אֲסָה וְנִתְּנוּ
הִלְבוּשׁ וְהֵסוּס עֲלֵי־אִישׁ מִשְׁעֵי דִּמְלִיךְ הִפְרִתְמִים וְהִלְבוּשׁוֹ
אֲתֵהֵאִישׁ אֲשֶׁר דִּמְלִיךְ חֲפֵץ בִּיקְרוֹ וְאֲמַרְךָ מִי בַּחֲצֵר וְהֵמֶן בְּאֵל חֲצֵר בֵּית

העיר נקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך הפך פיקרו
וידעו דרך אי דגלמן ריסא אמלך ארתות וילבסון ארגלאוי
ידיד אמלך אכראמה ורכבונה עלי פרס פיה חכה לקריה וינארון
בין ידיה הכוא יענע בארגלאוי ידיד אמלך אכראמה ויאמר
המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוסים אשר הצרת לעשה
בן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל דבר מפלא אשר
צרת ופקלה למלך המן כד אלבאס ואל פרס כמא קלתאנע
בואך למרדכי היהודי אלס בבאב אמלך לאתסקט שיאמן
גמיעמא קלתה ויקח המן את הלבוש ואת הסוסים וילבש את
מרדכי וירכבו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך הפך פיקרו ופאכד המן אלבאס ואל פרס ואלבסה
מרדכי וארכבה פירחבה לקריה ונאדיא בין ידיה הכוא יענע
בארגלאוי ידיד אמלך אכראמה וישב מרדכי אלשער המלך
והמן נדחק אל ביתו אכל וחסוי ראשו תסרנע מרדכי איבאב
למלך והמן אנדפע אי ביתה חזינא מגטי אראם ודיספר המן
לזרש אשתו ולכל אחיביו את כל אשר קראו ויאמרו לו חבמו
וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפול
לפניו לאתובללו כי נפול לתפול לפניו פקץ המן עלי זרש זוגתה
וסאיר אנה קאה גמיעמא נלאה פקאו לה עלמאה וזרש זוגתה
אנבאן הוא מרדכי היהודי הוא מנסל אי הוד וקד בדייתאן תקעבין
ידיה מעלס אנד לאתטיקה לסתקעבין ידיה ועודים מרדכי
והמן וזרש וכלו להביא את המן אל המשחה

אשר עשתה אסתר כי נאה כלמונה כדלך אר ועל כדסלמון
ובאדרו בהמן אין גובה אי אמגלס אי ענעתה אסתר ויבא
המלך והמך לשותת עם אסתר המלכה פרכלל למלך וזה מן
לישרבו מעאסתר למלכה ויאמר המלך לאסתר גם כיום השני
במשתה היין מה עשאלתך אסתר המלכה ותבין לך ומה בקשיתך
עד חצי המלכוד ותעשי פקאלמלך לאסתר פי יום אלתאניצא
פי מגלס לכמר מאסואך יא אסתר למלכה פתגבטינה ומאטלבת
ולואי נעק לממלכה פתקצא ותען אסתר המלכה ותאמר אם
מצאתי חן בעיניך המלך ואם עלה המלך טוב תעתיק לי נפשי
בשאלתי ועמי כבקשתי פאנאכתי וקאתאן ונדת חצאא עטר
למלך וראי אין יהבלי נפסי בסואי ואמת בטלבת פי נמפרנו אנני
ועמי להשמיד להרג ולתפר ואלו לעבדים ולשפחות נמפרנו
החרשתי כי אין הער שזה כנזה המלך פאנא קראכענא אנא
וקומי לנפרי ונקתל ונצאר ולואכענא עבדא ואמא לאמסבת
לאן אעדולא סאוי ארא למלך ויאמר המלך
אחשודרש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר
מלאו לבו לעשות כן פקאלמלך אחשודרוש לאסתר למלכה
מז הודא ואי אנאסו אי אנתרא קלבה אן יפעל לך ויאמר
אסתר איש צר ואויב המן הינה זה המן נבעת מלפני המלך
והמלכה פקאלת אסתר דגלעו באגן הדא המן ירדי פאחתי
המן מן בין די אמלך ולמלכה והמלך קם פחמתו ממעבדת
היין ארלגת הדין והמן עמך לך על פתח ביתי ויאמר המלך

כי ראה כי בלתי אלוין הרעה מאת המלך יתם אן אמלך קאם
בחייתת מן מגלס אלמר אי גנאן לבסתאן וקא יטלב פי
נפסה מן אסתר למלכה למא דאי אן קד כמל ליה ארדא מן אמלך
זהמלך שב מגנת הפיתן אל בית משותה התיין והמן נפל על המטה
אשר אסתר עליה ויאמר המלך הנם לבכוש את המלכה עמי
בבית הדבר יצא מפי המלך לפני המן אפו יתם רגע אמלך מן
גנאן לבסתאן אי מגלס אלמר והמן ואקע עלי אסריר אי אסתר
פוקה קל אמלך וא יצא תבכס אמלכה מעי פי לבית אכלמה כרת
מן פם אמלך וונה המן גטי ויאמר הרבונה אחר מן הפרייסים
לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר הפרטוב
עלה המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תללו
עלי ופקל הרבונה אחר לבדם בין ידי אמלך וא יצא הודי אי
בשכה אי יצנעה אהמן למרדכי אי קאכיר עלי אמלך קאימה
פי מנולה שואמכה כמסין דראעא קל אמלך אעלכוה עליה א
יתלו את המן עלי העץ אשר הכין למרדכי והמת המלך שכלכה
פעלבו המן עלי אלשכה אתי יהא למרדכי תם כבנת חמייה

אמלך
ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר
בית המן עדר היהודים ומרדכי כי לא לפני המלך כיהגידה אסתר מה
הוא לה פי דלך ליום והב אמלך יחשורוש לאסתר למלכה
בית המן עדו ליהוד ומרדכי בכל בין ידי אמלך אד נרפתה אמת
מאתו שנהא ויאמר המלך את פרטותו קיטו הינכיר נה המן ויתנה
למרדכי ויהי כי הוציא את המלך עתה המן יחזע אמלך

באתמה איי אנהעמא מן המן ודפעהא למרדכי פוכלת אסתר
מרדכי עלי ביתהמן ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני
רגליו ותבקד ותתחנןלו להעביר אתדעתהמן האנגי ואתמחשבותו
אשר השב עלה יהודים פעאוהת אסתר ותבלמת כשדי אמלך
ווקעת עלי רגליה ובבת ותלעלת לה אן זיל שר המן לאנגי
ותדבירה איי רכלה עלי יהודי דין שט המלך לאסתר את שרנט
הזהב חתקם אסתר ותעמדה לפני המלך חין מר להא למלך עולגאן
ארהב חין קאמת ווקפת בין ידיה ותאמר אם עלה המלך טוב
אם מצאתי חן לפניו וזכר השר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו
כתב להשיב את הספרים מהשכת המן בזה המדתא האנגי אשר
כתב לאפר אתה יהודים אשר בכלמדינות המלך: פקאת אן ראי
למלך וונדת חצאא ענדה וחסן הדא לכלאם ענד למלך וננת
בה גיירה פליכתב פידר לכתב איי פיהא תדבירה מן אכן המדתא
לאנגי איי כתב ליכיד גמיע איהוד איי פיגמיע מדן למלך פני
איכלה אוכל אראית ברעה אשר ימצא את עמי ואיכלה אוכל
אראית באבדן מולדתי פאני אקול כיקאטיק אן אנער לכלא איי
יהל בקומי או כיקאסתי עאן אשאהר אכארה מולדי ין יאמר
המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנהכית
המן נתתי לאסתר ואתו תלו עלה עץ על אשר שרלה ידו פיהודיית:
פקלאחשורוש אמלך לאסתר אמלכה ומרדכי יהודי הודי
בית המן קדוהבתה לאסתר והופקר עלב עלי אכשבה עלימא
מר ידה עלי יהודי ואתם פתכו עלה יהודים בטוב בעיניכם

בית המלך
ל

אֶת־שׁוֹרֹשׁ בְּשׁוֹשְׁבֵי עֵשֶׂר לַחֹדְשֵׁי שְׁנַיִם עָשָׂר הוּא אֶחָד שְׁאֵרֵי
פְּיוֹם וְאֶחָד פְּיִגְמֵי עַמּוּדֵי אֶמְלַךְ אֶחָד שׁוֹרֹשׁ פְּיוֹם לְבַלְבֵּל עֵשֶׂר מִן
לְשׁוֹרֵי אֶתְנֵי עֵשֶׂר הוּשְׁבֵי אֶדְרֵי פֶתֶשֶׁן הַפֶּתַח לְהַנְתִּין הַתְּכֵלֶל
מִדִּינָה וּמִדִּינָה גְלוּי לְכָל הָעַמִּים זֶלְהוּת הַיְהוּדִים עֵתוֹדִים
לְיוֹם הַזֶּה לְהַנְקֵם מֵאֵיבֵיהֶם וְנִסְךְ לְבַתְּאֵב וְגַעַל תּוֹקִיעָה פִּי כָל
מִדִּינָה מִנְשׁוֹרָא לְגַמִּיעַ לְאִמָּם לִיבּוֹנוֹ לַיהוּד מִסְתַּעְדִּין לְהֵרָא
לְיוֹם לִינְתַקְמוּ מִן אַעֲדָא הֶם הָרִיעִים לְכַבֵּי הָרַבִּשׁ הָאֶחָד שְׁתַּרְנִים
יַעֲזֹאוּ מִכְּהָלִים וְדִחוּפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ זֶה הַתְּנַתְּנָה בְּשׁוֹשְׁבֵי הַבִּירָה
לְבָרֵךְ רַאכְבֵי אֶזְרוֹל וְלִבְנֵי כְּרָגוֹ מִנְדַפְעִין מִבְּאֶרְדִּין בְּאֵמַר לְמֶלֶךְ
וְלַתּוֹקִיעַ גְּעַל פִּי סוֹס אֲבוֹסְקוֹ
וְאֶמְרֵי יַעֲזֹאוּ מִלְּפָנֵי
הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹשׁ מַלְבוֹת תְּבִלָּת זָחוֹר וְעֵטְרֵת זָהָב גְּדוּלָה וְהַתְּמַרִּין לְבֹאֵן
וְאֶדְגָּמָן זֶה עִיר שׁוֹשֵׁן עֵהֶלָה וְשֵׁמֶחָה וּמִרְדֵי כְּרָג מִן בֵּין יְדֵי אֶמְלַךְ
בְּלִבָּאֵם אֶמְלַךְ מִן אֶסְמַאנְגוֹן וְאֶזְרוֹק וְתֵאנֵן מִן זָהָב כְּבִיר וְאֶמְרֵי לְגַמִּין
עֵשֶׂר וְאֶרְגוֹאן וְקָרִיָה לְסוֹס פֶּאֶרְחָה סֶאֶרָה לִיְהוּדִים אֶזְרוֹה וְשֵׁמֶחָה
זֶשׁוֹשׁוֹן וְיֶקָר וְעֵאֶר לְלִיְהוּד אֶנּוֹר וְלֶפְרַח וְלֶסְרֹר וְלֶקָרֵר וְכָל
מִדִּינָה וּמִדִּינָה וְכָל עִיר וְעִיר מִקּוֹם אֶשֶׁר רַבֵּה הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ
מִגִּיעַ שֵׁמֶחָה זֶשׁוֹשׁוֹן לִיְהוּדִים מִשְׁתַּתָּה זֶיוֹם טוֹב וְדָבָרִים מִעַמִּי
הָאֶרֶץ מִתְּהַדִּים כִּי תִפְלֵךְ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וּפִי כָל מִדִּינָה
וּמִדִּינָה וְקָרִיָה וְקָרִיָה מוֹעֵעַ קָדוֹעַ לְאֵמַר לְמֶלֶךְ וְתוֹקִיעָה פֶּרַח
וְסֶרֶר לְלִיְהוּד וּמְגַלֵּם וְיוֹם צָלַח וְכִתִּיר מִן אִמָּם אֶרֶץ יִתְהַדִּין
מִמָּא וְקַע פִּזַּע לִיְהוּד עֲלֵיהֶם וְכִשְׁנַיִם עֵשֶׂר חֹדֶשׁ הוּא אֶחָד שׁ
אֶדְרֵי בְּשׁוֹשְׁבֵי עֵשֶׂר זֶיוֹם צָוֵא אֶשֶׁר הִגִּיעַ דַּבַּר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ

היהודים
עבדי
3

להעשות ביום אשר שפלו איכי היהודים לשלום טחם ונהפך
הוא אשר יעלפו היהודים המה בשנאייהם פי אשר אתאנ
עשר הושהר אדר פי ליום את עשר מעה לוי בלג אמר
למלך ותוקיעה אן מתתל פיה והו ליום לוי רגא פיה אעד א
ליהוד אן יתסלטו עליהם ואנקלכ הואן יתסלטו ליהוד הם
עלי שאניהם נקהלו היהודים בערייהם בכלמדינות המלך
אחשו דיש לשלח יד במפקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם
כינפל פחדים על בלהעמים ותגזוקו ליהוד פי קראיהם פי גמיע
מדין למלך אחשורש ומדאידיהם עלי טאבי שרהם ולס
יקחאנסאן בין ידיהם ממאוקע פזעהם עלי גמיע אלאמם
וכל שרי המדינות והאחשור פנים והפחות אעשי המלאכה
אשר למלך מנשאים את היהודים כינפל פחד מרדכי עליהם
וגמיע ריסא למדין ולבטא רקה ולא זמרא ועמא ענאעה למלך
משרפין לליהוד כמאוקע פזע מרדכי עליהם פי גזול
מרדכי בבית המלך אשמעו הולך בכל המדינות ביהאי ש
מרדכי הולך זגדולי לאן מרדכי עעים פי בית למלך וכברה
מתעלפי גמיע לבלדאן אן ארגל מרדכי כלמאמר עעים דיבו
היהודים בכלאיכיהם מכת הרב והרגואכדן ויעשו בשנאייהם
פרעונם פקתלו ליהוד פי גמיע אעדאיהם ערב סוף וקתל
ואבארה וצנעו בשאניהם רצאיהם ובלשון הכירה הרגו
היהודים וצנעו חמש מאות אישי ופיסוס לבוסק קתלו
ליהוד ואבדו במס מאה רגלי

זאת	פרשתא
זאת	הלפון
זאת	אספתא
זאת	פורתא
זאת	אדליא
זאת	ארידתא
זאת	פרמשתא
זאת	אריסי
זאת	ארידי
זאת	קיתא

עשרת בניהמן פנהמרתא עדר היהודים הרגו וכבדו לא שרלו
אתידם: ופרשנדתא ודלפון ואספתא ופורתא ואדליא וארידתא
ופרמשתא ואריסי וארידי וויזתא עשרה בני המן אבן המדרגא
ערו ליהוד קתלו ופיאנימה לם מ'דו אידיהם: כיום ה' הוא בא
מספר ההלונים בשושן הפירה לפניהמלך ופי דלך איום וקע
עדר למקתולין פ' סוס לגוסק כח ערה למלך: ו' אמר המלך
לאסתר המלכה בשושן הפירה הרגו היהודים וה' כד חמש מאות
איש זאת עשרת בניהמן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה
שאלתך וינתן לה למה בקשתך עוד ותעש: פקל למלך לאסתר
למלכה אדאבאן פ' סוס לגוסק קד קתלו ליהוד ואבאדונמסמאה
רגלו עשרה בני המן פ' באקי מדין למלך מאדא צנעו ומא סואך
תעטינה ומא טלבתך איצא פתקצא: וה' אמר המלך אסתר

המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות פדות יום
ואת עשרת בני המן יתלו על הענף: פקאת אורא אילך אן יהב
אינא גרא ליהודא לוי פי אסוסאן ינעו פיה כסביל להיא איום
ועשרה בני המן יצלו עלי כשבה: ויאמר המלך להעשות כן
ותנתן את בשושן ואת עשרת בני המן תלו: פאמר למלך אן ינע
כדאך וגעל אתוקיע פי אסוס ועשרה בני המן יצלו: ויקהלו היהודים
אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחמש אדר ויהרגו בשושן
שלש מאות איש ובבזיה לא שרחו את ידם: ותגזקו ליהודא לוי פי
אסוס פי איום אראבע עשר מן שהר אדר וקתלו פי אסוס תלאת
מאיה דגלאופי אננימה לס ימדו אידיהם: ושאר היהודים אשר
במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם זנוח מאיביהם זה רוב
בשנאיהם חמשה ועשרים אלף ובבזיה לא שרחו את ידם: ובאן
ליהודא לוי פי סאיר מדין למלך תגזקו: ואנתערו לאנפיהם
ואסתראחו מן אעדאהם וקתלו בשאניהם כמסהוס בעין אף ופי
אננימה לס ימדו אידיהם: ביום שלשה עשר לחמש אדר זנוח
בארבעה עשר כו ועשה אתו יום משתה ושמהה פי איום אתאת
עשר מן שהראדה ואתראחו פי איום אראבע עשר מנה וצנעו
יום שרב ופרח ויהיה יום אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר
כו ובבזיה עשר כו זנוח כחמשה עשר כו וישא אתו יום משתה
ושמהה וליהודא לוי פי אסוס: תגזקו פי יום תלתה עשר ופי יום
אלי יצע עשר מנה ואסתראחו פי אכאמס עשר מנה וצנעו יום
שרב ופרח: וכלבן היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרוזות

והיה ודיס

ג

הפרוזים

ד

עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר שמחה ומשתה יום
טוב ומשולח מנות איש לחבירו מלילך ליהודי ארבעה עשר מקומן
פיקדי ארבעה יענעון יום ארבעה עשר מן שהראדר פרח ושור
ויום צלח ובעת הראיה בלאמר לי צא חכה ויכתב מרדכי את
הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל המדינות
המלך אחשוורוש הקרונים והרחוקים פכתב מרדכי הוא אלכלאם
ובעת בכתב לי גמיע יהודי לוי פי גמיע מדין אחשוורוש אקריבין
ואבעידין לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר
לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בכל שנה ושנה ליוגב
עליהם אין יתבדון יום ארבעה עשר מן שהראדר ויום במסה
עשר מנה פכל סנה כימים אשר נאובתם היהודים מאיכיהם
והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות
אתם ימי משתה ושמחה ומשולח מנות איש לחבירו ומתנות
לאבינים בלי זמין לוי אסתראחו פיהם ליהודי מן אעדאיהם
ואשהר לוי אנקלב להם מן חסרה לי פרח ומן חזן לי יום צלח
פיצנעוהמא יומי שרב ופרח ובעת הראיה בעין לבעין והצאת
ללמסאכין וקבלו היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר
כתב מרדכי אליהם פקבל ליהודי מא אכתרו אן יענעוה ומת
לוי כתב מרדכי אליהם כי המן בן המדתא האגני צרר כל
היהודים השב על היהודים ולא פדים והפלפור הוא הנור ללהם
ולא פדים אן המן אבן המדתא לאגני ערו גמיע ליהודי דבר ערו
ליהודי אן כי דהם ואוקעסהמא הואקיעה ליה מהם ובידוהם

וקבל

ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מה שביתו הרעה אשר
השב על היהודים על דאשו ותלו אתו ואת בניו על העשיו וענדו כולה
בין ידי המלך קא קולא מעלבתאבאן ירנע תרבידה ארדי ארדי ירנע
על יהודי עלי ראסה ועל כוה ובנה עלי אפשכה ועל פן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על פן על כל בני האגרת הזאת ומהראו
על ככה ומה הגיע אליהם פלדך סמו הדין איומין זמי אסהם
עלי אסס דלך אסהם עלי מא עאהרה ארס אה ואי שיראו פידלך ואי
שי נאהם קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנולדים
עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם
בכל שנה ושנה פאונבו וקבלו איהוד עלי אנפסהם ועלי נסלהם
ועלי אמנצאפין איהם ולא יתגאוזון אן יתלדון הדין איומין שבה
כתאבה מא ווקתא מא פילסנה יהימים האלה נזכרים אנעשים
בכל יודי ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר ומי
הפרים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוק מזרעם
ויכונה דין איומין מרבורין מצנועין פילגיל וגיל עשידה ועשידה
מדינה ומדינה קריה וקריה והיה איהם אסהם לאתמול מן איהוד
ידברה לא ינקטע מן נסלהם: זה כתב אסתר
המלכה בנתאביחיל ומרדכי היהודי את כל תקולותיהם את אגרת
הפנים הזאתה שנית פכתבת אסתר המלכה בנתאביחיל ומרדכי
לא יהודי בגמיע את שאר לתונב הנה אסהם אהאניה וישלח
סניסין אל כל היהודים אישי וישעו וישעו וישעו וישעו וישעו
יהו שוריש ויכתיב שלום ואמת ובעת ככתב אי גמיע איהוד אי

הקבלו
א

המנוכח
הנשלח

אסתר

מאיה וסבעה ועשרון מדינה ממלכה אחשורוש אמור
לסלאם ולאקאיקו לקים אתימי הפרים האלה פזמני הם
כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה ונאשר
קילו על נפשם ועל צדעם וברי העומות וזעקתם לוי וגבו
הריץ וימי אסיהם פי זקתהא כמא אונב עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכמא אונבו עלי אנפסהם ועלי נסלהם
אמור איעום וזעיקהם ומאמר אסתר קים דברי הפרים
האלה ונכתב בפפר וקול אסתר אונב אמור הנה לאסיהם
וכתב פי אבתאבו ויעש המלך אחשורוש
כס עלהארץ זאמי הים פעייד למלך אחשורוש כלאג עלי
לארץ ועלי סואחל לבחרי וכל מעשה תקפו ונגזרתו ופרשת
גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלו איהם בתוכים על ספר
דברי הימים למלכי מדי ופרסי וגמיע עמל צנעה ונברואתה
ושרה תענים מרדכי לוי ענמה למלך אנהא מכתובה נמי
דיואן אכבאר אומאן למלך מאהא תופארם ופי מרדכי היהודי
משנה למלך אחשורוש ונדול ליהודים ורעו לרב אחיו הרש
טוב לעמו ודיה שלום לכל צדעו ויאן מרדכי היהודי וייר למלך
אחשורוש ונליל לליהוד ורצי לבתר מן אכורתה ומלתמס אכיר לקומה
ומכלם גמיע אהלה באסלאם וטלב לאסלאמה לגמיע נסלהם

אחשורוש
ל

סכום הפי סוקים שלטר מאה ושישים ושבע
פימן קס"ז

אלול תתן יצחק מרדכי הדין זרע בלוי אלקים איבס בניוכת

וישמע
אח"ת

ונשנת אחת לזכור מלך פרס לכלות הברחות מפני ירמיה העיר
 יהוה את לוח פרס מלך פרס ויעברתהו כלל מלכותו וגם במכתב
 לאמר כה אמר נדש מלך פרס כלל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי
 השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי
 בכם מכל עמון יהי אלהיו עמנו ויעל לי לירושלם אשר ביהודה ויבן
 את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם וזכה נשאו
 מכל המקומות אשר הואגר שם ינשאוהו אנשי מקומו בבסוק ובזהב
 וברכוש ובבהמה עם הנדר להל בית האלהים אשר בירושלם ויקומו
 ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכלה עיר האלהים
 את לוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם וזכה בביתיהם
 חזקו ביריהם בכלי בסוק בזהב ברכוש ובבהמה ובמגרות לבד
 על כל התנדב וזה מלך פרס הוא עיאת עלי בית יהוה
 אשר הועיאת נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו ויועיאם פורש
 מלך פרס עליה מתרדת הנבצר ויספרם לשש בצר העשי אלהי יהודה
 ואלה מספרם אנר טולי זהב שלשים אנר טולי בסוק מלך מלפני
 תשעה ועשרים כפודי זהב שלשים כפודי בסוק משנים ארבע
 מאות ועשרה פלים אחרים אלק כלכלים לזהב ולבסוק חמשת
 אלפים וארבע מאות הלה עולה שש בצר עם העלות הגולה מכל
 לירושלם והלה בני המדינה העולים משב הגולה אשר
 הגלה נבוכדנצר מלך בבל לנבול ישוב לירושלם ויהודה איש
 לעדו אשר בלאו עם זרובבל ישוע נחמיה שיהי העליה מרדכי
 פרשן יספר בני ראום בעניו מספר אנשי עם ישראל בני פרעש

אח"ת

11

אלפים מאה שבעים ושנים בני שפטיה של מאה שנים ושנים
בני ארבע מאות חמשה ושבנים בני פתח מאה לבני יעקב
אלפים שמנה מאות ושנים עשר בני עילם אלק מאתים חמשים
וארבעה בני זלוא תשע מאות וארבעים חמשה בני זכר שבע
מאות וששים בני בני שבע מאות ארבעים ושנים בני בני שש
מאות עשרים ושלשה בני עזר אלק מאתים עשרים ושנים בני
אדניקם שש מאות ששים ושלשה בני בני אלפים חמשים ושלשה
בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה בני אטור ליהזקיה תשעים
ושמנה בני בני עילם שלש מאות עשרים ושלשה בני יורה מאה
ושנים עשר בני חלם מאתים עשרים ושלשה בני גור תשעים
זחמשה בני בית לחם מאה עשרים ושלשה אנשי נטופה
חמשים ושלשה אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה בני עזמות
ארבעים ושנים בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות
וארבעים ושלשה בני הרמה ונבע שש מאות עשרים ואחד
אנשי מבמם מאה עשרים ושנים אנשי בית אלוה עילם מאתים
עשרים ושלשה בני נבו חמשים ושנים בני מגיש מאה
חמשים ושלשה בני עילם אחר אלק מאתים חמשים וארבעה
בני חלם שלש מאות עשרים בני לוד חמשים וארבע מאות
עשרים וחמשה בני ידחו שלש מאות ארבעים וחמשה בני
סנאה שלשת אלפים ושיש מאות ושלשים הפתנים בני
ידעיה לבית יעלוע תשע מאות שבעים ושלשה בני ימור אלק
חמשים ושנים בני פשהור אלק מאתים ארבעים ושלשה בני

בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר לְבִנְיָמִן
 שְׁבָעִים אָמָר בְּנֵי אֶלְמָה עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה בְּנֵי
 הַשְּׁעָרִים בְּנֵי שְׁלוֹם בְּנֵי אֶטָר בְּנֵי טָלְמוֹן בְּנֵי עֵקֹב בְּנֵי חַטִּיטָא בְּנֵי
 עֲזִי הַכֹּל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתַשְׁעָה הַנְּתִינִים בְּנֵי צֹחַא בְּנֵי
 חֲשׂוּפָא בְּנֵי טַלְעוֹת בְּנֵי קָדִים בְּנֵי יַעֲהָא בְּנֵי פִדּוֹן בְּנֵי לִצְנָה בְּנֵי
 חַנְּנִיָּה בְּנֵי עֵקֹב בְּנֵי חַגְבִּי בְּנֵי שִׁמְלִי בְּנֵי חַנָּן בְּנֵי גִדְרָא בְּנֵי צֹחַר בְּנֵי
 רֵאִים בְּנֵי דְעִין בְּנֵי נִקּוּדָא בְּנֵי גִזְם בְּנֵי עֲזָא בְּנֵי פֶסֶחַ בְּנֵי כְסִי בְּנֵי
 אֶסְנָה בְּנֵי מַעֲוֹנִים בְּנֵי נְפִיסִים בְּנֵי פִקְכִיק בְּנֵי חֲקוּפָא בְּנֵי חֲרָאוּרִי בְּנֵי
 בַעֲלוֹת בְּנֵי מַחֲדָא בְּנֵי חֲרִשָׁא בְּנֵי בִרְקוּם בְּנֵי סִירָא בְּנֵי תְמָחַח
 בְּנֵי נַעֲיָח בְּנֵי חַטִּיפָא בְּנֵי עֲבָדִי שְׁלֹמֹה בְּנֵי סַטִי בְּנֵי הַסְּפָרַת
 בְּנֵי פֶרוּדָא בְּנֵי יַעֲלָה בְּנֵי דְרִקוֹן בְּנֵי גִדְלִי בְּנֵי שַׁפְטִיָּה בְּנֵי חַטִּייל
 בְּנֵי פִכְרַת הַצְּבִיִּים בְּנֵי אֲמִי כָּל הַנְּתִינִים וּבְנֵי עֲבָדִי שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁעִים וְשָׁנִים וְאֵלֶּה הָעֲלִים מִתְּלִמְלָחָה תְּלִ
 חֲרִשָׁא כְּלוּבָא דְאֶמְרָא וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד בֵּית אֲבוֹתָם וְזֵרְעָם אִם
 מִיִּשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי דְרִיָּה בְּנֵי טַוּבִיָּה בְּנֵי נִקּוּדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים
 וְשָׁנִיָּה וּמִפְּנֵי הַפְּהִנִים בְּנֵי חֲכִיָּה בְּנֵי חֲקוּץ בְּנֵי דְרִקְרִי אֲשֶׁר
 לָקַח מִבְּנֵי דְרִקְרִי הַגִּלְעָדִי אֲשֶׁה דִּיקְרָא עַל שְׁמֵם וְאֵלֶּה בְּקִשׁוֹ
 בְּתָכֶם הַמְתִּיחִשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ וְיִגְאָלוּ מִקְּדֻשָׁה וְיִאֲמָר
 הַחֲרִשְׁתֶּם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יֵאָכֵלוּ מִקְּדֻשָׁה קְדָשִׁים עַד עַמְדָּה כֹּהֵן
 לְאֹרֵים וְלִתְמִים כָּל הַקְּהָל כֹּהֵן אֲדָבָר רַבּוֹא אֶל פִּים שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁשִׁים מִלְכָּד עֲבָדֵיהֶם וְאֵמְרוּ הֵם אֱלֹהִים שְׁבַעַת אֶלְפִים
 עֲרִישׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעֹה וְלֵהֶם מִשׁוֹרְרִים וּמִשְׂרָרֹת מֵאֲתָנִים

טלמי
 ק

נבוכים
 ק

סוסי ה' שבע מאות שלשים ושישה פחותים מאתים ארבעים
 וחסמשה ושלשים ארבע מאות שלשים וחסמשה חמשים ששת
 אלפים שבע מאות ועשרים . ומראשי האבות צבואם לבית
 יהוה אשר ציוו שיהיה התנבנו לבית האלהים להעמיד על מבוננו
 ככחם נתנו לאוער המלאכה זהב הרב מכנס ששדבאות ארלך
 זכסוף מנים חמשת אלפים וכתנות כהנים מאה ודישבו הכהנים
 והלויים ומן העם והמשררים והשערים והפתינים בעריהם וכל
 ישראל בעריהם ויגע הכסף השביעי וזבני ישראל בעריהם
 זיאספו העם פאיש אחד אל ידו שלם ויהם ישוע כן
 יצדק ואחיו הכהנים והכבדל כן שאלתיאל ואחיו ויבנו את
 מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עולות כבבות כתר משה
 איש האלהים ויבנו המזבח על מבנות כי באימה עליהם מעמי
 הארצות ויעל עליו עולות ליהוה עולות לבקר ולערב ויעשו את
 הגהטות כבבות ועולות יום כיום כמספר כמשפט כבדום כיומו
 ואחד בין עולות תמיד וכל השנים ולכל המועדי יהוה המקדשים
 ולכל מתנות נדבה ליהוה מיום אחד לחמש שבעי ההלו
 להעלות עולות ליהוה והיכל יהוה לא יסדו ויתנו כסף להעבים
 וכל השנים ומכלל ומשנה אשמן לערבים ולערים להביא ערבי
 ארזים מן הכבנון אלים פוא פושין פורש מלך פראם ערבים
 ובענה השנית לבואם אל בית האלהים ליושלם כחש השני
 החלו להכבדל כן שאלתיאל וישוע כן וצדק ושאר אחיהם הכהנים
 והלויים וכל העמים מהשבי ידו שלם ויעמידו את הלויים כן

מכוונתו
 14
 12

עשרי שנה וזמנה לנצח על מלאכת ביתי זה ויעשו שבע
בניו זה ויקדמו אל אבות בני ישראל לנצח על עשה המלאכה
בבית האלהים בני הנדר בני האלהים הלויים ויסרו הפנים את
היכל יהוה ויעמידו הפנים מלצעים בחצרות זה לויים בני
אסף במצותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל ויענו
בהלל ובהדות ליהוה כי טוב כילעולם חסדו על ישראל וכל העם
הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על אסר בית יהוה ורבים
מהפנים זה לויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית
הראשון כיסדו זה הבית בעיניהם כבים כקול גדול ורבים בתרועה
בשמחה להרים קול וזמן העם מפירים קול תרועת השמחה
לקול בני העם כהעם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד
למרחוק וישמעו עדי יהודה ובנימן כי בני הגולה
בנים היכל ליהוה אלהי ישראל ויגשו אל ארבע אלדאשי
האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי כלם נדרוש לאלהיכם
ולא אנחנו זבחים מימי אסר חזן מלך אשור המעלה אתנו
פה ויאמר להם קבלו יעווע ושאר ראשי האבות לישדאל
לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי
ישראל כאשר עזנו המלך בורש מלך פרס ויהי עם הארץ
מרפים ידי עם יהודה ומבלהים אותם לבנות וסברים עליהם
ועצים להפר עצתם בלימי בורש מלך פרס ועד מלכות דריוש
מלך פרס ובמלכות אחשוורוש פתחלת מלכותו פתבוש טנה
על יעבי יהודה וירושלם ובימי ארתחששתא

זלו
ג

ומכה לים
ק

כתב בשלם מתרחק מבנה לו ושאפנותו פלאהתחשי שנתחבר
 פרום וכתב הנשתיין לתובת ארמית ומתרגם ארמית קאום
 בעל טעם ושמשי ספרא פתבו אגרא חרא על ידי ושלום
 לאתחשי שנתח מלכא פנמא ארין ראום בעל טעם ושמשי ספרא
 ושאר פנותהון דנינא ואפרסתכיא פארפליא אפרסיא ארפוי
 פבריא שושנכיא דהוא עלמיה ושאר אמיא דיהגלי אסנפרדא
 דיק ילא והותב המו בקריא דיי שמרין ושאר עבר נהרא ובענת
 חנה סרשגן אפרתא דיי שראו עלגבי עלאהתחשי שנתח
 מלכא עבר דיק אנש עבר נהרא ובענת דיי יערה הוא למלכא דיי
 יהודיא דיי סליקו מן לותך ערלינא אתו לילושלם קריתא מדרתא
 אבא שנתח פנין אשודי אשכיליו ואשיא יקייטו בעין דיי יערה הוא
 למלכא דיי הן קריתא דך תתכנא ושוריא ישתכלין מנדה כלו
 זהרך לא ינתנון ואפתם מלכס תהניק בעין פלקבל דיי מלח הינלא
 מלחגא אערוות מלכא לא אריך דנא למחזא עלהנה שראחגא
 והוא ענא למלכא דיי יבקר פספרד כרניא דיי אכחתיך ותהשפח
 פספרד כרניא ותנדע דיי קריתא דך קריא מדרא ומחנה קת
 מלכין ומדיין ואשתדור עבדיין פגוה מן ומתעלמא עלהנה קריתא
 דך דהכרבת מהוד עין אנטגא למלכא דיי הן קריתא דך תתכנא
 ושוריא ישתכלין לא קניל חנה חלק עבר נהרא לא אית לך
 פתגמא שרלח מלכא על ראום בעל טעם ושמשי ספרא
 ושאר פנותהון דיי יתכין פשמרין ושאר עבר נהרא ערלם ובענת
 נשתאנא דיי שראו ערלינא ממרש קרי יקייטו דיי

כנזין

ארבזיא

עברך

ושוריא שכלא

טעם ואשכחון כי קריב ארך מן יומות עולם על מלכין מחדשמה
ומלך ואשת צדור מתעבר פה ומלכין תקיפין הוו עליהו ישראלם
ועלי טיין ככל עבר פה היה זמרה כלו והלך מתיחב להון פען
שימו פנים לכטל אבריא אלך והרית ארך לא תבנא עד מני
טעמא יתשם וזהו הין הוו שלו למעבר עליהנה למא ישנא
הכל לא להנזקת מלכין ארין מודי פרשגן נשתא נארי אהתששתא
מלכא קרי קדם דקום ושמישי ספלא ובנו תהון אזלו כבדלו
ליהו שלם עליהו דיא זכטלו המנ באדר עזחילי ביאדין כטילת
עבדות בית אלהא דיי ביושלים והות כטלא עש שנת תרתין
למלכות דריוש מלך פרס והתנפי חגי נביאה וזכריה
בר ערוא נביאא עליהו דיא ביהוד וביושלים בשם אלה
ישאל עליהון באדין קמו זכטל ברשא לתיאל
דישוע בריו ערק ושריו למבנא בית אלהא דיי ביושלים ועמרון
נביאיא דיי אלהא מסעדין להון בהזמנא אתה עליהון תתני פחת
עברנהרה ושתר כוזני ובנותהון זכנ אמרין להם מקשם לכם
טעם ביתה דנה לכנא ואשרנא דנה לשכללה אדין
כנמא אמרנא להם מקאנון שמחהת גבריא דיי דנא בנינא בנין
ועין אלהים הות עלשכי יהודיא ולא בטילוהמו עד טעמא
לדידש יהך דאדין יתכון נשתא נא עליהנא פרשגן
אגרתא דיי שלח תתני פחת עברנהרה ושתר כוזני ובנותה
אפרסכיא דיי כעבר נהרה עליהו דיי מלכא פתגמא שראו
עלוהי זכנה פתכ פגנה לדידש מלכא שרמא כלא

וְיֵעָרְבָה אֵלֶיךָ לְמַלְכָּא דְיִשְׂרָאֵל לְיִהוּדִי מִדִּינֵי תַּלְמֵי לְבֵית אֱלֹהִים רַבָּנָא
וְהוּא מִתְּבַנְנָא מִכֹּחַ גְּבֻרָתָא וְאֵעֲמַתְשֵׁם כְּכַתְלֵי אֲדָמָה דְּרַב אֲסִינָא
מִתְּעַבְרָא וְלִמְצִלָּה פִּי דְהוּם אֲדִין שְׂמֵי לְנָא לְשִׁבְיָא אֲלֵךְ בְּנִמְא
אֲמַרְנָא לְהֵם מִן שֵׁם לְבָנִים טַעֲמִים בֵּית אֲרִנָּה לְמַכְנִיָּה וְאֵשְׁרִינָא רַבָּנָה
לְשִׁבְכֵי לֵאלֹהִים וְאִתְּקַם שְׂמֵיהֶתְקֵם שְׂמֵי לְנָא לְהֵם לְהוּדִי עוֹתֵךְ דְּיִשְׂרָאֵל
גְּבֻרָתָא דְּיִשְׂרָאֵל בְּרַא שִׁיחֵם וְכִנְמָא פִּתְגָמָא הִתִּיבּוֹנָא לְמִימְרֵי אֲנַחְנָא
הִמְו עֲבָדוּהִי דְּיִשְׂרָאֵל שְׂמֵיָא וְאֲרִינָא וְכִנְיָן בֵּית אֲרִינָא הוּא בְּנֵה מִקְדָּשָׁא
רַבָּנָה שְׁנִין שְׁנִינָן אֲמַלְךְ לְשִׁרְאֵל רַבָּנָה וְשִׁבְכֵי לֵאלֹהִים לְהֵן מִקְדֵי הִרְגוּ
אֲבֵהֶתְנָא לְאֵלֹהִים שְׂמֵיָא יֵהֵב הִמְו בְּיָד גְּבוּרָתָא מִלְךְ בְּכָל פְּשֻׁרָיָא
וּבֵיתָה רַבָּנָה סְתִירָה וְעֵמֶה הִגְלִי לְכָכֵל : בְּרַם כְּשֶׁנֶּת חֲדָה
לְכּוֹדֵשׁ מִלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל כּוֹדֵשׁ מִלְכָּא שֵׁם טַעֲמִים בֵּית אֱלֹהִים רַבָּנָה
לְכּוֹדֵשׁ וְאִתְּקַמְנָא דְּיִשְׂרָאֵל אֲרִינָא וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל
הִנְפָקֵן הִי כִלְאֵי דְּיִשְׂרָאֵל וְהִי כִלְאֵי מִלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְכִלְאֵי הִנְפָקֵן
הִמְו כּוֹדֵשׁ מִלְכָּא מִן הִי כִלְאֵי דְּיִשְׂרָאֵל וְהִי כִלְאֵי לְשִׁבְכֵי שְׂמֵיָא דְּיִשְׂרָאֵל
פִּתְחָה שְׂמֵיָא וְאִתְּקַמְנָא לֵאלֹהִים מִלְכָּא שְׂמֵיָא אֲרִינָא וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל
דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל : אֲדִין שְׂשִׁבְכֵי
דְּיִשְׂרָאֵל יֵהֵב אֲשִׁיָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל
מִתְּבַנְנָא וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל : וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל מִלְכָּא טַב יִתְּבַקֵּר בְּבֵית גְּבֻרָתָא דְּיִשְׂרָאֵל
מִלְכָּא תְּמָה דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל מִלְכָּא שֵׁם טַעֲמִים לְמַכְנִיָּה
בֵּית אֱלֹהִים דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל :
בְּאֲדִין דְּרִישׁ מִלְכָּא שֵׁם טַעֲמִים וְכִסְפָּא דְּיִשְׂרָאֵל סְפָרִיָּא דְּיִשְׂרָאֵל מִלְכָּא חֲדָתָא
תְּמָה בְּכָל וְהִשְׁתַּכַּח בְּאֲתָמָתָא כְּכִדְרֵיָא דְּיִשְׂרָאֵל מִדִּינֵי תַּלְמֵי לֵאלֹהִים

כְּשֶׁנֶּת

וְכִסְפָּא

ה'ה אכן פתי כפנה וכוונתו
פשת חרה לכו'ש מלפא פ'רש
מלפא'שם פ'עם נ'תאלהא כ'לוש'לם כ'תה ית'נא א'ת'ר ה'י'כ'ח'ן
כ'ח'ן ו'א'ש'וה'י כ'ס'ו'ב'ל'ין ל'ו'מ'ת' א'מ'ין ש'ו'ת'ין פ'ת'יה א'מ'ין ש'ו'ת'ין ו'נ'ר'כ'ין
ה'י'א'כ'ן ג'ל'ל ת'ל'ת'א ו'נ'ר'כ'ך ה'י'א'ע'ח'ד'ת ו'נ'פ'ק'ת'א מ'ז'כ'ית מ'ל'פ'א ת'ת'יה כ'
ו'א'ק' מ'א'נ'י כ'י'ת'א ל'ה'א ו'י'ד'ה כ'א ו'כ'ס'פ'א ה'י'נ'כ'ו'כ'ד'נ'נ'ר' ה'נ'פ'ק' מ'ז'ה י'כ'ל'א
ה'י'כ'י'לוש'לם ו'ה'י'כ'ל'ל כ'ל'י'ה'ג'ב'ן ו'י'ה'ך ל'ה'י'כ'ל'א ה'י'כ'י'לוש'לם ל'א'ת'ר
ו'ת'ת' כ'כ'י'ת'א ל'ה'א פ'ע'ן ת'ת'נ'י פ'ח'ת ע'כ'ר כ'ה'ר'ה ש'ת'ר כ'ח'נ'
ו'כ'נ'ו'ת'ה'ן א'פ'ר'ס'כ'י'א ה'י'כ'ע'כ'ר כ'ה'ר'ה ר'ח'י'ק'ן ה'ו' מ'ז'ת'מ'ת' ש'כ'ן ל'ע'ב'ד'ת
כ'י'ת'א ל'ה'א ד'ך פ'ח'ת י'ח'ו'ר'י'א ו'ל'ש'כ'י' י'ח'ו'ר'י'א כ'י'ת'א ל'ה'א ד'ך כ'נ'ן ע'ל
א'ת'ר'ה ו'מ'נ'י ש'י'ם פ'ע'ם ל'מ'א ד'י'ת'ע'ב'ד'ן ע'ם ש'כ'י' י'ח'ו'ר'י'א
א'ל'ך ל'מ'כ'נ'א כ'י'ת'א ל'ה'א ד'ך ו'מ'נ'כ'ס' מ'ל'פ'א ה'י'מ'ר'ת ע'כ'ר כ'ה'ר'ה
א'ס'פ'ר'נ'א נ'פ'ק'ת'א ת'ה'ו'א מ'ת'י'ה כ'א ל'ג'ב'ר'י'א א'ל'ך ה'י'ל'א ל'כ'פ'ל'א
ו'מ'ה ח'ש'חן ו'כ'נ'י ת'ו'ר'ין ו'ד'כ'ר'ין ו'א'מ'ר'ין ל'ע'ל'ון ל'א'ל'ה ש'מ'י'א ח'נ'פ'ין
מ'ל'ח ח'מ'ר ו'מ'ש'ח כ'מ'א מ'ר כ'ה'נ'א ה'י'כ'י'לוש'לם ל'ה'ו'א מ'ת'י'ה כ'
ל'ה'ם י'ום פ'י'ום ה'י'ל'א ש'ל'ו ה'י'ל'ה'ן מ'ה'ק'ר'כ'ין כ'י'ח'ו'ח'ן ל'א'ל'ה ש'מ'י'א
ו'מ'ע'ל'ין ל'ח'י' מ'ל'פ'א ו'כ'נ'ו'ה' ו'מ'נ'י ש'י'ם פ'ע'ם ה'י'כ'ל'א נ'ש' ה'י'ת'ש'נ'א
פ'ת'ג'מ'א ד'נ'א י'ת'נ'ס'ח א'ע' מ'ז'כ'י'ת'ה ו'ח'ק'ף י'ת'מ'ח' ע'ל'ו'ה' ו'כ'י'ת'ה כ'ו'ל'ו
י'ת'ע'כ'י'ד ע'ל'ד'נ'א ו'א'ל'ה'א ה'י'ש'כ'ן ש'מ'ה ת'מ'ה י'מ'ג'ר כ'ל'מ'ל'ך ו'ע'ם
ה'י'י'ש'ל'ח י'ד'ה ל'ה'ש'נ'י'ה ל'ח'כ'ל'ה כ'י'ת'א ל'ה'א ד'ך ה'י'כ'י'לוש'לם א'נ'ה
ה'י'ד'י'וש ש'מ'ת פ'ע'ם א'ס'פ'ר'נ'א י'ת'ע'כ'י'ד' א'ד'ן ת'ת'נ'י פ'ח'ת
ע'כ'ר כ'ה'ר'ה ש'ת'ר כ'ח'נ'י ו'כ'נ'ו'ת'ה'ן ל'ק'כ'י'ל' ה'י'ש'ל'ח ה'י'וש מ'ל'פ'א
כ'ג'מ'י' א'ס'פ'ר'נ'א ע'כ'ר'ו ו'ש'כ'י' י'ח'ו'ר'י'א כ'נ'ן ו'מ'ע'ל'ין כ'נ'ו'ת'ת'ח'נ'י

נבִיאָהּ וְזָכְרָהּ כִּי עָלְמָהּ וּבְנוֹ וְשִׁכְלָהּ לֹא מִקִּטְעֵם לֹא שִׁרְיָהּ לֹא מִקְטָעֵם
כִּי שִׁוְדֵי יוֹשֵׁב אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ מֶלֶךְ פְּרָסִי וְשִׁינִי כִּי תֵּהֵאָדָּנָה עֵת יוֹם
תִּלְתֵּהּ לִי רַחֲמֵיךָ רַחֲמֵיךָ שְׁנַת שְׁנַת לְמַלְכוּת דָּרִי אִשׁ מִלְּפָנֶיךָ וְעַבְדְּךָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הֵנִיָּה אֲדִיָּה וְשִׁמְרֵךְ כִּי הֵנִיָּה חֲנֻכַּת בַּיִת אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ
כִּי דָוִד וְזֶה קָרִיב לְחֲנֻכַּת בַּיִת אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ תֹרֵן מֵאֵהָ הַכְּרִיז מֵאֲתָן
אֲמַרִין אֲרַפֵּעַ מֵאֵהָ וְעַפְיֵדִי עֵינִי לְתַפְחָהּ עַל כִּי לִי שִׁרְיָהּ לֹא תִּיעָשֶׂר
לְמִנְיָן שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְזֶה קִימוֹ כִּי הֵנִיָּה כִּי לְגַתְהוֹן אֲדִיָּה כִּי תִּלְקַחְתְּהוֹן
עַל עֲבִירַת אֱלֹהֵיךָ כִּי דָוִד שָׁלַם כִּי תִּכְתֹּב סֵפֶר מִשֵּׁהָ וְיִעָשׂוּ בְּנֵי
הַגּוֹלָה אֶת הַפֶּסַח בְּמִרְבָּעָה עֲשָׂרָה רֵאשִׁי הָרֵאשִׁי הָרֵאשִׁי כִּי הַפֶּסַח הָרִאשִׁי
הַפְּהִינִים זֶה לֹא יִשְׁכַּח כִּי הָרֵאשִׁי הָרֵאשִׁי הָרֵאשִׁי וְיִשְׁכַּח הַפֶּסַח לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָה
וְלֹא אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ הַפְּהִינִים וְלֹא יִשְׁכַּח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַפְּהִינִים מִהַגּוֹלָה
וְכָל הַגּוֹלָה מִטַּמְאֵת גּוֹיֵי הָאָרֶץ אֱלֹהִים לֹא יִשְׁכַּח לִי הֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִעָשׂוּ חֲמִצּוֹת שֶׁבַע יָמִים כִּי שְׂמֵחָה כִּי שְׂמֵחָה יִהְיֶה זֶה כִּי לֹב
מֶלֶךְ אֱשׂוֹר עֲלֵיהֶם לֹא חֹק יִיְהִי כִּי מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְאַחֲרֵי הַכְּרִיז הָאֱלֹהֵים כִּי מִלְּפָנֶיךָ אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ
מֶלֶךְ פְּרָסִי עֹרָה כִּי שִׁרְיָהּ כִּי עֹרָה כִּי חֲלֻקָה כִּי שְׁלֹמֶה כִּי עֹרָה
כִּי אֲחִיטּוֹב כִּי אֲמַרִיָּה כִּי עֹרָה כִּי מִלְּפָנֶיךָ כִּי קָרָחִיָּה כִּי עֲלֵי כִּי
כִּי כִּי אֲבִישׁוּעַ כִּי פִּינָחַס כִּי אֲלֵעֹזר כִּי אֲהַרְזֵן הַפְּהִינִים הָרֵאשִׁי הָרֵאשִׁי
עֹרָה עֲלֵה מִכְּבֹל וְהוּא סֵפֶר מֵהִיר כִּי תֹרַת מִשֵּׁהָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְקַלּוּ הַמֶּלֶךְ כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי עֲלֵי מִלְּפָנֶיךָ
וְיִעָלֶה מִכְּבֹל יִשְׂרָאֵל וְיִתְקַלּוּ הַמֶּלֶךְ כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי עֲלֵי מִלְּפָנֶיךָ
וְזֶה עֲרִים וְהַנְּתִינִים אֲלֵי דָוִד שָׁלַם כִּי שְׂמֵחָה כִּי שְׂמֵחָה אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ

נבִיאָהּ
?

אֶתְחַשְׁשֶׁתָּ

המלך יהושע בן נון הוא יסוד המעלה מכלל וצאח להרש
החמישי באלהי ישראל פי אלהי הטובה עליי פי עזרא הכי
לכבו לדרוש את תורת יהוה ולעשות וללמד כי שראל ומושפט
זה פרשגן הנשתי אשנתן המלך ארתחששתא לעזרא
הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחקיו על ישראל ארתחששתא
מלך מלביא לעזרא בנה נא ספר דתא דאלהי שמיה גמיר וכעבת
מנישים טעם די כלמת נרב במלכותי מן עמא ישראל ובהנהו זלויא
למהך לירושלם עמך יחד פלק כל די מן קדם מלכא ושבעת יעטוה
שליח לבררה עליהוד ולירושלם כדת אלהך די בידך וולהכלה
כסך ודהב די מלכא ויעטוה התנכחו לאלה ישראל די ביהושלם
משפנה וכל כסך ודהב די תהשכח בכל מדינת כל לעם התנכחות
עמא ובהניא מתנכין לבית אלהים די בירושלם ופלק כל בנה
אספרנא תקנא ככספא דנה תורין דברין אמרין ומנחתהו אנספיהו
ותקרב המו על מרפא די בית אלהים די בירושלם ומה די
עלך ועל אהך ייטב בשאר כספא ודהבה למעבד ברעות אלהים
תעבדון ומאניא די מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם
אלה ירושלם ושאר השחות בית אלהך די פלחך למנתן תנתן
מזבית גנני מלכא ומניא ארתחששתא מלכא שיש טעם לנר
גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאל נכון עזרא בנה נא ספר דתא
די אלה שמיה אספרנא יתעבדי ער כסך כפרין מאה וער חנטין
כרין מאה וער חמרתין מאה וער בתין משח מאה ומלח די לא

כַּתְּבֵנוּ בְּיָדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ אֲדֹנָי וְלֹא תִשָּׂא אֶת יְדֵי
שְׂמֹנֶה יָדֵי לְמַעַן תִּזְכָּר עַל מַלְכוּת מְלֹכֵי אֲבוֹנֵתָהּ יְיָ וְלֹא
מִהוֹדֵעֵינוּ כִּי כָל־הַנְּיָא וְלֵאמֹר יְיָ יִצְחָק וְנִתְּנָא וְפִלְחֵי בֵּית
אֱלֹהֵי אֲדֹנָי מִנְּיָה בְּלוֹ הַחֵלֶךְ לֹא שְׂלִיט לְמַרְמָא עֲלֵיהֶם יְיָ אֲנִת
עוֹרָא פִּתְחֵי מַלְחָמָה הַיְכָלֵךְ מִנְּיָה שְׂפִינֵי וְיִצְחָק לְהַטֵּן דְּאֵינִן לְכֹל
עֲמָדֵי כְּעֵבֶר נִחְלָה לְכֹל־דְּעֵי דִּתְּ אֱלֹהֵי אֲדֹנָי לֹא יִדְעֵי תְּהוֹדֵעוּן
וְכֹל־יְיָ לֹא הוּא עֲבִיד דְּתֵּי אֱלֹהֵי דְּתֵּי אֲדֹנָי מְלֹכֵי אֲסַפְרָנָא
דִּינֵה לְהוּא מִתְּעִבֵר שִׁיחָן לְמוֹתָהּן לְשֵׁי שְׂפִינֵי עַל עֲנֵשׁ נִכְסֵי וְלֹא סוֹדֵי
כְּלוֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר עָתִיד לְבָרֵךְ אֶת כָּל הַמְּלָךְ
לְפָנָיו אֶת בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בְּיַד שְׂרָם וְעַל־הַפֹּה הָסֹד לְפִנֵי הַמְּלָךְ
וְיַעֲזִיבוּ וְלֹא שְׂרֵי הַמְּלָךְ הַגְּבֹרִים וְאֵינִי הַתַּחֲזִיקֵי כִּי־יְהוָה אֱלֹהֵי
עַל־יְיָ וְאֶתְּכַלֵּה מִיִּשְׂרָאֵל רֵאשִׁים לְעֹלֹת עַמִּי וְאֱלֹהֵי אֲנִי
אֲבֹתֵיהֶם זֶה תִּחְשָׁב הַעֲלִים עַמִּי כְּמַלְכוּת אֶתְּחַשְׁבֵּת אֶת הַמְּלָךְ
מִבְּכָרֵי מִצְרַיִם כִּי־נָחַם גְּרֵשָׁם מִצְרַיִם אֵת אֱמֶת דְּנִי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
חֲטוּשֵׁי מִצְרַיִם שְׂכַנְיָה מִצְרַיִם כְּרֵעַשׁ זְכָרִיָּה וְעַמּוֹת הַתִּיבָה שְׂלוֹכֵי
מֵאֵת וְחַמְשִׁים מִצְרַיִם כְּחַת מֹאֲב אֱלֹהֵי הוֹעִי כְּחַרְחִיָּה וְעַמּוֹ
לְמַתִּים הַזְּבֹרִים מִצְרַיִם שְׂכַנְיָה כְּחַיִּי אֱלֹהֵי וְעַמּוֹ שְׂרָשׁ מֵאֹת
הַזְּבֹרִים וְאֶתְּכַלֵּה עַד־יָז עַבְדֵךְ כְּחַיִּי וְעַמּוֹ חַמְשִׁים הַזְּבֹרִים
וְאֶתְּכַלֵּה עַד־לֹם יִשְׁעֵי־הַבְּעֵתִלִּיָּה וְעַמּוֹ שְׂבַע־עֶשְׂרֵים הַזְּבֹרִים וְאֶתְּכַלֵּה
שְׂכַנְיָה זְבֹרִיָּה כְּחַיִּי אֱלֹהֵי וְעַמּוֹ שְׂמוֹנֵים הַזְּבֹרִים וְאֶתְּכַלֵּה יוֹאֲב
עַבְדִּיָּה כְּחַיִּי אֱלֹהֵי וְעַמּוֹ מֵאֹתִים וְשָׁמְנָה עֶשְׂרֵים הַזְּבֹרִים וְאֶתְּכַלֵּה
שְׂלֹמִית כְּחַיִּי וְעַמּוֹ מֵאֹת וְשִׁשִּׁים הַזְּבֹרִים וְאֶתְּכַלֵּה זְבֹרִיָּה

ד' ע"ג
ל

בן צבי ועמו עשרים ושמונה הזכרים ומכני עזרי יוחנן
הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים ומכני ארניקס אחרים ואלה
שמותם אליפלט יעאל ושמעיה ועמם ששים הזכרים ומכני
בגוי עותי וזבד ועמו שבעים הזכרים ומכנים אלה הנהר
הבא אלה הוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם וכנהנים ומכני
לוי לא מצאתי שם ואשר לאה לאלי עזר לאריאל ליש מעיה ואלה נתן
אלהנתן ולזכריה דלמשלם ראשים וליידיב ואלהנתן מכינים ואלה
אותם אלה הראש בכלם פיא המקום ואשימה כפיהם ככרים
לדבר אלה אחיו הנתונים בכלם פיא המקום להביאלנו משרתים
לכית אלהינו ויביאו לנו פיד אלהינו הטובה עלינו איש
שכל מכני מחלי בקלוי בקישראל ועשרביה ובענו ואחיו שמנה
עשרי ואת השביה ואתו ישעיה מכני מרדי אחיו ובניהם עשרים
ומן הנתונים שנתן רוידי זה עשרים לעבדות הלויים נתונים
מאתים ועשרים כלם נקבוב שמות ומקרא שם צום על הנהר
אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו
ולכל דבשנו כי בשתי לשאול מן המלך חילו וישעים לעזרנו
כמאויב פירך פיאמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשיו
לטובה ועזו ואפו על כל לעזביו ונעזמה אנכקשה מאלהינו על
זאת ויעתר לנו ומכרילה מעשרי הכהנים שנים עשר לשרביה
השביה ועמם מאהים ישרתו ואשקלה להם את הפסח ואת
הנהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעזו
ועשו וזהו שיהיה הנמצאים ואשקלה עליהם פסח ככרים

הזכור

ואצורה
העונם

ואשקולה
כתיב
ויפרי
ואשקולה

שש מאות וחמשים ונלי כסף מאה לכתובים זהב מאה כפרי וכפרי
זהב עשרים לארבעים אלף ונלי נחשת מצהב טובה עשרים חמנות
כזהב: ואמרה אלהים אתם קרש ליהוה והכלים קרש זהב כסף
זהב נבנה ליהוה אלהי אבותיכם ושקרו ושמו יד ערדת שקלו
לפני שרי הפהנים והלויים ושרי האבות לישא אל צווי ש לאם
הלשכות בית יהוה: והכלו הפהנים והלויים משקל הכסף והזהב
והכלים להביא לידי שולם לבית אלהינו: ונסעה מנהר
אהוא בשנים עשר לאחדש הראשון ללכת לידי שולם יד אלהינו
היתה עלינו ויעלונו מפרק אויב ואורב עלה הדרך: ונבוא ירושלים
ונשב שם ימים שלשה: וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב
והכלים בבית אלהינו על ידי מרמות כן אוריה הכהן ועמו אל עזר
בן פיתם ועמיהם יוזכר כן ישוע ונועדיה כן פנאי הלויים: כן מספר
כמשקל הכל ויכתב כל המשקל בעזת יהיא: הפאים
מהשבי כנהגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פורים שנים
עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים
ושבעה צפירי: ופואת שנים עשר הכל עולה ליהוה: ויהתנו את
התי המלך לאחשוף פני המלך ופחות עבד הנהר אנשאו את
העם ואת בית האלהים: וככלות אלה נגשו אלי העשרים לאמר
לאנכחו העם ישראל והפהנים והלויים מעמי הארצות פתענו אתם
לכנעני החתי הפריזי היבוסים העמני המאבי המערי והאמרי: כי
נשאו מפנתיהם להם ולבניהם והתערבו וקרעו הקרש שבעמי הארצות
יד העשרים והסגנים היתה כמעלה הנהרא שונה: וכשמעני את

הַדָּבָר הַזֶּה קָרַעַתִּי אֶת־בְּגָדַי וּמַעֲלִי אֶמְרָטָה מִשִּׁיעַר לֹאֲשֵׁי הַתֶּקֶן
וְאֶשְׁבֶּה מִשׁוֹמְמִים וְאֵלַי יִאֲסְפוּ כָּל־הָרֹדִף בְּיָדַי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לְעַל
מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יוֹשֵׁב מִשׁוֹמְמִים עַד־לְמַנְחָת הָעֶרֶב וּבְמַנְחָתָהּ עֹרֵב
קָמַתִּי מִתְּעֵנִיתִי וּבִקְרָעֵי בְּגָדַי וּמַעֲלִי וְאֶכְרַעַה עַל־צַדִּיקִי וְאֶפְרָעַה
כְּפִי אֵלֶי־הוּא אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָה אֱלֹהֵי־בְשֵׁתִי וְנִכְלַמְתִּי לַהֲרִים אֱלֹהֵי־
פְּנֵי אֱהֲלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְלָהּ לֹאֲשֵׁי וְאֶשְׁמַתִּי לְגֹד־לָהּ עַד־
לְשִׁמְיִם וּמִיָּמַי אֲבִיתֵנוּ אֶנְחֵנוּ בְּאֶשׁ מַה־נִּגְדָּה עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְכִעֲוֹנוֹתֵינוּ
נִתְּנוּ אֶנְחֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי־נִלְוֵנוּ בְּיַד מַלְכֵי הָאָרְצוֹת בַּחֲרָפְכָּם וּבְצַדִּיקָה
וּבְבִשְׁתֵּי פָּנִים כִּי־הוּא הַזֶּה וְעַתָּה כִּמְעַט דָּגַעַתְּ הַיִּתָּה תַחֲנֹה מֵאֵת־הָאֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלִטָּה וְלִתְתֹלְנוּ יָתֵד בְּמִקְוֹם קָדְשׁוֹ לְהַאִיר
עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְלִתְתֵנוּ מַחִיָּה מִעַט בְּעַבְדֵּתֵנוּ כִּי־עַבְדִּים אֶנְחֵנוּ
וּבְעַבְדֵּתֵנוּ לֹא־עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ וְיִטְעַעֲלֵנוּ חֶסֶד לִפְנֵי מַלְכֵי פָּדֵס לִלְתֵת
לָנוּ מַחִיָּה לְרוֹמְמֵם אֶת־בֵּית אֱלֹהֵינוּ וְלִהְעַמִּיד אֶת־חַדְבְּתֵי וְלִלְתֵת
לָנוּ גֹדֶד בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם וְעַתָּה מִהֲנֵאֱמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי־זֹאת
כִּי עֲזָבָנוּ מִצִּוְתֶיךָ אֲשֶׁר עֲוִיתָ בְּיַד־עַבְדֶּיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ נָחַה הִיא בְּנִשְׁתַּגְעַמֵי הָאָרְצוֹת
בְּתַעֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר מִלְּאוּהָ מִפֶּה אֲרִיפָה בְּטַמְאֹתֶם וְעַתָּה
בְּנִתְּנֵם אֶל־תְּתֵנוּ לְבִנְיָהֶם וּבְנִתְּנֵיהֶם אֶל־תְּשֹׂאוּ לְבִנְיָכֶם וְלֹא־תִרְדְּשׁוּ
שְׂלָמֶם וְטוֹבֹתָם עַד־עוֹלָם לִמְעַן תִּחְזְקוּ וְאֶכְרַתֶם אֶת־טוֹב הָאָרֶץ
וְהוֹרֵשְׁתֶם לְבִנְיָכֶם עַד־עוֹלָם וְאַחֲרֵי כֵּן לֵאמֹר עֲלֵינוּ כִּמְעַשְׂיָנוּ
הַיְשִׁים וּבְאֶשׁ מִתְּתֵנוּ הַגְּדוֹלָה כִּי־אֵתָה אֱלֹהֵינוּ הֵשַׁבְתָּ לְמַטָּה
מִעֲוֹנוֹנוּ וְיִתְתֶהָ לָנוּ פְּלִיטָה כִּזְאת הַנְּשׁוֹב לְהַפִּיר מִצִּוְתֶיךָ וְלִהְתַּחֲמֵן

בעמי התועבת האלה הלא תאנקו לנו עד בליה לאין שארית ופר' טוה
הזה אלהי ישראל עדיק אמת כי נשארנו פליטה פהיום
הזה הננו לפניך באשמתנו פניאין לעמוד לפניך על זאת
וכהתפלל עזרא וכהתאודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבלו
אליו מישראל קהל רב מאר אנשים ונשים וילדים כי כלו העם
הרבה בכה : ויען שפניה בן יחיא אל מבני עולם ויאמר לעזרא
אנחנו מעטנו באלהינו אנשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה
יש מקוה לישראל על זאת ועתה נכרת ברית לאלהינו להושיא
כלנשים והנולד מהם בעצת ארני זה חרדים במצות אלהינו
אכתורה יעשה : קום פיעליך הבר ואנחנו עמך חזק ועשה :
ויקם עזרא וישבע את שרי הפהנים הלויים וכל ישראל לעשות
כדבר הזה וישבעו ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל
לשכת יהוה בן ארבעים שש שם להם לאב כלומים לאשתה
כי מתאמל עלם על הגולה ויעבדו קולבי הודיה וידושלם
לכל בני הגולה להקבץ ירושלים : וכל אשר לא יבא לשלשת
הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל דבשו וזהו יבדל
מקהל הגולה : ויקבלו כל אנשי הודיה ובעמק ירושלים
לשלשת הימים הוא יחדש הששיעי בעשרים בחדש וישבו
כל העם ברחוב בית האלהים מרעדים עלה דבר ומהגעמים :
ויקם עזרא הכהן ויאמר להם אתם מעלתם אנשים כלו
נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל ועתה תנו תודה
ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והברלו מעמי הארץ ואל

ע.ל.א.ם
מ

מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בעלש ובני ומנשה :
 ובני חדם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון : בנימן מלך
 שמריה : מבני חשם מתני מתתה זבד אלפלט ידמי מנשה שמעון :
 מבני בני מעדי עמדם ואואל : בניה בדיה כלוהו : וניה מדמות :
 אלישיב : מתניה מתג ויעשי : ובני ובני שמעון : ושלמיה ונתן :
 ועדיה : מבני בני שני שקו : עזרל ושלמיהו שמריה : שלום אחיה
 יוסף : מבני נבו יעאל מתתיה זבד זבינא ידו ויואל בניה : כל אלה
 נשאן נשים נבדיות ויש מהם נשים וישימו בנים : חזק

ספר נחמיה

דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני
 הייתי בשושן הבירה : ויבא חנני אחי מאחי הוא
 והאנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאלו
 מן השבוי עם במדינה בלעה גדלה ובחלפה וחומות ירושלים
 מפוצות ושעריה נצתו באש : ויהי כשמעו את הדברים אלה
 יעבתי ואבכה ואתאבלה ימים ואהי צם ומתמלל לפני אלהי
 השמים : ואומר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדל והנורא
 שמל הבדיות וחסד לאהביו ושמדי מצותיו : תהי נא ארנך
 קצבת ועניך פתחות לשמוע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל
 לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתנודה על חטאות
 בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית אבי חטאנו : חבל חבלנו
 לך ולא שמרנו את המצות ואת החקים ואת המשפטים אשר
 צוית את משה עבדך : זכר נא את הדבר אשר צוית את משה
 עבדך לאמר אתם תמעלו אני אפיץ אתכם בעמים : ושבנתם

אלי

אלוי ושמדתם מצותי ועשיתם אותם אם יהיה נדחכם בקצרה
השמים משם אקבצם והביאותים אל המקום אשר בחרתי לשכן
את שמי שם : והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדל ובידך
החזקה ואנא ארני תהי נא אצנך קטבת אל תפלת עבדך ואל תגלת
עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו
לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי מעקה למלך :

ויהי ובחדש ניסן שנת עשרים לאדתחשמתא המלך יין לפניו
ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייתי דע לפניו : ויאמר לי המלך
מדוע יפניך דעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם דע לב ואירא
הרבה מאד : ויאמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ידעו
פני אשר העיד ביות קברות אבותי חרבה ושעריה אכלו באש :

ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי
השמים : ויאמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך
אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבותי ואבננה : ויאמר לי
המלך והשגל וושבת אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב
וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן : ויאמר למלך אם על

המלך טוב אגרות יתנו לי על פהוות עבד הנהל אשר יתן לדי
עצים ועבילוני עד אשר אבוא אל יהודה : ואגרות אל אסף שמל
הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה
אשר לבית ולחומות העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך
כסף אצלו ולציית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כסף אלהי הטובה

עלי : ואבוא אל פהוות עבד הנהל ואתנה להם את אגרות המלך
וישלח עמו המלך שרי חיל ומלשים : ויממע סנבלט החלני ומוביה
העבד העמני וירע להם דעה גדולה אשר בא אדם לבקש טובה

לפני

לבני ישראל : ואבוא אל ירושלים ואהי שם ימים שלשה ואקום
לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגידתי לאדם מה אלהי נתן אל
לבי לעשות לירושלים ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני
רכב בה : ואצאה בשער הגיא לילה ואל בני עין התניף ואל שער
האשפת ואהי שבל בחומת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה
אכלו באש : ואעבד אל שער העין ואל ברכת המלך ואין מקום
לבהמה לעבד תחת : ואהי עלה בנחל לילה ואהי שבל בחומה
ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב : והסגנים לא ידעו אנא הלבתי נמה
אני עשה וליהודים ולכהנים ולחריים ולסגנים וליתר עשו המלאכה
עד כן לא הגדתי : ואומר אלהם אתם לאים הלעה אשר אנחנו
בה אשר ירושלים חרבה ושעריה נשתי באש לכו ונבנה את חומת
ירושלים ולא נהיה עוד חרפה : ואגיד להם את יד אלהי אשר היא
טובה עלי ואף רבדו המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו
ויחזקו ידיהם לטובה : וישמע סנבלט החרני וטביה והעבד
העמני וגשם הערבי וילעיגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הרב
הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדדים : ואשיב אתם רבד
ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו
ולכם אין חלק וצדיקה וזכרון בירושלים :

ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה
קדשוהו ויעמידו צלעותיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל :
ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי : ואת שער הדגים
בנו בני הסנאה המה קלוהו ויעמידו דלתותיו מנעוליו ובל יחיו : ועל
ידם החזיק מלמות בן אוריה בן הקוש ועל ידם החזיק משלם בן
זכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא : ועל ידם החזיקו

התקועים

התקועים ואדיריהם לא הביאו צואלם בעדת ארניהם : ואת שעל י
הישנה החזיקו ויידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קנוהו ויעמידו
דלתתיו ומנעליו ובליוחיו : ועל ידם החזיקו מלטיה הגבעני וידון ז
המלנתי אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עצל הנהל : על ידו ז
החזיק עזאל בן חלחיה צולפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים
ויעזבו ירושלם עד החומה הלחבה : ועל ידם החזיק לפיה בן חור
של חצי פלך ירושלם : ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו ז
ועל ידו החזיק הטוש בן חשבניה : מדה שנית החזיק מלכיה בן ז
חלם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנולים : ועל ידו החזיק ז
שלום בן הלוחש של חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו : את שעל הגיא
החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובליוחיו
ואלף אמה בחומה עד שעל השמות : ואת ושעל האשפות החזיקו ז
מלכיה בן דבב של פלך בית הכלם הוא יבננו ויעמידו דלתתיו מנעליו
ובליוחיו : ואת שעל העין החזיק שלון בן כל חזה של פלך המצפה הוא
יבננו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובליוחיו ואת חומת בלכת השלח
לבן המלך ועד המעלות היוכדות מעיר דויד : אחדיו החזיק נחמיה ז
בן עזבוק של חצי פלך בית צול עד נגד קבלי דויד ועד הצלכה ז
העשויה ועד בית הגברים : אחדיו החזיקו הלנים לחום בן בני על ידו
החזיק חשביה של חצי פלך קעילה לפלכו : אחדיו החזיק אחיה ז

בני

של

שר החצותך קעילה לפלכו אחרי החזיקו אחיהם בני פקחנדר
 שר החצותך קעילה ויהי עתה עזר בני שוע שר המצפה
 מדה שנית מנגד עלתם עמך המקצועי אחרי החלה החזיק פלוק
 בוצי מדה שנית מן המקצוע עד פנת בית אלישיב הכהן הגדול
 אחרי החזיק מר מר בן אורייה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית
 אלישיב ועד תבלית בית אלישיב ואת אחרי החזיקו הכהנים אנשי
 הכפר אחרי החזיק בנימן ואל שוב נגד ביתם אחרי החזיק עזריה בן
 מעשיה בן ענניה אצל ביתו אחרי החזיק בני פקחנדר מדה שנית
 מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה פלוק אודי מנגד המקצוע
 והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחרי
 פרייה בן פרעש והנתינים היו יושבים בעמל עד נגד שער המים
 למזרח והמגדל היוצא אחרי החזיקו התקעים מדה שנית מנגד
 המגדל הגדול היוצא עד חומת העפלי מעל שער הסוסים החזיקו
 הכהנים אשר לנגד ביתו אחרי החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו
 ואחרי החזיק שמעיה בן שפניה שמר שער המזרח: אחרי
 החזיק חנניה בן שלמיה וחלון בן צלף הששי מדה שני אחרי
 החזיק משולם בן כרביה נגד נשפתו אחרי החזיק מלביה בן הצרפי
 עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: ובין
 עלית הפנה לשער העמק החזיקו הצרפים והרכלים: ויהי
 כי אשר עשינו סגבלט כי אנחנו בנינו את החומה ויחד לאו יבעם חפצה
 וילעג על היהודים ויאמר לפני אהיננה יל שמרון ויאמר מדה
 היהודים האמללים עשים היעזבו להם היוזבון הילכיים היחיו

57
 5

אחרי
 5
 אחרי
 5
 חצי
 5

את האבנים מערמות העפר והמה שלופות ותבנה העמני אצל
ויאמר גם אשר הם פונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבנים
שמעאלהינו כיהינו בזה והשב חרפתם אלהים ותנם
לבה כראדק שביה ואלתכם על עונם והטאתם מלפניך אל
תמחה כיהכעיסו לנגד הפונים ונבנה את החומה והקשר בלהחומה
עד חציה ויהי לב לעם לעשות
ויהי כאשר שמע סנבלט
וטובה והערבים והעמונים והאשורים כיעלתה אלוכה לחומת
ירושלם כיהחלו הפלונים להסתם ויחר להם מאד ויקשרו כלם
יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה ונתפלל אלהינו
ונעמד משמר עליהם וזמם זליה מפניהם ויאמר יהודה פשלכח
הסבל והעפר הרבה זמנו לא נוכל לבנות בחומה ויאמרו עלינו
לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אלהיכם והרגנום והשבתנו את
המלאכה ויהי כאשר באו הסורים השבים אצלם ויאמרו לנו
עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו ונעמיד מתחתיות
למקום מאחרי לחומה פצוחים ונעמיד את העם למשפחת העם
הרבותיהם רמחיהם וקשתתיהם ונראו אלקום ונאמר אלהים ואל
הסגנים ואליתר העם אלתיראו מפניהם אתאדני הגדול והנורא
זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתים
ויהי כאשר שמעו אויבנו כי נודע לנו ויפר האלהים את ענתם
ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו ויהי מקהיום הוא חצי
נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות
והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה הפונים בחומה

בנייהם

אנכי

אנכי

והנשאים בסבל עושים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת
השלח: והבונים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתוקע
בשופל אצלי: ואמר אל החלים ואל הסגנים ואל יתר העם
המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפדדים על החומה לחוקים
איש מאחיו: במקום אשר נשמעו את קול השופל שמה
תקבצו אילינו אלהים ילחם לנו: ואנחנו עשים במלאכה
וחצים מחזוקים בלמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים:
גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ילשלים
והיו לנו הלילה משמל והיום מלאכה: ואין אני ואחי ונערי
ואנשי המשמל אשר אחרי אין אנחנו פושטים בגדינו איש
שלחו המים: ותהי צעקה העם ונשיהם גדולה אל
אחיהם היהודים: ויש אשר אמרים שדתינו וכלמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן בלעב: ויש אשר אמרו לנו כסף
למדת המלך שדתינו וכלמינו: ועתה כבשל אחינו בשדתינו
בבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנותינו לעבדים
וע מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכלמינו לאחרינו:
ויחד לו מאד כאשר שמעת את זעקתם ואת הרבים האלה:
וימלך לבי עלי ואריבה את החלים ואת הסגנים ואמר להם
משה איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה:
ואמר להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים
כדי בנו וגם אתם הנמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחלושן ולת
מצאו דבר: ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא צידאת
אלהינו תלכו מחלפת הגוים איבנו: וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן

נעזבנה את המטע הזה : השיבו נא להם כהיום שדתייהם —
כלמיהם זידניהם וכתיהם ומאתיכסף והדגן התירוש והיעהר
אשר אתם נשים בהם : ויאמלו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה
כאשר אתה אמר ואקדא את הכהנים ואשביעם לעשות —
כדבר הזה : גם חצני נעלתי ואמרה ככה ינער האלהים את
כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה מביתו ומיגיעו וככה
יהיה נעור ודק ויאמלו כל הקהל אמן ויהללו את יהוה ויעש
העם כדבר הזה : גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ
יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושתיים לאדת חשמתא
המלך שנים שתיים עשרה אני ואחי לחם הפחה לא אכלתי :
והפחות הראשנים אשר לפני הכבדן על העם ויקחו מהם —
בלחם ויין אחד הכסף שקלים ארבעים גם נעדיהם שלטון על
העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים : וגם במלאכת —
החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נעלי קבוצים שם —
על המלאכה : והיה הורדים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים
אלינו מן הגנים אשר סביבתינו על שלחני : ואשר היה נעשה
ליום אחד שור אחד צאן שש בעלות וצפרים נעשו לי ובין —
עשרת ימים בכל יין להלכה וגם זה לחם הפחה לא בקשתי —
כי כבדה העבדה על העם הזה : זכרה לי אלהי לטובה כל
אשר עשיתי על העם הזה : ויהי כאשר נשמע לסנבלט —
וטוביה ולגשם הערבו וליתל איבינו כי בנית את החומה ולב
נותל בה פרץ גם עד העת ההוא דלתות לא העמידתי בשערים :
וישלח סנבלט וגשם אלוי לאמר לכה ונודעה יחדו בכפרים בבקעת אוננו והמח
חשבים לעשות לי דעה : ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עושה

ולא

ואמר
7

בְּנוֹ לִקְדָּשׁ אֶת־בֵּית מִשְׁכַּן שְׁלֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְנִסְכָּו כְּתוּבָה וְהוּא אֵמַר יְהוָה בְּיָמֵינוּ
 הַיּוֹמוֹת יֵאָמְרוּ לֹא אֲנִי וְלֹא אֲנִי שֶׁלֹּחַ טוֹבָה לִיבְרֵאנִי וְיֵהֱיֶה פֶּאֶר שֶׁר
 נִבְנְתָה הַחֹמָה וְאֵעֲמִיד הַהִלְלוֹת וְיִבְקֹרְנוּ הַשְּׁעָרִים זֶה מִשְׁרָרִים
 דְּהַלְוִים וְנֶאֱמָר אֶת־חַנּוּנֵי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַכִּבְרִיהַ עַל־יְהוָה שֶׁלֹּם בְּיָמֵינוּ
 הוּא כִּי שֶׁאֵמַת וְיִלָּא אֶת־הָאֱלֹהִים מִרְבִּים וְיֵאמַר לָהֶם לֹא יִפְתְּחוּ
 שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם עַד־חֵם הַשָּׁמֶשׁ וְעַד־הֵם עֹמְדִים יִגְלוּ הַהִלְלוֹת וְאֵלֶּי
 וְהַעֲמִיד מִשְׁמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁכִּי יְרוּשָׁלַם אִישׁ בְּמִשְׁמָרוֹ וְאִישׁ נֹגֵד בֵּיתוֹ
 וְהַעֲמִיד רַחֲמֵי יָדַיִם וְגִדּוּלָה וְהָעַם מֵעַט פְּתוּכָה וְאֵין כְּתוּבָה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵי אֲלֹפִי וְאֶקְבָּעָה אֶת־הַחֲרִים וְאֶת־הַסְּגָנִים וְאֶת־הָעַם לְהַתִּיחֵשׁ
 וְאֶמְצָא סֶפֶר הַשִּׁחַשְׁתִּים הַעֲלִים פֶּאֶר שְׁנֵה וְאֶמְצָא פְּתוּכָה
 אֶלֶּה בְּנֵי־הַמַּיִנָה הַעֲלִים מִשְׁכַּן הַגּוֹלָה אֶשְׁרֵה גּוֹלָה נְכוֹדֵי נְעִיר מִלֶּךְ
 בְּכָל יְיָשׁוּב לִירוּשָׁלַם וְלִיהוּדָה אִישׁ לְעִירוֹ הַבָּאִים עִם־זֶלְכָל יִשְׂרָאֵל
 נַחֲמִיהַ עוֹד יֵה רַעֲמִיהַ נַחֲמִנִי מִרְבִּי פֶּלֶשׁ מִסְּפֵרַת פְּנֵי נַחֲוֹם בְּעֵלֶה
 מִסְּפֵר אֲנָשֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי פֶּרַע עֲשׂוּ אֲלֵפִים מֵאָה וְשִׁבְעִים וְשָׁנִים
 בְּנֵי שֶׁפְּטִיָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁבְעִים וְשָׁנִים בְּנֵי אֲדָח שְׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים
 וְשָׁנִים בְּנֵי פֶּחַח מֵאוֹת אַבְרָהָם יִשְׂרָאֵל וְשָׁנִים וְשִׁבְעִים מֵאוֹת
 שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּנֵי עֵילָם אֱלֹהֵי מֵאֹתִים חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעֵה : בְּנֵי
 קִלְוָה שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה : בְּנֵי זָפִי שְׁבַע מֵאוֹת אֲשָׁשִׁים
 בְּנֵי בְנוֹי שְׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשְׁמוֹנֶה : בְּנֵי בְבִי שְׁשׁ מֵאוֹת עָשָׂרִים
 וְשְׁמוֹנֶה : בְּנֵי עֹגֵד אֲלֵפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עָשָׂרִים וְשָׁנִים : בְּנֵי
 אֲדִינָקָם שְׁשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְשִׁבְעֵה : בְּנֵי עֲרִין שְׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים
 וְחֲמִשָּׁה : בְּנֵי אֲטָר לְחֻקֶּיהַ תְּשַׁעִים וְשְׁמוֹנֶה : בְּנֵי חָשָׁם שְׁלֹשׁ

בְּנֵי בְּנֵי אֲלֵפִים שְׁשִׁים וְשִׁבְעֵה

עלה בני דקון בני גזר בני שפטיה בני חגור בני זכרית בני צביים
בני אמון בלה נתנים ובני עבדי שלמה שלש מאות ששים ושנים
ואלה העולים מתל מלח אחר שא פרוב און ואמר ולא יכלו
לה ולא יכלו להגיד ביותבותם אזרעם אם מישראל הם ובני דליה
בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים ומקנה הנשים
בני חביה בני הקוש בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגרעדי
אשה ויקרא עליהם ואלה בקשו בתכם המת יחשים ולא נמצאו
ויגאלו מה הבנה ויאמר הטרשת אלהם אשר לא יכלו מקדש
הקדשים ער עמר הבהן לאורים ורגלים בלהקה לפאחד ארבע
רצוא אלפים שלש מאות וששים מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה
שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ואלהם משררים
ומשרדות מאתים וארבעים וחמשה גמלים ארבע מאות שלשים
וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים ומקצת
ראשי האבות נתנו למלאכה הטרשתא נתן לאויר זהב הרמנים
אלף מורקות חמשים פתנות כהנים שלשים וחמש מאות
ומראשי האבות נתנו לאויר המלאכה זהב הרמנים שתי רבות
וכסף מנים אלפים ומאתים ואשר נתנו שארית העם זהב הרמנים
שתי רצוא וכסף מנים אלפים ופתנות כהנים שלשים ושבעה וישבו
הכהנים והלויים והשערים והמשררים ומקנה עם והנתנים וכל
ישראל צעריהם ויגע החושבני בני בני ישראל לצעריהם
ויאסלו כלה עם פאיש אחד אלה רחוב אשר לפני שער המים
ויאמר לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר עשה יהוה

את ישראל ויביא עמו דעה כזו אתה מזה ללפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע ביום אחד להודיע השביעי ויקראנו לפני
הרחוב אשר לפני שער המים מזה המור עד מחצית היום נגד
האנשים והנשים והמבנים ואנו כלה עם פרה תורה:
ויעמד עזרא הסופר על מגדל עץ אשר על שוהבב ויעמד
אצלו מלתיה ושמע ועניה ואורייה דהלקיח ומעשיה עלימו
ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבהנה זכריה משלם:
ויפתח עזרא הסופר לעיני ברהעם כי מעלה עם היה
וכפתחו עמדו ברהעם ויכרך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויעלו
בלהעם אמן אמן במעל יהוה ויקרו וישתחוו ליהוה אפים ארצה:
וישועו וזנו ושוכיה ימין עלוב שבת הודיה מעשיה קליפא
עזריה יוזבד חנן פלאיה והלויים מבנים אתה עם לתורה והעם על
עמדם ויקראו בספר כתורת האלהים מפלש ושום שכל ויבינו
במקרא ויאמר נחמיה הוא החדש שתא ועזרא הכהן
הספר והלויים המבנים אתה עם לבלהעם היום קדוש הוא ליהוה
אלהיכם אלהיכם ואלהיכם כלו כי בנים העם פשמעם את דברי
התורה ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושאו ממתקים ושאו
מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לארצנו ואלהיכם עבדו כי הודת יהוה
היא מעוזכם והלויים מחשים לבלהעם לאמר הלו כי היום קדוש
ואלהיכם וידלו ברהעם לאכל ולשתות ולעשות
שמחה גדולה כיהינו בדיברים אשר הודיעו להם וביום השני
נאספו ראשי האבות לבלהעם הנהנים והלויים אלהי עזרא הספר

וְלֹא שֶׁכִּיל אֶת דְּבַר הַתּוֹרָה וְיִמְעָאוּ כְּלֹב כְּתוּרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה כִּי
מִשֶּׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּלֹב כְּתוּרָה כְּחַדֵּשׁ הַעֲבִינִי וְאֲשֶׁר
יִשְׁמִיעוּ וְיִעֲבִילוּ קוֹל צְעָדֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צֵאוּ הָרָה וְהִבִּיאוּ
עֲלֵיכֶם וְעֲלֵי עַם שְׂמֹן וְעֲלֵי הָרֵם וְעֲלֵי תַמְרִים וְעֲלֵי עֵץ עֲבֹת לַעֲשׂוֹת
כְּלֹב כְּלֹב וְיִצְאוּ הָעָם וְיִבְיֹאוּ וְיַעֲשׂוּ לָהֶם כְּלֹב אִישׁ עַל גִּזְלוֹ וּבְחֵצוֹתָם
וּבְחֵצוֹת כִּי תֵּהֱיוּ אֱלֹהִים וּבְרַחוּב שַׁעַר הַמַּיִם וּבְרַחוּב שַׁעַר אֲפְרַיִם
וְיַעֲשׂוּ כְּלֹב הַלְשָׁנִים מִן הַעֲבִינִי יֵשְׁבוּ כְּלֹב כִּי לֹא עָשׂוּ
מִיָּמַי יֵשׁוּ עַבְדֵּי כֹן כֹּן יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה הָיָה שֶׁמַּחֲה גְדוּלָה
מֵאֲדָר וְיִקְרָא כְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים יוֹם כִּיּוֹם מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד
הַיּוֹם הָאַחֲרֹן וְיַעֲשׂוּ חֹג שִׁבְעַת יָמִים וּכְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֵצְרַת כַּמֶּשֶׁפֶט
וּכְיוֹם עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה נִאֲסַף בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצִוּוֹם
וּבְשִׁקִּים וְאַדְמָה עֲלֵיהֶם וְיִבְדְּלוּ זָרַע יִשְׂרָאֵל מִכָּל כֹּהֵן נִכְרָד וְיַעֲמִדוּ
וְיִתְּנוּ עַל חֲטָאֵתֵיהֶם וְעוֹנוֹת אֲבֹתֵיהֶם וְיִקְוּמוּ עַל עֲמָדָם וְיִקְרָאוּ
בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם רַב־עֵינֵי הַיּוֹם וּרְבִיעֵי תַמְרוּדִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּקָּם עַל מַעֲלָה הַלְוִיִּם יֵשׁוּ עוֹבְדֵי קְדָמָא
שְׁכֵנֵיהֶם בְּנֵי שֹׁרֵבִיָּה בְּנֵי בְנֵי וַיִּמְעָקוּ בְּקוֹל גְּדוּלָה אֱלֹהֵיהֶם
וְיִאֲמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּ עַד וְקָדְמֵי אֵל בְּנֵי הַשְּׁכֵנֵי שֹׁרֵבִיָּה הוֹדִיָּה
שְׁכֵנֵי כְּתוּרָה קוֹמוּ בְּרַחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם
וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֵךְ וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה אֲתָהּ הוּא יְהוָה
לְכַבֵּד אֶת עֲשֵׂי־תֵּהֱיוּ שְׁמֵי שְׁמֵי הַשְּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת כָּל אֲשֶׁר
הַשְּׁמַיִם לְךָ נוֹשְׁתֵּי חַיִּים וְאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאֲבוֹתָם

חֲתָר
3

והוצאתו מאור פשחים ושמחת שמש אברהם ונמצאת את לבבו נאמן
לפניך וזרות עמו הגדלת לתת את ארץ הכנעני החתה אמר והפוחי
זה יבוס והגרנשי לתת לזרעו והתקם את כבודי כי עדיקאתה ונתת
את עני אבותינו כמצרים זאת עקתם שמעת עליהם סוף: ונתת
את ומפתים בפרעה ובבל עבדיו ובבל עם ארצו כי ידעת כי הזינו
עליהם ונתעשרך שם פהים הנה: והים פקעת לפניהם ויעברו בתוך
הים כי בשה זאת רדפיהם השלכת במצולת כמואכן במים עמים:
ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך
אשר ילכו בה: ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ונתת להם
משפטים ישרים ותורת אמית חקים ומצוות טובים זאת שפטת קדשך
הודעת להם ומצוות חקים ותורה צוית להם כי משה עבדך:
והם משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם
ותאמר להם לכו אל רשת אתה ארץ אשר נשאת את ידך לתת להם:
והם זאבות ינו הויה וקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך:
וימאנו לשמע ולא זכרו את נטל אתך אשר עשית עמהם וקשו
את ערפם ונתנו ראש לשו בלעברותם במרים זאת הלאה סליחות
חנן ורחום ארך אפים ורחם ואלא עזבתם: אף פיעשו להם עגל
מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר הערך ממצרים ויעשו נאצות גדולות
זאתה כרחמך הרבים לא עזבתם כמדבר את עמוד הענן לאסר
מעליהם צומם להנחום כהדרך זאת עמוד האש כלה להאיר
להם זאת הדרך אשר ילכו בה: והדרך הטובה נתת לה שפילם
ומנך לא מנעת מפניהם ומנין נתת להם נאמן: יתדעים שנה

מימיו מלכו אשר עד היום הזה : ואתה צדיק על כל הבא
 עליו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו ; ואת מלכנו שרינו כהנינו
 ואבותינו לא עשו תולדותיו ולא הקשיבו אל מצותיו ולעדותיו
 אשר העדת בהם : והם במלכותם ובטובך חרב אשר נתתה
 להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתתה לפניהם ולא עבדוך
 ולא שבו ממעלליהם הרעים : הנה אנחנו היום עבדים והארץ
 אשר נתתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו
 עבדים עליה : ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו
 בחטאתינו ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כלצונם ובצלה גדולה
 אנחנו : ובכל זאת אנחנו כדתים אמה וכתבים ועל החתום שרינו
 ולוינו כהנינו : ועל החתומים נחמיה התרשם בן חכליה
 וצדקיה : שדיה עזריה ילמיה : (דניאל) פחשור אמדיה מלכיה :
 חטוש שבניה מלון : חרים מרמות עובדיה : דניאל גנתון בדון :
 משלם אביה מימתן : מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים :
 והלויים וישוע בן אשניה בני מצני חנוד קדמיהל : ואחיהם
 שבניה הזריה קליטה פלמיה חנג : מיכה לחובח שבניה : זכור
 שרביה שכניה : הזריה בני בעני : לאשי העם פדעש פחת מואב
 עילם זתוא בני : בני עזגר בני : ארניה בני עדין : אטוד חזקיה
 עזור : הזריה חטום בני : חריף ענתות נצני : מגפיעש משלם
 חזיר : משיצאל צדוק ידוע : פלטיה חנג עניה : הושע חניה חטוב :
 הלוחש פלחא שובק : לחום חשבנא מעשיה : ואחיה חנג ענג : מלון
 חרים בענא : ושאר העם הכהנים הלויים השערים המשללים
 הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אלתולת האלהים נשיהם

בניהם

בניהם ובנתיהם כל יודע מביק ; מחזיקים על אחיהם ארזיהם
ובאים באלה ובשבועה ללכת בתוצת האלהים אשר נתנה ביד ה'
מושה עבד האלהים ולשמר ולעשות את כל מצות יהוה ארזינו ומשפטיו
וחקיו ; ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם לא נקח לבנינו ;
ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שצר ביום השבת למכור לונקח
מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד ;
והעמדינו עלינו מצות לתת עלינו שלישות השקל בשנה לעבדת
בית אלהינו ; ללחם המעדכת ומנחת התמיד ולעלת התמיד ה'
השבתות החדשים למעדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל
וכל מלאכת בית אלהינו ; והגדלות הפלג על קדש
העצים הכהנים והלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו
לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב
בתורה ; ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרו כל עץ שנה
בשנה לבית יהוה ; ואת בכורות בנינו ובהמותינו ככתוב בתורה
ואת בכורי בקרנו וצאננו להביא לבית אלהינו ולכהנים המשדתיים
בבית אלהינו ; ואת ראשית עדיסותימי ותדומתינו
ופרו כל עץ תיכוש ויצהר נביא לכהנים אל לשבות בית אלהינו
ומעשר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל עדי ה'
עבדתינו ; והיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים ה'
והלויים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות
לבית האוצר ; כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי
את תדומת הדגן התיכוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים
המשדתיים והשעדים והמשדלים לא נעזב את

לוי
5

ומתנה בן מיכה בן זכריה בן אסף ראש התורה יהודה לתפלה
 ובקבוקיה מאת ה' ועבד אפן שמוע בן גדל בן ד' יתן בלה לויס פני
 הקדש מאתים שמנים וארבעה נהשוערים עקוב
 טלמון ואהיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים ושאר ישראל
 ואתה נים הלוים בבל אע"ה הלויה איש בנחלתו
 והנתנים ישבים בעמל וצדא את שפא עתה נתנים ופקיד
 הלוים בלוי שרם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא מביני
 אסף המשרדים לנגד מלאכת בית האלהים כי מצות המלך עליהם
 ואמנה על המשרדים דבריום ביומוי אפתי יה בן מעשי זבאל מביני
 זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם ואלה הערים בשם האם מביני
 יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובריבן ובנתיה ובקבוצא
 זחעריה ובישוע ובמולדה ובבית פלט ובחצר שועל ובבאר
 שבע ובנתיה ובצקלג ובמכונה ובנתיה ובנין רמון ובצרעה
 ובירמות זנח ערלם זחעריהם לביש ושדתייה עזקה ובנתיה ויחנו
 מבאר שבע עד גיא הנם ובני בנימון מגבע מכמש ועיה ובית
 אל ובנתיה ענתות נב ענניה חצור רמה נתנים חדיד עבדים נבילט
 לרזאנו גיא החרשים ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימון
 ואלה הכהנים הלוים אשר עלו עם זרבל בן שאלה אל שוע
 שגיה ירמיה עזרא אמריה מלון חפוש שבעיה רחום מרמות עזרא
 גנתוי אביה מימין מעדיה בלגה שמעיה ויוי ריב ידעיה וסלוי עמוק
 חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואתיהם בימי ישוע
 הלוים ישוע בני קדמאל שרביה יהודה מתניה עתה ידעיה

שדח
5

ואהיו: וזקפקיה דענו אה יהם לנגדם למשמחות: דשוע הוליד
את יויקים ויוקים הוליד את אלישיב ואלשיב את יודע ויודע
הוליד את יונתן וינתן הוליד את ידוע: וכימי יויקים היו כהנים
ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: לעזרא משלם לאמריה
הוחנן: למלוכי: יונתן לשכניה יוסף: להרם עדנא למריות חלקי:
לעזרא זכריה לנתן משלם: לאביה זכריה למנימין למועד יה פלטי:
לכלנה שמוע לשמעיה יהונתן: וליזריב מתני לידעיה עזריאל:
חלי לעמוק עזריאל חלקיה חשביה לידעיה נתנאל:

אלעז
א
למלוכי
א
א

הלוים כימי אלישיב יודע ויוחנן וידוע כתיובים ראשי אבות הנכנים
על מלכות דריוש הפרסי: בני לוי ראשי האבות כתיובים על ספר
דברי הימים ועד ימיו חנן כן אלישיב וראשי הלוים חשביה
שרביה וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במעלות
דויד איש האלהים משמר לעמת משמרו מתניה וזקפקיה
עבדיה משלם שלמון עלקוב שמרים שיערים משמר באלס פי
השערים: אלה כימי יויקים כן ישוע כן יודע ויודע ויחנן ויחנן
הפחה ועזרא הכהן הסופר: ובהנופת חומת ירושלים
בקשו את הלוים מכל מקומתם להביאם לירושלים לעשות
חנפה ושמחה נבות ורות ובשיר מצלתיים נבליים זככ נרות
ויאספו בני המשדרים ומן הכפר סביבות ירושלים ומן הערי
נטופתי ומפית הגלגל ומשדות גבע ועזמות פיהערים בנו
להם המשדרים סביבות ירושלים: ויטהרו הפהנים והלוים
ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה: ואעלה את שרי

יהודה מעל להומה ואעמידה שתי הרים ואלה הרים
מעל להומה לשער האשפות ודרך אחריהם הושעיה זרעי
שירי יהודה ועזריה עזרא ומשלים יהודה ובנימן ושמעיה
ירמיה ומצני הכהנים פח עצרות זכריה פון נתן בן שמעיה בן
מתנה פון מיכיה בן פור פון אסא ואם ששמעיה ועזראל מרלי
גללי מלי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר הוד איש האלהים ועזרא
הספר לפניהם ועל שער העין ונגהם עליו על מעלות עיר הוד
ועד שער המים מורח והתורה השנית שהלכת למואל דאני
אחריה רחעי העם מעל להומה מעל למגדל התנורים ועד
ההומה הרחה ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל
שער ההנים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו
בשער המטרה ואת עמדה שתי התרות בבית האלהים ואני אחי
הסגנים עמי והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אלי ועני
זכריה חנניה פח עצרות ומעשיה ושמעיה וארבעה וענו והוחן
ומלכיה ועילם ועוד ועשמינו המשררים וירחיה הפקיד ויזבח
ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו פי האלהים שמחם שמחה
גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת יח שרם מרחוק
ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשבות לאוצרות לתרומות
לראשית ולמעשרות לבנוס כהם לשירי הערים מנאות התורה
לכהנים וזללים פי שמחת יהודה על הכהנים ועל הזללים העמדים
וישמחו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשירים והשערים
במצות הוד שלמה בנו פי בימי הוד ואסא מקדם ראש המשירים

ל

ראש
?

ושיבתה לה והודות לאלהים
וכל ישיבתא לבימי זרובבל ובימי
נחמיה נתנים מנחות המעשרים והשערים דברי יום כיומן ומקדשים
להלויים והלויים מקדשים לבני אהרן
כיום הזה הוא נקרא פספס
משה פאזנה עם תמצא כתוב פוא אשר לא יבא עמני ומואבי בקהל
האלהים עד עולם כי לא קדמו את בני ישראל לבלחם וכלים אשר
עליו את כל עם לקלו ועבדו וכל ישיבתא לבימי זרובבל ובימי
אהתורה ויבדילו כל ערב מישראל וכל בני משה אלישיב הכהן נתון
בלשפת בית אלהינו קרוב לטוביה ויעשה לו לשפה גדולה ועם
היו לפנים נותנים את המנחה הלבונה והפרים מעשר הקטן התיקוש
והיעהר מעות הלויים והמעשרים והשערים ותלו מת הכהנים
ובכרזה לא הייתי בירושלם כישנת שלשים ושתים לארבע שנים
מלך צבול באתי אלהי מלך ולקח ימים נשאלתי מן המלך ויאבוא
לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשותו
נשפה צהרי בית האלהים ויבנה מאד ואשליכה את כל צבול
בית טוביה החוץ מקהל שפה ויאמרה ויטלו הולשנות ואשפה
שם פלי בית האלהים את המנחה הלבונה ויאדעה פי מנות הלויים
לאנתנה ויבראו איש לשדהו הלויים והמעשרים עשי המלאכה
ואריכה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ומקבצים
ואעמידם על עמדם וכל הודיה הביאו מעשר הקטן והתירוש
והיעהר לאוצרות ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וערוק
הסופר ופדיה מן הלויים ועל ידם חנן בן צפור בן מתתיה פינאמנים
נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם
זכרה לאלהי עול

זאת ואלתמה חסדי אשר עשית כבית אלהי וכן שמרתי
במים ההמה ראיתי כיהודה הרבים גתות בשבת ומביאים העדמות
ועמסים עליה חמייס ואקתיין ענבים ותאנים וכל משא ומכבאים
ירושלם כיום השבת ואעיד כיום מכרם עיד וזה ערים ישובה
מביאים דאג וכל מהר ומכרים בשבת לבני יהודה וכל יושלם
ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הרבה הזה אשר אתם
עשים ומחלים אתום השבת הלאכה עשו אבותכם ויבא
אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועלה עיר הזאת ואתם מוסיפים
חרון עלי ישראל להלל את השבת ויהי כאשר עללו שערי
ירושלם לפני השבת ואמרה דיסגרו הדלתות ואמרה אשר
לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדות עליה שערים לא
יבא מעמ כיום השבת ויגלנו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ
לירושלם פעם ושתים ואעידה להם ואמרה להם מה יוע אתם
לנים נגד החומה אם תשנו יד אשר כלם מן העתה היא לאבא
בשבת ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים
השערים לקדש אתום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה
עלי כרב חסדך גם כמים ההם ראיתי את היהודים הושלבו נשים
אשר דריות עמניות מאביות ובניהם חצי מדבר אשר דריות ואינם
עמכרים לדבר יהודית וכל שון עם זעם ואריבעמם ואקללם
ואלה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם פאלהים אם תתנו
כנתים לבניהם ואם תשאו מבנותיהם לבניכם זלכם הלא
על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנוים הרבים לא היה מלך

והיה שם להם ומשוכב רמלך דיו שהבן אמציה דיואל דיואל
יו שבה פק שריה עשיאל דאל יעני דיעקבה וישוחיה דעש יה
דעדיאל וישמיאל ובניה דזיזא פק שפני פקאלון פקדיה פקש מרי
פקשמעיה אלה הפאים בשמות נשיאים כמשפחותם ובית אבותיהם
פרעו דלוב דילכו למבוא גר ער למזרח הגיא לפקש מרעה
לעאנם דימצאו מרעה שמן וטוב דהארץ רחבת ידים ושקטת
ושלוח פי מוחם הישבים שם לפנים דיבאו אלה הכתובים בשמות
פימי יחזקיהו מלך יהודה ויבאו את אלהיהם ואת מעונים אשר
נמצאו שמה ויחרימום ער היום הזה וישבו תחתיהם פימרעה
לעאנכ שם ומהם מזבני שמעון הלכו להרשעיר אנשים
חמש מאות ופרטיה ונעריה ורפייה דעזיאל פני ישעי בראשם
דיבאו את שארית הפרטה לעמלק וישבו שם ער היום הזה
ובני ראובן ככור ישאל פיהוא הככור ובהללו יעזרי
אביו נתנה כפרתו לבני יוסף פק שדאלה לא להתיחש לכפרה
פי יהודה גבר באחי ולנניר ממנו והכפרה ליוסף בני ראובן
ככור ישדאל חנוך ופלאו חערון וברמי יפני יואל שמעיה בנו
גוג בנו שמעי בנו מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו אשר הגלה תלגת
פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובן דאחי למשפחתו ברהתיחש
לתולדתם הראש יעניאל וזכריהו ובלע פקעוז פקשמעון ואל
הוא יושב פערוער דערנכו ובעל מעון דלמזרח ישבער
לבוא מדבריה למנהיגה פרת פי מקניהם רבו פארץ גלעד ובימי
שאור עשו מלחמה עסה הגראים ויפלו בידם וישבו בראיהם

על כל פני מלך הגלעד : וכן נגד הגרים : שכל פניו ופניו
עוד סלכה : ואלה ראש השנים המשנה : ויש פניו כפניו :
הוא היה לבית אבותיהם מי כאלו ומשרים ושבט דודי ופניו ופניו
ועבר שבטה : אלה בני אביהם : בן אחי בן אחי בן אחי
בן מיכאל בן עשי בן אחי בן אחי בן אחי בן אחי בן אחי
לבית אבותם : ויש פניו בן גלעד בן עשן ובנותיה ובכל מגדשי עשן
עלה וצאונתם : כלם התחשו כימי יותם מלך יהודה ובימי
ירבעם מלך ישראל : בני ראובן וגדי וחסעיה שבט מנשה
מזבני חיל אנשים נשאו מן אחרב ודדני קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות ושישים יצאי צלא ויעשו
מלחמה עם הגריאים ויטור ונפיש ונודבי ויעמרו עליהם ונתנו
בידם הגריאים וכל שעמיהם כילאליים ועקו במלחמה
ונעתור להם כי כפאחזו : וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף
וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה
אלף ופיהלים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו
תחתיהם עד הגולה : ובני חסעיה שבט מנשה ישבו בארץ
מבשן עד צער חרמון ושניר והר חרמון המה רבו : ואלה
ראשי בית אבותם דעמר וישעי זאליאל ועזריאל וירמיה
דהוריה ויהויאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים
לבית אבותם : דימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אלהי עמי
הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם : ויער אלהי ישראל
את דוח פול מלך אשור ואת דוח תלגת פול נאמר מלך אשור

וְעַתָּה לֹא־תִבְכּוּ וְלֹא־תִלְוּן שִׁכְבֹּת מִנְשֵׂהָ דִּי בִי אִם לִהְיוֹת וְהַבּוֹר וְהָרָא
 וְנִהְרֵי גִּזְוִן עֵדֵי הַיָּם הַגָּדוֹל בְּנֵי לֵוִי גִּדְשׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי וּבְנֵי קָהָת עֲמֹרָם
 יִעָהֵר וְהַכְּרוֹן וְעֵזְרָאֵל וּבְנֵי עֲמֹרָם אֶהְרֹן וּמִשֵּׁה וּמֵרָרִי וּבְנֵי אֶהְרֹן
 נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאַתָּמָרִי אֶלְעָזָר הַחֹלִיד אֶת־פִּינְחָס פִּינְחָס
 הַחֹלִיד אֶת־בְּנֵי־שׁוֹעַ וְאַבְיֵשׁוֹעַ הַחֹלִיד אֶת־בְּנֵי־וֹבְדֵי הַחֹלִיד אֶת־עֲזִי
 וְעֲזִי הַחֹלִיד אֶת־פַּרְחֵיהָ וְזֶרַח־יֵהָ הַחֹלִיד אֶת־מֵרִי וְזֶרַח־יֵהָ הַחֹלִיד
 אֶת־אֶמְרֵיהָ וְאַמְרֵי־יֵהָ הַחֹלִיד אֶת־אֲחֵי־טוֹב וְאַחֵי־טוֹב הַחֹלִיד אֶת־עֲרוֹק
 וְעֲרוֹק הַחֹלִיד אֶת־אֲחֵי־מַעֲשֵׂי וְאַחֵי־מַעֲשֵׂי הַחֹלִיד אֶת־עֲזֹרֵי־יֵהָ וְעֲזֹרֵי־יֵהָ
 הַחֹלִיד אֶת־יֹחָזֵקִי וְיֹחָזֵקִי הַחֹלִיד אֶת־עֲזֹרֵי־יֵהָ הוּא אֲשֶׁר פָּתַח פְּרִי־אֲשֶׁר
 בָּנָה שְׁלֹמֹה בְּיַד־שְׁלֹמֹה דִּי־לֹא עֲזָרֵיהָ אֶת־אֶמְרֵיהָ וְאַמְרֵי־יֵהָ
 הַחֹלִיד אֶת־אֲחֵי־טוֹב וְאַחֵי־טוֹב הַחֹלִיד אֶת־עֲרוֹק וְעֲרוֹק הַחֹלִיד אֶת־
 שְׁלֹמֹה וְשְׁלֹמֹה הַחֹלִיד אֶת־חֲלִיקֵיהָ וְחֲלִיקֵיהָ הַחֹלִיד אֶת־עֲזָרֵיהָ
 וְעֲזָרֵיהָ הַחֹלִיד אֶת־עֲשָׂרֵיהָ וְעֲשָׂרֵיהָ הַחֹלִיד אֶת־הוֹעֲזֵקִי וְיֹחָזֵקִי
 הַלֵּךְ בְּהַגְלוֹת־יְהוָה אֶת־יְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם בְּיַד נָבֻכַדְנֶצַּר
 בְּנֵי־לֵוִי גִּדְשׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי וְזֶרַח־יֵהָ שְׁמוֹת־בְּנֵי־רִשׁוֹם לְבָנֵי־אֲשֶׁמְעִי
 וּבְנֵי קָהָת עֲמֹרָם דִּיעָהֵר וְהַכְּרוֹן וְעֵזְרָאֵל בְּנֵי־מֵרָרִי מַחֲלִי וּמִשֵּׁי
 זֶרַח־יֵהָ מִשְׁפַּחַת־הַלֵּוִי לְאַבְנֵי־הַיָּם לְגִדְשׁוֹם לְבָנֵי־בָנוּ יֵהָת־בָּנוּ וְזֶמֶה
 בָּנוּ יֵהָת־בָּנוּ עֲרוֹב־בָּנוּ זֶרַח־בָּנוּ יֵהָת־בָּנוּ בְּנֵי קָהָת עֲמֵי־בָנוּ
 קָרַח־בָּנוּ אֶסִיר־בָּנוּ אֶלְקָנָה־בָּנוּ וְאַבְיֵשׁוֹעַ־בָּנוּ וְאַסִיר־בָּנוּ יֵהָת־בָּנוּ
 זְאוּרִי־אֶל־בָּנוּ עֲזִי־בָנוּ וְשֶׁאוֹל־בָּנוּ וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמֵי־אֶת־יְמֹת
 אֶלְקָנָה־בָּנוּ אֶלְקָנָה עֲזֵי־בָנוּ וְזֶרַח־בָּנוּ אֶלְקָנָה־בָּנוּ יֵהָת־בָּנוּ אֶלְקָנָה
 בָּנוּ וּבְנֵי שְׁמוּאֵל הַכֹּהֵן וְשֵׁנִי זֶרַח־יֵהָ בְּנֵי־מֵרָרִי מַחֲלִי לְבָנֵי

בְּנֵי
 קָהָת

בְּנֵי שֹׁמֵרֵי בְּרִיתְךָ יְיָ שִׁמְעוּ בְּנֵי שֹׁמֵרֵי בְּרִיתְךָ יְיָ
אֲשֶׁר הִעֲמִידוּ עִמָּךְ יְיָ וְעָלְתָה גְּבוּרַתְךָ אֲחֵינוּ יְיָ
מִשְׁרָתֵינוּ לְבָנוּ מִשְׁבָּחְךָ הַלְלוּ עַד עוֹלָמֵי שְׁלָמָה אֱלֹהֵי
בֵּית יִשְׂרָאֵל פִּילֹשִׁים יִעֲמִידוּ וְעַמְּשֵׁשׁ עָלְעֲבָדֶיךָ וְאֵלֹהֵי
הַעֲמֻדִים וּבְנֵי הַיָּם מִבְּנֵי הַקָּהֳלֵי יִמְלֹךְ מִשְׁוֹרָר בְּקִי וְאֵל לִבְשֵׁמוֹת
בְּקִי אֶלְקָנָה בְּקִי רַחֵם בְּקִי אֱלֹהֵי אֵל בְּקִי יִצְחָק בְּקִי אֶלְקָנָה בְּקִי רַחֵם
בְּקִי עַמְּשֵׁי בְּקִי אֶלְקָנָה בְּקִי וְאֵל בְּקִי עֲדָרָה בְּקִי צְפֻנָה בְּקִי רַחֵם אֲמֹר
בְּקִי צְבִי אֶלְקָנָה בְּקִי רַחֵם בְּקִי יִצְחָק בְּקִי אֱלֹהֵי שְׂרָאֵל וְאֵלֵינוּ
אֵסֶף הַעֲמִיד עַל־מִינֵנוּ אֵסֶף בְּקִי בְּרִיתְךָ בְּקִי שִׁמְעוּ אֵלֵינוּ בְּקִי יִצְחָק
בְּעֵשִׂיָה בְּקִי מִלְכֵיָה בְּקִי אֲתָנִי בְּקִי רַחֵם בְּקִי עֲדָרָה בְּקִי אֵתָן בְּקִי מִהַ בְּקִי
שִׁמְעֵי בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם
אֵתָן בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם
בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם בְּקִי רַחֵם
הַלֹּיִם נְתוּנִים לְבָנֵי עַבְדֶּיךָ מִשְׁבָּח בְּיַת הָאֱלֹהִים וְאֵת הַרְוֹנוֹ
מִקְטִידִים עַל מִזְבַּח הָעוֹלָה וְעַל מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת לְכָל מִלְאכֵי
קָדְשׁ הַקְּדוֹשִׁים וְלִכְפֹּר עַל־שְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָ מִשֶּׁה עֲבָד
הָאֱלֹהִים וְאֵלֹהֵי בְּנֵי אֲהֲרֹן אֶלְעָזָר בְּנֵי פִינְחָס בְּנֵי אֲבִישׁוּעַ בְּנֵי
בָּלִי בְנֵי עֹזִי בְנֵי חֲרָחִיב בְּנֵי מֵרִיּוֹת בְּנֵי אֲמֹרָה בְּנֵי אַחִיטּוֹב בְּנֵי
צִדִּיק בְּנֵי אַחִי מִעֵץ בְּנֵי וְאֵלֹהֵי מֹשֶׁה בְּנֵי לֵוִי רַחֵם בְּנֵי הַלֵּוִים
לְבָנֵי אֲהֲרֹן לְמִשְׁפַּחַת הַקָּהֳלֵי כִּי לָהֶם הָיָה הַגִּדּוּל וְיִתְּנוּ לָהֶם אֶת
הַכֹּרֶן בְּמִדְּעַן יְהוָה וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהָ סִבְבֹתֶיהָ וְאֶת־שְׂדֵה הָעֵינִי
וְאֶת־חֲצֵרֶיהָ נְתַנוּ לְכָל־בְּקִי פִנְהָ וְלְבָנֵי אֲהֲרֹן נְתַנוּ אֶת־עֵי הַמִּקְדָּשׁ

צו

אֶת־בְּרוֹן־וְאֶת־לִבְנֵי־דָאֵת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־יְהוֹנָתָן־בֶּן־אֶשְׁמֹנֶעַ וְאֶת־
מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־חִילִי וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ אֶת־בְּרוֹן־וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־עֵשֶׁן
וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־כִּפִּית־שִׁמְשׁוֹ וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־מִפְּאֵה־בְּנֵי־מִן
אֶת־גִּבְעֵי וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־עֲלֵמָת וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־
מִגְרֵשׁיָהּ כָּל־עֲרֵיָהֶם שֶׁל־עֲשֵׂרָה עִיר כַּמִּשְׁפָּחֹתֵיהֶם וְלִבְנֵי־
קָהָת הַנְּזֻתִים מִמִּשְׁפַּחַת־הַמִּפְּאֵה מִמִּשְׁפַּחַת־מִפְּאֵה חֲצִי־מִנְשֵׂה בְּגוֹרָל
עָרִים עֵשֶׂר וְלִבְנֵי־גֵרָשׁוֹם לְמִשְׁפַּחַתָּם מִמִּפְּאֵה יֵשׁוּבָר וְאֶת־מִפְּאֵה
אֲשֻׁר וְאֶת־מִפְּאֵה נַפְתְּלִי וְאֶת־מִפְּאֵה מִנְשֵׂה כַּפְּשֵׁן עָרִים שֶׁל־עֲשֵׂרָה וְ
לִבְנֵי־מִדְיָן לְמִשְׁפַּחַתָּם מִמִּפְּאֵה דְאוּבֵן וְאֶת־מִפְּאֵה־גָד וְאֶת־מִפְּאֵה
זְבֻלֹן בְּגוֹרָל עָרִים שְׁתַּיִם עֲשֵׂרָה וְיִתְּנוּ בְנֵי־שִׂרְיָה לְלוּיִם אֶת־
הָעָרִים וְאֶת־מִגְרֵשֵׁיהֶם וְיִתְּנוּ בְּגוֹרָל מִמִּפְּאֵה בְּנֵי־הוֹדָה וְאֶת־מִפְּאֵה
בְּנֵי־שִׁמְעוֹן וְאֶת־מִפְּאֵה בְּנֵי־מִן אֶת־הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־יִקְרָאוּ
אֶתְהֶם בְּשֵׁמוֹת וְאֶת־מִשְׁפַּחַת־בְּנֵי־קָהָת וְיִהְיֶינָה עָרֵי גְבוּלָם מִמִּפְּאֵה
אֶפְרַיִם וְיִתְּנוּ לָהֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת־שֵׁשׁ כֶּסֶם וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ כִּדְבַר
אֲמִרָיִם וְאֶת־גֹּזֵר וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ אֶת־אֵילֹן וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־גֵּרָשׁוֹם
רָמוֹן וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־מִשְׁפַּחַת־מִפְּאֵה מִנְשֵׂה אֶת־עֲנָר וְאֶת־
מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־כָּל־עַם וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ לְמִשְׁפַּחַת־לִבְנֵי־קָהָת הַנְּזֻתִים
לִבְנֵי־גֵרָשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת־מִפְּאֵה חֲצִי־מִנְשֵׂה אֶת־גֹּזֵל כַּפְּשֵׁן
וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־עֲשֵׂרֹת וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־מִפְּאֵה יֵשׁוּבָר
אֶת־קָדֵשׁ וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ אֶת־כִּבְרֹת וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־לֵאמֹת
וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־עֲנָם וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־מִפְּאֵה אֲשֻׁר אֶת־מִשְׁפַּחַת
וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־עֲבֹדָן וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ וְאֶת־חֲנֹקֶה וְאֶת־מִגְרֵשׁיָהּ

ואתה חבבתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
לבני מרדכי ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
תבור ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
ראובן אתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
אתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
השבוך ואתה נביתתי ואתה נביתתי ואתה נביתתי
תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה וזני תולע עני ודפנה וריאל
דיחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע נבורי חיל
לתולדתם מספרם בימי דוד עשרים ושנים אלף אנשים מאות
וזני עני יזרחיה וזני יזרחיה מיכאל ועזריה דואל ישיה
חמשה ראשים פלם ועליהם לתולדתם לבית אבותם גורדי
עבא מלחמה שלשים וששה אלף פיהרבו נשים וזנים ואתחיהם
לכל משפחות ישיש כר נבורי חילים שמונים ושבעה אלף
התיחשם לכל בנימן ברע אבנר וייעאל שלשם וזני
כלעא עפן ועני יזרחיה וזני יזרחיה חמשה ראשי בית
אבות נבורי חילים התיחשם עשרים ושנים אלף ושלושים
וארבעה וזני כר זמירה דיעש זמירה זמירה זמירה זמירה
וירמות זמירה זמירה זמירה זמירה זמירה זמירה זמירה
לתולדתם ראשי בית אבותם נבורי חיל עשרים אלף ומאתים
וזני ייעאל כלהן וזני כלהן יעיש וזני כלהן וזני כלהן

ישוב
7

יעיש
7

הַשְּׁלֹנִי עֵשִׂי הַחֲכָמִים וְכִנּוּי אֶמְקַבְּלֵנִי זָרָה יְעוּאֵל אֲחֵי אֲנִי שִׁמְשֹׁנִים
וְתַשְׁעִים אֶמְקַבְּלֵנִי בְּנִימָן כִּלְאוֹת כִּסְלִי בְּכֹחַ הַדָּוָה אֵל בְּכֹחַ הַסִּבְיָה
וְיִבְנֶה בְּכֹחֵם זֵאֵלָה בְּכֹחֵי שִׁמְשֹׁנִים אֲמַשְׁרֵם בְּכֹחַ שִׁבְטֵי הַכֹּהֵן
דְּעוּאֵל בְּכֹחַ בְּנֵיהֶם וְאֲחֵיהֶם לְהוֹדִיָּתָם שֶׁעַמְּמָאוֹת וְאֲמַשְׁרֵם אֲשֵׁרָה
כִּלְאוֹת אֲנִשִׁים רֵאשִׁי אֲבוֹת לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם אֶמְקַבְּלֵנִים
יִדְעִיה וְיִהְיֶיךָ וְיִכִּין וְעִזְרִיה בְּחֹלְקֶיהָ בְּכֹחַ מַשְׁלָם בְּכֹחַ עֲדוּק בְּכֹחַ
מִרְיוֹת בְּכֹחַ אֲחִי טוֹב נְגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים וְעִזְרִיה בְּכֹחֵם בְּכֹחַ שְׁחֹר
בְּכֹחַ לְפִיָּה וְכֹחֵי בְּכֹחַ עֲדוּיָאֵל בְּכֹחַ הַזָּרָה בְּכֹחַ שְׁלָם בְּכֹחַ מַשְׁלָמִית
בְּכֹחַ אֲמַר וְאֲחֵיהֶם רֵאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם אֲלֵה וְשֶׁבַע מֵאוֹת אֲשֵׁרִים
גְּבוּרֵי הָאֱלֹהִים מְלֵאכֵת עֲבָדֵת בֵּית הָאֱלֹהִים וְמִקְהָלֵי שְׂמֵעִיה
בְּכֹחַ שׁוֹב בְּכֹחַ עֲזָרֵיָם בְּכֹחַ שְׂבִיָּה מִקְבְּנֵי מִרְיָה וְכֹחַ בְּכֹחַ אֲרֵשׁ
וְגִלְלֵה וְכֹחַ בְּכֹחַ מִיכָאֵל בְּכֹחַ זְכוּרֵי בְּכֹחַ אֲסָף וְעִזְרִיה בְּכֹחַ שְׂמֵעִיה
בְּכֹחַ לְבָרְיָה וְכֹחַ זָרָה בְּכֹחַ אֲסָף בְּכֹחַ אֲלֵהָנָה הַיּוֹשֵׁב בְּכֹחַ עֲדוּרֵי
נְטוּפָתֵי וְהַשְׁעָרִים שְׁלֹום וְעֵלְיוֹב וְכֹחַ לְמִן וְאֲחֵי מִן וְאֲחֵיהֶם
שְׁלֹום הָרֵאשִׁי וְעִזְרֵיהֶם כְּשֶׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָה הַמֶּלֶךְ הַשְׁעָרִים
לְמַחְזוֹת בְּנֵי לֵוִי וְשְׁלֹום בְּכֹחַ קוֹדֵם אֲבִיָּסָף בְּכֹחַ רַח וְאֲחֵי לְבֵית
אֲבוֹת הַקָּרָחִים עַל מְלֵאכֵת הָעֲבָדִים שְׂמֵרֵי הַסִּפִּים לְאֲהֵל
וְאֲבֵתֵיהֶם עַל מַחְזָה יְהוָה שְׂמֵרֵי הַמְּבֹאֵה וְפִינָחִים בְּכֹחַ אֲלֵהָנָה
נְגִידֵיהֶם עַל־הֵם לְפָנִים יְהוָה עִמּוֹ וְזָרֵיהֶם בְּכֹחַ מַשְׁלָמֵיהֶם שְׂעִיר
פֶּתַח לְאֲהֵל מוֹעֵד פְּלֵם הַבְּרִיּוֹתִים לְשֶׁעָרִים כְּסָפִים מֵאֲרָתִים
וְשָׁנִים עֶשֶׂר הַמֶּלֶךְ כְּעִירֵיהֶם הַתִּיחֵשׁ הַמֶּלֶךְ עִדְדוּרֵי וְשִׁמְשֹׁנִים
הָרֵאשִׁי בְּאֲמוֹנָתָם וְהֵם וְכֹחֵם עַל־הֵם שְׂעָרִים לְבֵית הַזָּהָר לְבֵית

האהל למשכן את לארבע לוחות יהיו השערים מזרח ימין צפונה
ונגבה וזאת היא פתחיהם לצוא לשבעת הימים מעתה לעת נגב
אלה כי צאמונה חמה ארבעת נגבי השערים הם הלויים והיו
על הלשכות ועל האשדות בית האלהים וסביבות בית האלהים
יהיו פתחיהם משמרתיהם על המפתח ולצדק לצדק וזאת מעל
פלי העברה כי כמספר יביאום וכמספר יועיאם וזאת מלמנם
על הלויים ועל כל כלי הקדש ועל האשדות והשמן והלבונה
והכשמים ומקנני הכהנים וקחי המרחות לפשמים וזאת תהי
מן הלויים הוא הכבוד לשלם הקרחי צאמונה על מעשה הכהנים
ומקנני הקהלת מקאתיהם על האשדות המערכת להבין שבת שבת
ואלה המעשרים ראשי אבות הלויים כלשכות פטורים כי
זמם וליה עליהם כמלאכה ואלה ראשי האבות הלויים להגלות
ראשים אלה ישבו בירושלם ובבנין ישבו אבי בנין עואל
ושם אשתו מעלה ובנו הכבוד עבדון ועור וקיש ובעל ונחמנד
וגדור ואחיו וזכריה ומקלות ומקלות הוליד את שמאם ואף
הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם וזכר הוליד את קיש
וקיש הוליד את עשאל ועשאל הוליד את הונתן ואת מלכישוע
ואת בנין ובאת אשבעל וזכר הונתן מריב בעל ומריב בעל
הוליד את מיכה ובני מיכה פיתן ומלך ותחרע ואחיו הוליד את
ערה ויערה הוליד את ערמל ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד
את מועזי ומועזי הוליד את בניעמי ורפיה בנו אל עשה בנו אצל
בנו ורפיה על שיה בנים ואלה שמותם עזריקם בכבוד וישמעאל

הענין
ג

ושעריה

ועצריה ועצריה ותקנה לה כפי צרכיה
וישדחה וינעם אישי עשה מהלכות שלשים ויגלוהו לאלהם ויבא
גלגלו ויבדלו פלשתיים מהם: שאול ואתה יצאנו עליו פלשתיים
את יונתן ואת אבינו ואת מלכישואו ואת אהרן ואת אהרן
על שאול וימצינוהו המרים פקשת ויהלמן היורים וישאמו שאול
אלנשאכריו שולחך ודקדקני כהן פקדון ואתה גלגלו
והתעללו כי הלא אכה נשאכריו ויקח שאול אתה חרב ויפלו
עליה וידא נשאכריו כי מת שאול ויפלו גם הוא עלה חרב וימת
וימת שאול ושלשת בניו וכל ביתו יחדו מותו וידא כל איש
ישראל אשר רעמך כי נסו וחייתו שאול ויבנו ויעזבו עריהם
וינכו ויבאו פלשתיים וישבו בהם: ויהי ממחרת ויבאו
פלשתיים לפשט אתה חללים וימעמו את שאול ואת בניו נפלים
בהר גלגלוי ויפשיטוהו וישאו את ראשו ואת פלגיו וישלחו בארץ
פלשתיים סביב לרעור את ענביהם ואת העם וישלמו את פלגיו
פית אלהיהם ואת גלגליו ואת תקעו פית חגון: וינעמו פלג
יבש גלגליו את כל אשר עשו פלשתיים לשאול ויבנו פלגו ויש
חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבשה ונקברו
את עצמותיהם תחת האלה כי יבש ויעלמו שבעת ימים וימת
שאול וכל מעלו אשר מעל פיהו עלה בר יהוה אשר לא שמר
וגם לשאול באוב לרוש וקלמך פיהו וימיתו ויבא את
המלוכה לדוד פלשתיים: ויבאו פלשתיים ויבאו פלגו ויבאו
וזכרונה לאמר הנח עצמך ובשרך אנונו: גם תמול גם שלשום

כי יבא

גם צדיק וישאלו בלתי צדיקה חמוצת ומה מביא את ישראל ויאמר
יהוה אלהיך הן אלה תרעה את עמי את ישראל ומה תהי הגיד
על עמי ישראל ויבאו בלזקני ישראל אלה מלך חברנה ויברת
להם הויד ברית כח כרון לפני יהוה וימשחו את הויד מלך על
ישראל כדבר יהוה כיד שמואל ויך הויד וכל ישראל
יושלם היא ילום ושם הילום ישיב הארץ ויאמרו ישיב ילום
להויד לא תבוא הנה וילך הויד את מצבת עיזן היא עיר הויד
ויאמר הויד כלמפה ילום בראשנה יהיה לראש ולשר ויעל
בראשונה ויאבן עלויה הויד לראש וישיב הויד במער על
כן קראו עיר הויד ויבן העיר מעליב מן המלוא ועד הסני
ויאב יהיה את שאר העיר ויך הויד הויד ויהוה עבאות
עמו ואלה ראשי הגבורים אשר להויד המתחזקים עמו
במלכותו עם כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל
ואלה מספר הגבורים אשר להויד ישיב עם כח כמוני
ראשי העליונים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל
פנימם אחת דאחרי אלעזר בן יהוה אחי הוא פשוטו הנה הגבורים
הוא היה עם הויד פפס המים והפלישתים נאספו שם למלחמה
ותהי חלקת השרה מלאה שיערים והעם נסו מפני פלישתים
ויתיעבו בתוך החלקה ויעילוה ויבאו את פלישתים וישע יהוה
תשועה גדולה ויך הויד עלושה מן השלשים ראש על העיר
אל הויד אל מצבת עלום ומחנה פלישתים הנה בעמק רפאים
והויד כמעולה ונציב פלישתים אז בבית לחם ויתאו הויד

הנה הגבורים
5

ויאמר

וְיִשְׂרָאֵל כְּעֵלְיָם מִי יִשְׁקֶנֶה מִיָּם מִפֶּה בֵּית לֶחֶם מִשְׁבַּע וְיִשְׁקֶנֶה
בְּשֵׁלֹשֶׁה כִּמְחַנְהַ פְּלִשְׁתִּים וְיִשְׁאֲכֹמוּם מִפֶּה בֵּית לֶחֶם מִשְׁבַּע
וְיִשְׁאֲכֹמוּ וְיִבְאֲרוּ אֶל־הַדָּוִד הַלֵּאמֹר כֹּה אָמַר אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
וְיִאמַר אֱלֹהֵי מֵאֲלֹהֵי מַעֲשֵׂוֹת זֹאת הָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֹהִים שֶׁתָּה
בְּנַפְשׁוֹתָם בִּי בְנַפְשׁוֹתָם הַבִּיאוּם אֲדָלָא אֲכַה לְשִׁמְתוֹתָם אֲלֵה עֲשׂו
שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרִים וְאֶבְשִׁי אֶחָד וְאֶבְשִׁי הַשְּׁלִישִׁי הַשְּׁלִישִׁי וְהוּא עוֹר
אֶת־הַנֶּזֶק עַל־שֵׁלֹשׁ מֵאוֹת הַלֵּל וְהוּא שֶׁשֶׁם פְּשֵׁלֹשֶׁה מִקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁים
נִכְבָּד וְיֵהִי לָהֶם לְשֵׁר וְעֵד הַשְּׁלִישִׁים וְהוּא עֵד עַבְדֵי אֱלֹהֵי
רַב־פְּעֻלִים מִקְדָּשׁ הַלֵּל הוּא הַפָּה אֶת־שְׁנֵי אֲרָמֵי אֲבָב וְהוּא יָרַד
זָהָב אֶת־הָאָרֶץ פְּתוּךְ הַכּוֹר בְּיוֹם הַשְּׁלֹשֶׁה וְהוּא הַפָּה אֶת־הָאִישׁ
הַמְּעָרִי אִישׁ מִיָּה חֲמֵשׁ בְּאֵמָה וְכִיד הַמְּעָרִי חֲנִית פֶּמֶנּוֹר אֹדֶגֶם
וְיָרַד אֵלָיו בְּשֵׁבֶט וְיִגְדַל אֶת־הַחֲנִית מִיַּד הַמְּעָרִי וְיִהְיֶה הַזֶּה חֲנִיתוֹ
אֱלֹהֵי עֲשֵׂה בְּנֵהוּ כִּי־הוּיָדַע זֶלֶו שֶׁשֶׁם פְּשֵׁלֹשֶׁה הַגְּבוּרִים מִקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁים
הֵנוּ נִכְבָּד הוּא וְאֵלֹהֵי שְׁלֹשָׁה לֵאמֹר וְיִשְׁמְחוּ הַדָּוִד עַל־מַשְׁמַעַתוֹ
וְגִבּוּרֵי הַחַיִּים עֲשֵׂה אֶל־אֲחֵי יוֹאָב אֶל־חַנֹּן כִּי־הוּוּ מִבֵּית לֶחֶם
שְׁמוֹת הַדָּוִד הַלֵּל הַפְּלוֹנִי עֵיר אֲבָן עַקֵּשׁ הַתְּקוּלֵי אֲבִיעָר
הַעֲנֹתוֹת סַפְכֵי הַשְּׁתֵי עֵילֵי הָאֲחֵי מִהָרֵי הַגְּטָוֹפֹת הַלֵּל
כִּי־בְעֵנָה הַגְּטָוֹפֹתֵי אֵת־כִּי־כִי מִגְּבַעַת כִּי־כִי כִי־מִן כִּי־הַפְּרֵעֵתֵי
חֹרֵי מִשְׁחֵלֵי גְעֵשׁ אֲבִי אֶל־הַעֲרֹבֵתֵי עֲזֵמוֹת הַפְּחֵלּוֹמֵי אֶל־הַכֹּהֵן
הַשְּׁעֵלֵבֵנֵי כִי־הַשֶּׁם הַגְּזוֹנֵי יוֹנְתָן כִּי־שֶׁגָה הַדָּוִד אֶחָד מִכִּי־שְׁכָר
הַדָּוִד אֶל־כִּי־כִי־אֹרֵי הַפְּרֵה־כִּי־כִי אֶחָד הַמְּלֵנֵי הַעֲרֵו הַפְּרֵמֵלֵי
נַעֲרֵי כִי־כִי־כִי יוֹאָב אֶת־נֶתֶן מִכִּי־כִי־כִי־כִי יַעֲלֶק הַעֲמֵנֵי כִי־כִי

עַד הַמָּוֶד לְדָוִד וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
בְּאֵת מֵאֵלֵי לְעֹרְנֵי יְהוָה לֵי עֲלֵיכֶם לִכְבֹּד לְיָחִיד וְאֵם הַלְּוִיִּם
לְעַרְיָה בְּלֹא חֵמָם כְּכֹפֵי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְיִצְחָק
אֶת עַמֵּי רֵאשִׁי הַשָּׁמַיִם לְדָוִד וְעַמְּךָ כָּן יִשְׂרָאֵל שְׂלֹמֹה
לְךָ וְשְׂלֹמֹה לְעֹרְנֵיךָ כִּי עֹרְךָ אֶלֶיךָ וְהַכְּרִים הַזֶּה וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
הַגָּדוֹד וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
שְׂאֵל לְמַלְחָמָה וְלֹא עֲוֹלָם כִּי בְעֵצָה שְׂלֵמָה וְסֵלֵנִי מִלְּשׂוֹנֵי
לֹא מִרְ בְּרֵאשִׁי וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
עַלֵי מִמְנֵשָׁה עֹדֵחַ דִּיזְכָּר וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
וְעַלֵי רֵאשִׁי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְמִנְשָׁה וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
עַלֵי הַגָּדוֹד כִּי גִבֹרֵי הַיָּם וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל

הַשָּׁמַיִם
3

וְאֵלֵי מִסְפָּרֵי רֵאשִׁי הַשָּׁמַיִם לְעֵבֶאֱפָא וְעַלֵי דִּי חַבְרָא וְלֵאמֹר
מִלְּבוֹת שְׂאֵל אֵלֵי כִּי יְהוָה בְּנֵי יְהוָה נִשְׂאֵי צַנָּה וְרֵמַח שֶׁשֶׁת
אֲלֵפִים וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת חֲלוּעֵי צַבָּא מִקְצֵי שְׁמֵעוֹן גְּבוּרֵי חֵיל
לְעֵבֶאֱ שֶׁבַע אֲלֵפִים וְאַמָּה מִקְצֵי הַיָּם אֲרֵבַע אֲלֵפִים אֲשֶׁשׁ
מֵאוֹת וְיְהוּדֵי עַד הַגָּדוֹד לֵאמֹר וְעַמְּךָ שֶׁלְּשֵׁת אֲלֵפִים אֲשֶׁשׁ
מֵאוֹת וְעַד וְקִנְעֵר גְּבוּרֵי חֵיל וְצִיְתָא בְּיָדֵי עֲשָׂרִים וְשָׁנַיִם
וּמִקְצֵי בְּעִמְקֵי אֲחֵי שְׂאֵל שֶׁלְּשֵׁת אֲלֵפִים וְעַד הַגָּדוֹד מִרְבִּיתָם
שְׁמֹרִים מִשְׁמֵרֵת בֵּית שְׂאֵל וּמִקְצֵי אֲפֵרִים עֲשָׂרִים אֲרָף
וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת גְּבוּרֵי חֵיל אֲנִשֵׁי שְׁמוֹת לְבֵית אֲבוֹתָם וְאַחֵי
מִפְּנֵי מִנְשָׁה שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵי אֲרָף אֲשֶׁר נִקְבְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לְבוֹא

לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִד . וְנָשָׂא נִשְׁבָּר יְדֵי־בִנְיָהוּ לְעֵתִים לְהַעֲמִית
מִהַר עֲשֵׂה נִשְׁבָּא לְרַגְלֵי־הַמַּאֲתָנִים וְכָל־אֲחֵיהֶם עַל־פִּיהֶם .
מִבְּלוֹן יֵצֵא עֲרֹכֵי־מַלְחָמָה כְּכֹל־כָּל־יְמֵי־מַלְחָמָה חַמְשֵׁים־אֶלֶף
וְלַעֲזָרָה כְּכֹל־לֵב־אֲדָבִי . וּמִנְפֹתָי שְׂרָיִם־אֶלֶף וְעַמָּהֶם כַּעֲבָרָה
אֲחֵי־אֵת שְׂרָיִם וְשִׁבְעָה־אֶלֶף . וּמִן־הַיָּמִין עֲרֹכֵי־מַלְחָמָה עֲשׂוּיִם
וְשִׁמְנֵה־אֶלֶף וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת . וּמֵאֲשֶׁר יֵצֵא עֲבָא לְעֹרֶךְ מַלְחָמָה
אֲרֵבַע־עִים־אֶלֶף . וּמִעֲבַר לַיְדָיִן מִן־הַלְּאוּבָנִי וְהַגִּרִי וְהַעִי־שִׁבְטֵי
מִנְשֵׂה כְּכֹל־כָּל־יְמֵי־עֲבָא מַלְחָמָה מֵאָה וְעֶשְׂרִים־אֶלֶף וְכֹל־אֲרֵי־הָאֵלֶּה
אֲנִשִׁי מַלְחָמָה עֲרֹכֵי־מַעֲרָבָה כְּכֹל־כָּל־שָׁלוֹם כִּי־אִוְחַבְרֹנָה לְהַמְלִיךְ
אֶת־דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְגַם כְּכֹל־יְשׁוּדֵי־יִשְׂרָאֵל לְכָל־אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
לְהַמְלִיךְ אֶת־דָּוִד . וְיִהְיֶה־שֵׁם עַם־דָּוִד יָמִים שְׁלֹשִׁים אֲנֹכְלִים
וְשׁוֹתִים כִּי־הָכִינוּ לְהֵם אֲחֵיהֶם וְגַם חֲקֹרֹבִים אֲחֵיהֶם עַד־יִשְׁעֵי־בָּנָיִם
וּזְבֻלוֹן וְנִפְתָּלִי מִבְּיָאִים לְהֵם כְּחֲמוּרִים וְכַגְמָלִים וְכַפְרָיִם
וְכַבְקָר מֵאֶלֶף־קַמַח דְּבָלִים וְצִמּוּקִים וְיִיךְ־אֶשְׁמֶן וְכַבְקָר וְצִמּוּקִים
לְכָל־כִּי־שָׁמְחָה כִּי־שָׂרָאֵל . וְיִזְעַק דָּוִד עִם־שְׂרָיֵי־הָאֲלָפִים
וְהַמֵּאוֹת לְכָל־נְגִידֵי־וְיִשְׂרָאֵל לְכָל־קָהָל יִשְׂרָאֵל אֲמַעֲלִיכֶם
טוֹב וּמִן־הַזֶּה אֲלֵהֶיכֶם נִפְרָעָה נִשְׁלַחְהָ עַל־אֲחֵינוּ הַנְּשֵׂאֲרִים
כְּכֹל־אֲרָצוֹת יִשְׂרָאֵל וְעַמָּהֶם הַכְּהֵנִים וְהַלּוּיִם כְּעֹרֵי־מִגְרֵשֵׁיהֶם
וְיִקְבְּלוּ־אֲלֵינוּ וְנִסְכְּכֵם אֶת־אֲרוֹן־אֱלֹהֵינוּ וְאֲלֵינוּ כִּי־לֹא־יִדְרֹשׁנוּהוּ
כִּי־מִי־שָׂאוֹל וְיִשְׂאֹלֵנוּ כְּכֹל־הַקָּהָל לְעֵשׂוֹת־תִּכְנֵן כִּי־שָׂרָאֵל כְּכֹל
כְּעִינֵי־כָל־הָעָם . וְיִקְהַל דָּוִד אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל מִן־שִׁיחֹר
מִצְרַיִם וְעַד־לְבָנוֹת־הַמֶּתֶלֶךְ כִּי־אֶת־אֲרוֹן־הָאֱלֹהִים מִקְרֵית

יערים ויעלה הוי"ו כל ימי ימינו ויעלה הוי"ו כל ימי ימינו
אשר ליהנה לה עלות משם אמת ויהיה יתום יושב
הפרזים אשר נקרא שם וידפיכו את ארון ה' אל הים ויעלה
ה' שיה מצינתא בני דבדעא ואח"כ נהגים בעגלוג דדוד ויהי כן
יעלה אל משחקים לפני האלהים ככל ענין ובשרים ובכזרות ובנפלים
ובתפלים ובמעלותם ובחלוצות דבנאו ענין פידן וישלח עזא
את ה' ואלהו את הארון כי שמתו הכתוב ויהי חסד יהוה בעזא
ויפלו על אשר שלח ה' על הארון וימת שם לפני האלהים ויהי
לדוד כי פדק יהוה פדק בעזא ויקרא למקום ההוא פדק עזא
ועד היום היום ויהי חסד ה' את האלהים פנים היום לאמר ה' י
אמת אלהי אמת ארון האלהים ואלה סיד דוד את הארון אל
ארניו ויהי וישא אל בית עבד אדום הגני וישב ארון
האלהים עם בית עבד אדום בביתו שלשה חודשים ויצרך יהוה
את בית עבד אדום ואת כל אשר לו וישלח אדם מדרך
ער מלאכים אלהים ויעני מרים וחרשי קיר וחרשי עננים
לבנות לו בית ויעבדו דיה בניו יהוה למלך עלי ישראל פי
נשאת למעלה מלכותו בעבוד עמו ישראל ונקח דוד
עוד נשים פידו שלם דוד עוד בניו ובנות ואלה שמות
האלהים אשר היוו בידו שלם שמוע ושוכב נתן ושלמה ויצא
ואלי שאע ואל פלט ונגס ונפג ויפיע ואלו שמע ובער יד ע
ואלי פלט וישמעו פלשתים פינמ שח דוד למלך
על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד

חורים
ו

וַיִּצְאֵם לַמִּצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים וְעַמֵּי כְּנָעַן וְעַמֵּי דְפָאִים וַיִּשְׁמְרוּ
הַיְהוָה אֱלֹהֵי מִצְרָיִם וְהַיְהוָה אֱלֹהֵי כְּנָעַן וְהַיְהוָה אֱלֹהֵי דְפָאִים וַיִּשְׁמְרוּ
לוֹ יְהוָה עֲבָדָה וְנִתְּתִים כִּי־רָץ וַיַּעֲלוּ כְּבֹד־פְּרִעִים וְיִצְחָק
שֵׁם הָיוּ וַיֹּאמֶר הָיוּ פְּרִי הָאֱלֹהִים אֲתָוִיבִי כִּפְרִי מַלְאִים
עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא כְּבֹד־פְּרִעִים וַיַּעֲבֹדוּ שֵׁם אֱתָ
אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר הָיוּ וַיִּשְׁרַפוּ בְּאֵשׁ וַיִּסְפְּעוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים
וַיִּפְשְׁטוּ כְּעַמֵּי וַיִּשְׁמְרוּ עוֹד הָיוּ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים
לֹא תַעֲבֹד אַחֲרֵיהֶם הֵם הֵסֵב מֵעַל־יָהּ וְבֵאתְלָהֶם מִמֹּלֵה־כְּבָאִים
וַיְהִי כִשְׁמֵךְ אֲתָקוֹל הָעֵבֶרָה כִּרְאֵשֵׁי־כְּבָאִים אִזְ תַּעֲבֹד
כְּמִלְחָמָה כִּי־עָבַד הָאֱלֹהִים לִפְנֵיךְ לִהְיוֹת אֲתָמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים
וַיַּעַשׂ הָיוּ בְּאֵשׁ עֲבָדוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּפְּעוּ אֲתָמַחְנֵה פְּלִשְׁתִּים
מִגְּבֻעוֹן וְעַד־גְּזֵרָה וַיַּעַשׂ שֵׁם הָיוּ כְּכֹל־הָאֲרָצוֹת וַיְהוֹה
נָתַן אֲתָפְחָדוֹ עַל־כָּל־הַגּוֹיִם וַיַּעַשׂ לוֹ בָּתִּים כְּעִיר־הָיוּ וַיִּכַּן
מָקוֹם לְאֵרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּטְלוּ אֹהֶל וַיֹּאמֶר הָיוּ לֹא־לֵשֶׁת
אֲתָאֵרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי־אִם הַלְוִיִּם כִּי־בָּסֵכְהֵר יְהוָה לֵשֶׁת אֲתָ
אֵרוֹן יְהוָה וְלִשְׁרָתוֹ עַד־עוֹלָם וַיִּקְהַל הָיוּ אֲתָכָל־יִשְׂרָאֵל
אֲרִי־לוֹ שְׁלֹשׁ לָהֶם עֲלֹת אֲתָאֵרוֹן יְהוָה אֲרִי־מָקוֹמוֹ אֲשֶׁר־הָכִין לוֹ
וַיֹּאמֶר הָיוּ אֲתָכָּנִי אֲתָהֲרוֹן וְאֲתָהֲלוֹיִם לְבָנֵי־קָהֵת אֲוִר־יִאֵל
הָעֵר וְאֲחָיו מֵאֲחֵי־עֵשְׂרִים לְבָנֵי־מִרְיָה עַשְׂיָה הָעֵר וְאֲחָיו
מֵאֲתִים וְעֵשְׂרִים לְבָנֵי־גֵרְשׁוֹם יִאֵל הָעֵר וְאֲחָיו מֵאֲחֵי־שִׁשְׁלִישִׁים
לְבָנֵי־מֵלֵי־עֶמֶן שְׁמֵעִיָה הָעֵר וְאֲחָיו מֵאֲתִים לְבָנֵי־חֲבֵרוֹן
אֲרִי־יִאֵל הָעֵר וְאֲחָיו שְׁמֹנִים לְבָנֵי־עֲזִיאֵל עַמִּי־גֵרְבֵי הָעֵר

ואהיו מאה ושנים עשר ויקרא דוד לערוק ולהבית את הכותלים
וללויים לאוריא לעשיה דיואל שמעיה זאליאל דעמינדב דיאמר
להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואמיתכם זה עליהם
את ארון יהוה אלהי ישראל אלהי כניתי לוי כי לפראשנה לא אתם
פרץ יהוה אלהינו בלנו כילא דרשנאו במשפט ויתקדשו
הכהנים והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל וישאו
בניהם לויים את ארון האלהים פאשר עזה משה כדבר יהוה בכתבם
במטות עליהם ויאמר דוד לשרי הלויים להעמיד את
אחיהם המשירים בכלי שיר נבלים ונזרות ומצלתים משמיעים
להרים כקול לשמחה ויעמידו הלויים אתהימן כדיואל ומן
אהיו אסף כנפריהו ומקפני מררי אחיהם איתן כדון שיהו דעמיהם
אחיהם המשנים זכריהו פן ועיניאל ושמידמות ויהיאל ועני
אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו זאליפלהו ומקניהו דעבראדם
ועיאל השערים והמשירים הימן אסף ואיתן במצלתים
נחשת להשמיעו וזכריהו ועיניאל ושמידמות ויהיאל ועני
זאליאב ומעשיהו ובניהו פנבלים על עולמות ומתתיהו
זאליפלהו ומקניהו דעבר אדם ועיניאל ועיניאל פנזרות על
השמינית לנעה ובניהו שר הלויים במשא יסור במשא פימין
הוא וזכריהו זאליקנה שערים לארון ועבניהו דישפט ונתנאל
ועמשי וזכריהו ובניהו זאליעזר הכהנים מח עזרים כח עזרות
לפני ארון האלהים דעבר אדם ויהיה שערים לארון ויהי דוד
דזקני ישראל אשרי האלפים האלפים להעלות את ארון ברית

מח עזרים

יהוה מן פית עבד אדם כשמהו יהי פעור האלהים את
 הלוים נשא ארון כרית יהוה ויזכרו שבעה פרים ושבעה אילים
 ודויד מלך כרם מעיל כוץ וכל הלוים הנשאים אתה ארון
 והמשרדים וכנניה העשר המשא המשרדים ועל דויד אפוד
 כרם וכל ישראל מעלי ארון כרית יהוה כרתו ענה ובקול
 שופר וכח עצרות ובמזלותים משמעים פטפלים ובכנרות ויהי
 ארון כרית יהוה בא עיר ומיכל פת שאול נשקפה בער החלון
 ותרם את המלך דויד מרמך ומשחך ונתכו לו כלפי ויעיאו
 את ארון האלהים ויעיאו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקרא
 עלות ושלמים לפני האלהים ויכל דויד מה עלות העלה והשלמים
 ויכרד את העם כשם יהוה ויהלך לכל איש ישראל מאיש ועד
 אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה ויתן לפני ארון יהוה
 מזבחים משרתים ולהזביר ולהגדות ולהלל ליהוה אלהי
 ישראל אסף הראש ומשנהו זכריה יעניאל ושמירמות
 ויהיאל ומתתיה זאליאב וכנניה ועבד אדם ויעניאל בכלי נבלים
 ובכנרות זאסף במזלותים משמיע וכנניה ויהיאל הכהנים
 כח עצרות תמיד לפני ארון כרית האלהים כיום הוא אז נתן
 דויד פגאש להגדות ליהוה כדאסף וזאחיו
 הגדול ליהוה קראו בשמו הגדול עובדים עלי לתנו
 שיהיו לו זמרים וכלי נבלים וזאחיו
 התהללו בשם קדשו ושמח לבם בקש יהוה
 ודשו יהוה וזמרו

זכרו נפלאותו אשר עשה
זרע ישראל עבדו
הוא יהוה אלהינו
זכרו לעולם בריתו
אשר כרת את אברהם
ועמיה ליתקבלהם
לאמר לך איתך ארץ כנען
בהיותכם מתי מספר
ויתהלכו מגוי אל גוי
לא הניח לאיש לעשוקם
אלהגנו כמשיחי

עירו ליהוה כלה ארץ
ספרו בגוים את כבודו
כי גדול יהוה ומהלל מאד
כי פלאיה העמים אליהם
הודו והדר לפניו
הגדלו יהוה משפחות עמים
הגדלו יהוה כבוד שמו
חילו מלפניו כלה ארץ
ישמחו השמים והגדלו ארץ
ידעם הים ומלאו
אז ידגלו עניי היער מלפני יהוה

מפתיו ומשפטי פיהו
בני יתקבלו ימינו
ככלה ארץ משפטיו
דבר עוה לא לתפור
ושבו עתו ליתקבל
לאשר אל ברית עולם
הכל נח לאתכם
כמעט וגרים צדי
וממלכה אל עם אחר
ויזכח עליהם מלכים
ובניתי את ירושלים
כשלו מיס ארזים ישועתו
ככלה עמים נפלאותיו
וגורא הוא על פלאיהם
ויהוה שמים עשה
עזו וחדוה כמקמו
הגדלו יהוה כבוד ועזו
שמו מנחה הובאו לפני השתחאו ליהוה ביהדות קודש
אקתבון תבל כלה מוט
ויאמרו בגוים יהוה מלך
יעלץ העדה וכל אשר בו
כיבא לשפט את הארץ

קולו ליהוה פי טוב

ואמר הושיענו אלהי ישענו

להודות לשם קדשך

ברוך יהוה אלהי ישראל

ויאמרו כלה עם אמן

פילעולם חסדו

וקבעינו ויהי לנו מקדשו ים

להשתבח בנתה לתוך

מקדש עולם ועדה עולם

והלל ליהוה

ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאהי לעשרת לפני

הארון תמיד לדבר זום ביום ויעבד ארם זאחיהם ששים ושמונה

ועבד ארם כן די תון וחסה לשערים ואת צדוק הכהן זאחיו

הכהנים לפני משכן יהוה בצמה אשר פנבעון ויהי עולות עלות

ליהוה על מזבח העולה תמיד לזכר וזלערכ ולכלה פתוב פתורת

יהוה אשר עשה עלי ישראל ועמהם הימן וידותון ושאר הכהנים

אשר נקבו בשמות להודות ליהוה פילעולם חסדו ועמהם הימן

וידותון העצרות ומצלותים למשמי עים וכלי שיר האלהים ובני

ידותון לשער וזלכו כלה עם איש לביתו ויסבדויד לדרך את

ביתו ויהי פאשור יעבד דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן

הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת ידיעות

ויאמר נתן אלהיך פול אשר בלבבך עשה פי האלהים נעמד

ויהי כלי לה הווא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר ילך

ואמר אל דויד עבדי פה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית

לשבת פי לא ישבתי בבית מן הימים אשר העלית את ישראל

עד היום הזה ואהיה מאהל לאהל וממשכן ככל אשר

התהלכתי בכל ישראל הוה דבר הברתי את אחר שפתי ישראל

אשר יצונו לדעות את עמי ולאמר למה לא בני אתם ויהי בית ארצם
ועתה כהתאמר לעבדי להוציא מה אמר יהוה עבד את אנכי לקחתך
מזהנוה מקאחרי העצאן להיות נגיד על עמי ישראל ומה יהי
עמך בכל אשר הלכת ואמר יתאכל לא יכין מפניך ועשיות
לך שם בשם הגדולים אשר בארץ ושמתי מקום לעמי ישראל
ונטעתי וישכן תחתיו ולא ידמו עוד ולא יום יפוצני עור לא
לכלתו כאשר באשתה ולמימי אשר צוית שפטים על
עמי ישראל והכנעת את כל איביך ואמר לך ובית כנה לך יהוה
והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבותיך והקימת את ארעך אחרך
אשר יהיה מפניך והבינות את מלכותו הוא יבנה לי בית ופנתי
את כסאו עד עולם יאני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן והתקבלי
לאסיר מעמו כאשר הסירתי מאשר היה לפניך והתעבדתי לו
בבית ובמלכות עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם בכל
הכרים האלה ובכל החוק הזה כן יברכתו אלהי ייבא
המלך דויד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי
בית פי הבאתני עד העולם אתקטן זאת בעיניך אלהים אתרפור
על בית עבדך למרחוק ודאיתני כתור האדם המעלה יהוה
אלהים מה יום יק עוד דויד אליך לכבוד את עבדך ואתה
את עבדך ידעת יהוה כעבוד עבדך וכלפי עשית את כל
הגדולה הזאת להודיע את כבודך יהוה אין כבוד ואין
אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו ומי פעמך ישראל
גוי אחר בארץ אשר הלך האלהים לפדותו עם לשום לך

שם גדלות ונחלות לנפש מפני עמך אשר פריית ממערים גוים
ותתן את עמך ישראל לך לעם עז-עולם ואתה יהוה ה'ית ליהם
לא להים ועתה יהוה הדבר אשר הפרת על עבדך ועל ביתי אמן
עד עולם ועשה כדבר אשר הפרת ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל וזכיתו וי עבדך
נכון לפניך פיה אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על
בן מצא עבדך להתפלל לפניך ועתה יהוה אתה הוא האלהים
את דבר על עבדך הטובה הזאת ועתה הוא לך את בית
עבדך להיות לעולם לפניך פיה אתה יהוה פרחת ומכרך לעולם
ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת
ובנתיה מיד פלשתים ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד
נשאי מנחה ויך דויד את הר עוזר מלך עובה חמתה בלכתו
להצב ידו בנהר פרתי וילכד דויד ממנו ארל רכב ועבדות אלפים
פרשים ועשרים אלה איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויחזק
ממנו מאה רכב ויבא ארם רמשק לעזור להדד עוזר מלך עונה
ויך דויד בארם עשרים חשנים אלה איש וישם דויד בארם רמשק
ויהי ארם לדויד עבדים נשאי מנחה וישע יהוה לדויד בכל
אשר הלך ויקח דויד את שלטי ההב אשר היו על
עבדי הדד עוזר ויביאם ירושלים ומנבחת ומבון ערי הדד עוזר
לקח דויד נחשת רפה מאד בה עשה שולמה אתים הנחשת ואת
העמודים ואת פלגלי הנחשת וישמעאלו מלך חמת
ביהרה דויד את כל היל הדד עוזר מלך עובה וישלח את הדודים

ישאל
7

בנאמר המלך הויד לשאלו לאלו לשלום אברבו על אשר בלתי
 בהר עזר ויבאו בימי ש מלחמות לנו היה הר עזר ובלתי
 זה ברכו ונחשנו גם אתם הקדיש המלך הויד ליהוה עמם פסקו
 זהו אב אשר נשא מפרה גים מאדום וממואב ומצני עמו
 ומפר לשתים ומעמלק ואבשי בקצרו יהיה הפה את אדום בביא
 המלך שמונה עשר אלף אישם פאדום נענים ויהיו פל
 אדום עבדים לדויד והושע יהוה את דויד בכל אשר הלך וימלך
 הויד על כל ישראל ויהי עשה משפט ועדקה לכל עמו ודיואב
 בקצרו יהיה עלה עבא והושע פט פקא חילוד מופיר ועדוק פקא חילוד
 ואבימלך בקא ביתר פה נים דשושא סופר ובניו בק הויד ע על
 ה פלג ועלה פלג ובני דויד הראשנים ליד המלך ויהי
 אחר יבן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו ויאמר
 הויד לעשה חסד עם חנון בקנחש פי עשה אביו עמי חסד
 וישלח הויד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי הויד אל ארץ
 בני עמון אל חנון לנחמו ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכפר
 הויד את אבך בעיניך פי עשה לך מנחמים הלא בעבור לחקר
 ולהפך ולהגלה ארץ באו עבדי אלקיך ויפק חנון את עבדי
 הויד ויגלהם ויברת את מדויהם פחצי ער המפשעה וישלחם
 וילכו ויבדלו לדויד על האנשים וישלח לקראתם כיהיו האנשים
 נבלמים מאד ויאמר המלך שבו בריחו ער אשר יצמח זקנכם
 ושבתם וידאו בני עמון כי התבאשו עמדי ויד וישלח חנון
 ובני עמון אלף כפר כסף לשכר להם מן אדם נהרים ומן אדם מעלה

וּמִצֻּרְכָה רַכְבּוֹ פְּרָשִׁים וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם שְׁנַיִם וְשָׁלֹשׁ אֲרָקִים
וְאֵת מֶלֶךְ מִעֵבֶה וְאֵת עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחְנוּ לִפְנֵי מִידְבָּר וּבְנֵי עַמּוֹן
בָּסֶלֶם מִעֲרֵי הָאֱלֹהִים וַיָּבֹאוּ לְמַלְחָמָה וַיִּשְׁמַע הָדוּד וַיִּשְׁלַח אֶת יוֹאָב
וְאֵת בָּרַעְצָב הַגִּבּוֹרִים וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעַרְבוּ מַלְחָמָה פֶּתַח הָעִיר
וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר בָּאוּ לָפָנֵיהֶם בְּשׂוֹרָה וַיִּדְּאוּ יוֹאָב כִּי הִיא הִיא פְּנֵי מַלְחָמָה
אֲלֹהֵי פְּנֵים וְאֲחֹר וַיִּבְחַר מִבְּלַחֲוֹר כִּי שָׂרְאֵל וַיַּעֲרֹךְ לִקְרַאת אֲדָמָה
וְאֵת יִתְרֵי הָעַם נִתְּן כִּי אֲבֵשִׁי אֲחִיו וַיַּעַרְבוּ לִקְרַאת בְּנֵי עַמּוֹן וַיֹּאמְרוּ
אִם חָזַק מִמֶּנִּי אֲרָם וְהָיִיתִי לִי לְאִשׁוּעָה וְאִם בְּנֵי עַמּוֹן יִחַזְקוּ מִמֶּךָ
וְהוֹשַׁעְתִּיךָ חָזַק אֲנִי חָזַק בָּעֵד עַמּוֹנִי וּבְעֵד עַרְבֵי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי הַזֶּה
הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה וַיִּגֹּשׁ יוֹאָב וְהָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ לִפְנֵי אֲדָמָה לְמַלְחָמָה
וַיָּנֹסוּ מִפְּנָיו וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי נָס אֲדָמָה וַיָּנֹסוּ גַם הֵם מִפְּנֵי אֲבֵשִׁי
אֲחִיו וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיָּבֹאוּ יוֹאָב בִּירוּשָׁלַם וַיִּדְּאוּ אֲדָמָה כִּי נָגְפוּ
לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּצִיאוּ אֶת אֲדָמָה מִשָּׂר מִעֵבֶר הַנְּהָר
וְשׁוֹפֵךְ שֶׁר עֲבָד הָרַד עֲזָר לִפְנֵיהֶם וַיִּגְדֵּל הָדוּד וַיֹּאמֶר אֵת כָּל
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹד הַיָּרֵךְ וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים וַיַּעֲרֹךְ אֱלֹהִים וַיַּעֲרֹךְ הָדוּד
לִקְרַאת אֲדָמָה מַלְחָמָה וַיִּלְחַמוּ עִמּוֹ וַיִּנְסוּ אֲדָמָה מִלִּפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיוּ
הָדוּד מֵאֲדָמָה שֶׁבַע עֶשְׂרֵים אֲלָפִים רַכְבּוֹ וְאֲרָבַעַיִם אֲלָפֵי שָׂרָה וְאֵת
שׁוֹפֵךְ שֶׁר הָעֲבָד הַמִּית וַיִּדְּאוּ עַבְדֵי הָרַד עֲזָר כִּי נָגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁלַחוּ עַם הָדוּד וַיַּעֲבֹדוּ וְלֹא אָבָה אֲדָמָה לְהוֹשִׁיעַ אֶת בְּנֵי עַמּוֹן
עוֹד וַיְהִי לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה לְעֵת צֵאת הַמְּלָכִים וַיִּנְהַג
יוֹאָב אֶת חֵיל הָעֲבָד וַיִּשְׁחַת אֶת אֲרָקֵי בְנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹאוּ וַיַּעַרְבּוּ אֶת דְּבָרָה
וְהָדוּד יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם וַיִּדְּאוּ יוֹאָב אֶת דְּבָרָה וַיְהַרְסֶהּ וַיִּקַּח הָדוּד

את עטרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל כפרזה וזה אפך
יקרה ותהי על ראש הוי"ו ושללה עזר הוציא הרפה מארץ ארם
העם אשר בזה הוציא וישר כמגרה ובהריעי הכרזל וכמגרות
זכר יעשה דויד לכל ערי בני עמון וישב דויד וכלה עם ירושלים
ויהי אחרי כן ותעמר מלחמה בגזר עם פרשתים אז הנה
סככי השתת את ספי מילידי הרפאים ויבנעו ותהי עוד מלחמה
את פרשתים ויק אלחנן בן עזר את לחמי אחי גלית הגת ויעץ
הניתו כמנור ארנים ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש
מדה ואעפעתו ששה שש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפה
ויחרק את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעא אחי דויד ואל נולדו
להרפה בגת ויפלו כיד דויד וכיד עבדיו ויעמר שטן
על ישראל ויסת את דויד למנות את ישראל ויאמר דויד אל
יואב ואל שרי העם לבוא סמלו את ישראל מבאר שבע ועד הין
והביאו אלי ואדעה את מספרם ויאמר יואב וסוף יהיה על עמו
כהם מאה פעמים הלא אנני המלך כלם לאנני לעבדים לאמה
יבקש זאת אנני לאמה יהיה לאשמה לישראל ודבר המלך
חזק על יואב ויצא ויאב ויתחלך בכל ישראל ויבא ירושלים ויגן
יואב את מספר מפקדי העם אל דויד ויהי כל ישראל אלף אלפים
ומאה אלף איש שולח הרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף
איש שולח הרב זלוי ובנימן לאפקד פתוכם פיתת עבד דבר המלך
את יואב וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויק את ישראל
ויאמר דויד אלה האלהים הטאונ מאד אשר עשית את הדבר

ויעץ

היה ועתה העבד נא את עון עבדך כי נסבלתי מאד
וידבר יהוה אל ג' הזה דוד לאמר ילך ודברת אל דוד לאמר כה
אמר יהוה שלש אני נטה עליך כחר לג' אחת מהנה ואעשה לך
דבר אשר אל דוד ויאמר לו פה אמר יהוה קבל לך אס שלש שנים
רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני ע'יך וחרב או יב' למשגת
ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית ככל
גבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלח דוד ויאמר
דוד אל ג' ערלי מאד אפלה נא ביד יהוה פידים רחמי ומאד אביד
אדם אל אפלו ויגן יהוה דבר פ' שר אל ויפ' למי שראו שבעים אלף
איש וישלח האלהים מלאך ליושרם להשחיתם וכה שחית
ראה יהוה וינחם עליהם ויאמר למלאך המשחית רב ה'ך
ומלאך יהוה עמד עם ג' ארץ היבוס וישא דוד את
עיניו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרב שלופו
בידו ונטויה על ירושלים ויפ' לדוד והזקנים מב'ים שקים על פניהם
ויאמר דוד אלה האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא
אשר חטאתי והרעתי ואלה הע'ן מה עליו יהוה אלהי תהי
נא יד' צי ובבית אבי ובעמך לא למגפה ומלאך יהוה אמר
אל ג' לאמר לדוד פ' יעלה דוד להקים מזבח ליהוה בג' ארץ
היבוס ויעל דוד פ' בג' אשר דבר פעם יהוה וישב ארץ וירא
את המלאך וארבעת בניו מת' כמים ואר'ן השחטים ויבא דוד
עד אר'ן ויפ' אר'ן וירא את דוד ויבא מן הג' וישתחו לדוד אר'ן
ארצה ויאמר דוד אל אר'ן תנה לי מקום הג' ואבנה

בומזבח ליהוה בכסף מלא תגהו ואת ענתה תעשה מעל העם
ויאמר אל הויד קהלך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו וראה
נתתי הכר לעלות זה מורגים לעצים וזה חפטים למעשה הכל נתתי
ויאמר המלך הויד לארנן לאפיקנה אקנה בכסף מלא כי לא אשא
אשר לך ליהוה וזה עלות עולה חנם ויען הויד לארנן במה קום
שקלי זהל משקל שש מאות ויבן שם הויד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענאו באש מה שמיים על מזבח
העלה ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אלנדנה בעתה היא פראות
הויד כי ענאו יהוה בגרן ארנן היבוס ויזבח שם ומשכן יהוה
אשר עשה משה במדבר ומזבח העלה בעתה הוא בבמה בגבעון
ולא יכל הויד ללכת לפניו לדרש אלהים פינבעת מפני חרב מלאך
יהוה ויאמר הויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח העלה
לישראל ויאמר הויד לבנוס את הגרים אשר בארץ ישראל
ויעמד העבים להעב אבני גזית לבנות בית האלהים וברזל לרוב
למסמרים להלות השערים ולמחפרות הכין הויד לרוב אין
משקל ויעי ארזים לאין מספר פיה ביאו הערבים וזה ערים עני
ארזים לרוב לרזי ויאמר הויד שלמה בני נער ורדן זה בית
לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות
אבינה נאלו זיבן הויד לרוב לפני מותו ויקרא לשלמה בנו ויעלו
לבנות בית ליהוה אלהי ישראל ויאמר הויד לשלמה בנו
אני היה עם לרוב לבנות בית לשם יהוה אלהי ויהי עלי הבר יהוה
לאמר הם לרוב שפכה ומלחמות גדולות עשית לאתבנה בית

בני

לשמי כימים רבים שפכת ארצה לפני הנהבן נולד לך הוא יהיה
איש מנחתה דהנהבתי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו
ושלום ושלום אתן עלי ישראל כימיו הוא בנה בית לשמי זהוא
יהיה לך זמן וזמן לאבזהבנות כסא מלכותו עלי ישראל עד עולם
ענה בני יהי יהוה עמך זה עתה ובנות בית יהוה אלהיך באשר עבד
עליך אך יתגדך יהוה שכל אבניו ויען עלי ישראל לזלשמו אה
תורת יהוה אלהיך יאזת עליהם את שמור לעשות את החקים
ואת המשפטים אשר עזה יהוה את מעשה עלי ישראל לחזק את מקומו
תראו את התנהבנה בעני הכינות לבית יהוה זהב כפרים מאה
אלף זכסף אלף אלפים כפרים זלפה שתולברז לאין משקל כי לרב
היה זענים זאבנים הכינות זעליהם תוסף וזעמך לרב עשה מלאכה
הצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה לזהב לזכסף ולנחשת
ולברז לאין מספר קום זעשהו יהי יהוה עמך זיעו דויד
לכל ערי ישראל לעזר לשלמה בנו הלא יהוה אלהיכם עמכם זהניח
לכם מסביב כיתן בידי את יעבי הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה
ולפני עמיו עתה תנו לזככם ונפעכם וירשליהוה אלהיכם וקומו
ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי
קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה

ודויד זקן ושבע ימים דימלך את שלמה בנו עלי ישראל ויאמר
את כל ערי ישראל אשר אלהיכם ואלהיכם ואלהיכם מן עשירים
שנה זמנה ויהי מספרם לגדלותם לגברים שלשים ושמה אלה
מאלה לנעח על מלאכת בית יהוה עשירים וארבעה אלה ושטרים

ועתה

ושפטים ששבת אלפים ז' ארבעת אלפים ששפטים וז' ארבעת אלפים
אלפים מהראלים יהיה בבלים אטו עשית בלילי ז' ארבעת אלפים
מחרקו את לבני לוי לגד שון קהת אמרתי לגד שני לעדן ושמעי
בני לעדן הראש יהי אלה וזאתם דינא לשלשה בני שמעי שלמית
זחזיקא לז' ארבעת אלפים ראשי האבות ללעדן ובני שמעי יחת
זינאו ועוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה ז' יהי יחת הראש
זינא השני ועוש ובריעה לאהרבו בנים ז' יהיו לבית אב למקרה
אחת בני קהת עמרם יעדר חרון ועיאל ארבעה בני
עמרם אהרן ומשה ועד לאהרן להקדיש קדשים הוא
ובניו ער עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולבדד בשמו ער
עולם ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבת הלוי בני
משה גרשם ואליעזר בני גרשום שבואל הראש ז' יהיו בני אליעזר
רחביה הראש ולא יהי אליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו
למעלה בני יעדר שלמית הראש בני חרון ידילו הראש
אמריה השני יחזיקא השלישי ויקמעם הרביעי בני עזיקאל
מיכה הראש וישיה השני בני מררי מחלי ומושי בני מחלי
אלעזר וקיש דימת אלעזר ולא יהיו בנים פיאם בנות איש אום
בניקיש אחיהם בני מושי מחלי ועדר וירמות שלושה
אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר
שמות לגלותם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מכן עשרים
שנה ומעלה פיאמר דוד הנני יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן
בירושלם ער לעולם וזגם ללויים אין לשאת את המשכן ואת כלי

פלו לעבדתו כי כבודי הויד האחרנים הטה מספר בני לוי מבין
עשרים שנה ולמעלה כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית
יהוה עלה הצרות ועלה לשכרות ועל טהרת לב ליקדש ומעשה
עבדת בית האלהים וללחם המערכת ולסלות למנחה ולדקיקי
המצות ולמחבת ולמרפכת ולכל משורה ומדה ולעמד בבקר
בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב ולכל העלות ליהוה
לשבתות לארשים ולמעדים כמספר כמשפט עליהם תמיד
לפני יהוה ויש מלרו את משמרת אהל מועד זאת משמרת הקדש
ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה ולבני אהרן
מחלקותם בני אהרן גדו אבי הוא אלעזר ואיתמר וימרת נדב
ואביהוא לפני אביהם ובנים לאהיו ולהם ויכהנו אלעזר ואיתמר
ויחלקם הויד וערוק מקדני אלעזר ואחי מלך מקדני איתמר לפקדותם
בעבדתם וימצאו בני אלעזר רפיס ראשי הגברים מקדני איתמו
ויחלקום לבני אלעזר ראשי לבית אבות ששה עשר ולבני
איתמר לבית אבות שמונה ויחלקום בגודלות אלה עם אלה פי
היו שריקדש ושרי אלהים מפני אלעזר ובני איתמר וינתנם
שמעיה בנתנאל הסופר מזה לוי לפני המלך והשרים וערוק
הבהן ואחי מלך בוא ביתר וראשי האבות לכהנים וללויים ביתאב
אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר ויעא הגודל הראשון
ליהוידכ לידעיה שני לאדם השלישי לשערים הרביעי
למלכה החמישי למימין הששי להקוק השביעי לאביה
השמיני ליעזר השני ליעזר השני ליעזר השני לאלישיב

עשתי עשר ליהים שנים עשרי להפחעלשה עשרה
ארבעה עשרי לבלנה חמשה עשר לאמר ששה עשרי
להזיר שבועה עשר להפנין שמונה עשרי לפונה תשעה
עשר ליהוקאל העשרים ליבין אחר ועשרים גמור שנים
ועשרים לרליהו שלשה ועשרים למעויהו ארבעה ועשרים
אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית הוה כמשפטם כיד אהרן
אביהם פאשר עוהו יהוה אלהי ישראל ולבני לוי הנזרים
לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחיהו לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיהו ליעהרי שלמות לבני שלמות יחת ובני יריהו
אמר יהוה שני יחזיאל השלישי יקמ עם הרביעי בני עזיאל
מיכה לבני מיכה שמור אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו
בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו בני מררי ליעזיהו בנו
ושהם זפור ועברי למחלי אלתור ולא היה לופנים לקישבני
קיש ירחמאל ובני מושי מחלי ועדרו ירימות אלה בני הלויים
לבית אבתיהם דיפילו גסהם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן
לפני יריה מלך וערוק ואחי מלך וראשי האבות לבניהם וללויים
אבות הראש לעמת אחיו הקטן ויבדל הזיר ועשרי העבא
לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנביאים ככנרות בני בליים ובמלונים
זיה מספרם אנשי מלאכה לעבדתם לבני אסף זפור וזסף ונתניה
ואשרארה בני אסף עלידי אסף הנבא עלידי המלך לידותון בני
ידותון גדליהו וערי ויעעיהו חשביהו ומתניהו ששה עלידי
אביהם ידותון בכנור הנבא עלהודות הלל ליהוה להימן בני

יהו מאננה עניאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה
וימתני עמר ישבקה מהלות הותיר מחזיאות פל
אויבנים להנין חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן
האלהים להמן בניס ארבעה עשר וזנות שלוש פלאה
עליזי אביהם בעשירי פיתיהוה במעלותים נבילים וזנות לענות
בית האלהים עלידי המלך אסף וידותו והימן ויהי מספרם
על אחיהם מלמד יסיר ליהוה פלה מבין מאתים שמונים ושמונה
ויפילו גורלות משמדת לעמת פקטון פגדורל מבין עם הלמיד:
ויצאה גורלה ראשון לאסף ליום קדל יהוה השני הוא
ואהו שנים עשר: השלישי זפור בניו ואהו שנים עשר:
והיבני עליצרי בניו ואהו שנים עשר: החמישי נתעלה
בניו ואהו שנים עשר: הששי בקיהו בניו ואהו שנים עשר:
השבעי ישראלה בניו ואהו שנים עשר: השמיני ישעיהו
בניו ואהו שנים עשר: התשיעי מתתיהו בניו ואהו שנים עשר:
העשירי שמעי בניו ואהו שנים עשר: עשתי עשר
עזראל בניו ואהו שנים עשר: השנים עשר להשביה בניו
ואהו שנים עשר: לשלשה עשר שובאל בניו ואהו שנים
עשר: לארבעה עשר מתתיהו בניו ואהו שנים עשר:
החמשה עשר לירמות בניו ואהו שנים עשר: לששה עשר
לחנניה בניו ואהו שנים עשר: לשבעה עשר ליעבקה
בניו ואהו שנים עשר: לשמנה עשר לחנני בניו ואהו שנים
עשר: לתשיעי עשר להלות בניו ואהו שנים עשר:

למשל

לעשרים לא ללית פניו ואחיו שנים עשר לאחד ועשרים לאחיו
פניו ואחיו שנים עשר לשנים ועשרים ללית פניו ואחיו
שנים עשר לשלשה ועשרים למחצית פניו ואחיו שנים
עשר לארבעה ועשרים לרובמת עזר פניו ואחיו שנים
עשר למחלקות לשערים לקרחים משלמה יהו בן קורח
מן בני אסף ושלמה יהו פנים זכריהו הכבוד ידי עאל השני
זכריהו השלישי יתנאל הרביעי עילם החמישי יהוחנן השישי
אלהו עיני השביעי ולעזר אדם פנים שמעיה הכבוד יהו זכר
השני יואח השלישי ועזר הרביעי ונתנאל החמישי ועמיאל
הששי ישיש צד השביעי פלחתי השמיני פי כבוד אלהים
ולשמעיה חבנו נור צננים הממשלים לבית אביהם פי כבוד
אלהים פני שמעיה עתני ורפאל ועוזר אלזכר אחיו פני חיל
אלהו וסמכיהו פלאה מצני עזר אדם המה ובניהם אהיהם
איש חיל בפה לעבדה ששים ושנים לעזר אדם ושלמה יהו
פנים ואחים פני חיל שמנה עשר ואלחם מצני מררי פנים
שמרי הראש פי לאהיה כבוד וישימא הוא הראש חלקהו
השני סבליהו השלישי זכריהו הרביעי פלפנים ואהים לחסה
שלשה עשר לאלה מחלקות השערים הראשי הגברים
משמרת לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה ויפילו גורלות נקטן
פגדול לבית אבותם לשער אשערו ויפלו הגורל מזרחה
לשלמה יהו זכריהו חבנו יועקב שכל הפילו גורלות ויעא גורלו
לפונה לעזר אדם נגבה ולבניו בית האספים לשפים ולחסה

למען יבנים שער שער ויבנו בית כבוד ליהוה עמנו ויבנו בית כבוד
למזרח הלוים ששם היצפונה ליום ארבעה לנבב ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים ולפרפר למען ארבעה למסכה שנים
לפרפר: אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מרדכי ואלה
אחיה על אוצרות בית האלהים ולאוצרות הקדשים: בני לעזר
בנה הגרשני ללעזר ראשי האבות ללעזר הגרשני יחיאלי בני
יחיאלי זיתם ויואל אחיו על אוצרות בית יהוה: לעמרמי
לניעהרי לכתבני לעזריאלי: ושכאל לפקד שם בן משה גנדי על
האוצרות ואתיו לאליעזר רחביהו בניו וישעיהו בניו וירם בניו
זכרי בניו ושלמית בניו: הוא שלמות נאחיו על כל אוצרות
הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי האבות אשר האלהים
והמאות אשר העבא מן המלחמות ומן השלל הקדיש ורחק
לבית יהוה: וכל הקדיש שמואל הראה אשר אולפקו יש אהבנו
בגנדי ויואב בן ערויה בלהמקדיש על ידי שלמית ואתיו:
לניעהרי בנייהו ובניו למלאכה החיצונה עלי ישראל
לשטרים ולשפטים: לכתבני חשביהו ואתיו בני חילאל
ושבעמאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבנה לכל
מלאכת יהוה ולעבודת המלך: לכתבני ירעה הראש לכתבני
לאתולדותינו לאבות פשנת הארבעים למלכות דויד נדשו ויצא
בהם נבזרי חיל ביעזריאל עזריאלי בני חילאל פים ושבע
מאות ראשי האבות ופקידים דויד המלך על האבות בני והגדי
והעזי ששט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך: ובני

יש אלהים ראשון ואלהים אחרון ואלהים אמצעי ואלהים אלוהים
המשותפים את המלך לכל העולם והוא הנותן את השם
באש לכל העולם והוא המלך את עשרים וארבעה אלף
על המלכות הראשונה להאישון יעבד עם צדק וחסד
ועל המלכות עשרים וארבעה אלף מן בני ישראל הראשונים
שני העבדות להאישון ועל המלכות השני
הוא האלוהים ומלכותו ומקלות הגיד ועל המלכות עשרים
וארבעה אלף שר העבד השלישי להאיש השלישי בניהו
בן הוידע הכהן ראש ועל המלכות עשרים וארבעה אלף הוא
בניהו גבור השלישים ועל השלישים ומלכותו עמי צד בננו
הרביעי להאיש הרביעי עשה אל אהי יואב וזכריה בנו
אהרון ועל המלכות עשרים וארבעה אלף החמישי להאיש
החמישי השם שמהות היותו ועל המלכות עשרים וארבעה
אלף הששי להאיש הששי עיראבן עקש התקועי ועל
מלכותו עשרים וארבעה אלף השביעי להאיש השביעי
הלך הפרזני מקרב אפרים ועל המלכות עשרים וארבעה
אלף השמיני להאיש השמיני סבבי הששת ליהוי ועל
מלכותו עשרים וארבעה אלף התשיעי להאיש התשיעי
אבי עזר הענתות לצננימיני ועל המלכות עשרים וארבעה
אלף העשירי להאיש העשירי מהרי הגפואות ליהוי ועל
מלכותו עשרים וארבעה אלף עשתי עשר ליעשתיעשר
האיש בניה הפרזני מקרב אפרים ועל המלכות עשרים

למך ימיהו
בנות

וארבעה אלה : השנים עשר השנים עשר השנים עשר השנים עשר
לעת נאל ועל חלקי עשרים ארבעה אלה : ועל שני ישרא
לראובני נגד אלי עזר פקודי לשמעוני שפט יהו פקוד ענה
לאני השביה פקוד מואל לאהרן צדוק : ליהודה אלה מאחי דוד
לששכר עמדי בן מיכאל : לזבולן ישמעיהו בן עזריהו לנפתלי
יצימות בן עזראל : לבני אפרים הושע בן עזריהו לחצי שפט
מנשה יואל בן פד יהו : לחצי המנשה גלעד יהו פקוד ברי יהו
לבנימן יעשיאל בן אבנר : להן עזראל בן יהושם אלה עשר
שכני ישראלי ואלא נשא דוד מספרם למבן עשרים שנה
אלמטה בראמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים ויאב
בן ערויה החל למנות ולאכלה דיה בזאת קצת על ישראלי
אלא עלה המספר כמספר בני הימים למלך דוד : ועל
אזרות המלך עזמות בן עדיאל ועלה אזרות בשדה בערים
ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן עזריהו : ועל ענשה מלאכת השדה
לעבדות האדמה עזרי בן פלוו : ועלה כפרים שמעי הרמת
ועל שפרגים לאזרות היין זכרי השפמי : ועל הזיתים
והשקמים אשר בשפלה בעלה חנן הנדרי ועלה אזרות השמן
יועש : ועלה כקר הדעים בשרון שרטי השרון ועלה צקר
בעמקים שפט בן ערלי : ועלה גמלים אוכיל השמעי עלי ועל
האתנות יהוה המלכות : ועלה צאן יזיז ההגרי כלאלה
שירי הכוש אשר למלך דוד : ויהונתן דוד דוד יועץ איש
מבין וסופר הוא ויהיאל בן חמוני עם בני המלך : ואחיתפל יועץ

שטר
כתב
דוד
לד

למלך דאורישי האר פרי עה פולק ונאחר יא אתה פול יהויה עמך כנאו
ואביך ושר עבא למלך ונאפי . ויקהל דאורי את פול עורי
ישאל שרי השכפאים דשרי הפולקות המשרתים את המלך
דשרי האלפים דשרי המאות דשרי פולדלוש ומקנה למלך ולבנו
עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל יהושרים ויקם
המלך דאורי על דגליו ויאמר שם עוני אחי ועמי אני עם לבני לבנות
צית מנוחה לארון ברית יהוה ולהרום דגלי אלהינו והכינות לבנות
והאלהים אמר לי לאתבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה
ודמים שפכת ויבחר יהוה אלהי ישראל לפי מכל בית אבי להיות
למלך עלי ישראל לעולם כי הורה כהר לנגיד ובבית יהודה בית
אבי ובבני אבי כי רעה להמליך על ברי ישראל ומכל בני רפיס
בנים נתן לי יהוה ויבחר פושלמה בני לשבת ערבסא מלכות יהוה
עלי ישראל ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה בית זבחותי כי תחוד
כולי לכן ואני אהיה לו לאב והכינות את מלכותו עד לעולם
אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה ועתה לעיני כל
ישאלקה ליהוה ובאזני אלהינו שמרו דרשו כל מצות יהוה
אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחרים
עד עולם זאת שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדו בלב
שלם ובנפש חפצה ככל לבבות דורש יהוה וכלי צרמחשבות
מבין אסתדר שנו ימצאלך ואסתעזבנו יזיחך לעד ראה עתה
כי יהוה פחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה ויתן דאורי
לשלמה בנו את הבית האולם ואת בתי ונגזכריו ועליתו וחרריו

הַפְּנִימִים וּבֵית הַפְּטוּדָתָהּ וְתַבְנִית פְּלִאֵשֶׁת הָיְתָה כְּלוֹהַ עֲמֹדֵי הַעֲרוֹת
בֵּית הַהוֹה וְלִכְלֵה לְשֵׁבוֹת עֲבִיב לֹא עֲרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים וְלֹא עֲרוֹת
הַקָּדְשִׁים וְלִמְחִלּוֹת הַכְּהֹנִים וְהַלְוִיִּם וְלִכְלֵמֶלֶכֶת עֲבֹדַת
בֵּית הַהוֹה וְלִכְלֵפְלֵי עֲבֹדַת בֵּית הַהוֹה וְלִזְהָב כְּמִשְׁקַל לִזְהָב לְכָל
פְּלֵי עֲבֹדָה וְעֲבֹדָה לְכָל פְּלֵי הַפְּסֶסֶק כְּמִשְׁקַל לְכָל פְּלֵי עֲבֹדָה וְעֲבֹדָה
וּמִשְׁקַל לְמִנְרוֹת הַזָּהָב וְנִדְתֵיהֶם זָהָב כְּמִשְׁקַל מִנְרוֹה וּמִנְרוֹה
וְנִדְתֵיהֶם וְלִמְנֹרוֹת הַפְּסֶסֶק כְּמִשְׁקַל לְמִנְרוֹה וְנִדְתֵיהֶם כְּעֲבֹדַת מִנְרוֹה
וּמִנְרוֹה וְאֵת הַזָּהָב מִשְׁקַל לְשֵׁלֶחֶת הַמִּזְבֵּחַ עֲרֹכֶת לְשֵׁלֶחֶן וְשֵׁלֶחֶן
וּפְסֶסֶק לְשֵׁלֶחֶת הַפְּסֶסֶק וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַמִּזְבֵּחַ וְהַקֹּדֶשׁ וְהַקֹּדֶשׁ וְהַקֹּדֶשׁ
וְלִכְפֹּרֵי הַזָּהָב כְּמִשְׁקַל לְכַפֹּר וּכְפֹר וְלִכְפֹּרֵי הַפְּסֶסֶק כְּמִשְ�קַל
לְכַפֹּר וּכְפֹר וְלִמְזַבְחֵי הַקֹּטֶרֶת זָהָב מִזְבֵּחַ כְּמִשְׁקַל וְלִתְבִּיבֹת
הַמִּזְבֵּחַ הַפְּלִיכִים זָהָב לְפָרִשִׁים וְסַכִּיִּם עֵלֶי אֲרוֹן פְּרִיֵת הַהוֹה
הַפֶּלֶךְ כְּתָב מִיַּד יְהוָה עֲלֵי הַשֵּׁפִיל כָּל מִלֵּאכֹת הַתְּבִיבֹת
וַיֹּאמֶר הוֹיֵד לְשֵׁלֶמָה כִּנּוֹ חֲזַק וְאִמָּן אֶעֱשֶׂה אֱלֹהֵי אֲלֹהֵי הַתְּ
פִי יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עַמֶּךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ עַד לְכָלֹת כָּל
מִלֵּאכֹת עֲבֹדַת בֵּית הַהוֹה וְהַנִּזְהָרִים מִחֲלֻקֹת הַכְּהֹנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל
עֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים וְעַמֶּךָ כְּכִלְמֵלֶכֶת לְכָל לְנָדִיב כְּכִלְמֵלֶכֶת לְכָל
עֲבֹדָה וְהַשֵּׁרִים וְכִלְהָעֵם לְכָל לְנָדִיב וַיֹּאמֶר הוֹיֵד הַמֶּלֶךְ
לְכָל הַקָּהָל שֵׁלֶמָה בְּנֵי אֲחִי כְּחֵר פְּרֹא אֱלֹהִים נֶעֱרַד וְהָיָה מִלֵּאכֹה
נְדוּלָה פִי לֹא לֵאמֹר הַפִּדְיָהּ פִּי לִי הוֹה אֱלֹהִים וּכְכִלְכֹּחֵי הַבִּינוֹת
לְבֵית אֱלֹהֵי הַזָּהָב לְזָהָב וְהַפְּסֶסֶק לְפְסֶסֶק וְהַנִּזְהָרִים לְנִזְהָרֵי הַפְּרִזֵּל
לְכָלֹת וְהַעֲצִים לְעֵצִים אֲבֵנֵי שֵׁהֶם וּמִלֵּאכֹת אֲבֵנֵי פֶזֶז וְהַקָּמָה

זבל אבן יקרה ואבני עשירי של בני דוד מן ימות צדקת אלהים
סגולה זהב וצפסוק נתתי לבית אלהי למעלה מפלה בנינותי לבית
הקדש שלשת אלפים פפרי זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים
פפרי צפסוק מאקל טוה קירות הפתחים לזהב לזהב ולצפסוק לצפסוק
ולכל מלאכה פיד הרשיים ומי מתנבב למלאות ידו היום ליהוה
זיתנבבו שרי האבות אשרי שבטי ישראל אשרי האלפים והמאות
והשנים מלאכת המלך ויתנו לעבודת בית האלהים זהב פפריים
חמשת אלפים וארבענים רבין וצפסוק פפריים עשרת אלפים ומחשור
רבין ושמונת אלפים פפריים וברזל מאה אלף פפריים זהב נמצא
אחרי אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על ידי יחיאל הגר שני ושמואל
העם על התנדבם כי פלב שלם התנדבו ליהוה וגם דוד המלך
שמח שמחה גדולה ויברך דוד את יהוה לעיני כל
הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבנינו מעולם
ועד עולם לך יהוה הגדולה והגבורה והתפארת והנעם וההוד
כי כל פשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל האש
והעשר והכבוד מלפניך ואתה משל צל ובידך פח וגבורה
ובידך לגדל ולחזק לכל וענתה אלהינו מודים אנחנו לך ומה ללים
לשם תפארתך דבי מי אני ומי עמי פינע עזר פח להתנבב כזאת
כי ממך הכל ומידך נתנו לך פיגרים אנחנו ולפניך ותושבים ככל
אבותינו כעל ימינו על הארץ ואין מקוה יהוה אלהינו בלה המון
הזה אשר הכינונו ולבנות לך בית לשם קדשך מידך היא ולך
הכל וידעת אלהי פי אתה פח לבנומי שרים תרצה אני בישור

היה
5

לכני התנדבות כל אלה ושתה עמך הנמצא פה לאית בשמחה
להתפרד בלב יהוה אלהי אבותם יצחק וישראל אבותינו שמרה
ואת עולם לי ער מחשבות לבב עמך והכן לנצח אלקיך ואלעלמה
בניתן לנב שלם לשמר מצותך עדותך וחקיך ודעשות הכל
ולבנות הפירה אשר הכינותי ויאמר דוד לכל הקהל ברבו
נא את יהוה אלהיכם וברכו בלהקה ליהוה אלהי אבותיהם ויקרו
וישתחו ליהוה ודמלך ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה
למחרת היום ההוא פרים אלק אילים אלק כבשים אלק ונספיהם
וזבחים לרב לכל ישראל ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא
בשמחה גדולה וימליכו שנת לשלמה בן דוד וימשחו ליהוה
לנגד ולערוק לכהן וישב שלמה על כסא יהוה למלך
תחת דוד אביו ויעלה וישמעו אליו כל ישראל וכל השרים
והגברים וגם כל בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך
ויגדלו יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתקעו ויהוד
מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל ודוד
בן ישי מלך על כל ישראל וזה ימים אשר מלך על ישראל
ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים וגיורו שלם מלך שלשים
ושלש וימת בשנה טובה שבע ימים עשר וכוור וימלך
שלמה בנו תחתיו ודבר דוד המלך הדא שנים והאחרנים הנם
בתוכים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי
גד החזה יעם כל מלכותו וגבורתו והענתים אשר עברו עליו ועל
ישראל ועל כל מלכות הארעות ויתחזק שלמה בן דוד

על מלכותו ויהי חסדו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו ויגדלנו
לכל ישראלי וישלח את רוחו וישלח את רוחו וישלח את רוחו
לכל ישראלי וישלח את רוחו וישלח את רוחו וישלח את רוחו
אשר בנגב עון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה
עבד יהוה כמדבר אל אלהים האלהים העלה דוד מקרית יערים
כחזון דוד כי נבטח לו אלהים בירושלם ומזבח הנחשת אשר
עשה בצלאל בן אורי כן חזר שם לפני משכן יהוה וידר שיהו
שלמה ויהי חסדו וישלח את רוחו וישלח את רוחו וישלח את רוחו
אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלהים כלילה יהוה
נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתה לך ויאמר שלמה
לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתני תחתנו
עתה יהוה אלהים יאמן בצדק עם דוד אבי כי אתה המלכתני
על עמך כעפר הארץ עתה ומה עתה עלי ואנא לפני העם
הזה ואנא כי מי ישפוט את עמך יהוה הגדול ויאמר
אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וצבור זאת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת זאת שאל
לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתך עלי ו
החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וצבור אתה לך אשר
לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחר כך לא היה כן יעא שלמה
לכמה אשר בנגב עון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על
ישראל ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלה וצבוע
מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרב וצבוע

המלך דוד ויבן ביתו את הבית את הבית ואת ההיכל כי ידוע
באבות ואת הארץ ויבן פשקמים אשר עשה מלה לרב: אמו עא
הפונים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך מקווא
יקחו כמחירי עולו ויציאו ממצרים מרפכה פשש מאות פסוק
וסום פחמשים ומאה זכך לכל מלכי החתנים ומלכי ארם בידי
יוציאו ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו ויטפר
שלמה שבעים אלף איש סבלו ושמונים אלף איש חצב כהן
ומנצחים עליהם שלשת אלפים ועש מאות וישלח שלמה
אל אורם מלך צור לאמר פאשר עשית עם דוד אבי ואת שלחלו
ארזים לבנות לו בית לשבתו: הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי
להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות
לכר זלעזב לשבתות זלחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם
זאת ער לישראל וזה בית אשר אננה גדול בית גדול אלהינו מכל
האלהים: ומי יעצר פח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים
לא יכלו ומוני אשר אננה לו בית כי אם להקטיר לפניו ועתה
שלח לי אישכם לעשות בזהב וברסק ובנחשת ובברזל ובארזון
זכרמיל ותבלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי
ביהודה ובידוע שלם אשר הכין דוד אבי ושלח לי עצי ארזים
ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים
לכרות עצי לבנון זהנה עבדי עם עבדיך ולהכין לי עצים לרב
כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא והנה לחטבים לפרת העצים
העצים נתיח חטים מכות לעבדיך פרים עשרים אלף ושעריים

זרים עשרים אלף ויחמדם ויחמדם ויחמדם ויחמדם
אלה אמר חורם מלך צרפת ביום שאלה המלכה פנתה
יהוה את עמו נתן עליהם מלך ויאמר חורם בלוד יהוה אלתי
ישאל אל אשר עשה אתה שמים ואת הארץ אשר נתן ליד מלך
בן חכם וידע שכל ובינה אשר בנה בית ליהוה ונתן למלכותו
ועתה שלחתי איש חכם וידע בינה לאורם רבי וכן אמר
מקובלותין ורבינו איש צדי וידע לעשות בזה בפרט ונתן שם
בפרזל במכנים ובענינים אחרים בכתב וכתב וכתב מיל
ולפתח כל פתח וכל שם כל מה שכתב אשר נתן לו עם חמין
זכמי ארני רוד מפיך ועתה חתמים וחתמים הם שמן זה יין
אשר אמר ארני ישראל לעבדיו ואנחנו נכרת ענינים מן הלבנון
כל צרף ונביאם לך רפסות עליהם יפו ואתה תעלה אותם
ידועים ויספר שלמה כל האנשים חמין אשר בארץ
ישאל אל אחרי הספר אשר ספרם הויד ארני וימלאו מאה וחמשים
אלף ושלשת אלפים ושיש מאות ויעש מהם שבעים אלף
סבל ושמנים אלף חמשה עשר ושלשת אלפים ושיש מאות
מנצחים לה עבד אתה עם ויחל שלמה לבנות בית יהוה
בילושלם ביהר המורה אשר נראה ליד אביהו אשר הוכן
במקום הויד בגרן ארנן היום ויחל לבנות ביהוה שני בשני
בשנת ארבע למלכותו ואלה חוסר שלמה לבנות את
בית האלהים הארץ מאות במה הלא שנה מאות ששים ורחב
מאות עשרים ויהאולם אשר על פני הארץ על פני הכתובות

אמות עשרים זה גבה מאה ועשרים זיעהו מפנימה זה כטור
ואת הכפית שהגדול חפת עץ כרושים זיהו זה כטוב זיעה
עליו תמרים אשר שרות זיעה את הכפית אכן יקרה לתפארת זה
זה כפרים זיהו את הכפית הקרות הספים זקירותיו ודלתותיו זה
ופתח כלבים על הקירות זיעה את כפית קדש הקדשים
ארבו על פני רחבה כפית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים
זיהו זה כטוב לכפרים שש מאות ומשקל למסמרות לשקלים
חמשים זה זה עליו את חפה זהב זיעה כפית קדש הקדשים
כרובים שנים מעשה על ענינים זיעה אתם זהב זכנפי הכלבים
ארבע אמות עשרים כנגד האחד לאמות חמש מנעת לקיר הכפית
זה כנגד האחרת אמות חמש מנעת לכנגד הכרוב האחר וכנגד
הכרוב האחד אמות חמש מנעת לקיר הכפית זה כנגד האחרת
אמות חמש כנגד הכרוב האחר זכנפי הכלבים האלה
פרשים אמות עשרים וזהם עמרים על דגליהם ופניהם לכפית
זיעה את הפרכות תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ זיעה עליו
כלבים זיעה על פני הכפית עמורים שנים אמות שלשים ואחמש
ארך זה צפת אשר על ראשו אמות חמש זיעה שרשרות
כרובים זיתן על ראש העמרים זיעה רמנים מאה זיתן כשרשרות
זיקם את העמורים על פני ההיכל אחר מימין ואחר משמאל
זיקראשם הימני יבין ושם השמאל זיעה זיעה
נחשת עשרים אמה ארבו ועשרים אמה רחבו זיעה אמות קומתו
זיעה את ההים מועק עשרים אמות עשרים זיעה על פני
המש באמה קומתו וקו שלשים באמה סבאת סבב אמות בקריתו סבב

הימני
ז

קומתו

סובבים אתו עשר צאמה מקיפים אתה שנים טורים
הפקר יצוקים כל צוקה עמד על שנים עשר פקר של שמו
פנים צפונה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה וזה הם
עליהם מלמעלה וכל אחריהם ציתה: ועביו טופח ושפתו
כמעשה שפתוים פרח שושנה מהזיק פתים שלשת אלפים
יכיר: ויעש ביורים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה
משמאל להצה בהם את מעשה העלה ידיו צם אהים להצה
לפניהם צו ויעש את מזרותה קרב עשר כמשפטים ויתן פתיל
חמש מימין וחמש משמאל: ויעש שלחנות עשרה ויתן
בה כל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקה כמאה:
ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה והאלות והעזרה
ודלתותיהם עשה נחשת ואתה ים נתן מפתקה ימנית קדמה
ממול נגפה: ויעש חורים אתה סירות ואתה יעים ואת
המזלקות וכל חורים לעשות אתה מלאכה אשר עשה למלך
שלמה בבית האלים: עמודים שנים והגלות והפתרות על
ראש העמודים שתיים והשכבות שנים לפסח את שתי גלות
הפתרות אשר על ראש העמודים: ואתה מניס ארבע מאות
לשתי השכבות שנים טורים ומניס לשכבה האחת לפסח את
שתי גלות הפתרות אשר על פני העמודים ואתה מניס עשה
ואת הפירות עשה על המכנות אתה ים אחד ואת הפקר שנים
עשר תחתיו: ואתה סירות ואתה יעים ואתה מול גלות את כל
פליהם עשה חורים אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מלוק

כבוד ה' יעקם פסלך בעני האדמה בין סבות ובין ערדתה
ויעש שלמה פלאה פלאה לרב מאד כי לא נחקר משקר
בנחשת ויעש שלמה את פלאה פלאה אשר פית האלהים
ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים ואת
המנורות ונרתיהם לבערים כמשפט לפני הדביר זהב סגור
יהפרים זהנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב והמזמרות
והמזרקות והכפות והמחנות זהב סגור ופתח הבית דלתתו
הפנימיות לקדש הקדשים ודלת הבית להיכל זהב
ויעש שלמה כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה
ויבא שלמה את קדשי הויד אביו ואת הכסף ואת פלאה פלאים
נתן פאוערות בית האלהים אף יקהל שלמה את זקני
ישראל ואת פלאה פלאה המטות נשיאי האבות לפני ישראל
ידוע שלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר הויד היא עין
ויקהלו אלה המלך כל איש ישראל פהג הוא החדש השבעי
ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלוים את הארון ויעלו את הארון
ואת אהל מועד ואת פלאה פלאה הקדש אשר באהל העלו אתם
הלוים והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו
לפני הארון מזבחים עאן ופקד אשר לא יספרו ולא ימנו מרב
ויביאו הפהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים אלהתת בני הכרבים ויהיו הכרבים
פרשים כנפים על מקום הארון ויבסו הכרבים על הארון ועל
כדיו מלמעלה ויאריכו הכרבים ויאוראשי הכרבים מן הארון

על פני הדביר ולא ידעו הווייתו ויהי שם בני ישראל
בארון רק שני הלאות אשר נתן משה כהרוב אשר פרת יהוה
עם בני ישראל בעצאתם ממצרים: ויהי בעצאת הכהנים מן
הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמר למחלקות
והלויים המשרדים לכלם לאסוף להימן לירותן ולבניהם ולא אחיהם
מלבשים בושץ במעלותם ובנבלים ובנרות עמרים מזרח
למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מאצצרים כהני צרות
ויהי כמאמר למאצצרים ולמשרדים להשמיע קול אחד להלל
ולהדות ליהוה ובהרים קול כהני צרות ובמעלותם ובכלי הנשי
ובהלל ליהוה פי טוב פי לעולם הסוד והפית מלא ענג פית
יהוה ולא יכלו הכהנים לעמוד לשירת מפני הענג כי מלא כבוד
יהוה את בית האלהים: אז אמר שלמה יהוה אמר לשבון
בערפלי זאני בנית בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים:
ויסב המלך את צנאו ויבדך את בלהה לישראל ובלקהל
ישראל עומדי ויאמר בלוד יהוה אלהי ישראל אשור בדר
כפיו את רודי אפי ובידיו מלא לאמר: מזה יום אשר הוצאתני
את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מפלשבתי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות נגיד על
עמי ישראל: ואבחר ביהושע לשם להיות שמי שם ואבחר בלוד
להיות על עמי ישראל: ויהי עם לבב רודי אפי לבנות בית לשם
יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אלהי אפי יען אשר היה
עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות ביהוה עם לבבך: רק

מחציתים

למאצצרים

ו

אתה לאתבנה הצית פיבנך היצא מהלעין הוא יבנה הכית
לשמי ויקם יהוה אתה צרו אשר צור זמקום תחת הויד אבי
ואשב על פסא ישראל כאשר צור יהוה זאבנה הצית לשם יהוה
אלהי ישראל ואשם שם אתה ארון אשר שם צרית יהוה אשר
צרת עם צני ישראל ויעמד לפני מנבח יהוה נגד פלקה לישראל
ויפוש צפיו ויעשה שלמה פיור נחשת ויתנחו פתוך העזרה
חמש אמות ארבו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד
עליו ויבדך על צרפיו נגד פלקה לישראל ויעשה צפיו השמימה
ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ
שמר הצרית וזה חסד לעבדך ההלכים לפניך בכל לבם אשר
שמרת לעבדך הויד אבי את אשר דברת לך ותרפור צפוך ובידך
מלאת פיוס הזה וזענתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך הויד
אבי את אשר דברת לך לאמר לא יבדת לך איש מלפני יושבעל
כסא ישראל רק אם ישמרו בנך את דברם ללכת בתורת כסא אשר
הלכת לפני וזענתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת
לעבדך להויד כי האמנם ישב אלהים אתה אדני ויעשה ויעשה
ושמי השמים לא יכלולך אף כי הצית הזה אשר צנית ופנית
אלת פולת עבדך ואלת חנתו יהוה אלהי לשמוע אלה הנה זאל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך ולהיות עינך פתוחות אל
הכית הזה יומם ורילה אלה מקום אשר אמרת לשום שמך
שם לשמוע אלהתפלה אשר יתפלל עבדך אלה מקום הזה
זשמעת אלהתנוני עבדך זעמד ישראל אשר יתפללו אל

המקו

המקום הזה ואתה תשמע ממקום ששיתך מן השמים וצעמתי
ועלית אמיטאמי שידעו ונשאנו אלה לחלוטו וזאמלה
לפני מזבחך בבית הזה ואתה תשמע מן השמים וצעמתי וצעמתי
את עבדך להשיב לב שבע ללתי דרוב ראשו ולהצדיק עמי קלתי
לפני קתו ואמי נגד עמך ישראל לפני אמי כפי הטאולך
ושבו והורו את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה ואתה
תשמע מן השמים ועלית לפאת עמך ישראל וזה שבותם אל
הארמה אשר נתתה להם ולבתיהם: פה עזרה השמים
ולא היה מטר פיי הטאולך והתפללו אלה מקום הזה והורו
את שמך מחפאתם ישובו פיי תענם ואתה תשמע מן השמים
ועלית לפאת עבדך ועמך ישראל פיי תורם אלה דרד הפונה
אשר ילבוזה ונתתה מטר על ארץ אשר נתתה לעמך ולחלה
לעב פיי היה בארץ רב פיי היה שרפון וירקון ארצה וחסיל
פיי היה פיי יערלו אביו בארץ שעדין פלגוע זכר לחלה: פל
תפלה בלתי חנה אשר יהיה לאלה אדם ולכל עמך ישראל אשר
ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש בפיו אלה בבית הזה ואתה תשמע
מן השמים מכון שבתך ועלית ונתתה לאיש ככל דרכו אשר
תדע את לבבו פיי אתה לברך ידעתי את לבב בני האדם למען
ידאוך ללכת בדרךך פלה נמים אשר הם חיים על פני הארמה
אשר נתתה לבתינו: וגם אלה נברי אשר לא מעמך ישראל
הוא וזאמארך רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך
הגבויה וזא והתפללו אלה בבית הזה ואתה תשמע מן השמים

ממבון שבביתך ועשית פלא אשר יקרא אליך הנבוי למען ידעו
כל עמי הארץ את שמך וליד אחתך בעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא עליה בית הזה אשר בניתו כי יצא עמך למלחמה על
אויביו בדרך אשר תשלחם זה תפלו או אליך בדרך העיר הזאת
אשר בחרת בה זה בית אשר בנית לשמך ושמעתי מן השמים
את תפלתם ואת חנותם ועשית משפטים כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואנפתכם ונתתם לפני אויביו שלום שכיחם אל ארץ
רחוקה או קרובה זה שיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושיבו
זה תחנונו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו ה' עונו ודשענו ושיבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שיבו אתם זה תפלו
בדרך ארצם אשר נתתה לאבותם זה עיד אשר בחרת ולבית אשר
בנית לשמך ושמעתי מן השמים ממבון שבביתך את תפלתם ואת
תחנותיהם ועשית משפטים וסלחת לעמך אשר חטאו לך ועתה
אלהי יהוה עיניך פתחו ותאזניך קשבות לתפלת המקום הזה
ועתה קומה יהוה אלהים עלנו ה' אתה וארון עמך כהנך יהוה
אלהים ילבושו תשועה וחסד יך ישמחו בטוב יהוה אלהים אל
תשב פני מעיך זכרה לחסדי דוד עבדך וכלות שלמה
להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכלה עולה והזבחים וכבוד
יהוה מלא את הבית ולא יכלו הכהנים לטוא אל בית יהוה כי מלא
כבוד יהוה את בית יהוה וכל בני ישראל ראויים ברדת האש וכבוד
יהוה על הבית ויברעו אפים ארצה על הרעפה וישתחוו זהודות
ליהוה כי טוב כילעול חסדו והמלך זכרה עם זבחים לפני

יהוה דיזבח המלך שלמה אתזבח הכר עשרים ושנים אלה וצאת
מאה ועשרים אלה ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם יזהבהנם
על משמרותם עמדיים זה לויים ככל יעיר יהוה אשר עשה דיוד
המלך להורות ליהוה בילעולם חסדו כהלל דיוד צידים והכהנים
מחצרים נגדם וכל ישראל עמדים: ויקרש שלמה את
תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות זאת הלבי
השרמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכל להכליל את
העולה ואת המנחה ואת החלבים: ויעש שלמה את החג בערב
ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמוקה לגדול מאד מלבוא חמת
עד נחל מצרים: ויעשו כל עם השמיני עשרת בני הנפת המזבח
עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: וביום עשרים ושלשה
לחדש השביעי שלח את העם לאהלהם שמחים וטוב לב על
הטובה אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו:
ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבנין על לב שלמה
לעשות בבית יהוה ובביתו העליון: וירא יהוה אל שלמה
בלילה ויאמר לו שמעתי את פלתיך ובחרתי במקום הזה לי
לבית זבח: הן אעצר העמים ולא יהיה מטור והן אעזו עליהם ולא
הארץ ואם אשר לא חר ברעמי: דיכלעו עמי אשר נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני ישיב מרביהם הרעים ואני אשמע מן
השמים ואסלה להטאתם וארפא את ארצם: עתה עיני יהו
פתחות ואני קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה בחר דני
והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם ער עולם והיו עיני אלבי

מחצרים
ל

שם בלתי ימים ואתה אמת לך לפני פאשר ה' לך ר' אביך ה' ל' ש' ש' ש'
ככל אשר ע' י' ת' ד' ח' ק' ו' מ' ש' פ' צ' ו' ג' ש' מ' ו' ר' א' ת' נ' כ' מ' ל' ב' ו' ת'
כ' א' ש' ר' כ' ר' ת' ל' ר' ו' י' ד' א' ב' י' ד' ל' א' מ' ר' ל' א' י' כ' ד' ת' ל' ר' א' י' ש' מ' ו' ש' ל' פ' י' ש' ד' א' ל'
ו' א' מ' ת' ש' ו' ב' ו'ן א' ת' מ' א' ת' מ' א' ע' ז' כ' ת' M' א' ק' T' ו' M' צ' ו' T' א' ש' R' N' T' T' L' P' N' K' M' A' H' L' N' T' M'
A' E' N' B' R' A' T' M' A' L' H' I' M' A' H' L' I' M' D' E' H' S' T' H' O' I' T' M' L' H' A' M' : ו' N' T' S' T' I' M' M' E' L' A' R' M' N'
A' S' H' R' N' T' T' L' H' A' M' ו' A' T' H' F' I' T' H' Z' H' A' S' H' R' H' K' R' S' H' T' L' S' M' I' A' S' H' R' L' I' K'
M' E' L' P' N' I' ו' A' T' N' T' L' M' S' H' L' ו' L' S' N' I' N' D' K' L' L' H' E' E' M' I' M' : ו' H' F' I' T' H' Z' H' A' S' H' R'
H' I' H' E' E' L' I' Y' O'ן L' K' L' E' N' O' V' R' E' L' I' O' י' S' H' M' ו' A' M' R' K' M' H' E' E' S' H' H' O' H' K' L' L' A' R' K'
H' O' A' T' H' L' F' I' T' H' Z' H' A' : ו' A' M' R' O' E' L' A' S' H' R' E' N' O' V' A' T' H' O' H' A' A' L' H' I' A' B' T' I' H' A' M'
A' S' H' R' H' O' C' I' A' M' M' A' R' K' M' C' R' I' M' ו' I' H' Z' I' K' O'ן K' A' L' H' I' M' A' A' H' R' I' M' ו' I' S' T' H' A' O'
L' H' A' M' ו' I' E' N' B' A' O' M' E' L' P' N' H' B' I' A' E' R' I' H' A' M' A' T' K' L' H' E' R' E' N' H' O' A' T' :

ו' י' H' I' M' M' A' K' E'ן E' S' R' I' M' S' E' N' D' H' A' S' H' R' K' N' D' H' S' L' M' H' A' T' K' F' I' T' H' O' H' A' ו' A' T' K' F' I' T' O'
ו' H' E' R' I' M' A' S' H' R' N' T' K' A' O' R' M' L' S' L' M' H' K' N' D' H' S' L' M' H' A' T' M' ו' I' O' S' B' S' H' M'
A' T' K' F' I' T' I' S' R' A' E' L' ו' I' L' K' S' L' M' H' H' M' T' E' N' O' V' A' ו' I' H' Z' K' E' R' I' H' : ו' I' B' N' A' T'
T' R' M' R' K' M' D' V' R' ו' A' T' K' L' E' R' I' H' M' S' K' N' O' T' A' S' H' R' K' N' D' H' S' L' M' H' : ו' I' B' N'
A' T' K' F' I' T' A' O' R' O'ן H' E' R' I' O'ן ו' A' T' K' F' I' T' A' O' R' O'ן H' T' H' T' O'ן E' R' I' M' E' L' O' R' H' O' M' O' T'
H' L' T' I' M' A' B' R' I' H' : ו' A' T' K' F' I' T' ו' A' T' K' L' E' R' I' H' M' S' K' N' O' T' A' S' H' R' H' I' O'
L' S' L' M' H' ו' A' T' K' L' E' R' I' H' K' L' B' ו' A' T' K' L' E' R' I' H' P' R' S' I' M' ו' A' T' K' L' E' R' I' H'
S' L' M' H' A' S' H' R' H' S' K' L' K' N' O' T' K' I' O' S' L' A' M' ו' K' L' K' N' O'ן ו' K' B' R' L' A' R' K'
M' M' S' H' L' T' O' : K' L' H' E' E' M' H' N' O' T' R' M' K' H' H' T' N' ו' H' A' M' R' I' ו' H' P' R' I' Z' I' ו' H' H' O' I'
ו' H' I' B' O' S' I' A' S' H' R' L' A' M' I' S' R' A' E' L' H' M' H' : M' K' K' N' I' H' A' M' A' S' H' R' N' O' T' L' I' O'
K' A' R' K' A' S' H' R' L' A' K' L' O' M' K' N' I' I' S' R' A' E' L' ו' I' E' R' L' A' M' S' L' M' H' L' M' S' E' R' H' I' O' M'

הזה אמן בני ישראל אשר לא נתקן שו"תה לעצמי ולמלאכתו
כי הנה אנשי מלחמה אשרי ש' לישינו אשרי רננו ופ' ש' יו
ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאתים
הרדים כעם ואת צות פרעה העלה שלמה ללעור דו"ר לבנות
אשר בנה לה כי אמר לאת שבאשה לי בבית דו"ר מלך ש' האלף
ק"ש הנה אשר באה אליהם ארון יהוה: אז העלה שלמה
עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם וברכיים
ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולאחד ששים ולמועדות
שלא שפעמים בשנה כהנה מצות וכהנה שבתות וכהנה סבות
איעמד כמשפט דו"ר אבי את מחלקות הפהנים על עבודתם
זה לזוים על משמרותם להלל ולשרת נגד הפהנים להבריאם ביום
זה שוערים כמחלקותם לשער וש' ער כ"כ מצות דו"ר אשה אלזים
ולאסרו מצות המלך על הפהנים זה לזוים לברא דבר ולא יצרות
זתכן כלמלאכת שלמה ער הזים מוסד בית יהוה ועוד בולתו שולם
בית יהוה: אז הלך שלמה לעציון גבר ואלה לות על שבת
הים כארץ אדום: וישלח לאחורם כ"ד עבדיו אונות ועבדים ידעי
ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות
אחמשים כפר זהב ויביאו אל המלך שלמה: ומלכת שבא
שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות
בילושלם כחיל כבוד מאד וגמלים נשאים פשמים זהב לרב
ואכז יקררה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם
לכבה: ויגדלה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה

הנציבים

הנציבים

אשר לא אהגיד לך ואת אשר לא ידעת חכמת שלמה והפית אשר
בנה ואת כל שלחניו ואת שבע עבדיו ומעמדו מעשרתו ומלבושיהם
ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה ביתי הוא לא היה עוד
בהלוח: ואת אשר אלה המלך אמת המלך אשר שמעתי במה עני
על צדיק ועל חכמתו וזאת המנהגתי להכדייהם עד אשר פאתו
זאת אינה עניי והנה לא אהגיד לך חכמת המלך יספיק על
השמענה אשר שמעתי: אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה
העמדים לפניך תמיד ושמעם את חכמתך יהי יהוה אלהינו
ברוך אשר חפץ בך לתתך ערבים אולם לך ליהוה אלהינו באת
אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנו עליהם למלך
לעשות משפט ועדקה: ואתן למלך מאה ועשרים כפר זהב
ובשמים לרב מאד ואכן יקרה הלא היה כפשם הוא אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה: וגם עבדי אירם ועבדי שלמה אשר
הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגמים ואכן יקרה: ויעש המלך
את עצי האלגמים מסלות לבית הזה ולבית המלך וכנרות ונבלים
לשירים ולא נראו כהם לפנים בארץ יהודה: זה המלך
שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלכוד אשר
הביאה אל המלך והתהפך ותלך לארצה היא ועבדיה: והי
משקל הזהב אשר פאל שלמה בשנה אחת שש מאות אששים
ושש ככר זהב לכר מאנשי התרים והפחחים מביאים אל המלך
ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: ויעש המלך
שלמה מאתים ענה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה

יורם
?

על פני ישראל ארבעים שנה ויש כבש שלמה עם אבתיו ויקבלו
בעיר הויר אצלו וימלך רחבעם בנו תחתיו ויקלך רחבעם
שלמה כי שכם באו כל ישראלי להמליך אתו ויהי פשמע ידבעם
בזנבט והוא כמציים אשר פרח מפני שלמה המלך וישב ידבעם
ממצרים וישלחו ויקראו ויבא ידבעם וכל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר יאבך הקשה את עלנו ואתה הקל מעבודת אבך
הקשה גמלוה כבר אשר נתן עלינו ונעבדך ויאמר אלהים עור
שלשת ימים ושובו אלי ויקל העם ויזעץ המלך רחבעם
אתה יקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו והיו תוחי לאמר
איך אתם נועלים להשיב לעם הזה כבד וידברו אליו לאמר
אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהים דברים טובים
והיו לך עבדים פלתימים וזיעזב את ענתה יקנים אשר יעלהו
ויעזב אתה לידים אשר גדלו אתו העמדים לפניו ויאמר אלהים
מה אתם נועלים ונשיב כדבר אתה העם הזה אשר דברו אלי לאמר
הקל מקה נשל אשר נתן אבך עלינו וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר בזה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אבך
הכבד עלנו ואתה הקל מעלנו כהתאמר אלהים קטני עבה
ממתני אבי ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיק על
עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעק רבים ויבא ידבעם
וכל העם אל רחבעם כיום השלישי פאשר דבר המלך לאמר
שובו אלי כיום השלישי ויענם המלך קשה ויעזב המלך
רחבעם את ענתה יקנים וידברו אליו פעת הילדים לאמר

אכביר את עלכם ואני אסוף עלי אבני יפראתכם בשובים אמן
בעקרבים ולא שמע המלך אלהים כי היתה נספה מעם האלהים
למען הקים יהוה את כל אשר דבר כי אהלוהו שילוני אלו
ידעם בן נבטי וכל אשר לא שמע המלך להם וישבו העם
את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד ולא תהלה בן שני איש
לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהלין
ובני ישראל השבים בערי יהודה זמלך עליהם רחבעם וישלח
המלך רחבעם את הדורם אשר עלה מן אידן ונבני ישראל אבן
זימת זה המלך רחבעם התאמץ לעלות במדרבבה לנוס ירושלים
ויפגעו ישראל בבית דוד ער היום הזה ויבא רחבעם ירושלים
ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה
מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את המלכה לרחבעם
דיהי דבר יהוה אל שבעיהו אישה אלהים כראמר אמר אל
רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל בני יהודה ובנימן
לאמרו פה אמר יהוה לאת עלו ולא תלחמו עם אחיכם שובו
איש לביתו כי מאתך נהיה דבר יהוה וישמעו את דברי יהוה
וישבו מלכת אל רבעם וישבר רחבעם פילושלים ויבן
עקים למצור ביהודה ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע ואת
בית צור ואת שובו ואת ערלם ואת גת ואת מרשה ואת יקו ואת
אדורים ואת כלפי שו ואת עמקה ואת צרעה ואת אלון ואת חברון
אשר ביהודה ובבנימן ערי מעלות ויהזק את המצודות ויתן
בהם נבירים ואת צרות מאכל ושמן ויין ובכל עיר מצודת

ורמחים דיחיקם לחרפה מאד ויהי לו יהודה וזנימו
זה כחנים וזה לויים אשר פכלי ישראל התיצבו עליו מפלגתו לאם
פיעזבוה לויים את מגרשיהם ואחיהם דיכלו ליהודה ויהו שילם
כיהזניהם ירבעם וזניו מכהן ליהודה ויעמד לו זנה נים לפמורת
ולשערים ורענליים אשר עשה ואחיהם מפלש שבטו ישאל
הנתנים את לבבם לכבדש את יהודה אלהי ישראל לאו ירושלים
לזבח ליהודה אלהי אבותיהם ויהזקו את מלכות יהודה ויאמרו
את רחבעם פן שלמה לשנים שלוש פיהלכו פדרך דוד ושלמה
לשנים שלוש ויקחלו רחבעם אשה את מלכת בן דרימות
פן דוד אביה לכתא ליא בכך שיי וזתלו פנים את עוש זאת
שמריה ואתהם ואחריה לקח את מעכה בתאבשלום ותרד
לו את אביה ואת עתה ואתה ואתה שלמית ויהי רחבעם
את מעכה בתאבשלום מפלגשיו ופילגשיו פישנים שמונה
עשרה נשא ופילגשים ששים וזולד עשרים ושמונה בנים אששים
פנות ויעמד לראש רחבעם את אביה כן מעכה לנגיד באחיו
כילהמליכו וזיכו ופרש מפלפניו לכלארעות יהודה וזנימן
לכל ערי המעלות ויתן להם המזון לרפויש אלהמון נשים ויהי
פה בין מלכות רחבעם ובחוקתו עזב ותרתי יהודה וכל ישראל
עמו ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק
מלך מצרים על ירושלים פיעלו פיה זה באלה ומאתים רבב
ובששים אלה פרישים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים
לזבים סופיים וזכור את ערי המעלות אשר ליהודה

בג
ל

וְיָבֹא עַד יְרוּשָׁלַם׃ וְשָׁמַעְתִּי הַנְּבִיא אֶת לְהַבְעֵם וְשָׁמַעְתִּי
יְהוָה אֲשֶׁר נִאֶמְרוּ אֵלָיו שְׁלֹמֹה מִפְּנֵי צָרָתוֹ וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי הִיא
אֵמֶר יְהוָה אֲתֶם עֹבְדֵי אֱלֹהֵי אֲמֹנִי וְאֲמֹנִי עֹבְדֵי אֲתֶם כִּי יִשְׁקוּ
וַיִּבְנְעוּ שְׂרֵי־יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ עַד יִקַּח יְהוָה וְזָרָאֹת יִהְיֶה
כִּי נִבְנְעוּ הִיא הִיא הִיא שְׁמֵעִיהָ לֵאמֹר נִבְנְעוּ לֹא אֲשִׁיחִיתֶם
וְנָתַתִּי לָהֶם כַּמֶּעֶט לִפְלִיטָה וְלֹא תִתֵּן חֶמְתִּי כִּי יוֹשְׁבֵי שְׁלֹמֹה כִּי יִשְׁקוּ
כִּי יִהְיוּ לְעַבְדֵי יְדִיעוּ עֲבוֹדָתִי וְעֲבוֹדַת מַמְלָכֹת הָאָרְצוֹת
וַיַּעַל שִׁישִׁי מִלֶּךְ מִעָרִים עַל יְדוֹשְׁלֹם וַיִּקַּח אֶת אֲעֻזֹת פִּית
יְהוָה וְאֶת אֲעֻזֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת הַנְּבִיא לִקַּח וַיִּקַּח אֶת מִגְּנֵי הַחֶבֶב
אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רַחֲבָנִים חֲתֻמֵּי מִגְּנֵי נְחֹשֶׁת
וְהַפְקִיד עַל יְדֵי שְׂרֵי הָרְעִים הַיְשָׁמָרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מִדָּבָר
כּוֹא הַמֶּלֶךְ כִּי יִהְיֶה בְּאוֹ הָרְעִים וְנִשְׂאוֹם וְהֵשִׁבוּם אֶל הָרְעִים
וְכִי נִבְנְעוּ שָׂבַב מִמֶּנּוּ אִךְ יְהוָה וְלֹא לְהַשְׁחִית לְכֹלֵה וְגַם כִּי יוֹדֶה
הִיא רְבִירֵים טוֹבִים׃ וַיִּתְחַזַּק הַמֶּלֶךְ רַחֲבָנִים כִּי יוֹשְׁלֹם
וַיִּמְלֹךְ כִּי בָן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רַחֲבָנִים כַּמֶּלֶךְ וְשִׁבְעֵי עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מֶלֶךְ כִּי יוֹשְׁלֹם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה לַעֲשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֵׁם
מִכַּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמְּנִית וַיַּעַשׂ הָרָע כִּי
לֹא חָבִין לָצֹד לְדָרוֹשׁ אֶת יְהוָה׃ וְרַבֵּי רַחֲבָנִים הָרִאשֹׁנִים
וְהָאַחֲרֵינִים הֵלְאֵהֶם בְּרַבִּים כְּרַבֵּי שְׁמֵעִיהָ הַנְּבִיא וְעַד הַחֲזָה
לְהַתִּיחֵשׁ וּמִלְּחָמוֹת רַחֲבָנִים וַיִּדְבְּעֵם כֹּל הַיָּמִים וַיִּשְׁכַּח רַחֲבָנִים
עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבַּר בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיהָ כְּנֹתָחָנוּ׃
בְּשָׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמֶלֶךְ יְדִיעוּ וַיִּמְלֹךְ אֲבִיהָ עַל יְהוָה׃

שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכאל ופתאוריאל מק
גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם וישאר אביה את
המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור
ירבעם ערך עמו מלחמה פשמונה מאות אלף איש בחור
גבור חיל ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר
שמעוני ירבעם וכלי ישראל הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי
ישראל נתן ממלכה לדוד עלי ישראל לעולם לו ולבניו ברית
מלח ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד ויאמר עלי בניו
ויקבעו עליו אנשים רקים בני בני ישראל ונתאמנו עליהם ירבעם בן
שלמה ורחבעם היה נער זך לבב ולא חתחזק לפניהם ודעתה
אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם חמו
רבו עמכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים הלא
הרחתם את פהני יהוה את בני אהרן והלויים ואת עשור לכם פהנים
בעמי הארצות כלהפלא למלא ידו בפר בקר ואילם שבעה וזה היה
כהן ללא אלהים ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנו וזהנים משבתים
ליהוה בני אהרן והלויים כמלאכת אמתים ליהוה עלות בפקר
בפקר ובערב ערב וקטרת סמים ומערכת להם עליהם לחן
הטהור ומנרת הזהב ונרתיה לבנור בערב ערב כישמרים אנחנו
את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו וזהנה עמנו בראש
האלהים וזהנו זה הערות הטהור עליהם עליכם בני ישראל
אלת לחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כילאת עליהם וירבעם הסב
את המארכ לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהוה והמארכ

ויהי לאסא וישא עצה זרמה מיהודה שלוש

מאות אלף ומכנימן גשמי מלחמה ויבאו אל אסא וישמונים
אלהם ולא להגבורי הוליו ויעמאליהם פרח הלושי כחילאל אלפים
ומד פבות שלש מאות ויבא עמך שהו ויעא אסא לפניו ויעלו
מלחמה בגיא צפתה למדשה ויקרא אסא ליהוה אלהיו
ואמר יהוה איך עמד לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי
עדיף נשענו ונשמך בואנו עליה מון הזה יהוה אלהינו אלה
אלהינו עמד לנו ויבא אסא לפני אסא

ולפני יהודה וינלו הלושים וירדפם אסא ואלה עם אשר עמו ער
לגדו ויפל מלושים לאין להם מחיה פניש ברו לפני יהוה ולפני
מחנהו וישאו שלל הרבה מאד ויבאו את כל הערים סביבות גר
פי היה פחד יהוה עליהם ויבאו את כל הערים פניו רבה היתה
בהם ונגם אלהי מקנה הלו וישבו נאן לרב וגמלים וישבו וידו שלם
ועזריהו כן עזר היתה עליו ורח אלהים ויעא לפני אסא
ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה וכנימין יהוה עמכם בהיותכם
עמו ואם תרדשו ימעאלכם אמרת עזבו ויעזב אתכם וימים
רבים לישדאל ללא אלהי אמת וללא פהן מדה וללא תורה וישב
בערלו ער יהוה אלהי ישראל ויבקשוהו וימעאל להם ובעתים
ההם אין שלום ליעא ולפא פי מחומות רפות על כל ישיב הארעות
וכתתו גוי גוי ועיר בעיר פאלהים הממם ככל ערה ואתם חזקו
ואלהי דפנו ידיכם פי יש שבר לפעלתכם וכל שמע אסא
הדברים האלה והנבואה עזר הנביא התחזק ויעברו השקועים

מכל ארץ יהוד חזב סק ומן הערים אשר לכלי מלך אפואם
ויקדש את מזבח הזה אשר לפני אולם יהוה ויקבץ את פליחה
ובנימן והגרים עמיהם מאפרים ומנשה ומשמעון כיתמלאו עליו
מישראל לרב פראתם כי יהוה אלהיו עמו ויקבצו
יהושלם כהן השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא
ויזכור ליהוה כיום ההוא מן השלל הביאו כקר שבע מאות וצאן
שבעת אלפים ויעלו כרית לרדוש את יהוה אלהי אבותיהם
בכל לבבם ובכל נפשם וכל אשר לא יהוה אלהי ישראל
אמת למקלטן ועד גדול למאיש ועד אשה ויעלעלנה
פקול גדול וכתלועה ובה ערות ובשפורת וישמחו כל יהודה
עלה שבוניה כי ככל לבבם נשבעו ובכל יצונם נקשו וימצאו
להם וינח להם מסככי זגם מעכה אסא המלך הסיירה
מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת ויכרת אסא את
מפלצתה וידק וישוף כנחל קרון והבמות לאסרו מישראל
רק לבב אסא היה שלם כלימיו ויבא את קרשי אביו וקרשי וכת
האלהים כסוף והכובלים ומהלמה לא היתה ער שנת שלשים
זחמש למלכות אסא שנת שלשים ושיש למלכות
אסא עלה כעש א מלך ישראל עליה ויהוה ויבן את הר מדה
לכלית תת יוצא וצא לאסא מלך יהודה ויבא אסא כסוף וזכר
מאו ערות פית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
היושב כדד משק לאמר פריית פיני ופיניך וביא בני אבך
הנה שלחת לך כסף זהב לך הפך כריתך את כעש מלך

ישאלך ייאלמ ערלי וישמע עין הדר אלהיך אסא וישאל את
שרי חיה לי אשור לו אלהי ייאלמ ויפוא את עינין ואת דין זאת אפול
מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי יייה פשמע פשמע ויהיה ר
מבנות הרמה וישבת את מלאכתו ואסא הילך לקח
את פליהו ויהי אשור את בני הרמה ואת עעיה אשר פנה בעשא
זיכר בהם את גבעו ואת המעפה ובעת ההיא בא חנני הוה אה
אסא מלך יהודה ויאמר אלי וכה שיענך על מלך ארם ולא תפנה
עליהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך והלא חלושים
והלוחים היו לחיל להקב לרכב ולפרשים להרפה מאד ובה שיענך
עליהוה נתנם פיך כי יהוה עיניו משטטות בברא הארץ
להתחק עמל לבם שולם אליו נספלת עליאת פי מעתה יש
עמך מלאמות ויבעם אסא אלהי אה ויתנהו פית המה פכת פי
בזעק עמו עליאת וירעץ אסא מזה עם בעת ההוא והנה דברי
אסא הראשנים והאחרנים הנם פתובים על ספר המלכים ליהודה
וישראל ויהלא אסא בשנת שלשים וזת שע למלכותו
ברגליו ער למעלה חליו וגם פחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים
זישכב אסא עם אבתיו ויימת בשנת ארבעים ואת למלכו זיק פרו
בקרבתיו אשר פרה לו בעיר דוד וישכב לו פמשכב אשר מלא
פשמים וזנים מלקחים פמרקחת מעשה וישכב לו שרפה וזלה
ער למאד וימלך יהושפט בנו תחתיו וזת חזק עלי ישראל
זיתק חיל כל ערי יהודה הפעלות זיתן נעיבים פארץ יהודה ובעד
אפרים אשר לכר אסא אביו ויהי יהוה עם יהושפט פי הילך

בְּרֵאשִׁית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הָיָה שֶׁהָיָה לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְכַמְעַד וְכַמְעַד הָיָה לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכַמְעַד
בְּיָדוֹ זָכַרְנוּ כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ מִנְחָה לִיהוָה שֶׁכָּפַר אֵת
זִנְיָנוּ לְפָנָיו כְּרִיבֵי יְהוָה וְעוֹר הַפִּיר אֶת הַכְּמוֹת וְאֶת הָאֲשֵׁרִים
מִיְהוּדָה וְכַשְׁנֵת שֶׁלֹּא לְמַלְכוּת שֶׁלֹּא לְשָׂרִין לְכַן חֵיל
וְלַעֲבָדֵי הַדָּבָר וְלִמְכָרֵי הַלְוִיָּהּ לְלֹמֵד בְּעָרֵי יְהוּדָה וְעַמְהֵם הַלְוִיָּהּ
שֶׁמִּצְוֵהוּ וְנִתְּנָהוּ וְזָכַרְתִּי הוּא וְעָשָׂה אֵל וְשִׁמְרֵי מוֹת יְהוֹנָתָן וְאֶתְנֵהוּ
זָכוּר יְהוָה וְכַמְעַד הַלְוִיָּהּ וְעַמְהֵם אֵלֵינוּ שֶׁמִּצְוֵהוּ וְיְהוָה הַכְּהֵנִים
וְלִמְדוּ בִּיהוּדָה וְעַמְהֵם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וְיִסְכְּרוּ בְּלֵעָרֵי יְהוּדָה
וְלִמְדוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְכַמְעַד יְהוָה עַל מַלְכוּת הָאָרֶץ וְעוֹת אֲשֶׁר
סִבְבוּת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחַמוּ עִם יְהוָה שֶׁמִּצְוֵהוּ וְאֵין פְּלִשְׁתִּים מִבְּיָאִים
לִיהוָה שֶׁכָּפַר מִמַּחְזְזֵי הַכֶּסֶף מִשְׁנֵי אֲנָשִׁים הָעָרֵבִים מִבְּיָאִים לֹא יֵאָמֵר אֵלֵינוּ
שֶׁבָעַת אֲלֵפִים אֲשֶׁר בָּעַמְמֹת וְאֵת יְשׁוּעָה שֶׁבָעַת אֲלֵפִים וְשֶׁבָעַת מֵאוֹת
וְיֵהִי יְהוָה שֶׁכָּפַר הוֹלֵךְ זָגֵד לְעַד לְמַעְרָלָה וְיִכָּן בִּיהוּדָה בִּיְדֵי נְבוֹזַרְדַּן
וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת וּמִלֵּאנָה רַבָּה הִיא לֹא בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאֲנָשִׁי מִלְחָמָה
גְּבוּרֵי חֵיל בְּיְהוּדָה וְאֵלֵינוּ פִקְדוֹתֵינוּ לְבֵית אֲבוֹתֵינוּ לִיהוּדָה
שֶׁיְהוָה אֲלֵפִים עַד נֵה הָעָרֵד וְעַמּוֹ גְּבוּרֵי חֵיל שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת אֲלֵינוּ
וְעַל יְהוּדָה וְהוֹחֵן הָעָרֵד וְעַמּוֹ מֵאֲתֵינוּ וְשִׁמוֹנִים אֲלֵינוּ וְעַל יְהוּדָה
עַמְמֵינוּ בְּכַן כְּרִיבֵי הַמִּתְנַדָּב לִיהוָה וְעַמּוֹ מֵאֲתֵינוּ אֲלֵינוּ גְּבוּרֵי חֵיל
וּמִן בְּנֵי מִן גְּבוּרֵי חֵיל אֲלֵינוּ וְעַמּוֹ נִשְׁקִי קִשְׁתוֹ מִמִּן מֵאֲתֵינוּ
אֲלֵינוּ וְעַל יְהוּדָה וְהוֹחֵן הָעָרֵד וְעַמּוֹ מֵאֲתֵינוּ אֲלֵינוּ חֵיל וְעַל יְהוּדָה
עַמְמֵינוּ אֲלֵינוּ הַמִּשְׁרָתִים אֶת הַמֶּלֶךְ מִלְּפָנֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי

וְשִׁמְרֵי
וְ

המבשר ככלי הגדול . . . והיה זה שפוט מעשר וצדקה וצדקה
לאחרי כן וידבר לקח שנים אלא חכר לשמרון ויזכור לאחרי כן
ובקר לרוב ולעם אשר עמו ויסתור לעלות את הרמת גלעד
ויאמר אחרי מלך ישראל יהושפט מלך יהודה התלך עמי
רמת גלעד ויאמר לו כמון כמון ובתוך עמי ועמך במלחמה
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל הרי שנתא פנים אתה כד יהודה
ויקבץ מלך ישראל את הנביאים ארבע מאות איש ויאמר להם
הנלך ארדמת גלעד למלחמה אם אחר לך ויאמרו עולה וידבק
האלהים ביד המלך ויאמר יהושפט הלא אין נביא ליהודה עוד
ונדרשה מאותו ויאמר מלך ישראל יהושפט עוד איש
אחר לדורוש את יהודה מאתו ואני שנאתיהו פיא יננו מתנבא עלי
לטובה כי כלימיו ולרעה הוא מי כיהו פק מלא ויאמר יהושפט
אלו יאמר המלך כן ויקרא מלך ישראל אל סריס אחר ויאמר
מהר מי כיהו פק מלא ויאמר יהושפט מלך יהודה
ושבים איש על כסאו מלצעים כגרים דיו שבים בגדן פתח
שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניו ויעש לו עדיקהו
בן נענה קרני ברק ויאמר כה אמר יהוה כאלה תנבא את אדם
עד כלותם וכל הנביאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והעלה
ונתן יהודה ביד המלך והמלאך אשר הלך לקרא למי כיהו דבר
אליו לאמר הנה דברי הנביאים פה אחר טוב אל המלך ויהי נא
דברך כאחר מהם ודברת טוב ויאמר מי כיהו ח יהודה כי את
אשר יאמר אלי אתו דברי ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו

מִי־כַח הַנִּלְוֶה אֶל־מֹתְנֵי־עַד הַבְּלִיחַתָּהּ אִם־אֶל־יִי אֲמַר עַל־הַחַיִּים
וְיָתְנוּ־כִּידְכֶם וְיִאֲמַר אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל עַד־כִּמָּה־פְעַמִּים אֲנִי מַשְׁפִּיעַ
אֶשׂר לֹא־תִדְבַר אֱלֹהֵי־רַק־מִתְכַשֵּׁם יְהוָה וְיִאֲמַר רֵאֵת אֵת־עַל־
יִשְׂרָאֵל נְפִיעִים עַל־הַחַיִּים בְּעֵאֵן אֶשׂר אֵין־לָהֶן רַעַה וְיִאֲמַר יְהוָה
לֹא־אֲדַנִּים לֵאלֹהֵי יְשׁוּבוֹ אִישׁ לְבֵיתוֹ כְּשִׁלּוֹם וְיִאֲמַר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵי־הוֹשִׁיעַ הֲלֹא אֲמַרְתִּי מֶלֶךְ לֹא־תִנְבֵּא עָלַי טוֹב כִּי־אֲסַדְרֵעַ
וְיִאֲמַר לִכֵּן שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה רֵאֵת אֵת־יְהוָה וְיִשָּׁב עַל־
כַּסֵּא וְכָל־עַבְדֵי־הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים עַל־יָמִינוֹ וְשָׁמְרוּ וְיִאֲמַר יְהוָה
מִי־יִפְתָּה אֶת־אֲחָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה־יָדוֹ לְדַמְתָּ גִלְעָד וְיִאֲמַר
זֶה־אֲמַר כִּכָּהֵן זֶה־אֲמַר כִּכָּהֵן וְיַעֲמֵה־לּוֹחַ וְיַעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וְיִאֲמַר
אֲנִי־אֶפְתָּה לָּו וְיִאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־כִמָּה וְיִאֲמַר אֵעֵת זֶה־יִתֵּן לְיָדוֹ שִׁקָּר
כִּפִּי כִּלְנֵי־אֵיו וְיִאֲמַר תִּפְתָּה וְגַם־תוֹכֵל עַאֲזַע־שֶׁחֶבֶן וְעֵתָה נָתַן
יְהוָה לְיָדוֹ שִׁקָּר כִּפִּי כִּלְנֵי־אֵין אֱלֹהֵי־יְהוָה דְבַר עַל־יָדוֹ רַעַה וְיִגַּשׁ
עַד־קִדּוֹ כִּן־נִעְנֶה וְיָד אֶת־מִי־כִיֵּהוּ עַל־הָרָחֵי וְיִאֲמַר אֵי־זֶה־הַדָּד עֲבָד
דְּוָח יְהוָה מֵאֵת־לְדַבַּר אֲתָךְ וְיִאֲמַר מִי־כִיֵּהוּ הַנָּד רֵאֵה כִּי־וֹם הַהוּא
אֶשׂר תִּבְּוֹא־חֲדָר כְּחֲדָר לְהַכְּבֹא וְיִאֲמַר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קָמוּ אֵת
מִי־כִיֵּהוּ זֶה־שִׁבְחֵהוּ אֱלֹהֵי־אֱמֹן שֶׁרֵה־עִיר זֶה־אֱלֹהֵי־וֹאֵשׁ כִּן־הַמֶּלֶךְ וְהַמְּדַתֵּם
כִּה־אֲמַר הַמֶּלֶךְ שִׁי־מוֹזֵה־פִתִּי הַכֹּלֵה אֶת־בְּלֵהוּ לֶחֶם לֶחֶן וְמִים
לֶחֶן עַד־שׁוֹבֵי כְּשִׁלּוֹם וְיִאֲמַר מִי־כִיֵּהוּ אֵם־שׁוֹבֵת שׁוֹבֵת כְּשִׁלּוֹם לֹא
רַב־יְהוָה כִּי וְיִאֲמַר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֵם וְיַעֲלֶה־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְיִהְיֶה־שֹׁפֵט מֶלֶךְ־יְהוָה אֶל־דַּמְתָּ גִלְעָד וְיִאֲמַר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֹא־
יְהוֹשִׁיעַ־הַתַּחֲפֹשׁ וְכֹוֹא כִּמְלִיחָה וְאֵתֵה לְבַשׁ כְּנָדִיק וְיִתְחַפֵּשׂ

מלך ישראל יבאו כמלחמה ומלך ארם עזה את עשרי הרבב אשר
לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך ישראל
לכדו ויהי כראות עשרי הרבב את יהושפט וזהמה אמרו מלך ישראל
הוא יסבנו עליו להלחם ויעק יהושפט ויהוה עזרו ויסתכלו להם
ממנו ויהי כראות עשרי הרבב כי לא היה מלך ישראל וישלבו מאחורו
ואיש משך פקשת לתמו ויד את מלך ישראל בין הרבבים ובין השרין
ויאמר לרבב הפך ירך והו צאתני מן המחנה כי חלתי ואת עלה מלחמו
כיום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד כמרבבה נכח ארם עדה ערב
וימת לעת כוא השמש וישב יהושפט מלך יהודה אל
בית בשלום לירושלם ויעה אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלא שעל עזר וכל שנאי יהוה תאהב ובזאת
עליך קצק מלפני יהוה ואלה ברים טובים נמצאו עמך כי בערות
האשרות מן הארץ וזה כי נות לבבך לרוש האלהים וישב
יהושפט בירושלם וישבו ויעא בעם מצאר שבע עדה הרמפדים
וישיבם אל יהוה אלהי אבותיהם ויעמד שפטים במדק בכל ערי
יהודה הפערות לעיר ועיר ויאמר אל השפטים ראו מה אתם
עשים כי לא לארם תשפטו כלי יהוה ועמכם בדבר משפט ועל
יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו פיאן עם יהוה אלהינו עובדיה
ומשא פנים ומקח שחד ונגם בירושלם העמיד יהושפט מק
חלויים והפחנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה וליב
וישובו ירושלם ויעו עליהם לאמר פה תעשון כראות יהוה
באמונה וכלבב שלם וכלריב אשר יבוא עליכם מאחיכם

הישנים בערתי הם בידים רבים כפי ענין למענה לאחים ולמשפטים
וזה הרתם אתם ורית יאשמו ליהוה ויהוה יתקן עמכם ויעזב את עון
את אשמו וזהנה אמר יהוה כהן הראש עליכם לכל הדבר יהוה זכר יהו
כן ישמעאל הנביא לבית יהודה לכל הדבר המלך ושטרים הלויים
לפניכם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב ויהי אהרן בן פא
בני מאב ובני עמון ועמהם מה עמונים על יהושפט למלחמה
ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר פא עריך המון הרב מעבר לים מאדם
והנם כהן צדק אמר היא עין גדי וייראו יתן יהושפט את פניו ליהוש
ליהוה ויקרא עום על כל יהודה ויקבעו יהודה לבקש מיהוה
גם מכל ערי יהודה פא לבקש את יהוה ויעמד יהושפט בקהל
יהוה וירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה ויאמר יהוה
אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים זאת מושל לכל
ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתנעב הלא אתה
אלהינו הורשית את ישיבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל
ותתנה לזרע אברהם אהרן לעולם וישבו כהן ויבנו לך כה
מקדש לשמך לאמר אם תבוא עלינו רעה הרב שפוט ודבר
ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק
אלריך מערתנו ותשמע אתושינו ועתה הנח בני עמון ומואב
זהר שיעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא אצלם בבאם מארץ
מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום וזהנה הם גמלים עלינו
לבוא לגרשנו מירושלם אשר הורשיתנו אלהינו הלא את שפט
כס כי אין בנו כח לפני המון הרב הזה הצא עלינו ואנחנו לא נדע

מה נעשה בי ענין ענינו וזכר הורה עמדים לפני יהוה גם
טעם נשיהם ובניהם וישיאל פון זכר יהוה בנניה בן עניאל
בן מתנה הלוי מקבני אסקה היתה עליו ירוח יהוה כטרך הקהלו ויאמר
הקשיבו כל יהודה ויעבדי ירושלים וזה מלך יהושפט כה אמר
יהוה לכם אתם אלתיראו ואלתיחלו מפני ההמון הרב הזה כי לא
לכם המלחמה כי לאלהים מחר רדו עליהם הנם עליהם כמעלה
העייץ ומעאתם אתם כסוקה עול לפני מדבר ירואל לא לכם להלחם
כזאת התיעבו עמדו וראו אתי שועת יהוה עמכם יהודה וירושלים
אלתיראו ואלתיחלו מחר יעאו לפניהם ויהוה עמכם ויקר יהושפט
אפים ארצה וכל יהודה וישבו ירושלים נפלו לפני יהוה להשתחות
ליהוה ויקמו הלוים מקבני הקהתים ומקבני הקהתים להלל
ליהוה אלהי ישראל כקול גדול ללמעלה וישכמו כבקר ויעאו
למדבר תקוע ובעאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה
זישבי ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאו
והעליחו ויעק אלהים ויעמד משרדים ליהוה ומה ללים
להדרת קדש בעאת לפני החלוץ ואמרים חודו ליהוה כילעולם
חסדו ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארכים על בני עמון
מואב והרשע עיר הצאים ליהודה וינגטו ויעמדו בני עמון ומואב
על ישיבי הרשע עיר להחרים ולהשמיד וככלותם בישבי שעי
עודו איש ברעהו למשחית ויהודה בא על המצפה למדבר
ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה ויבא
יהושפט ועמו לכזאת שיללם וימצאו כהם לרב ורלוש ופגרים

וכל המדות ויבטלו להם לאתקשטא ויהיו ימים שראשונה פדיונם
את השלל רב הוא וכיום הרביעי נקהלו לעמק צדקה פישם
ברבו אתי הוה עלבן קרא את שם המקום הוה עמק צדקה ער
היום וישבו פלאיש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב
אל ירושלם בשמחה כישמחה הוה מאיביהם ויצאו ירושלם
בנבלים ובכנרות ובהעצרות אל בית הוה ויהי פחד אלהים על
כל מלכות הארצות בשמכם כי נלהם הוה עם אויבי ישראל
זת שקט מלכות יהושפט וינחלו אלהו מעביב וימלך
יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה כמלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה פתש לחיו וילך
בדרך אביו אסא ולאסר ממנה לעשות הישר בעיני הוה אך
הכמות לאסרו ועוד העם לא הכינו לבצם לאלהי אבותיהם
ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרנים הנם פלועים בדיברי
הוא כן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל ואחריו כן
אתה בר יהושפט מלך יהודה עם אחיה מלך ישראל הוא
הרשיע לעשות ויהכרהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש
ויעשו אניות בעציון גבר ויתנבא אלי עזר בן דוד והו ממרשה
על יהושפט לאמר כהתכרך עם אחי הוא פרץ יהוה את מעשיך
וישברו אניות ולא עמדו ללכת אל תרשיש וישפכ יהושפט
עם אבותיו ויקבר עם אבתו בעיר דוד וימלך יהורם בנו תחתיו
ולואחים בני יהושפט עזריה ויהואל וזכריהו ומיכאל ושפט יהו
כל אלה בני יהושפט מלך ישראל ויתק להם אביהם מתנורת

תפוחי שן ואלהב זר וצמח עמו ערי מלכות פיה וזה זאת
הממלכה נתן ליהורם פיהו מהכבוד ודיקום יהורם ער
ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו פחדב זגם מערי ישראל
בן שלשים ושתים שנה יהורם ממלכו ושמונה שנים מלך
בירושלם וזילך בצדק מלכי ישראל לא אשר עשו בית אחאב
פית אחאב היתה לו אשה זיעש הרע בעיני יהוה ולא אבה
יהוה להשחית את בית דוד למען הפרית אשר פדת לדוד
וכאשר אמר לתת לו נר ולבנו פלה ימים כי מיו פשע אדום
מתחת יד יהודה זמלכו עליהם מלך ויעבר יהורם עם שדיו
וכל הרעב עמו ויהי קסלילה זיק את אדום הסוכב אליו זאת
שדיו הרעב ופשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז
תפשע לבנה בעתה היא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי
אבתיו גם הוא עשה כמות פהרי יהודה זיקן את ישבי ירושלם
זרח את יהודה ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא
לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אביך תחת אשר לא אהלכת
בצדקי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה זולך בצדק
מלכי ישראל ותזנה את יהודה זאת ישבי ירושלם כהזנות
בית אחאב זגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת הנה
יהוה נגמ מגפה גדולה פעמך ובבנך ובנשיך ובכלדבטיך
זאתה פחלים רבים כמחלה מעיך עדיעאו מעיך מזה חלי
ימים עלימים ויער יהוה על יהורם את רוחה פלשתים וזה ערבים
אשר עליך פושטים ויעלו ביהודה זיקן עוה וישבו את פל

המלכה

הרבו ש הנמצא לבית המלך וגם פנו אנשי ולא נשארו לזכרון
הוא חזקטן בניו ואחרי כן זאת נמו יהוה כמעיו לאלי לאין
מרפא ויהי לימים מימים ובעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעו
עם חליו וימת כחחללים רעים ולא עשו לו עמו שרפה בשדות
אבותיו בן שלשים ושתים היה כמלכו ושמו נח שנים מלך
בירו שלם וילך בלא חמדה ויקבלהו בעיר חויד ולא בקברות
המלכים וימליכו ישבי ידו שלם את אחיזו בנו הקטן תחתיו כי
כלה ראשנים הרגה גלוד הפא בערבים למחנה וימלך אחיזו כן
יהורם מלך יהודה בן ארבעים ושתים שנה אחיזו כמלכו
ושנה אחת מלך בירו שלם ושם אמו עתליהו בת עמרמי וגם הוא
הלך פדרכי בית אחאב כי אמו היתה יוענת להדשיעו ויעש
הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה ידלו יועלים אחרימות
אכיו למשחית לו גם פעעתם הלך וילך את יהודם כן אחאב מלך
ישראל למלחמה עלחזאל מלך ארם ברמת גלעד ויבו הרמים
את יורם ודיעב להתרפא כי זרעאל כי המכיס אשר הפהו ברמה
כהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו כן יהורם מלך יהודה
וילך ויבנה ירד לראות את יהורם כן אחאב כי זרעאל כיהלה
הוא ומאלהים היתה תבוסת אחיזו לטא ארלי יורם ובכאו יצא
עם יהורם אל הוא כן נמשי אשר משחו יהוה להברית אדת
בית אחאב ויהי כהשפט הוא עם בית אחאב וימצא את שרי
יהודה ובני אחיזו משרתים לאחיזו ויהרגם ויבקש את
אחיזו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויביאו אל יהוא

וַיִּמְדָּלוּ וַיִּקְפְּלוּ כִּי אָמְרוּ כִּי הָיָה שֹׁפֵט הוּא אֲשֶׁר הָרַשׁ אֶת יְהוָה
כָּל־לִבָּבוֹ וְאִין לְבֵית אֲחִיו הוּא לְעַם כָּח לְמַלְכָּה וְעַתָּה לִּיהוּ
אִם אֲחִיו הוּא רֵאתָ כִּי מִתְפַּנֵּה וְתָקַם וְתָרַבְרָךְ אֶת כָּל־זָרַע הַמַּלְכָּה
לְבֵית יְהוּדָה וְתָקַם יְהוֹשֻׁבֵעַת כְּתֹהֲמֶלֶךְ אֶת־יֹאשָׁכָן אֲחִיו הוּא
וְתִגְבַּח אֶת־יְמֵי מִתּוֹךְ בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּוֹמָנִים וְתִתֵּן אֶת־יְמֵי וְאֶת־מִנְקָתָם
כְּחֵדֶר הַמַּטְוֹת וְתִסְתִּירֵהוּ יְהוֹשֻׁבֵעַת כְּתֹהֲמֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁת
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן כִּי הִיא הִי תֵּה אֲחֻת אֲחִיו הוּא מִפְּנֵי עַתָּה לִיהוּ וְלֹא
הִמִּיתֵהוּ וְיֵה אַתֶּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וְעַתָּה לִיהוּ
מֶלֶכֶת עַל־הָאָרֶץ וּבְשָׁנָה הַשְּׂבִיעִית תִּתְחַזַּק יְהוֹיָדָע
וַיִּקַּח אֶת־עַדֵּי הַמַּטְוֹת לְעֹזֵר יְהוֹיָדָע וְלִישֵׁמְעֵאל בֶּן־יְהוֹחָנָן
וְלְעֹזֵר יְהוֹכָן עֹבֵד וְאֶת־מַעֲשֵׂי הוּא כֹּהֵן עֲדִי הוּא וְאֶת־אֵלִישַׁפְטָאן
זָכְרֵי עַמּוֹ בְּבֵרִית וְיִסְכּוּ צִיּוֹרָה וַיִּקְבְּעוּ אֶת־הַלְוִיִּם מִכָּל־עַרְי
יְהוּדָה וְרֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל־יְדוּשָׁלַם וַיִּבְרַתְכֵהוּ
הַקָּהֳלָדִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בֶן־הַמֶּלֶךְ
יִמְלֹךְ כֹּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה עַל־בְּנֵי דָוִד זֶה הוּא דָּבַר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
הַשְּׂלִישִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשְּׂבִית לְכַהֲנִים וְלְלוֹיִם לְשַׁעֲרֵי הַסַּפִּים
וְהַשְּׂלִישִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְהַשְּׂלִישִׁית כְּשַׁעֲרֵי הַסֹּד וְכָל־הָעַם
בְּחֻצוֹת בֵּית יְהוָה וְאֶל־יְבֹא בֵּית יְהוָה כִּי אִם הַכַּהֲנִים וְהַמְשֻׁרָנִים
לְלוֹיִם הֵמָּה יָבֹאוּ כִּי קִדְשָׁהֶם וְכָל־הָעַם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֵרֵת יְהוָה
וְהַקִּיפּוּ הַלְוִיִּם אֶת־הַמֶּלֶךְ עִבְדֵי אֵשׁ וְכָל־יְבִיָּו וְהָבֹא אֶל־בֵּית
יְזִמָּת וְהִי וְאֶת־הַמֶּלֶךְ כְּבֹאוֹ וְבַעֲתֵי וַיַּעֲשׂוּ הַלְוִיִּם וְכָל־יְהוּדָה
כְּכֹל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִשָּׁת אֲנָשִׁים בָּאֵי הַשְּׂבִית

עם יוצאי השבטים וצבאם וצבאם את המלך ואת המלך ואת המלך
 יהוידע הכהן לעשר המלך ואת המלך ואת המלך ואת המלך
 השלטים אשר למלך יהוידע אשר בית האלהים ויעמד את
 פלחלים ואיש שלח בידו מפתח הפתח הימנית עד פתח הכניסה
 השמאלית למזבח ולפתח על המלך סביב ויעלמו את המלך
 ויתנו עליו את הנזר ואת העזות וימליכו אתו וימשחוהו יהוידע
 וכלנו ויאמרו יהי המלך ונתשמע עתליהו ואתה קול העם
 הרעים והמחללים את המלך ונתבוא אלה עם בית יהודה ונתבוא
 והנה המלך עומד על עמודו ונתבוא ונתבוא ונתבוא ונתבוא
 על המלך וכל עם הארץ שפפת נתקע פתח עזרות והמשחחים
 בכלי השיר ומודיעים להלל ונתקעו עתליהו את פתחיה
 ונתאמר קשר קשרו ויעא יהוידע הכהן את שרי
 המאות פקודי החיל ויאמר אליהם הויעי אלה למבית השדדון
 והבא אחריה יומת כהרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהודה
 ויעימו לה ימים ונתבוא אלה שבער הסוסים בית המלך
 ומיתוה שם ויברת יהוידע פתח בינו ובין כל העם
 ובין המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כל העם בית המלך ויתעלו
 ואת מזבחתו ואת עזרמיו שפרו ואת מזבח פתחו ובערו להרגם לפני
 המזבחות וישם יהוידע פקדות בית יהודה ביד הפהנים הלויים
 אשר חלקו יוד על בית יהודה ולהעלות עלות יהודה בפתח
 כתורת משה כשמחה ובשיר על ידי יהוידע ויעמד השערים
 על שערי בית יהודה ולא יבא למא לכל דברי ויקח את שרי

הלא זה ואת הארץ יסא את המלך יבועם זאג בלעם הארץ
וירד את המלך מפית יהוה וזבא צתוך שער העליון בית המלך
וישיבו את המלך על כסא המלכה וישמחו כל עם הארץ וזה
שקטח ואת עת ליהוה מיתו כחבב בן שבע שנים יאש במלכו
וארבעים שנה מלך בירו שלום ושם נמנע צביה מפאר שיבב
ויעש יואש הישר פעני יהוה פלימי יהוידע הכהן וישאלו
יהוידע נשים שתיים ויולד בנים וצנות ויהי אחרי כן היה עם
לב יואש להדש את בית יהוה ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר
להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף להזקאת בית
אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמנהו לדבר ולא מהלויים
ויקרא המלך ליהוידע שגאש ויאמר לו מהו לעל הדש את ער
הלויים להביא מיהודה ומירו שלום את משאת משה עבד יהוה
והקהל לישאל לאלה העדות כי עת ליהוה מה שעת צניה
פרצו את בית האלהים וקבץ את בית יהוה עשו לפעלים
ויאמר המלך ויעשו ארון אהרן ויתנהו בשער בית יהוה חוצה
ויתנהו לביהודה ובירו שלום להביא ליהוה משאת משה עבד
האלהים על ישראל למדבר וישמחו כל הערים וכל העם
ויביאו וישלכו לרון ער לאלה ויהי בעת כי בא אתה ארון אר
פקדת המלך ביד הלויים וזכראותם ביד הכסף ובא סופר
המלך ופקיד כהן הראש ויערו אתה ארון וישאלו וישבחו אל
מקמו כה עשור ליום ביום ויאספו כסף לרב ויתנהו המלך
ויהוידע אל עשה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שפרים

העבים והרשעים לא תשכחם ואל תשכחם ואל תשכחם
להזק את בית יהודה ואל תשכחם ואל תשכחם
ביום ויעמית את בית יהודה על מתנתו ויאמרו וכלותם
הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכספים ויעשו ואלו לכת
יהוה כלי שונות עלות זבחות ומלי זהב זכסוק וזהו מעלים עלות
בבית יהודה תמיד כליהם יהוידע וימקן יהוידע וישבע ימים
וימת בן מאה ושלשים שנה כמותו ויהי כפלו בן עיר יהוידע עם
המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו
ואחרי מות יהוידע באו שנים יסודיה וישתחוו למלך אז שמע
המלך אליהם ויעזבו את בית יהודה אלהי אבותיהם ויעבדו
את האשרים ואת העצבים ויהי קצק עליהויה ויהו שרלם
באשמתם זאת וישלח פהם נביאים להשיבם אל יהוה ויעשו
בם ולא האזינו ויהוה אלהים לבשה אתם כד יאמר יהוידע
הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה
אתם עבדים את מצות יהוה ולא תעליאו כי עזבתם את יהוה
ויעזבתם ויקשלו עליו וירגמלו אפן כמצות המלך פה ער
בית יהודה ולא זכר יואש המלך החסר אשר עשה יהוידע
אביו עמו ויהרג את בנו ובמתו אמר יהוה יהוה וירש
ויהי לתקופת השנה עולה עליו חיל אדם ויבאו אל יהוה
וירושלם וישחיתו את פלטי העם מעם וכלי שלם שראו
למלך דרמשק כי כמצער אנשים באו חיל אדם ויהוה נתן
בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש

ואמצייהו בן יהודה פכח שמי אשר ליהודה וינבא יהודה
 לפני ישראל וילכו איתו ויהיו ואת אמצייהו מלך יהודה בן
 ואש בן יהואחז תפשי ואש מלך יהודה בן שמי שדיביאה
 ויש בן פרץ בומת יהושלם משער אפרים עד שערה פונה
 ארבע מאות אמה וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים
 בבית האלהים עם עבד אדום ואת אוערות בית המלך ואת בני
 התערבות ויעיב שמרון ויהי אמצייהו בן ואש מלך יהודה
 אחרי מות יאש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה
 ויהי דברי אמצייהו הראשנים והאחרנים הלוא הנם כתובים
 ויש בן יהודה אשר לו ומעת אשר סר אמצייהו מאחרי יהוה
 ויש עליו קשר בירושלם וינס לבישה וישלחו אדריולכישו
 ויבאו שם וישאחו עליהם ויבאו ויקברו אתו עבדנו בעיר
 דויד ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא כן שש עשרה שנה
 וימליכו אתו תחת אביו אמצייהו הוא בנה את אילות וישב
 ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתו בן שש עשרה שנה
 עזיהו במלכו וחרושים ושותנים שנה מלך בירושלם ושם אמו
 ברה מן דושלם ויינש הישו בעיני יהוה בכל אשר עשה
 אמצייהו אביו ויהי לדרוש אלהים כימי זכריהו המבין בראת
 אלהים ובימי דושאת יהוה העליון האלהים ויעא וילחם
 בפלשתים ויפרא את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת
 אשרדוד ויבנה ערים באשרדוד ובפלשתים ויעזרהו אלהים
 על פלשתים ועל הערבים וישבים בגר בעליו המעונים